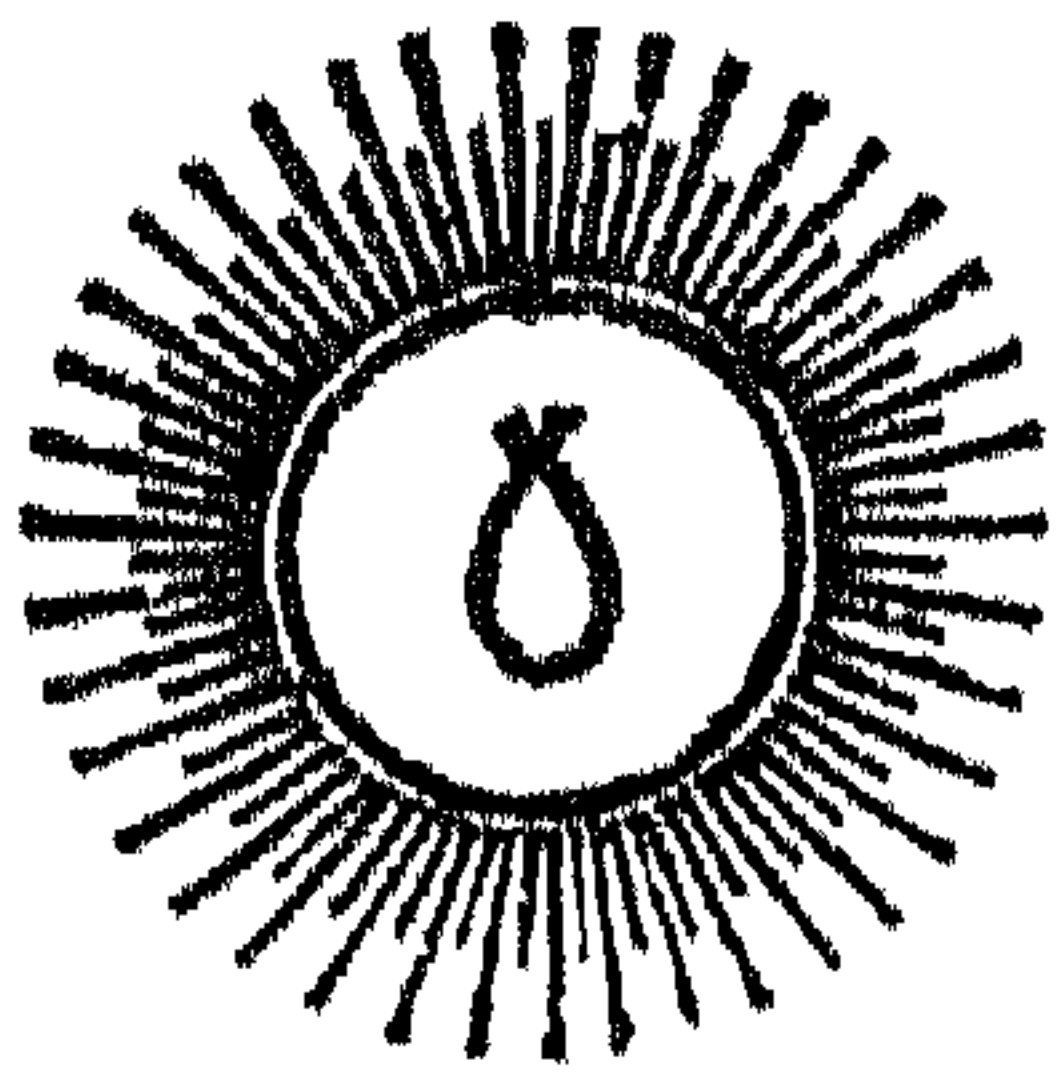

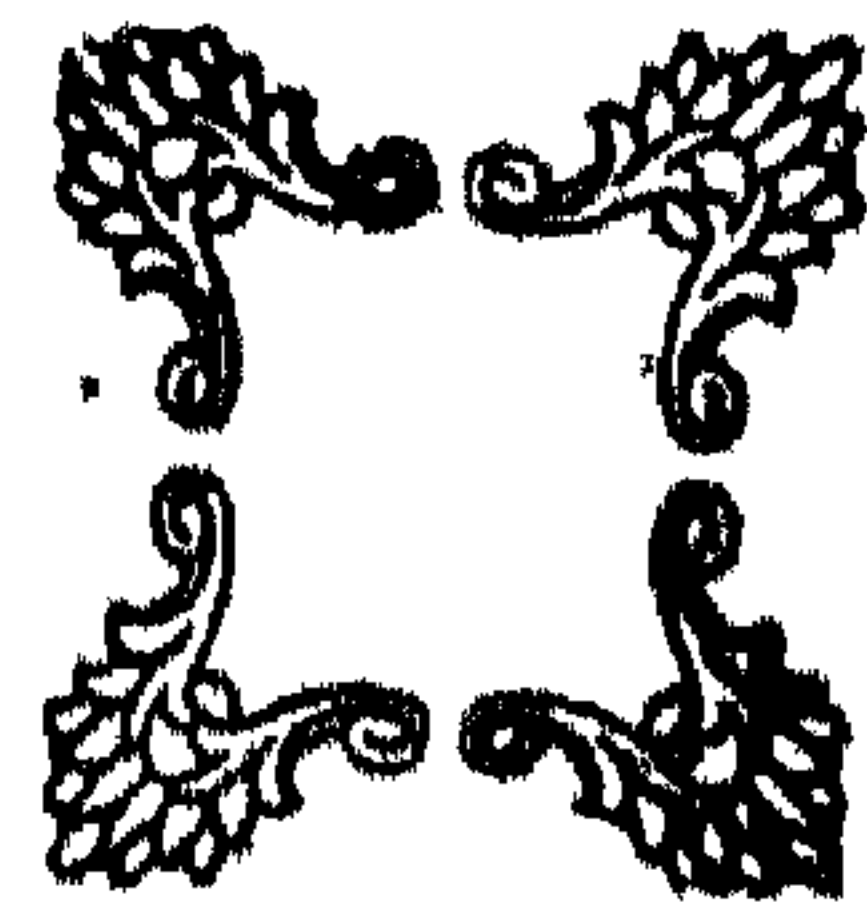

ஆழிற் கலைகளின்
அவதாரமாதிய

புலவர்கள் நாயகம் அவர்கள்
சரிதத் துடன்

புலகு நாயகம்

என் னும் ஸ்ரீகுரு
நானபுப்திகள் சரித்திரச் சுருக்கம்
அனேக நீதிகள், அற்புதங்கள், ஆத்மர்த்த
ரகசியமான உயரிய பிரசங்கங்களுடன்
அடங்கியது.

கருணாநிதியின் கருணை முன்னிட்டு,

நாடேங்கும் அன்புமார்க்க தாபிதரும்,
கழுதி அனாதாட்சக ஆலய தாபித தருமகர்த்தருமான

திருவாரூர்

மௌலானா ஸ்ரீகுரு ஞானபூபதிகள்

சரித்திரச் சுருக்கமாகிய

பூபதி நாயகம்.

இஃது

நாகூர் பேராசிரியர்

G. M. அலிஹுஸைன் அவர்களும்,

கருணை சோமசுந்தரம் அவர்களும்,

பூபதிகளிடம் தாம் நேரில் தெரிந்ததையும்,

பல அன்பர்கள் மூலமாகக் கேள்விப்பட்டதையும்

குறித்து வைத்திருந்ததையும்,

தொகுக்கப்பெற்றது.

விஜயபுரம்

M. A. நாவலர் அண்டு சன்ஸ் அவர்களால்

பூபதி அவர்களது விஜயபுரம்

கருணாநிதி பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1938

சோரூபம் நாமே எனத்திடமாய்த் துணிநது
இல்லறத்திலிருந்துகோண்டே துறவறத்தைத்தாங்கி
இல்லறத்தை நல்லறமாகக் கொண்டுவரவும்,

ஞானிக்குச் சுந்தர வேடமும் நல்லவாம்,

வேள்விய சூகிஸ்க் காலி வேட்டியாகத் தரித்தாலென்ன !

நிறைசேல்வத் திருவாநர்:

அருட்குரு ஞானபூபதிகள் திருவுருவம்
வேதாந்த பாஸ்கரன், (ஆனந்த சாகரம்-கடவுள் கைவல்யம்)
ஞானக் களஞ்சியம், ஞானயோக ரகசியம் முதலான
மகிமை தங்கிய அநேக பிரபல
ஞானயோக நூற்களின் ஆசிரியர்.

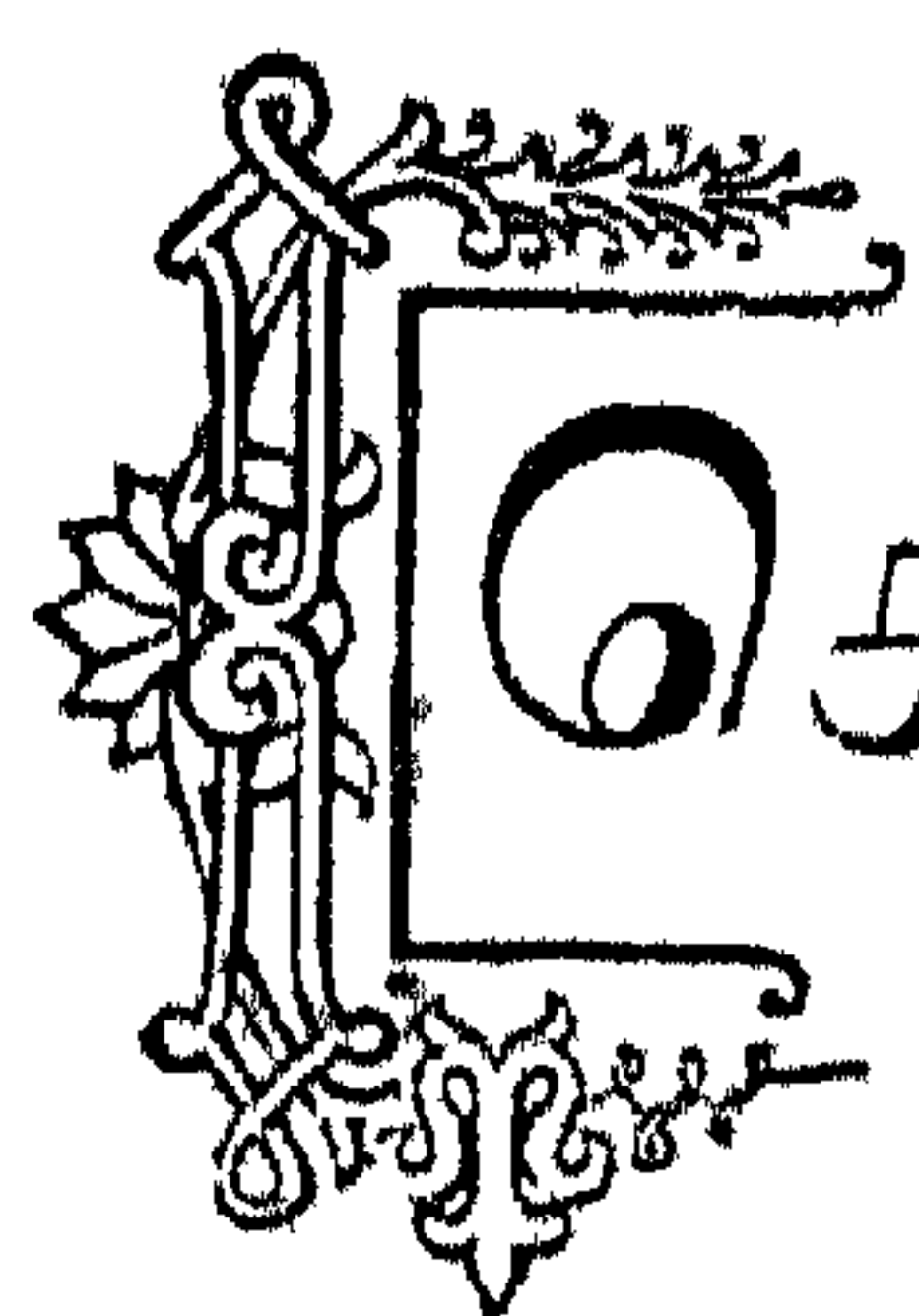
சு. அ. தி. ம. சாமிபுலவர்,
கருப்பக்கிளர். (அஞ்சல்)
கோட்டூர் வழி, தஞ்சை மாவட்டம்.

அருட் கருணைத் துண்டவன் கருணை.

ஸ்ரீகுரு கருணையானந்த ஞானபூபதிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்.

தந்தையாரும் சன்னமும்.

செந்தமிழ்வளர்ந்து திகழ்பாண்டி நாட்டிலே,
வான்மழை பொழிதலின் வாவியுங் குள முள், நீர்
நிறைந்தொழுகு நிலவளம்பெருகி, பொழிலும்
சோலையும் புடைபல நெருங்க, திருவுங்
கல்வியுஞ் சீருஞ் சிறப்பும் நிரம்பி விளங்கிய பெருநாழி
என்னும் பழசையம்பதியிலே நமது ஞானபூபதிகளைப்
புத்திரராகப்பெற “இவன் தந்தை என்னோற்றுகொல்”
என்னுஞ் சொல்லே உலகங் கூறுதற்குக்காரணராயிருந்த
பெரியார் அப்துர்றஹ்மான் சாஹிபு என்னும் திருநாமமும்,
நாவலர் பெருமான், புலவர்கள் நாயகம் ஆர்பு பில்லா(ஹ்)
சித்தயோகீஸ்வரர், திருவருட் சித்தர், மௌலானா என்னும்
சிறப்புப்பெயர் பல புனையப்பெற்று கல்வி அழகே அழகாக
விளங்கிய உத்தம சீலராவார்.

இவர்கள் இற்றைக்கு எண்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர்
அதாவது கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி
யிலே உழுதுண்டிவாமும் பெருங்குடியிலே அவதரித்தார்
கள். இவர்களது பெற்றோர்கள் விளை நிலங்களை மிகுதியும்,
உடையவர்களாய் “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்
மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்” என்னும்
திருவாக்கைக் கடைப்பிடித்தவர்களாயிருந்தபடியால் தமது
குமாரர்களுக்கு கல்வியறிவைப்பெருக்க விருப்பினர்களில்லை.
தமது புலங்களில் தானியங்களை மிகுதியாக விளைவிக்க
எண்ணித் தமது புதல்வர்களை விவசாயத்திலேயே கவனஞ்
செலுத்துமாறு வற்புறுத்தி வந்தனர்.

அதனால் தங்கள் நிலங்கள் கம்பு-கேழ்வாகு - தீனை-சாமை - வாகு-சோளம் - பருத்தி முதலிய பலன்களை மிகுதியாய்த்தந்தன. விளைவித்த பலன்களை அறுத்து தமது வீட்டுக்களங்களில் மலையோடொப்பத்தாள்களைப் போர்செய்தும், தானியங்களை வண்டிகளிலேற்றி தமது இல்லத்தில் குன்றோடொப்ப விளங்கும் பெரிய களஞ்சியங்களிற் சேமித்தும் அவைகளை, தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்துஒக்கல் தான் என்னும் ஐப்பலத்தாரோம்பியும், அரசிழைகொடுத்தும் அகமகிழ்ந்து வாழ்ந்துவந்தனர்.

தாங்கள் விளைவித்த தானியக் குவியல்களை வண்டியிலேற்றி தம்மனையுட்கொண்டுபோகாமாறு வாயிற்படியைப் பெரியதாயமைத்தும் கள்வர்கொள்ளக்கருதாவண்ணம் தக்க அரண்களமைத்தும் பெரிய வீடு என்னும் பெயருடன் சிறந்து விளங்கினர்.

புலவர்கள் பெருமான் இளமைப் பருவத்திலேயே தந்தையை இழந்தபடியால் தமது அன்னைக்கும், சகோதரர்க்கும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டியதாயிற்று. ஆகவே, தம் சகோதரர்களைப் புலங்காத்துக்கொண்டிருக்குங் காலங்களில் வீடுவேய்ந்த பனையோலையிற் கருவேல முட்கொண்டு கிருக்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். அது கண்ட ஊரார் இப்பிள்ளைக்கு கல்விச் செல்வமும் கிடைக்கும்போ விருக்கின்றதென்று இவர் அன்னையிடத்தும் சோதரிடத்தும் கல்வி பயில்விக்குமாறு வற்புறுத்தி வந்தனர்.

ஊரார்சொல்லே மறுக்க இயலாத இவர்தஞ் சோதரரும் அன்னையும் சாகுபடிவேலையில்லாத காலமாகிய ஆனி, ஆடி, ஆவணி என்னும் மூன்றுமாத காலமும் பள்ளிக்கனுப்பி கல்வி பயில்விக்கச் செய்தனர். அம்மூன்று மாதங்களில் நெடுங்கணக்கு (அரிச்சுவடி) இலக்கம் (நானயக் கணக்கு) நெல்லிலக்கம் (தானிய அளவை வாய்ப்பாடு) எண்குவடி (பெருக்கல் வாய்ப்பாடு) முதலியவைகளைக் கற்றுணர்ந்தார்கள்.

ஆவணி மாதத்திற்குப் பிறகு சதாகாலமும் கல்வி கற்பதை விட்டுப் புலங்களில் வேலை செய்வோர்களுக்கு உதவியாக ஆகாரங்கொண்டுபோதல், புலங்காத்தல் முதலிய குடும்ப வேலையி லீடுபட்டிருப்பார்கள். ஒழிவு நேரங்களில் சிறிது கல்வி பயில்வதில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். இராக்காலங்களில் சீராப்புராணம், இராமாயணம், பாசதம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலியன பிரசங்கஞ் செய்யுமிடங்களுக்குச் சென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்து மறுநாட் காலையில் புலங் களுக்குச் செல்லுமிடங்களில் புராணப் பிரசங்கம் செய்ய ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். புலங்களில் தனியாயிருக்கும் பொழுது தலைகுனிந்த வண்ணமேயிருந்து ஆழ்ந்த கவனத் துடன் புத்தகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே யிருப்பார்கள். அப்பொழுது யாரேனும் வந்து கம்பங்கதீர்-பருத்தி இவைகளைத் திருடாதிருக்கும் பொருட்டுக் கீழே குனிந்த படியே யாரங்கே நிற்கிறது சொல்லுகிறாயா இல்லையாவென்று அதட்டிக்கொண்டே தன்படிப்பில் கண்ணுங்கருத்துமாயிருப்பார்கள். இவ்வாறு பராமுகமாய் வெறுங் கூச்சல் மாத்திரம் போடுவார்கள் என்பதை அறிந்த சிலர் தங்க ளிஷ்டப்படி திருடிக்கொண்டுபோய்விடுவது வழக்கம்.

இதுகண்ட மூத்த சகோதரர், காவலில் கவனமில்லா மலும் வேலைசெய்யாமலும் படிப்பதே தொழிலாக இப்படி க் காலங்கழித்தால் நாளைச் சரிபங்குபெறுவதெப்படி என்று கடிந்துகொள்ளுவர். அதனைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாது கல்வி கேள்விகளிற் கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்து தானாகவே நூற்களைக் கற்றும், கற்றார்பாற்கேட்டும் தானறிந்த நூற்பொருளைப் பிறர்க்கு எடுத்துரைத்தும் கல்வியில் மிகத் தேர்ச்சிபெற்றார்கள்.

இச்செயல்கள் குடும்ப விருத்திக்கும் பயிர்த்தொழில் வேலைக்கும் மிக இடையூறாயிருக்கிறதென்றெண்ணிய இவரது மூத்த சகோதரர் தன் ஆன்மையாருடன் கலந்து யோசனைசெய்து குடும்ப காரியங்களிற் கவனம் செலுத்தாது வாளா விருப்பது கருதி, “நன்மார்க்கத்தைத் தேடிப்பிழை”

“குடுப்பத்தை விட்டோடிப்போ” வெனக் கடிந்துசெய்யும் சற்குருவைப்போல் கோல்கொண்டு நையப்புடைத்தனர். அடி தாங்க இயலாத இளம்பருவத்தினராகிய பாலப் பாவலர் பெருநாழியைவிட்டு வெளியேறி சோழநாட்டுக்கு வந்து நாகையிற் சின்னாள் தங்கியிருந்து இரங்குனுக்கு யாத்திரை யாகச் சென்றார்கள்.

அங்கு சில காலந் தங்கியிருந்து கெட்டோர் உளங் கரையுமாறு சீராப்புராணப் பிரசங்கம்புரிந்து வந்தனர். அங்குள்ளார் பலர் இளம்புலவரைப் பெரிதும் பாராட்டி ஆதரித்துவந்தார்கள்.

இரங்குனில் அன்புள்ளார் பலரும் விருர்பி ஒன்று கூடி நமது புலவர் பெருமான் அவர்களுக்கு “மேளலானு” என்னும் உயரிய பட்டம் ஒன்றை அளித்து, அத்துடன் வழிச்செலவுக்கு காணிக்கையாக அளித்த கைப்பொருளுடன் தங்கள் பத்தொன்பதாம் வயதில் தாய்நாடு திருப்பி பெருநாழியை அடைந்தார்கள்.

நமது புலவர்பிரான் இளமையிலேயே பெரும் புலவராய்ப் பொருளோடும் திரும்பிவந்தமைகண்டு தம்முடன் பிறந்தார்களும் ஊரார் பலரும் பெருமகிழ்ச்சியோடு வரவேற்று நன்மொழிகூறிப் பெருமைபாசாட்டுவாராயினர். புலவர் பெருமான் தம்முடையே சூர்ஆன் ஓதி முடித்துப் பின்னர் பல கித்தாபுகளும் ஒதிக் கொண்டிருக்க, உறவினர் பலரும் தம் தம் பெண்களை மணம்செய்து கொள்ளுமாறு செய்தி விடுத்தனர். அவ்வூர் காதர் ராவுத்தர் என்னும் பெரியார் தவப்பேறுகத்தோன்றி, அழகொடு குணமும் பொருந்திய சாறுபீவி அம்மாள் என்னும் பெண்மணியே புலவர்க்குகந்த மனையாளாதற்குத் தகுதியுடையாரென்று அறிஞர் சிலர் கூற, அழகுக்கு அழகாகிய சாறுபீவி அம்மாளை விவாகம் செய்து வைத்தனர். ஒத்த அழகும், ஒத்த இளமையும், ஒத்த குணமும் உடையதாகிய தம்பதிகள் இருவரும் இவ்வறததுறையிற் குறையா யின்பங்கலந்து

தய்த்து அன்புகொண் டொழுகிவருநாளில் சாளுபீவி அமமாள் அவர்கள் டர்ப்பமாகி பத்தாநதிங்களில் ஒரு ஆண் மகவையின்றார்கள் அக்குழந்தை நாளொரு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துவரும் நாளில் அதன் இரண்டாம் வயதில் நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்து விட்டது. மகவையிழந்த காரணத்தால் புலவர் பெருமான் அவர்களும் சாளுபீவியம்மாள் அவர்களும் தத்தம் உயிர் பிரிந்து விட்டதாக நினைந்துவருந்தினார்கள் பின்னர் எல்லாம் ஆண்டவன் கட்டளை என்று சபூர்செய்துகொண்டு ஆண்ட வனை நோக்கிப்பிரார்த்தித்து பற்பலவிதமான நோன்புகளை நோற்றுவரும்நாளில், கருணாகிதியின் கருணைப்பெருக்கால் புலவர் பெருமான் அவர்கள் கனவில் ஒரு பெரியார் தோன்றி உமக்கு உலகம்போற்றும் உத்தமக்குழந்தை யிறக்கு மென உடறி மறைந்தனர்.

ஞானபூபதிகள் திருஅவதாரம்.

அவ்வாறே இவ்வுத்தமத் தாய் தந்தையர் கொண்ட அன்பு உருவாய் ஹிஜ்ரி 1304-ஹு ரஜபு-மீ பிறை 23 திங்கட்கிழமை, கலி 4988 சருவசித்து வருடம் சித்திரைமீ 7உ கி. பி. 1887-ஹு ஏப்ரல்-மீ 18உ யாகிய சுபதினத்தில் இரண்டாவது புதல்வராக நமது பூபதிகள் பற்பல அற்புதக் குறிப்புகளுடன் அவதரித்தனர். அது சமயம் பன்னீர் தெளிப்பதுபோல் மழைபெய்தது; அவனை நான் என்ற அசரீரி வாக்கியமும் கேட்க எல்லோரும் இறும்பு தெய்தினர்.

சருவசித்த-ஹு சித்திரை-மீ 7உ சோமவாரம் பகல் நாழிகை 16, லிநாடி 16-க்கு சனனம். சென்ம நட்சத்திரம் சதயம் சென்ம லக்கினம் கடகம். செனன காலத்தில் இராகு மகா திசையில் குரு புத்தியில் இருப்பு-ஹு 1 மீ 5 நாள் 23 நாழிகை 22 லிநாடி 31.

குழந்தையின் பிறந்த காலக்கிரக நிலையைச் சோதித்த சோதிட நூல்வல்லுனர் பின் வரு 14 பற்பலனுரைத்துக் களித்துவினர்.

ஞானபூபதிகள் சாதகக் குறிப்பு.

புதன்	சூரியன் செவ்வாய்	சுக்கிரன்	சனி
-------	---------------------	-----------	-----

சந்திரன்

இலக்கணம்

புராகு

புயாழன்

ஸ்ரீகுரு ஞானபூபதிகள் திருக்குறிப்புத் திருவிருத்தம்.

திருவருட் பெருநாழி அப்துர்றகு மான்புலவர்
செய்தவப் புதல்வராகத்

திகழ்தரு முஹம்மதிபு ருஹீம் மஹானுடைய
சென்னமது ஹில்லறிவருடம

மருவுமா யிரமுமுந் நூற்றுநான் காண்டினில்
மகிழ்றஜபு மாதமதனில்

வருதேதி யிருபத்து மூன்றுக்கு நிகராக
வளர்சருவ சித்தாண்டினில்

பெருவருமுன் மேடாவி தேதியேழ் ரவியுச்சி
புகல்சதய கடகலக்னம்

புண்யமிகு சோமவா ரங்கழிகை யீரெண்
பொருந்தமநர் பக்கமதனில்

குருவருட் குன்குதாத் தொளிவது பிறங்கக்
குழந்தைவடி வாயவனியில்

ஹுநிலைப் பொருளதை யுணர்த்துவான் வேண்டியாட்
கொளவவ தரித்தனரரோ!

சிக்கலைச்சேர்ந்த சங்கமங்கலத்தில் நடைபெற்றுவரும்
ஸ்ரீகுரு ஞானபூபதிகள் ஜனன விழா பத்திரிகையிலுள்ள கவி.

செந்நெலுங் கன்னலும் பின்னிவள மன்னிச்

சிறந்ததிரு வாருரினிற்

றிகழ்கருணை யானந்த ஞானபூ பதியடிகள்

சென்னசுப தினமோதுலாம்

மன்னுகலி நாலா யிரத்துத் தொளாயிரம்

மருவுமெண் பத்தெட்டினில்

மகிழ்சருவ சித்துகளு மிளிர்சருவ சித்தாண்டில்

வளர்மேட ரவியேழினில்

மின்னுமதி நாளமர பக்கமே காதசி

வியன்சதய கடகராசி

மேவுமீ ரெண்கடிகை மீரெண் வினாடியில்

விளங்குபகல் வேளையதனிற்

பொன்னனைய சத்துவ குணத்தினி லிராசதம்

பொலிவுதிகழ் சுபமனைத்தும்

பூரணம தாகப் பொருந்தஅவ தாரம்

புரிந்தனர் புரந்தனரரோ!

சுன்னபலன்.

சர்வசித்து வருடத்திற் பிறந்தவர்:— ந ல் ல வ ர் த் தை த்,
நல்லொழுக்கம், நேசமுள்ளவர், பல நீதிகளுரைப்பவர், நேசித்த
வரை ஆதரிப்பவர்.

உத்தராயனத்திற் பிறந்தவர்:— சண்டையில் எதிரிகளைச்
செயிப்பவர். தூற்களைப் பரிசோதிப்பவர். வசிகரமுள்ளவர்.

சித்திரை மாதத்திற் பிறந்தவர் :— நான்கு வேதங்களையுங் கற்றவர், பெற்றோர்களை ஆதரிப்பவர், சன்மார்க்கர்.

சதய நட்சத்திரத்திற் பிறந்தவர் :— காலத்துக்கேற்ற முயற்சி செய்பவர், விஸ்தார புத்தியுள்ளவர், விடாமுயற்சியுடையவர், பொறுமையாய் நடந்துகொள்ளுபவர். பிறருக்கு உபயோகமான செயல்களைச் செய்கிறவர்.

கடக ல.

பாடப் படிக்கப் பலதொழிலுங்கற்கத்
தேடச் சுகிக்கச் செலவழிக்க - மேடங்
கற்கடகந் சிங்கங் கன்னிதுலா னுக்கல்லான்
மற்கடகந் துக்கேது மற்று

சோமவாரத்திற் பிறந்தவர் :— விரத கருமங்களை நடத்துபவர் தரும சிந்தனையுள்ளவர், கீர்த்தியையுடையவர்

என்ற பலனிருப்பதால் இப்புதல்வர் உத்தமமான தொழில் புரிந்து மேல்வீடு கட்டிப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்து மகானாகவும விளங்குவர் என்று சோதிடவல்லுனர் கூறினர்.

இவ்வாறுரைக்கக்கேட்ட தாய் தந்தை தயரிருவரும் பேருவகைகொண்டனர். “சுன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோனெனக் கேட்டதாய்” என்று பொய்யா மொழிப்புலவர் கூறிய வண்ணம் சுன்றபொழுதே சான்றோனாவான் எனக்கேட்டால் அன்னையும் பிதாவும் ஆனந்தம் அடைவதைப் பேசவும் வேண்டுமா?

திருநாமம் புனைதல்.

நமது ஞானக் குழந்தையின் பிதாவாகிய நாவலர் பெருமான் மதுரைமாநகரம் சென்றிருந்தபொழுது அவ்வூர் ஹலரத்து முகம்மதுஇபுராஹீம் சாகிபு நக்ஷபந்தி என்னும் பெரியாரைச்சந்தித்து, தமக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்திருப்பதாகக்கூறி, அக்குழந்தைக்கு என்ன பெயரிடலாம் என்று வினவினார்கள். அதற்கு அவர்கள் புலவர் பெருமானை மீராக்கி, தங்கள் அருமைப் புதல்வர், நாயகம் (சல்) அவர்கள் பிறந்ததினமாகிய திங்கட்கிழமையில் பிறந்திருப்பதால் (சல்) அவர்களது திருநாமத்துடன், அவர்கள் பிறப்பிடமாகிய

மக்கமாநகரம் ஆரணியமாக இருந்ததை அழித்து அழகிய நகரமாகச் செய்த நபி இப்ருஹீம் கலீலுல்லா அவர்கள் பெயரையும் சேர்த்து முஹம்மது இப்ருஹீம் என்னும் திருநாமமிடுங்கள் எனமகிழ்ந்துகூறலும், அங்ஙனமே பெருநாழிக்கு வந்து பல பெரியார்கள் சூழ, மிகுந்த கோலாகலத்துடன் விசேஷமான தான தர்மம் வழங்கி முஹம்மது இப்ருஹீம் என்னும் திருநாமம் புனைந்தார்கள்.

இளமை நிகழ்ச்சிகள்.

அன் பீன் குழவிக்கு ஆர்வமொடு பாலுட்டிப் பாராட்டிச் சீராட்டி நேர்மை தரு நீராட்டி உள்ளத்துவகை நனித்துப்ப இமைகாக்கும் கண்மணிபோல் வளர்த்து வந்தனர். குழவிப்பருவத்திலேயே பூபதிகளின் முகப்பொலிவும் அருஞ் செயலுங்கண்ட ஞானக் குழவியின் தாபைப் பெற்ற பாட்டனார் வாக்குப்பலிக்கும் வன்மையுடையாராகிய காதர் ராவுத்தர் என்பார் தம் குமாரத்தியாகிய சாளுபீவி அப்மாள் அவர்களை நோக்கி இக்குழந்தையைச் சாமானியமாக நினைவாதே “விளையும் பயிர் முளையிலேயே தெரியும்” என்றபடி பத்மாசனம்போட்டிருப்பதையும், அடிக்கடி கண்மூடிக்கொண்டிருப்பதையும், பாரென்று குறிப்பிடுவார். அப்பொழுது பூபதிகளுக்கு வயது இரண்டரை பெருநாழியில் ஜவுளிவர்த்தகம் செய்து கொண்டிருந்த மீ. முகம்மது அபூபக்கர் ராவுத்தர் என்பவர் தனக்குப் பெண் குழந்தைகளையன்றி ஆண் குழந்தை பிறவிக்கவில்லை என்ற மனக் குறையுடையவராய், பூபதிகளை அடிக்கடி தம் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய் பாலொடு பழமும் ஊட்டி உபசரித்து வந்தார். அம்மாதத்திலேயே அவர் தம் மனைவியார் கருப்பவதியாகி ஓர் ஆண் மகவை ஈன்றெடுத்தனர். அது முதற்கொண்டு நமது பூபதியாகிய குழந்தை மீது பலரும் அன்பும் பெருமையும் பாராட்டிவரலானார்கள்.

பூபதிகளுக்கு மூன்று வயதாயிருக்கும் பொழுது பெருநாழியில் படுதி என்னும் பெரு நெருப்புப் பிடித்து

ஊரின் நாடுபக்கமும் பரவி எரியத்தலைப்பட்டது. ஊரார் இன்னது செய்வதென்றறியாது பெருந் திகிலடைந்து பரதவித்தனர். அப்பொழுது பூபதி அவர்களின் தாய் தந்தையர் தமது வீடும் தீக்கிரையாவது நிச்சயமென்று பயந்து, தம் முயிரினும் சிறந்த அருங்குழுவியை எடுத்துக் கொண்டு அ வ் ளு ர் ப் பள்ளிவாசலுக்கு அருகிலுள்ள கடையநல்லூர் பக்கீர் லெப்பை ஆலிம் ஒலியுல்லா அவர்கள் அடங்கிய கட்டிடத்தில் பலருடன் தங்கியிருந்தார்கள்.

அப்பொழுது குதூகலமாக விளையாடிக்கொண்டிருந்த நமது ஞானக் குழந்தை அங்கு எரிந்துகொண்டிருந்த விளக்கி னிடம் விரைந்தோடி திரியை இழுத்து அணைத்ததும் ஊரை அழித்து வந்த பெருந்தீயும் அணைந்து போயிற்று. இதைக்கண்ட ஊரார் பெரும் வியப்புற்று, இக்குழந்தை பாலிருக்கும் தெய்வீகத் தன்மையைப் பரவிப்புகழ்ந்தனர்.

அது முதற்கொண்டு உள்ளூரார் வெளியூரார் பலரும் வந்து தங்கள் இஷ்ட சித்திகளைப் பெறும்பொருட்டு ஞானக் குழந்தையின் கையில் ஏதேனும் பொருளைக் கொடுத்துத் திரும்பப்பெற்றுப் போய் தத்தம் மனக் குறை நீங்க நன்மையை அடைந்துவந்தார்கள். புலவர்கள் நாயகம் அவர்கள் பெரும்புலமையும் கவிபாடும் திறமையும்பெற்று நாவலர் திலகமாக விளங்கியும், தங்கள் புத்திர சிகாமணிக்கு கல்விப் பயிற்சி செய்வதில் கவலையற்றவர்களாக யிருந்தார்கள். ஒரு கால் தமது புதல்வர் இயற்கையாகவே எல்லாம் உணரவல்ல தெய்வீகத் தன்மை பொருந்தியவரென்று முன்னரே உணர்ந்த காரணத்தாலேயே அவ்வாறு வாளாயிருந்தார்கள் போலும்.

ஆயினும் நமது பூபதிகள் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் உபாத்தியாயரிடம் பாடம் கேட்டதுமில்லை. அவர்பெற்றோர்கள் காலணுவுக்கு பாடப்புத்தகம் வாங்கிக்கொடுத்ததுமில்லை. அவ்வாறிருந்தும் “தந்தையறிவு மகனறிவு” என்றபடி தம்மைப் பள்ளிகூடத்திற் கனுப்பாதிருந்தும், புத்தகம்

முதலிய சாதனங்களில்லாதிருந்தும், எட்டாம்வயதிற்குள் ளாகவே கலை பயில் தெளிவு, கட்டுரைவன்மை, செய்புள் இயற்றும் ஆற்றல் முதலிய கல்விப் பொருத்தம் முதலியன எவ்வாறோ நிரம்பப்பெற்றார்கள்.

பூபதி அவர்களின் ஆறாவது வயதில் அதாவது நான்கு வருடத்தில் வான்மழைகுன்றித் தென்னாடு முழுதும் பெரும் பஞ்ச முண்டாகப்பலருந் துன்புறுவாராயினர். பூபதி அவர்களின் தந்தையார் திருநெல்வேலிப் பக்கம் போகலாமா! தஞ்சை ஜில்லாவிற்குப் போகலாமா! வென மனக்கிலேசு முற்று இரவு துயிலும்போது 'வடதிசைசெல்லுக' எனப் பெரியாரொருவர் கூறியதாகக் கனாக்கண்டு விழித்தெழிந்து எப்பக்கம் செல்லலாமெனப் பூபதிகளையும் வினவ பூபதி களும் வடதிசையே குறிப்பிட அங்ஙனமே சோழநாட்டுக் குத் தங்கள் குடும்பத்தோடு வந்து கீழவேளுநுக்கறித்த பட்டமங்கலத்தில் கிராமமுனைச் இராமசாமி பிள்ளை அவர்கள், அவர் மருகர் இலாப்பூர் மாணிக்கம் பிள்ளை அவர்கள், அங்கு வசித்துக்கொண்டிருந்த திருவாரூர் வேலன்குடி இரத்தினம் பிள்ளை அவர்களுக்கும் இப்பொழுது திருவாரூர் தெற்குச்சேத்தி வில்லேஜ் பூன்சீபாயிருக்கும் ஹானாரி மாஜிஸ்ட்ரேட் புலிவலம் சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் புலிவலம் கடைசப் பத்தர் அவர்கள் முதலானவர்களுக்கும் இராமாயணம் பாரதம் திருவிளையாடல் கைவல்யம் முதலான பல நூற்களுக்குப் பொருள் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்குள்ளார் பலரும் நாவலர் அவர்கள் புலமைக்கு வியந்து மிகப் பெருமை பாராட்டி, தங்கள் அருமைப் புதல்வராகிய ஞானபூபதிகள் முதலானவர்களுடன் இரண்டாண்டு சுகமே காலங்கழித்து வந்தார்கள்.

ஜெய-வருத்தில் தென்னாடு மழைவளம் சிறந்து நாடு நாடாயிற்று. விளைபொருள் மலிந்தது. அங்குள்ளார் புலவர் பெருமானைக் குடும்பத்துடன் பெருநாழிக்கு வருமாறு கடிதம் பல விடுத்தனர்.

உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரீதல்

அனைத்தே புலவர் தொழில்

என்பதுணர்ந்த புலவர்பெருமான் தங்குடும்பத்தோடு பெருநாழிக்கு மதுரை மார்க்கமாக றபிலேறிச் சென்றார்கள். அவ்வாறு செல்லும்போது றபிலில் பூபதிகள் தாபுமானவர் பாடலில் இரண்டொரு பாடலை உருக்கடாப்பாட அங்கிருந்தவர்கள் கண்ணீர் விட்டு அழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள் அவர்களில் ஒருவரான மதுரை சுந்தரம் பிள்ளை என்பவர் புலவர் பெருமான் முதலானவர்கள் மதுரையிலிறங்குவதாகத் தெரிந்து பூபதிகளுடன் வந்த வேறு சிலரையும் வண்டியிலேற்றி தமதில்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்று விருந்தளித்து உபசரித்து 'பெருநாழிக்கு தமது செலவில் வண்டியமர்த்தி தானும் வெகுதூரம் வரையில் பின்வந்து பூபதிகளை மிகவும் வாழ்த்தி விடைபெற்றுச் சென்றார். பூபதிகளும் ஏனையோரும் பெருநாழி சென்றனர். அங்குள்ளார் பலரும் மழைமுகங்கண்ட பயிரென மகிழ்ந்து அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்துப் பெருமகிழ்வெய்தினார்கள்.

பூபதி அவர்களுக்கு எட்டாம் வயது நிரம்பியது. அஞ்ஞான்று ஓர்நாள் வழக்கம்போலப் பள்ளிவாசலுக்குப் பக்கத்தில் விளையாடச்சென்றவர்கள் விளையாட்டில் மனஞ் செல்லாது அங்குள்ள வேப்பமரத்திற் சாய்ந்துகொண்டு இடுகாட்டை (கபூர் அறைகளை) நோக்கியவண்ணமிருந்து பின்வருமாறு சிந்தனைசெய்தார்கள்:— ஆந்தோ! இவ்வுலகில் தோன்றிய மானிடரனைவரும் மண்ணொடு மண்ணாய் மறைந்து தொழிகின்றனரே! இறப்பென்னும் கடலைக் கடந்தாரிவ்வுலகிலெவருமில்லையே! பிறப்பதற்கு முன் நாமெங்கிருந்தோம். இறப்பிற்குப் பிறகு நாமெங்கு செல்கின்றோம். நாமும் இவ்வாறு இறத்தல் நிச்சய மன்றோ! இறப்பது நிச்சயமாயின், உலகிற் சிறுகால வாழ்வில் யாதுசுகரீமா! ஒவ்வொரு மனிதனும் பிணி மூப்புச் சாக்காடென்னுந் துன்பத்துக் காளாவானாயின் உலக இன்பம் நிலையற்ற

தாயிற்றே! ஆயின் நிலையான இன்பமெது? என்னும் ஞானோதயமாக, தேக நிலையாமையை நினைந்து நினைந்து கண்ணீர் வடிப்பாராயினர். இதைக்கண்டவுடன் விளையாடிய சிறார் சிலர் விரைந்தோடிச்சென்று பூபதிகளின் பெற்றோர் பாற்கூற, தங்களருமருந்தன்ன தனயர்க்கு யாது நேர்ந்ததோ வென அஞ்சிய பிதா மாதாக்கள் விரைந்து வந்து பூபதிகள் முகத்தைத்துடைத்து மகனே! உனக்கு யாதுதுன்பம் நேர்ந்தது! ஏன் அழுதாய்! எனப் பலகால் கேட்டும் ஒன்றும் மறுமொழி கூறாது பின்னருந் தேம்பித் தேம்பி அழுவா ராயினர். அதுகண்ட தந்தை தாயரும் பிறரும் அழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள் பூபதி அவர்களும் மூர்ச்சித்து விட்டார்கள் நோயோ, பயமோ, வெருட்சியோ, மருட்சியோ வெனப் பலர் பலவாறாகக்கூறி மாந்திரீகம், வைத்தியம் முதலிய சிகிச்சை செய்யத் தலைப்பட்டார்கள். விரக்தி நோய்க்கு மருந்து கொடுப்பார் யார்?

பிறகும அதே சிந்தனையிலாழ்ந்திருந்து மனிதன் இறப்பிற்குக்காரணம் யாது? இறவாது நெடுநாள் உலகில் வாழமுடியாதா! ஈ வா ச ந் தா னே உயிராயிருக்கின்றது. மூச்சை வசப்படுத்தினால் உயிரையும் வசப்படுத்தக்கூடு மன்றோ! எனப்பலவாறு இளமைக்குத்தக்கவாறு ஆலோசனை செய்து மூச்சை வசப்படுத்த முயலுவதே சரியான முறையெ— உணர்ந்து, ஒருநாள் அவர்கள், ஊருக்கு வடபுறம் அருகாண்மையிலுள்ள ஏரி (கண்மாய்க் கரை)யிலுட்கார்ந்து கொண்டு வெறும் வெளியிலிருந்து வருங்காற்றை வாயினால் (தேக்கித் தேக்கித் தண்ணீர் பருகுவதுபோல்) மடுத்தார்கள். இவ்வாறாக ஏழுமீட்டத்தினங்கள் செய்து கொண்டு வந்து அவ்வப்பியாசத்தை சிலதினம் மறந்து எப்பொழுதும் போல் சாதாரணமாகவே இருப்பார்கள். சில சமயங்களில் மறுபடியும் செய்வார்கள். இவ்விதமாக மாறி மாறி நிகழ்ந்து வந்தது. இந்நிகழ்ச்சியைக் குறித்து பிற்காலத்தில் பூபதி அவர்களின் மாணவரொருவர் பின் வரும் பாடலை இயற்றி யிருப்பது எண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

(தாய்நாட்டில் அன்பில்லாத ஜன்மம் வீணை என்ற இசை)

பல்லவி.

ஞானகரு ணையானந்த நாயகமே (ஞான)

சரணனுபல்லவி.

3. எட்டாம் வயதினிலே அட்டாங்க யோகமதை
விட்டகுறை யென்று செய்த வேதாந்தியே (ஞான)
4. திங்களும் சவியும்ஒன்றாய்த் திருத்தி வசப்படுத்திப்
பொங்குமதிப் பால்புசித்த பூபதியே (ஞான)
6. மண்டல மெலாந்திறக்கக் குண்டலி விழிக்குத்வகை
கண்டறிந்த யோகஞான கைவல்யமே (ஞான)
8. ஞானசப்த பூமிநிலை நன்குணர்ந்த சீவன் முத்த
ரானமஹ ராஜயோக ராஜேஸ்வரா (ஞான)

பூபதி அவர்களின் பத்தாவது வயது ஆரம்பத்தில், நாகூர் ஆண்டவர் அவர்களுடைய காரண சரித்திரத்தை வெகு கவன சிரத்தையோடு வாசித்துவந்தார்கள். அது லிருந்து ஆண்டகை அவர்களிடத்தில் மிகுந்த பக்தி செலுத்திவரவே ஒருநாளிரவு பூபதிகள் துயிலும்போது நாகூர் ஷாஹல் ஹமீது ஒலியுல்லா அவர்கள் நெடிய சிவந்த மேனியும், நீண்ட தாடியும், தலைமயிரும், பச்சைப்போர் வையும், கையிற் பிரம்பும் உடையவர்களாகிக் கனவில் தோன்றி, குழந்தாய்! நீ நம்மீது பேரன்புகொண்டொழுகி வரக் காரணமென்ன? உனக்கியாது வேண்டுமெனத் திருவாய்மலர்ந்தருள, பூபதிகள், 'தங்கள் பூரண கிருபையே எனக்கு வேண்டும்' என்று விண்ணப்பிக்க, அவ்வாறே நமது பூரண கடாட்சம் உண்டாவதாக என்று பூபதிகள் சிரசில் வலக்கரத்தை வைத்து ஆசீர்வசித்து மறைந்தார்கள். அது லிருந்து பூபதிகளுக்கு அடிக்கடி பயிர்க்குச்சும், கம்பலையும், கண்ணீரும், அதிகமான கல்வியும், ஞானமும் பெருகுவர ஆனந்த பரவசமாகி, அன்று காலையிலேயே பூபதிகள் பின்வரும் பாடல்களைப் பாடினார்கள்.

நாகூர் ஆண்டகையவர்கள் மீது

பூபதிகள் இளம்பிராயத்தில் அருள்வாக்காகப் பாடிய
திருமருந்துக் கண்ணிகள்.

1. நமனை வெருட்ட மருந்தொன்று விற்குது
நாகூர் தருகாவி லே—அன்பு
நாணயங் கொண்டுசென் முற்பெற லாம்குரு
நாதர் பதப்பூவிலே (நம)
2. மெய்ஞ்ஞான பண்டிதர் ஷாகுல் ஹமீதொலி
விற்கும் அருமருந்து—அது
அஞ்ஞான அந்தகா ரத்தைப் பிளக்கும்
அருளெனு மாமருந்து (நம)
3. கமாலு மீன எந்தக் காலமும் சிற்றிடும்
காதிர்ஒலி மருந்து—அது
ஜமாத்துல்ஆகிர் மாதம சகலர்களும் தேடும்
சஞ்சீவி மாமருந்து (நம)
4. இந்தப் பிணிக்குண்டு இந்தப் பிணிக்கில்லை
என்று சொல்லாமருந்து—அது
இன்னேரம் விற்கும் இன்னேரம் விற்காதென்று
எண்ணப் படாமருந்து (நம)
5. பித்தம் ஐயம்வாத முத்தேகத் தாருக்கும்
பேதமற்றமருந்து—மிகு
பக்தியாய் வாங்கிப் புசிப்பவர்க்குச் சர்வ
பாக்யந் தருமருந்து (நம)
6. இவ்வுறத் தார்க்கும் துறவறத் தாருக்கும்
ஏற்ற ஒரோமருந்து—பல
செல்வமும் புத்திரப் பேறும் கொடுக்கின்ற
தெய்வீக மாமருந்து (நம)

7. பாகல் பரங்கிக்கார்ப் பத்தியமில்லாத
பரமதயாமருந்து—ஆனால்
பத்தி வைராக்கிய அநுப்பானஞ் சேர்த்துப்
பருகுஞ் சித்தமருந்து (நம)
8. மேகங் குஷ்டம் சூலை வீக்கங் காமாலை
வியாதி தீர்க்குமருந்து—மோக
தாகவலி குன்மம் ஈளை முதலான
சகல பிணி மருந்து (நம)
9. ஏவலுடன் பில்லி சூனியம் செய்வீன
இடர்தவிர்க்கும் மருந்து—கௌசு
தேவுஜின் ஷைத்தான் பசாசுகள் நாடாமல்
செய்யும் அருமருந்து (நம)
10. தாத்து ஜபலாத்து லாகுத்து மக்காமைத்
தரிசிக்கு மாமருந்து—சொந்தத்
தன்னை யறிந்து தலைவனை யுங்காட்டும்
சாயுச்ய மாமருந்து (நம)
11. மூலக் குகையினில் மீழுடன் முச்சுடர்
மோட்சந்தரு மருந்து—மும்
மூலகற்பமதின் சிர்றை நமக்கு
மொழியுங் குருமருந்து (நம)
12. நூரு முஹம்மதர் மோன முகியித்தின்
நுட்பத்திருமருந்து—இந்தப்
பாருல கோர்கள் மதபேதங்-கூறாமல்
பட்சிக்கு மாமருந்து (நம)
13. காலதேசவர்த்த மானமில் லாதுண்ணும்
ஹக்கீக்கத்து மருந்து—மனம்
கசிந்து கசிந்து கண்ணீர் மல்கிக் காதலாய்க்
கனிந்துண்ணும் மாமருந்து (நம)

14. குதிரையின்கொம்பும் கொசுகுத்தேன் குறுணியும்
கொண்டுவா என்று சொல்லும்—ஞான
மதிகெட்டவைத்தியம் போலல்ல இதுவிலை
மதிக்கொண்ணு மாமருந்து (நம)
15. ஞானிகளே! சிவயோகிகளே! உங்கள்
நாட்டமெது சொல்லும்—பசுந்
தேனெனும் இன்ப மடமாதர் மாயையைச்
சிங்கமெனவெல்லும் (நம)
16. பந்தப்பிறவி வியாதிகளை யெல்லாம்
பாய்ந்தடர்ந்து கொல்லும்—பல
செந்தூரம் வேண்டுமா பஸ்பங்கள் வேண்டுமா
தேவையெது சொல்லும் (நம)
17. செல்வம் நிறைந்து திகழும் (*) திருவாநூர்
சேர்ந்த திருவிருந்து—ஞானக்
கவ்விக்களஞ்சிய மாகவிளங்கிய
கருணாநிதி மருந்து (நம)
18. (*) சின்ன வயதினில் என்னைப் பலமுநற
தேடி வந்த மருந்து—பின்னும்
அன்னையைப் போல்வந்து நன்னெறியோதிய
ஆனந்த மாமருந்து (நம)
19. பாலன் முஹம்மதிபுறுஹீம் (*)பூபதி
பருகும் திருமருந்து—இரு
ஞாலமுழுதுஞ் சமதாய் நிறைந்தருள்
ஞானமஹா மருந்தே (நம)

இந்த அடையாளமிட்ட சொற்கள் தற்காலம் மாற்றி அமைத்தது

பூபதி அவர்களின் தந்தையாரான நாவலர் பெருமான் வாக்குப் பலிதமுடையவர்களென்பது உலகப்பிரசித்தம். பெருநாழியிலுள்ள கண்மாய் அடிக்கடி உடைப்பெடுத்துப் பெருஞ்சேதத்தை விளைவித்துவர, அதனால் வருந்திய ஊரார் புலவர் பெருமானிடம் முறையிட, அவர்கள் ஒரு பாடலைக் கூறியருள, அதுமுதற்கொண்டு அந்தக்கண்மாய் உடைப்பெடுப்பதில்லை என்னும் புகழ் எங்கும் பரவியிருந்தது. கழுதியில் நவாபு அவர்களால் மிகுந்த வேலைப்பாடுகளுடன் கட்டப்பட்ட பெரும் பள்ளி ஒன்றிருக்கிறது. அதைப்பிற்காலத்தில் பெரிதும் பழுது பார்த்தும், புதிதாக முன் மண்டபம் ஒன்று கருங்கற்களால் உறுதியாகக்கட்டி முடித்தும் திறப்புவிழாக்கொண்டாடினார்கள். அதுபொழுது புலவர் அவர்களை ஒரு வாழ்த்துப் பிரபந்தம் இயற்றும்படி அவ்வூர் நாட்டாண்மை சேகு இபுராஹீம் அம்பலம் அவர்கள் தா. மு. காதர் முசாபர் அம்பலம் அவர்கள் முதலானவர்கள் பெரிதும் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்கப் புலவர் பெருமான் அவர்கள் ஓர் பிரபந்தம் இயற்றி அப் பள்ளிவாயிலில் முதற் குத்பாவில் அதை அரங்கேற்றினார்கள். ஆங்கு அப்புகழ் மாலையை வாசிக்க அப்பெருங்குட்டத்தில் எவரும் முன்வரவில்லை. பன்னிரண்டு பிராயம் நிரம்பாத பூபதி அவர்களை அப்பெரும் அவையில் அஞ்சாது முன்வந்து, அப்பாடல்களை அழுத்தம் திருத்தமாக பன்முறை படித்துப் பழகியவர்போல் வாசிக்க, சபையிலுள்ளோர் அனைவரும் பெரும் வியப்புற்று, பூபதி அவர்களையும் புலவர் அவர்களையும் மிகப்பெருமை படுத்திக் கொண்டாடினார்கள்.

பூபதி அவர்கள் தமது பதினான்காவது வயதில் அதாவது 1900-ஆம் ஜூன் மாதத்தில் தந்தையாருடன் முதன் முதலாக இரங்குன் யாத்திரை சென்று, இரங்குனை யடுத்த இன்சின் (Insein) என்னும் நகரிலுள்ள பஜாரில் பல வருஷங்கள் ஷாப் வியாபாரத்தில் தலைசிறந்து விளங்கினார்கள். அங்கிருந்த காலங்களில் சிறுவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச்சென்று படிப்பதையும், ஓதுவதையும் பார்க்கும்படி

பார்த்துத் தாங்களும் அரபி ஓதவும் ஆங்கிலம் படிக்கவும் கற்றுத் தேர்ச்சிபெற்றார்கள். அவ்வாறு தேர்ச்சி பெறுவதை நாகபட்டினத்தையடுத்த ஆழியூர் கா. முகையதீன் பாட்சா சாஹிபு அவர்களும் ஷே ஆழியூர் க. மு. உசேன் கான் சாஹிபு அவர்களும் பெரிதும் விரும்பிவந்தார்கள்.

அவ்விளம்பிராயத்திலேயே சுமார் நான்கு வருடங்களுக்குள் முகவசீகரமும், கைராசியும் உடையவர் என்று பிறர் மதிக்க வர்த்தக யுக்தியிற் சிறந்தவர்களானார்கள். இவர்களுடைய வியாபாரத்திறமையும், வாக்குவன்மையும், பிறரை வசீகரிக்கும் குணமுங்கண்ட வியாபாரிகள் அதிக லாபம் தருவதாகக்கூறி தங்கள் தங்கள் கடைக்கு வருமாறு வற்புறுத்தினார்கள். எல்லோருடைய நன் மதிப்புக்கும் பாத்திரராயிருந்த ஞான பூபதிகள் தம்மையழைத்த வியாபாரிகள் எல்லோர் மனதையும் திருப்திப்படுத்த எண்ணித் தாமிருந்த கடையில் கணக்கைத் தீர்த்துக் கொண்டு 1904-ஆம் தொடக்கத்தில் இரங்குன் சோலியாப் பள்ளி வீதியில் வர்த்தகம் செய்துகொண்டிருந்த தங்கள் உறவினர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அவருக்கு சில சகாயம் செய்து கொண்டு அவருடன் வசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சுய தேசம் சென்று திரும்பிய பிதா அவர்கள் இரங்குனுக்கு வந்து அங்குள்ள பல பிரபுக்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இரங்குனை அடுத்த தனியன் பாஞ்சப்பீர் அவுலியாக்கள்மீது வழிநடைச் சிந்தும் சும்மியும் பாடி அரங்கேற்றினார்கள். அதை அனேக நாவலர்கள், பாவலர்கள் முதல் எல்லோருங்கேட்டுக்கொண்டாடி அவர்கள் கவித்திறமையை வியந்து பெருமை பாராட்டியதைப் பார்த்து, நாவலர் பெருமானின் சகோதர முறையிலுள்ள எக்கஞ்சான் புலவர் என்னும் யோக நிஷ்டாபராகிய முகம்மது இபுராஹீம் புலவர் என்பவர் பொருமைகொண்டு இவரென்ன சாமானியப் புலவர் தானே என்றும், தானொரு யோகியென்றும் மற்றொரு நவர்பால் பழித்துரைத்தனர். அதுகேட்ட புலவர்கள் நாயகம் மனம் பொருராகி இரங்குகான் அங்கிச்சக்கிக் கடுத்த பயாப்புலே

என்னுங் காட்டில் சின்னையா மேஸ்திரி ராவுத்தர் கொட்ட
கையிலிருந்து அகத்தீசரையே தங்குருவாக அகக்கண் முன்
னிறுத்தி 48 நாள் அன்ன பாளுதிகளின்றி வைராக்கிய
சித்தத்துடன் கல்வத்தில் (யோக அறையில்) இருந்தார்கள்.
முன்னரே பிராணாயாமத்தின் இயல்பும், கார சார அமுரி
தாமனையும் குருமூலம் தெரிந்து அப்பியசித்து வந்தபடி
யால் தசநாடிகள் எளிதில் கைவல்யமாகியதும் எக்கஞ்சான்
புலவர் அவர்களிடம் சென்று சாதாரணமாகவே அவர்
களுடன் வசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒருநாள் ஷே யோகி
அவர்கள் இன்று இரங்குனுக்குப் போய்வரவேண்டும்
என்று கூறினார்கள். சில நாழிகை கழித்த பின்னர் நமது
புலவர் பெருமான் ஷே யோகியை நோக்கி மயிலில் மயில்
நடக்கிறதே! அதாவது ஆகாயத்தில் ஆகாயம் நடக்கிறதே
புறப்படலாமே! என்று பஞ்ச பூதத்தின் பஞ்ச பட்சிகளை
அறிவிக்க அவர் மருண்டு, இவருக்கு இஃது எவ்வாறு
தெரிய வந்ததென்று விசாரித்தறிந்து இருவரும் அன்பு
கொண்டு தம்முடன் கூடவே வைத்திருந்து கொண்டாடி-
னார்கள். பின்னர் பூபதி அவர்கள் தங்கள் பிதாவுடன்
இரங்குன் முகல் வீதியில் தங்கியிருக்கும்பொழுது நாவலர்
பெருமான் தாம் ஏகாந்தமாய் நிட்டைகூடும் பொருட்டு
மலையடிவாரங்களுக்குப் போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்
தைக் கேட்ட பூபதிகள் தந்தையாரைவிட்டுப் பிரிய மன
மில்லாமல் தம்மைவிட்டும் குடும்பத்தைவிட்டும் நீங்காம
லிருக்கும்படி வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டே வந்தார்கள்.
தம்பிரிவுக்கு இணங்காமை கண்ட புலவர்கள் நாயகம் முதல்
வருக்குத் தக்க சமாதானம் கூறிக் காஸத்தை எதிர்ப்பாக்கி
யிருந்தார்கள் அப்பொழுது பூபதிகளை இன்ஃஸில் முன்
னிருந்த கடைக்காரர் தங்கள் கடை நிலைகுலைந்திருப்பதைச்
சீர்திருத்தும் பொருட்டு மறுபடியும் தங்கள் கடைக்கு
வந்திருக்கும்படி வற்புறுத்தி அழைத்ததின் மேல் இன்
ஃனுகுச் சென்றுவிட்டார்களாயினும் அங்கிருந்து
சென்னைக்கு கப்பல் புரப்பதும் தினமாகிய வியாழன், வெள்ளி
இருதினங்களிலும் முகல்வீதியிலுள்ள தந்தையாரை வந்து

பார்த்துப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வாறிருக்கையில் - ன்சீனில் பூபதி அவர்களுக்கு வைசூரிகண்டு நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தபடியால் ஒருவாரம் தந்தையாரைப் பார்க்க வரமுடியாமற்போகவே அதை அறிந்த புலவர் பெருமான் இதிலே தாம் குறித்த இடம் சென்று நிட்டை கூடுதற்கு ஏற்ற சமயமெனக்கருதி அவ்விடத்தைவிட்டு வெளியேறி விட்டார்கள்.

பூபதி அவர்கள் உடல் நலம் பெற்றதும், ரங்கோன் முகல் வீதிக்கு வந்து பார்க்கத் தந்தை அவர்களைக் காணாமல் மனம்வருந்த, அங்குள்ளார் பலர் பூபதிகட்கு எவ்வளவோ சமாதானம் கூறியும் தந்தையாரைப் பிரிந்த துயர் தாங்காமல் பெருநாழியிலுள்ள தம் அன்னைக்கு கடிதம் எழுதிக் கேட்டார்கள் கணவர் யோக சிந்தாபரராய்க் காணாது சென்றமைக்கு மிகத்துயர்கொண்ட அன்னை புலவர் நாயகம் அங்கும் வரவில்லை என்று கடிதம் எழுதவே மிக்க மனச் சோர்வுடன் இரண்டு மூன்று மாதம் இன்னது செய்வ தென்றறியாது பூபதி அவர்கள் வருந்திக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்பொழுது பெருநாழியிலிருந்த பதிவிரதா சிரோன் மணியாகிய பூபதிகளின் மாதா அவர்கள் முறாதுடன் பல நாள் நோன்பிருந்து தம் கணவரிருக்குமிடத்தை கனவில் ஒரு பெரியாறறிவிக்க அறிந்து மதுரைக்கடுத்த தேவதானப் பட்டி மலைக்குச் சென்று அங்கிருந்த தம் நாயகரைப் பல வாயு இரந்துவேண்டி ஊருக்கு அழைத்துவந்து தம் புதல் வருக்கு கடிதமெழுதினார்கள். 1905-ஆத்தில் தம் அருமைப்பிதா கண்டுபிடிக்கப்பட்டு ஊருக்குவந்து சேர்ந்தமை அன்னையின் கடிதமூலமாயறிந்த பூபதிகள் ஆனந்த பரவசராய் உடனே புறப்பட்டு சுதேசம்வந்து தந்தையாரைக்கண்டு வணங்கி அளவிலா மகிழ்ச்சிகொண்டு அவர்களுடன் வசித்துவந்தார்கள். அந்த நாட்களில் புலவர்கள் நாயகம் அவர்களிடமிருந்து நடைபெற்ற விலாயத்துக்கோரளவில்லையென்றே கூறலாம். சிறிது நாட்சென்றதும்

பூபதி அவர்களுக்கும் யோக சாதனைகளில் பெரு விருப்ப முண்டாகவே யோக நிஷ்டாபரமாகிய தங்கள் பிதாவின் அருளுணைக்கத்தால் பிராணாயாமமும், திக்கு பிக்குகளும் முஷாஹதா முருக்கபாக்களும் உபதேசம் பெற்று அனுபவம் கைவந்தபின் “தான் பெற்ற இன்பம் பெறுகாபிவ்வையகம்” என்றபடி சில இந்து முஸ்லிம் வாலிபர்களுக்கு அம்முறை களைப் பயிற்றுவிக்கப் பின்னும் அநேக வாலிபர்கள் சீட கோடிகளானார்கள்.

அப்பொழுது பூபதிகளுக்கு வயது 19 நிரம்பியது. பூபதிகளின் அன்னையார் தமது சுமாரர் எங்கே மஸ்தானாகப் போய்விடுவாரோவென்று மனோவியாகூலமடைந்து விவாகத்திலீடுபடுத்தக் கருதி, பெருநாழியிலும் தத்தநெறி என்ற கிராமத்திலும் பெண் பேச, அதற்குச்சைந்த பெண் வீட்டார்களும் அடிக்கடிவந்து பூபதி அவர்கள் விவாக விஷயமாகப்பேச, அதைக் குறிப்பாலுணர்ந்த பூபதிகள் தந்தையாருடன் கலந்து தனக்கு விவாகத்தில் விருப்ப மில்லாமையையும் இந்த நாட்டிலிருக்கப் பிரியமில்லாததையும் வருந்தித் தெரிவிக்கப் புதல்வர் மனதுக்கு மாறாக நடக்க இஷ்டமில்லாத புலவர் பெருமான் தங்கள் வீடுவாசல்களை விற்றுவிட்டுத் தஞ்சை ஜில்லாவுக்குச்செல்ல எண்ணியிருந்தார்கள். அப்பொழுது கீழ்வேளூர்ப் பக்கமுள்ள அன்பர்களும் பிரமுகர்களும் புலவர் பெருமானைப்பற்றி பற்பல விதமான நற்கனவுகள் கண்டதாகவும், ஆகையால் தங்களுர்ப் பக்கமே வந்துவிடவேண்டுமென்றும் கடிதமூலம் வற்புறுத்தியதின்பேரில் 1906-ஆகத்தில் பெருநாழியிலுள்ள தங்கள் வீடுவாசல்களையும் நிலங்களிற் சில பாகங்களையும் விற்று விட்டு நாகையைடுத்த அகரக்கடம்பனூரில் தங்களுக்கோரில்லம் அமைத்து பூபதி அவர்களின் தாய் தந்தையர்களுடன் வசித்துவந்தார்கள். 1907-ஆகத்திலே மாறாமதுரை முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு பெருநாழியில் விற்று வந்த வீட்டு வழக்கில் புலவர்கள் நாயகம் பிரதிவாதியாகச் சென்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது முன்சீபாக இருந்தவர்

காலஞ் சென்ற வடுகச் சேரி செளரிராஜலு நாயுடு அவர்கள். வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்று பிரதிவாதி அப்துர் றஹ்மான் புலவர் என்று கூப்பாடு போட்டவுடன் புலவர்கள் நாயகம் ஆடம்பரமற்ற சாதாரண கோலத்துடன் கோர்ட்டில் நுழைந்ததும், நீதிபதியாகிய நாயுடுகாரு புலவர்கள் நாயகத்தை நோக்கி “புலவர் என்றால் என்ன? வெறும் பட்டப்பெயரா? அல்லது உண்மையிற் புலவரா? அப்படியானால் எதிற் புலவர்” என்று கேட்க புலவர்கள் நாயகம் எல்லாவற்றிலும் சிறிது புலவர்தானென்று புன்முறுவலுடன் கொஞ்சம் தாழ்ந்த குரலில் பதில்கூறினார்கள். ஜட்ஜி அன்று தம்பார்வைக்கு வந்திருந்த வேம்பத்தூரர்கள் பாடிய புதிய இராமாயணம் என்னும் நூலை எடுத்துக் கொடுத்து இதைப்பாருங்கள். இதில் உங்களுக்கு ஏதாவது பொருள் தெரிகிறதா என்றார். புலவர்கள் நாயகம் உடனே அப்புத்தகத்தை வாங்கிக்கொண்டு பக்கத்திலுள்ள சாளரத்தின் ஓரமாய் நின்று புத்தகத்தின் ஒரு பக்கத்தைப் பார்த்துவிட்டு அதை ஜட்ஜியிடம் கொடுத்து அப்பக்கத்திலுள்ள பாடல்களையும் அதன் கருத்துக்களையும் தெள்ளத் தெளிய சர்வ சாதாரணமாய் எடுத்துக்கூற அதைக்கேட்ட நீதிபதி நாயுடுகாரு நீங்களென்ன ஏக சந்தக்கிராகியாயிருக்கிறீர்கள் என்று மெச்சி அவர்கள் கல்வித்திறமை, அடக்கம், பொறுமை, சத்தியம் முதலிய நற்குணங்களை அறிந்து நியாயமான தீர்ப்பளித்ததுமல்லாமல் அவர்களுக்கு நண்பராகவும் றர்.

பூபதி அவர்கள் தங்களில்லத்திற்கு அண்மையில் தமக் ர யோக அதை அமைத்துக்கொண்டு யோக சாதனையும் காயகற்ப சாதனையும் ஆரம்பித்து வெண் பசும் பாலில் கருங்குறுவை அரிசியும் பாசிப்பயறும் மிளகும் சேர்த்து ஒரே பொழுதுமட்டும் அமுது அருந்தி யோக முயற்சியிலீடுபட்டிருந்தார்கள். இதையறிந்த பூபதி அவர்களின் அண்ணையார் தங்குமாரர் இவ்வாறு ஒருபொழுது அன்ன மருந்தி யோகியாயிருக்கத் தான்மட்டும் முப்பொழுதும் அன்னமருந்திக்கொண்டிருக்க மன மொப்பாதவர்களாய்

மகளை எவ்வாறேனும் இவ்வாழ்க்கைகாரிலிடுபடுத்திவிட வேண்டுமென்றுகருதி தம்புதல்வரை விவாகம் செய்து கொள்ளுமாறு வற்புறுத்திவரலானார்கள்.

நமது பூபதிகள், “தாய் சொற்றுறந்தால் வாசகமில்லை” என்ற முதுமொழியைப் புறக்கணிக்க முடியாமலும் விவாக விலங்கிற் சிக்கிக்கொள்ள அஞ்சியும் தாங்களை ஓர் சந்தர்ப்பத்திற் கூறிய:—

இளம்பிடி மாதரால் இருதலைக் கொள்ளி
எறுப்பு போலானாய் ஏனிந்தப் புள்ளி
எளியவர் பாவத்தை இருகையால் ஆள்ளி
ஏதுமறியா விளங் கன்றுபோல் துள்ளி

(மயங்குவதேன் மனமே)

என்றவாறு இருதலைத்தீயுள்ளொறும்பெனக் கலங்கி சம்சாரத் தொல்லையில் அகப்பட்டுக்கொள்ளாமற் தப்பித்துக்கொள்ள எண்ணித் தங்கள் பிதாவிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு 1907-ஆஸ்த்தில் பூபதி அவர்கள் தங்கள் சகோதரர் ஷம்சுதீன் என்பவருடன் இரங்குனுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

இரங்குனில் பக்கோவுக்கு அடுத்த பயிப்பியோ என்னும் ஊரிலிருந்துகொண்டு தருலுல்லாவின் மீது சுகானந்ததீபம் என்னும் கிர்த்தனை நூலை இயற்றியருள அதை விருப்புடன் ஏற்று வீரசோழன் காதிர் புகழித்தின் லெப்பையால் அச்சியற்றி வெளியிடப்பெற்றது. பின்னர் 1908-ல் இரங்கோன் கம்பை வழிநடைச்சீந்தும் நபி நாயகத்தின்மீது திருஞானப் பிரகாச தீபம் என்னும் கிர்த தனை நூலையும் இயற்றி அச்சிட்டு வெளியிடப்படுத்தி 1908-ஆஸ்த்தில் இறுதியில் சுதேசம் திருப்பிரனார்கள்.

சிலமாதங்களுக்குப்பின்னர் தாயார் விவாகத்துக்கு முயற்சிக்க மறுமுறையும் 1909-ஆஸ்த்தில் இரங்குன் சென்று தமது சீடரும் ஆப்த நண்பருமாகிய பெருநாழி மீ. இ. முஹம்மது மீரான் கனி சாகிபு கடைரின் ஆவாசம்

விருப்பத்தின்படி சில நாள் தங்கியிருந்தார்கள். அதன் பின் இரங்குன் கிழக்குப்பாகத்திலுள்ள டாக்கிங் இஞ்சினீரிங் (Rangoon Docking Engineering Co. Ltd) கம்பெனியில் ஆறு மாத காலம் வேலைபார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது நபிகள் நாயகத்தின் பேரில் சங்கீத மஞ்சரி என்னும் கீர்த்தனை நூலை இயற்றினார்கள்.

பூபதிகள் போதனு சக்தி.

அங்கிருக்கும்பொழுது ஒரு நாள் ஜெயிலா என்னும் ஊருக்குப் போய்வரவிரும்பி தம் அன்பர்களுடன்புகைக்கப் பல் புறப்படுமிடத்துக்குச் சென்றார்கள். கப்பல் இவர்கள் வரச்சற்றுமுன்பே புறப்பட்டதாக அறிந்து பூபதி அவர்களுடன் வந்தோர் சற்று சஞ்சலமடைய, இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே எனப் பூபதி அவர்கள் கூறி அங்கே தயாராகயிருந்த ஸ்டீம் லாஞ் (Steam Launch) சில் முன்பின் சென்றறியாத கோர்ட்டுத் தப்பிக்கான் என்னும் கிராமத்திற்குச்சென்று, அங்குள்ளார் பலருடன் சம்பாஷிக்கப் பூபதி அவர்களின் பெருமையையுணர்ந்த க. குழந்தைச்சாமி பிள்ளை என்பார் பூபதி அவர்களின் முக்கிய சீடர்களில் ஒருவரானார். அன்றியும் அவ்வூரில் படிப்புவராத பிள்ளைகளென்று உபாத்தியாயர்களால் கைவிடப்பட்ட சில பிள்ளைகட்கு ஒரே வருஷத்தில் நல்ல கல்வி ஞானம் உண்டாக்கிவிடுவதென்றும், பிள்ளை 1-க்கு வருஷத்துக்கு 100 ரூ. வீதம் கொடுப்பதென்றும் பேசிக்கொண்டு, சுமார் பத்துப் பன்னிரண்டு மாணாக்கர்களுக்கு ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாகவே நான்காவது வருப்பு வரையிற் படித்த மாணாக்கனுக்கு ஒப்பாகக் கல்வி ஞானத்தை உண்டாக்கிவிட்டார்கள். இதையறிந்த பலரும் பூபதி அவர்களின் போதனாசக்தியை வியந்து கொண்டாடினார்கள். 1910-ஆம் ஆரம்பத்தில் இவ்வொப்பந்தப் பள்ளிக்கூடம் முடிவடைந்தது. இவ்வாறாகப் பலருக்கு கல்விபயிற்று வித்தும் நல்லுபதேசம்புரிந்துகொண்டு மிருந்தார்கள். அக்

காலத்தில் அதாவது 1911 வருஷத்தில் மாதாசிரோன்மணியாகிய சாஸ்திரி அம்மாள் தம் அருமைக்கணவர் புலவர் நாயகம் அவர்கள் பெருநாழிக்குப் போயிருக்கவும், தம் புதல்வராகிய பூபதி அவர்கள் இரங்குனிவிருக்கவும் கீழ்வேளூரில் தம் பூதவுடலைவிட்டுப் பிரிந்தார்கள்.

சூட்சும சரீர வன்மை.

இவர்கள் இறந்த செய்தி தந்தி மூலம் கணவருக்கும் புதல்வருக்கும் தெரியப்படுத்தினார்கள். தந்திச் செய்தி வருமுன்னரே தம் மனோசக்தியாலறிந்த புலவர் நாயகம் ஊரின்னிறும் புறப்பட்டு அருப்புக்கோட்டைமார்க்கமாக மதுரைக்கு வந்து சேர்ந்து கீழ்வேளூர் வருவதற்காக போட் மெயிலுக்கு டிக்கட்டுக்கேட்டார்கள். கூட்ட மிகுதியால் டிக்கட்டும் கிடைக்கவில்லை. போட் மெயிலும் புறப்பட்டு விட்டது. சிறிதும் மனஞ்சலியாமல் தங்கள் குக்கும சொரூப சக்தியுடன் தூல சொரூபத்தையும் பிணைத்து உடனே புறப்பட்டு போட் மெயில் வருவதற்கு முன்பாகவே திண்டுக்கல் வந்து டிக்கட் வாங்கி அதே போட் மெயில் வண்டியிலேறி கீழ்வேளூர் வந்து சேர்ந்தது ஆச்சரியம்! அற்புதம்!

தம் அன்புக்கு உறைவிடமான அன்னையார் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்கள் என்ற தந்திச் செய்திகேட்டு பூபதிகள் இரங்குனிவிருந்து கீழ்வேளூருக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அரும்பு கோணல் அதுமணம் குன்றுமோ.

பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதா சிரோமணியாயும், தந்தையாரை யொப்பாகவே கேள்வி ஞானத்தால் சிறந்த அறிவினராயும், குர்ஆன் முதலிய அரிய நூற்களின் கருத்துக்களையும், சீராப்புராணம் ஓசியத்து முதலிய நூற்களையும் நன்குணர்ந்து பிறருக்குப் போதிக்கும் சக்திவாய்ந்த தம் பேரன்புக்குப்

பாத்திராராயும் விளங்கிய அன்னையாரைப் பிரிந்த துயரம் ஆறுவதற்குள்ளாகவே தம் அருமைச் சோதரியும், தம் தாயைப் பின் தொடர்ந்தார்களென்று கூறும்படி இவ்வுலகை விட்டுப்பிரிய நேர்ந்தது. இவ்வாறு தமதுபிதாவின் தளர்ந்த காலத்தில் உபசரிப்பாரின்றித் தம் தாயும் தங்கையும், இறந்து போகத் தம் குடும்ப காரியங்களைப் பொறுப்பேற்றுத் தானே நடத்தவேண்டியதாயிற்று. அத்துடனில்லாது பூபதி களும் பிதா முதலானவர்களும் சேர்ந்து சமையல் செய்யும் வேலையில் நிற்கவேண்டியுமிருந்தது. இந்நிலையில் சந்தர்ப்பம் நேர்ந்தபோதெல்லாம் புலவர் பெருமான் தம் புதல்வராகிய பூபதி அவர்களை விவாகம் செய்து கொள்ளுமாறு வற்புறுத்தி இல்லறவாழ்க்கையின் பெருமையையும், மனைவிமக்களோடு கூடிவாழும் சிறப்பையும், இல்லறத்தினாலேதான் எளிதில் நாற்பயனையும் அடையக்கூடுமென்பதையும், இஸ்லாமிய மதம்இவ்வாழ்க்கையிலிருந்தே சந்நியாசத்திலாடுபடவேண்டு மென்று போதிப்பதாயும், அநேக ஒலிமார்கள் யோகம் முடிந்த பின்னரே கலியாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நபிகள் நாயகம் 11 மனைவியர் 40 விலைப் பெண்கள் (சுர்ரியத்) இவர்களுடன் கூடி வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். ஆகவே, நீ யோகசித்தி பெற்றிருப்பதால் கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம் என்பதாயும் உபதேசம் செய்து வந்தார்கள். இவைகளைக் கேட்டும் இவ்வாழ்க்கையில் விருப்பமே இல்லாதிருந்த பூபதி அவர்களை, தந்தையார் ஒரு நாள் அன்புடனழைத்துப் பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்து, கடைசியாக தம்பி! நீ இதுகாறும் என் வார்த்தைகளைத் தட்டியதில்லை. இனியும் தட்டமாட்டாய் என்று நினைக்கிறேன். இஃது உண்மைதானே என்று வினயமாகக்கேட்க, இன்னதென்றறியாத புதல்வர், புதிதாகத் தாங்கள் இவ்வாறுகேட்பது எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லையே? என்றார்கள். பிதா என்வார்த்தையைத் தட்டுவதில்லை என்பது உறுதி தான் என்று வெளிப்படையாகக் கூறுவதில் உனக்கு குற்றமொன்றுமில்லையே என்றார்கள் அதைக்கேட்ட ஞானபூபதிகள் தந்தையாரின் மனம் நோக்கி

சம்மதியாது, தங்கள் வார்த்தையையே எப்பொழுதும் பெரிதாகமதிப்பேன் என்றார்கள் இதைக்கேட்ட பிதாஅவர்கள், அப்படியானால் நான் சொல்லுகிறபடி விவாகம் செய்து கொண்டு இவ்வாழ்க்கையை ஒழுங்குற நடத்திவருவாயாக, இல்லறத்தோடு அனுஷ்டித்துவரும் யோகமார்க்க நுட்பங்களை இன்னும் அதிகமாகப் போதிக்கின்றேன் என்றார்கள்.

இதைக்கேட்டு பூபதி அவர்கள் பெரிதும் திடுக்கிட்டாலும், தம்மை ஈன்றுவளர்த்த பிதாவாகவும், ஞான பிதாவாகவும் விளங்கும் வயது முதிர்ந்த தந்தையின் வாக்கை எவ்வாறு மறுக்க இயலும் “தந்தை சொல் மிக்க மந்திர மில்லை” என்ற வாக்கைக் கடைப்பிடித்து, வெகுநேரம் சென்று, “தங்கள் முழுஇஷ்டம் அதுவானால் யான் வேறென்ன செய்யவிருக்கிறது” என்று மௌனமாக இருந்தார்கள்.

இல்லறமே நல்லறம்.

1911-ம் வருஷம் றஜபு மாதத்தில் ஓர் சுபதினத்தன்று உயர் குணங்களாற் சிறந்த உத்தமப் பத்தினியாம் சபூர்பிவியம்மானை விவாகம் செய்துவைத்தார்கள். அது காலை மனைவியார் இளவயதினராய் பெதும்பைப் பருவத்தினராயிருந்தபடியால் தன் வீட்டிலும், தாயார் வீட்டிலுமாக இருக்கும்படி செய்து விட்டு 1912ம் வருஷத்தில் கீழ்வேளுருக்கு அடுத்துள்ள ஒதியத்தூரில் சில கனவான்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி முக்கியமான சில குழந்தைகளுக்கு கல்வி பயிற்றி வந்தார்கள். அம்மாணுக்கர்களில் ஒருவர் இப்பொழுது (கி. பி. 1933-34-ல்) சிவகங்கை ஜமீன் ஹைஸ்கூலில் தலைமை உபாத்தியாய (Head-master) ராக இருக்கும் Professor O. K. சீனிவாச முதலியாரும், மற்றொருவர் சென்னையில் பிரபல சங்கீதவித்துவானாக இருக்கும் ஒதியத்தூர் தங்கப்பா என்கிற மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையும் பிரதானமாணவர்களாவார்கள்.

கீழ்வேளுருக்கு மேல்புறமாயுள்ள ஒதியத்தூரில் பள்ளிக்கூடம் நடத்திவருங் காலங்களில் பூபதி அவர்கள் ஒரு நாள் திருவாரூரிலிருந்து கீழ்வேளுருக்கு ரயிலில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது அவ்வண்டியில் உடனிருந்த இலுப்பூர் மாணிக்க முதலியார் என்பவரும் மற்றும் சிலரும் பொது விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுமிடையில் அறிவு சாதியைப் பொறுத்ததென்று கூறி, உதாரணமாகச் சில வகுப்பினரைக் குறிப்பிட்டு முக்கியமாக முஸ்லிம்களையும் குறிப்பிட்டுப் பேசிவந்தார்கள். இவைகளைப் பக்கத்திலிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்த பூபதிகள் அவர் கூற்றை மறுத்து பிறப்பினால்தான் அறிவுண்டாகிறதென்று கூறவே முடியாது என்று சொன்னார்கள். முதலியார் கொஞ்சம் சினந்து முஸ்லிமாகிய உமக்கு இவ்விஷயங்களைப்பற்றி ஒன்றுந்தெரியாது, நீரிதிற் கலந்து கொள்ளவேண்டாமென்று சொல்லவே, பூபதிகள் அவர் கட்டுத் தக்க புத்தி கற்பிக்கவேண்டுமெனக் கருதி, நீங்கள் பேசியது பொதுவிஷயமே ஆதலின் அதற்குத் தக்க சமாதானங்கூற எனக்கும் உரிமையுண்டு நீங்கள் கூறிய அறிவும் பொதுவானதே அறிவை ஒரு சாதியினர்க்கு மாத்திரம் சிறப்புரிமை கூறமுடியாது எல்லாவகுப்பிலும் அறிவுடையோருமிருக்கிறார்கள் அறிவில்லாதாருமிருக்கிறார்கள் ஆனால் அறிவு எல்லாரிடையும் பொதுவாகக் காணப்பட்டாலும் அவரவர்கள் கூடும் கூட்டத்திற்கு (சினேகத்திற்கு) தக்க அறிவே பிரகாசிக்கின்றது. இது பற்றியே ஆங்கிலப் பழமொழிகள் “Tell me your friend and I will tell you what you are. “If you want to know the character of a man see who his friends are” என்று கூறியுள்ளன. “நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றாகும் மாந்தர்க்கு இனத்தியல்பதாகும் அறிவு” என்று கூறியுள்ளபடி ஒரே தன்மையான மழைத்துளி, தான் விழும் நிலத்தின் இயல்புக்குத்தக்கவாறு சிவப்பாயும்

வெண்மையாயும், உவர்ப்பாயும் கலங்கலாயும் போய்விடுவது போல், தாங்கள் பழகும் இனத்திற்குத்தக்க அறிவேயன்றி சாதிக்குத்தக்க அறிவு என்பதில்லை. இன்னும் “நாற்பாற் குலத்தில் மேற்பாலொருவன் கற்றிவனாயிற் கீழிருப்பவனே” “கல்லாவொருவன் குலநலம் பேசுதல் நெல்லினுட் பிறந்த பதராகும்மே” “எக்குடி பிறப்பினும் யாவரே யாயினும் அக்குடியிற் கற்றோரை வருக வென்பார்”

“தாமரைபொன் முத்து சாமரைகோ ரோசனைபால் பூமருதேன் பட்டு புனுகுசவ்வா—தாமழல்மற் றெங்கே பிறந்தாலும் எள்ளார்கள் நல்லோர்கள் எங்கே பிறந்தாலு மென்”

என்று பெரியோர் கூறியிருப்பதையும் கவனியுங்கள் என்று சாங்கோபாங்கமாகத் தக்க காரணங்கூறி அறிவு ஜாதியைப் பொறுத்ததல்ல என்பதை நிலை நிறுத்திப் பேசினார்கள். அதைக்கேட்ட முதலியார் கோஷ்டியினர், இவ்வளவு இளமையில் நல்ல தமிழ்ப் புலமையுடையவராக விளங்கும் இவர் யாவரென்று வினவி, இவர் கீழ்வேளூர் புலவர்கள் நாயகம் அவர்கள் குமாரரென்று அறிந்து வியந்து கொண்டாடினார்கள். இவ்விவாதத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு பக்கத்திலிருந்த கானாடுகாத்தானுக்கடுத்த சொக்கனேந்தல் வாசியாகிய சு. வீர. சுப்பிரமணியன் செட்டியார் என்பவர், ஒரு முஸ்லிம்வாலிபர் இவ்வளவு கல்வி அறிவும், சொல்வன்மையும் உடையராயிருப்பது மிகஆச்சரியமே, என்று பூபதி அவர்கள் மீதுமிக்க அன்பு கொண்டு அவர்கள் ரயிலிலிருந்து கீழே இறங்குந்தறுவாயில் பூபதிகளுடைய விலாசத்தைக் கேட்டு எழுதித் தெரிந்துகொண்டு போயினர்.

மலையுடன் புயவலிமை.

1913-ம் ஆண்டில் கீழ்வேளூரில் தங்களுக்கென ஓர் வீடு வாங்கிக்கொண்டு பூபதிகளும் அவர்கள் தந்தையார் அவர்களும் வசித்து வரும்பொழுது அவ்வருஷக் கடைசியில்

இரங்குன் கோர்ட்டுத்தப்பிக்கானிலிருந்து பின்னும் சில மாணவர்களுக்குக் கல்வி போதிக்கும்பொருட்டு அவசியம் வரவேண்டுமென்று அங்குள்ள அன்பர் சிலர் கடிதமெழுதி அழைக்க கோர்ட்டுத்தப்பிக்கானில் பூபதி அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் வைத்திருந்தபொழுது குழந்தைசாரி பிள்ளை யின் சகோதரர் க. சின்னச்சாமி பிள்ளை என்பார் தங்கள் தமையனார் குழந்தையாகிய நாமாயணசாமிக்குச் சரியான கல்வி போதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பரீட்சிக்கவும், பூபதி அவர்களின் கல்வித்திறமையை அறியவும் எண்ணங் கொண்டு, பூபதிகளிடம் வந்து நமது பள்ளிக்கூடத்தை சர்க்கார் உதவிபெற்ற பாடசாலையாக்க ஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டரைக்கொண்டு சிபார்சு செய்யச் சொல்லலாமா என்று வினயமாய்க் கேட்க, பூபதிகள் நான் ஒப்புக்கொண்ட ஒரு வருஷமும் முடிவடையப்போகிறது மறுபடி நானிங்கிருப்பது நிச்சயமல்லவே என்றார்கள். தாங்களில்லாவிட்டாலும் பிற்பாடு வருகிறவர்களுக்காவது உதவியாயிருக்குமே என்று கூறி க. சின்னச்சாமி பிள்ளை இன்ஸ்பெக்டரை ஸ்கூலுக்கு அழைத்து வந்தார். பூபதிகள் தாங்களிருந்தபடியே இன்ஸ்பெக்டரை வரவேற்று அவருக்கோராசனம், அளிக்கச் செய்து பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு இன்ஸ்பெக்டர் பையன்களை பரீட்சிக்கும் முறையில் பூபதிகளையே சில பையன்களுக்கு பாடம் சொல்லி எழுதித்திருத்தும்படி கூற அவ்வாறே பூபதிகள் டிக்டேஷன கொடுத்து எழுதிய பிறகு கற்பலகையை வாங்கி சரியென்று பார்க்காமலே எழுதிவைத்தார்கள். அதை வாங்கிப்பார்த்த இன்ஸ்பெக்டர் சரியாகவே இருக்கக்கண்டு ஆச்சரியமுற்றாராயினும் அதை வெளியிட்டுக்கூறாமல் தம்மைக் கண்டவுடன் (பூபதிகள்) உபாத்தியாயர் எழுந்துநின்று மரியாதை செய்யவில்லை என்ற குறும்புத்தனத்தை மனதிலடக்கிக்கொண்டு வேறு விஷயங்களைப்பற்றிச் சிறிது பேசியிருந்துவிட்டு பூபதிகளைப் பார்த்து ஆயினும் உம்மைப்போன்ற அகம்பாவம் பிடித்த உபாத்தியாயர்களை நானிதுவரையில் பார்த்ததில்லை என்றார்.

பூபதிகள்:— ஆம்! எங்களைப்போல் ஒருவித அகம்பாவம் பிடித்த உபாத்தியாயரைப் பெரும்பாலும் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள் தான்.

இன்ஸ்பெக்டர்:— என்ன காரணத்தினாலோ!

பூபதிகள்.— உங்களைப்போன்ற சில இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு என்ன தெரியும் என்ற காரணந்தான்.

இன்ஸ்.— எந்த விஷயத்தில் தெரியாதென்று கூறுகிறீர், ஆங்கிலத்திலா? தமிழிலா?

பூபதிகள்:— ஆங்கிலத்தைப்பற்றி நான் பேசுவாவிடில்லை.

இன்ஸ் — தமிழிலானாலும் பேசிப்பார்ப்போமே.

பூபதிகள்:— பேசிப்பார்க்கலாம். ஆனால் நான் கேட்குவினாக்களுக்கு உங்களால் விடையளிக்க இயலாது என்று எண்ணுகிறேன்.

இன்ஸ்:— உமதிடமிருக்கும் அகம்பாவம் ஒருவிதம் என்று கூறினீரே அந்த அகம்பாவம் எத்தன்மையது?

பூபதிகள்:— அது தங்களுக்கு விளங்குமோ விளங்காதோ என்றுதான் அவ்வாறு கூறினேன். அஃதாவது சாதாரணமாக உலக மக்கள் நான் செய்தேன் நான் கொடுத்தேன் எனக்கூறுவது தாமத குணத்திற்கு ஏற்றிய பூதாதி அகம்பாவம். பூலோகத்தில் விளையும் தீங்குகளெல்லாம் இந்த அகம்பாவத்தினாலேதான். சகலஆன்மாக்களையும்

முத்தியடையாமல் தடுப்பதும் இந்த அகம்பாவமே. எங்க ளிடமுள்ள அகம்பாவமோ பரமாகம்பாவம். இது சாதவீக குணமிசுதியால் உண்டானது. பிரம்மம் என்னும் சமுத்தி ரத்தினின்று முண்டாகிற முதல் அலைக்கு தைசசமென்னும் பரமாகம்பாவம் என்று கூறுவர். சகல உலகங்களும் அவற்றி லுள்ள சராசரப்பொருள்களும், பரமான்மாவும் நாமே. நமக் கன்னியமாக யாதொன்றுமில்லை. நம்மையன்றி ஒரு பாவனையுமில்லை. நாமே முடிவில்லாமலிருக்கிறோம் என்னும் அபேதநிலையே பிரம்மாகம்பாவம் ஆகும். அல்லாமலும், ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு உபாத்தியாயரைக் கேள்வி கேட்டுத்தெரியவில்லை என்றால் அது உபாத்தியாயருக்கு அவமானமில்லை. ஒரு உபாத்தியாயர் ஒரு இன்ஸ்பெக்ட ரைக் கேள்வி கேட்டுத் தெரியவில்லை என்றால் அஃதொரு பெருத்த அவமானத்தோடு, இந்தப் பிராந்தியத்தைவிட்டுப் போய்விட நீங்கள் கருதகிறீரோ என்று கூறிவிட்டுச் சிறிதுநேரம் பூபதிகள் வெளியிற் சென்றாகள். அதற்குள் இன்ஸ்பெக்டர் அங்கிருந்துவார்களிடம் பூபதிகளின் பெரு மையைக் கேட்டறிந்து, தனக்குச் செய்யுள் எழுதும் ஆற் றலிலும், போகஞான மார்க்கங்களிலும் பயிற்சி இல்லாத தால் பூபதி அவர்களிடம் வாதம் செய்து செயித்தல் முடி யாதகாரியம் என்றாணர்ந்து பூபதிகளிடம் நட்புக்கொண்டு உபதேசமும் கேட்டு அப்பியசிக்கலானார்.

இதைக்கேள்வியுற்ற தப்பிக்கானிலுள்ள ஆணையர் முஸ்லிம்கள் தம்மினத்தவரொருவர் இவ்வாறு கல்வியிற் சிறப்புடையவர்களாக விருப்பதற்குப் பெரிதும் மகிழ்ந்து பூபதிகளைப் பாராட்டி வந்தார்கள்.

1914-ஆத்தில் அதாவது ஜமீனாப்பிய மகா யுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முதல் (எப்ரல்) மாதம் பூபதிகள் இரங்குனிலிருந்து நிழுவேளருக்கு வந்து சேர்ந்து, சில மாதம் வரையில் அவ்வூர் அருணாசல முதலியாருடைய எலிமென்டரிப் பாடசாலையில் உதவி ஆசிரியராக இருந்து கொண்டு பள்ளிக்கூடத்திலுள்ள எல்லா வகுப்பு மாணவர்க

சுளுக்கும் அறிவு வளர்ச்சிக்கேற்ற புதிய புதிய கதைகளும், பாடல்களும் இயற்றிப் போதித்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் மாதந்தோறும் நாகப்பட்டணத்தில் நடக்கும் ஆசிரியர் கூட்டத்திற்கு ஸ்கூல் டிப்பி இன்ஸ்பெக்டர் சுற்றறிக்கையின்பேரில் ஒவ்வொரு ஸ்கூலிலுமிருந்து ஒரு உபாத்தியாயர் செல்லும் வழக்கப்படி பூபதி அவர்கள் ஒருமுறை ஆசிரியர் கூட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்த ஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டர் எழுந்து பேசுகையில் “இச்சபையில் ஆங்கிலம் பயின்றவர்களும் பயின்றாதவர்களும் குழுமியுள்ளார்கள்” என்று கூறினார். உடனே பூபதிகள் எழுந்து தமிழ்மொழியில் ஆர்வங்குன்றி ஆங்கிலத்தையே பெரிதும் விரும்பிக் கற்பதனால் ஏற்படுங் குறைகளுக்ரு நமது இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள் பேச்சே உதாரணமாயிருக்கிறதென்பதைப் பார்த்தீர்களா? பயின்றவரும் பயிலாதவரும் என்று கூறவேண்டியதற்கு பயின்றவரும் பயின்றாதவரும் என்று கூறினார்கள் என்று தைரியமாகக்கூற அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு பூபதிகளின் தமிழ் ஆர்வத்துக்கும், தைரியத்துக்கும் மெச்சி வியந்தார்கள்.

பின்னர், பூபதிகள் சுமார் ஆறேழுமாதம் வரையில் உபாத்தியாயராக இருந்து வருங்காலத்தில் அவையானந்தர் என்றொருவர் பக்கத்திலுள்ள குருவிப்பாடிக்கு வந்திருப்பதாயும், அவர் ஒரு பெரிய மஹானென்றும் கூறிப் பல ஜனங்கள் அவரிடம் போய் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது பூபதி அவர்களும் அக்கூட்டத்திலொருவராய்ச்சென்று பார்த்து வந்தார்கள். பிறகு 1915-ஆம் ஆண்டில் அவர் திருவாரூருக்குக் கீழ்பாலுள்ள மருதம்பட்டினத்தில் பிரபலமாயிருந்துவரும் முத்துச்சாமி நாடார், ஆறுமுக நாடார் முதலியோருடைய வீட்டில் வந்திருந்தபோது சந்தித்துப் பேசினார்கள். அவர் பெரும்பாலும் உலகத்தாரை மயக்குந்தன்மையராயும், உலகத்தார் இறுதியில் வெறுக்குந்தன்மையராயு மிருந்ததால் எங்கே, தமது, குட்டை, பூபதிகள் வெளியாக்கிவிடுவாரோ என்று அஞ்சி உபசரித்

தார். ஞானபூபதிகளும் அவ்வூரை விட்டுவிலகி, தென்பா
லுள்ள புலிவலம் மார்க்கமாகச் செல்லும்போது அவ்வூர்
தனுக்கோடியா பிள்ளை பெரிதும் விரும்பியபடி கந்தப்புகழ்,
திருப்பாவணி, முருகப்புகழ், தெய்வப்புகழ், காவடிக்காட்சி,
முருகர் தியானம் என்னும் நூற்களை இயற்றிக்கொடுத்து
சிலகாலம் புலிவலத்தில் தங்கியிருந்தார்கள்.

1916-ஆத்தில் ஒருநாள் பூபதிகள் திருவாரூருக்கு
மேற்கேயுள்ள கோடிமங்கலம் என்னும் கிராமத்தின் வழி
யாகச் செல்லும்போது சோழகச்சேரி சு. சுப்பிரமணிய
அய்யர் அவர்கள் கண்டு பக்கத்திலுள்ள கோவிலுக்கு
அழைத்துச்சென்று, முத்துச்சாமிக்குருக்களால் தாகசாந்தி
செய்துவைத்துக்கொண்டிருக்கையில், அடியார்க் கன்பர்க
ளாகிய அவ்வூர் சு. விருத்தாசலம் பிள்ளை, கோவிந்தசாமி
பிள்ளை, கர்ணம் இராமசாமி முதலியார் முதலானவர்களும்
வந்துசேர, பூபதிகளை இன்னாரென்று தெரிந்துகொண்ட
அவர்கள் பூபதிகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு அன்புடன் உப
சரித்து, சுவாமிகளை! ஐப்பசி மாதம் பிறந்து பல தேதிக
ளாகியும், இன்னும் மழை பெய்யாமல் பயிர்களெல்லாம்
வாடுகிறதே என் செய்வோம் என்று வருந்திக்கூற உடனே
பூபதிகள்,

பான்மறந்து மறவாத பருவக்குழவிகள்போல்
ஊன்மறந்து மன்பதைகள் உயிர்மறந்து வாடுகின்றார்
தேன்பிறந்த எங்கோன் திருவருளை யுன்னியிவண்
வான்பிறந்த எழிலிகாள்! மழை பெய்வீர் பெய்வீரே

என்ற பாடலைக்கூற, அன்றே சப்த மேகங்களும் ஒன்று
சேர்ந்து பொழிவதுபோல் சுமார் ஒரு மணி நேரம் கனத்த
மழை பொழிந்து எங்கும் வெள்ளம் பெருகியது.
அங்குள்ளார் பலரும் பூபதிகளிடமுள்ள தெய்வீகத்தன்
மைக்குப் பெரிதும் வியந்து பாராட்டினார்கள். அன்றிரவு
அவ்வூரிலுள்ள பக்தர்கள் கனவில் முருகபிரான் வந்து
தோன்றி, பூபதிகளின் தன்மைகளைப்பற்றி வியந்து கூறிய
தாக ஒவ்வொருவரும் கலந்து பேசிக் கொண்டதுடன்

பூபதிகளை புஷ்பப் பல்லக்கில் ஊரலம் செய்விக்க வேண்டுமென்றும் யோசனைதார்கள். அது விஷயந்தெரிந்த பூபதிகள் அவ்விதப் பேருமையொன்றும் தமக்கு வேண்டாம், எல்லாம் ஆண்டவன் பேருளேயென்று வேறில்லை என்றாகுறி அதற்காகச் செலவிடும் பொருளை ஆண்டவன் விஷயத்தில் செலவு செய்யும்படி செய்துவிட்டார்கள். அதுமுதல் அவ்வூர் சு. விருத்தாசலம் பிள்ளை என்பவர் பூபதிகளிடம் தம் உயிரையும் கொடுத்துதவக்கூடிய போல்பு பாராட்டி வரலாயினா.

. 1917-வஸத்தித் நமது பூபதிகள் கோடி மங்களம் விருத்தாசலம் ன வீட்டுக்கு வந்திருந்து தோத்திர மஞ்சரி என்னும் ஒரு தூலை இயற்றிக்கொண்டு அவ்வூர் கர்ணம் இராமசாமி முதலியாருக்கு பழமலையாங்காதிக்குப் பொருள் சொல்லவரும் காலங்களில், திருமதிக்குன்னம் R. S. வீரப்ப பிள்ளை என்பவர் பூபதிகளிடம் அடிக்கடி வந்து அன்பு பாராட்டித் தமது இல்லத்திக்கு அனுப்பித் தரப் போய் பிரபலமாகலை என்னும் தூறுக்குப் பொருள் கேட்டு வந்தனர். அக்காலத்தில் பூபதி அவர்சரிடம் மிக அன்புடையவராகிய J. கல்யாணபிரகாசன் நாயுடு என்பவர் ஒருநாள் வயல் பக்கம் சென்றபொழுது, சரீரம் பிண்ணம் விஷம் தலைக்கேறி எவ்வளவோ சிகரவை, ரொட்டியும் பூன் படாமல் மயங்கி வீழுந்ததுவாயில் தீர்வொன்றை, சுவாமி (நூனபூபதிகள்) வந்தாற் பிழைப்பெனென்று கூறிப் பரக்கை இழந்தார். நூனபூபதிகள் அவ்று பக்கம் திருவாரூரில் பல அன்பர்களுடன் தங்கியிருந்து இரவு 9 மணிக்கு திருநெல்லிக்காவலுக்குப் போகவேண்டுமென்று கூறி அன்பர்களுடன்தான் ரயில்வெண்டேஷனுக்கு வந்து அன்புரொருவர் திருநெல்லிக்காவலுக்கு டிக்கெட்டு வாங்கி வர பூபதிகள் திருமதிக்குன்னம் போகும் ரயிலில் எறி உட்கார்ந்துகொண்டார்கள். அன்பர்கள், இந்த வண்டி திருநெல்லிக்காவல் போகிறதல்லவே என்றாகுறியுங் கேளாமல் தாங்கள் திருமதிக்குன்னத்தான் போகவேண்டுமெனக் கூறக்கேட்ட அன்பர்கள் திருமதிக்குன்னத்துக்கு டிக்கட்டு

வாங்கிக்கொடுக்கத் திருமதிக்குன்னத்தில் வந்து இறங்கினார்கள். அங்கு பூபதிகளைக்கண்ட பல அன்பர்கள் தங்கள் தங்கள் இல்லத்தக்கு வரவேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்பியழைக்க, அவர்கள் எவருடனும் போக மறுத்து கலியபெருமாள் நாயுடு வீட்டுக்குத் திசையை நோக்கியவண்ணமே யிருந்தார்கள். அச்சமயம் கலியபெருமாள் நாயுடு விஷந்தலைக்கேறி இறந்ததாக்கருதிய அவர் தமக்கை, மனைவி முதலானவர்கள் அழுது புலம்பிப் பின் ஆகவேண்டிய காரியங்களைப் பார்க்கவேண்டியதுதான் என்று முடிவு செய்து திருச்சிக்கும், கீழ்வெளுநுக்கும் அவசரமாகத்தந்திகொடுக்க கொரடாச்சேரிக்கு ஆள் அனுப்பியிருந்தார்கள். அந்த ஆள் திருமதிக்குன்னம் ரயில்வே ஸ்டேஷன் வழியாகச் செல்லும் பொழுது பூபதிகள் அவசரமாகச் செல்லும் அவ்வாளைக்கூப்பிட்டு விசாரிக்க, கலியபெருமாள் நாயுடு இறந்து போனாரென்று தெரிவித்து “தங்களுக்குத் தந்திகொடுக்க வே போகிறேன் சும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்ததுபோல் வந்தீர்களென்று” கூறி வருந்தி நின்றான். பூபதி அவர்கள், அவனுக்குத் தேறுதல் கூறி அவனையும் அழைத்துக்கொண்டு கலியபெருமாள் நாயுடு வீட்டுக்குச் சென்று பார்க்க, நாயுடு சுவாசம் அடங்கியிருக்கக்கண்டு பூபதி அவர்கள் தமது ஆத்ம சக்தியால் விஷமிறங்கச் செய்து பிழைப்பிக்க, நாயுடு நித்திரை தெளிந்தவர்போல எழும்பிப் பேசியதைக் கண்ட அவர் தமக்கை, மனைவி முதலிய பலரும் ஆச்சரியமும், ஆனந்தமும் கொண்டு பூபதி அவர்களை வியந்து பாராட்டினார்கள்.

அவ்வாறு பற்பல அற்புதங்களைச்செய்து சஞ்சரித்து வருங்காலத்தில் யோக சாதனங்களில் பெரிதும் ஈடுபட்டு ஆனந்திப்பதற்கு ஏற்ற இடத்தை நாடி சேந்தமங்கலத்துக்கு அடுத்த பள்ளம் பாறைக்குச் சமீபமுள்ள கொல்லிமலைக்குச் சென்று அங்குள்ள குகையொன்றில் எகாந்தமாக சிலகாலம் நிட்டைகூடியிருந்து அம்மலைச்சாரிலுள்ள காடுகளிலிருக்கும் அரிய பெரிய விருகங்களுக்கும், மூலிகைகளையும் கண்டறிந்தார்கள். அக்காட்டில் கன எருமை

என்றதோர் விருட்சம் அதன் பட்டையைச் சீவின மாத் திரத்தில் பால் வடிவதில்லையாம். பட்டையைச் சீவினபிறகு எருமைக்கன்றுபோல் கனைத்தால்தான் பால் வடியுமாம். இதுபோன்ற அபூர்வ மாங்களையும் செடி கொடிகளையும் பற்றி ஆராய்ந்து வந்தார்கள்.

இவ்வாறு அந்தப் பிரதேசங்களில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கையில் காணுகொத்தான் வாசியும், ஆண்டிப் பட்டி ஜமீன்தாருமான் சா. ராம. மு. சித. பெத்தாச்சி செட்டியார் பூபதி அவர்களைச் சந்தித்து, புதுக்கோட்டைக்கும் திருச் சிக்கும் இடையிலுள்ள நாரத்தாமலை முதலான இடங்கட்கு அழைத்துப்போய் பல பெரியார்களுடன் சம்பாஷிக்கச் செய்து பார்த்து ஆனந்தித்தார். பூபதி அவர்கள் இவ்வாறு மூன்றுவருடகாலம் சந்நியாசமாக யாதொரு பந்தத்துக்கும் உட்படாமல் பல இடங்களிலும் சஞ்சரித்துக் கொண்டும், சீடர்களுக்கு சன்மார்க்கங்களைப் போதித்தும், கல்வி பயிற்றியும், சாதுக்களுட்னும், தனித்தும், கொல்லிமலை முதலான இடங்களிலுள்ள குகைகளில் வசித்தும் வந்த காலங்களில் தம்மறிவு முதிர்ச்சியில் தோன்றிய அரிய உண்மைகளையும் ஞான யோக ரகசியங்களையும் அவ்வப் பொழுது எழுதிவைத்திருந்தவைகளை ஒருசேரத் திரட்டி மாந்தர்க்கு நல்லுணர்ச்சியும், ஞான இச்சையும், யோகப் பயிற்சியும் உண்டாக்கவேண்டுமென்ற பேரவாவினால் “வேதாந்த பாஸ்கரன்” என்னும் நாமஞ்சூட்டி 1918-ஆம் தித்தில் பேரளத்துக்கு அடுத்த திருமீயச்சூர் பிரம்ம வித்தியா பிரசில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினார்கள். அஞ்ஞான்று ஷே அச்சியந்திரசாலையின் சொந்தக்காரராகிய தொண்டமண்டலம் A. இரத்தின சபாபதி முதலியார் பூபதிகள் மீது மிக்க அன்புடையவர்களாகி வேதாந்த பாஸ்கரன் அச்சிடுதற்கு மிகக்குறைந்த கூலிவிகிதம் போட்டு வாங்கிக்கொண்டது மல்லாமல், வேண்டிய செளகரியங்களையும் ஏற்படுத்திக்கொடுத்து பூபதிகள் உரியகாலத்தில் கடுகு, எண்ணெய், புளி, உப்பு நீக்கி அமுதருந்தும் விஷயத்திலும் மிகக் கவனமுடையவர்களாயிருந்து பெரிதும் ஆதரித்து வந்தனர்.

அப்பொழுது பூபதி அவர்கள், முதலியார் அவர்களுக்கு அடிக்கடி தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாதென்ற நோக்கத்துடன் வேறொரிடத்தில் தமக்கு சாப்பாட்டுக்குத் திட்டம் செய்துகொண்டு புத்தகம் அச்சிடும் வேலையைக் கவனித்து வருகையில் கீழ்வேறொரிலிருந்த தமது பிதா அவர்களிடமிருந்து ஊருக்குவருமாறு கடிதம்வரவே, ரயில் சார்ஜுக்குப் பணமில்லாமலும் சாப்பிட்ட இடத்திற்கு பணம் கொடுக்காமற் செல்ல மனமில்லாமலும் சிந்தாகுலமுற்று, எல்லாம் இறைவன்செயலே! என்று காலேக்கடன் கழித்தற்பொருட்டு வெளியிற்போய் ஒரு செயலறைவிலுட்கார அங்கே ரயிலுக்கும் சாப்பாட்டுக் கடனுக்கும் வேண்டிய அளவு பணமிருக்கக்கண்டு பெருவியப்பற்று ஆண்டவன்கருணைக்கு மகிழ்ந்து ஊர்சென்று திரும்பினார்கள்.

பூபதி அவர்கள் இவ்வாறு ஞான-யோக மார்க்கங்கள் லேயே ஈடுபட்டு இவ்வாழ்க்கை யின்பங்களை வெறுத்து இளம் பிராயத்தினராகிய தமது மனைவியாரையும் மறந்து கிலையின்றி பல இடங்களிலும் சஞ்சரித்து வருவதை யறிந்து பூபதி அவர்கள் மனைவியாரின் தாய், தந்தையர், மாமன் முதலானவர்கள் இனிப் பூபதி அவர்கள் மனைவாழ்க்கையை விரும்பமாட்டார்களென்றே முடிவுசெய்து பெண்ணுக்கு விவாக விடுதலை (தலாக்) செய்ய முயன்றார்கள். ஆயினும் பதிவிரதா சிரோமணியாகிய சபூர்பீவி அம்மாள் அதற்கு இணங்காமல் தன்னை வேறொருவருக்கு விவாகம்செய்து கொடுப்பதில்லை என்று உறுதி கூறுவீர்களாகில் ஒருவாறு உங்கள் விருப்பத்திற்கு இணங்குவேன். ஆனால் என் வாணாள் முழுதும் வேறொருவரைக் கணவிலும் நினையேன் என்பது திண்ணம்; இது உங்கட்குச் சம்மதமாயின் செய்க என்று கூறினார்கள். இதைக் கேட்டுப் பெற்றோர்கள் பயமும், துக்கமும் உடையவர்களாகி பூபதி அவர்களின் தந்தையார் அவர்களிடம் சென்று எவ்வாறேனும் புத்திரரை அழைத்துவந்து இவ்வாழ்க்கை நடத்துமாறு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அதைக்கேட்ட புலவர் பெருமான் தம் புதல்வரை திருமீயச்சூர், திருவாரூர், புலிவலம், கோடிமங்கலம், திருமதிக் குன்னம் முதலிய இடங்களில் தேடியுங் காணாமல் திருச்சியில் தென்னூர் பிஷப் பங்களாவில் ஆண்டிபட்டி ஜரீன் தார்பராமரிப்பில் இருப்பதாகத் தெரிந்து, அங்குரொன்று கண்டு அழைக்க, பூபதிகள் வர மனமிணங்காததால் மேன்மேலும் வற்புறுத்தி ஊருக்கு அழைத்துவந்து மனைவியாரோடு கூடி இவ்வாழ்க்கை நடத்துமாறு பணித்தார்கள். தந்தை சொல்லே மறுக்க இயலாத பூபதிகள் உள்ளத்துறவுடன் இவ்வாழ்க்கையை நடத்திவரலானார்கள்.

இவ்வாறு இவ்வாழ்க்கை நடத்திவருங் காலங்களிலும் திடீரென உலகவாழ்வில் வெறுப்புற்று அடிக்கடி வீட்டை விட்டுக் கிளம்பி 10-12, நாட்கள் வெளியிற் சுருஞ்சரிப்பது வழக்கம். பிதா அவர்கள், தம் குமாரராகிய பூபதி அவர்களை நோக்கி நீ வெளியிற்சென்றாலும் அடிக்கடி வீட்டுக்கு வந்துபோய்க்கொண்டாவது இரு எனக்கூற, அக்கட்டளைக்குக் கட்டுமென்று நடந்துவரலானார்கள்.

அக்காலத்தில் பூபதி அவர்களிடம் நெருங்கிப் பழகி பிரபுலிங்கலீலை பாடம் கேட்டுக்கொண்டு திருவாரூர் தெற்கு வீதியில் வசித்துவந்த V. S. ராமன் பிள்ளை என்பவர் ஒரு அச்சியந்திரமும், அதற்கு வேண்டிய சாமான்களும் விற்பனைக்குத் தயாராக யிருப்பதாகவும் தங்களைப் போன்று அரிய நூற்களெழுதி அச்சியற்றிவருபவர்களுக்கு அச்சியந்திரசாலை யொன்று சொந்தமா யிருக்கவேண்டிய தவசியமென்றும் பூபதிகளிடம் கூற, அவர்கள் வேதாந்த பாஸ்கரன் என்னும் நூலை அச்சிடுங்காலத்தில் அடைந்த பல தொல்லைகளையும் இன்னும் பல நூற்கள் வெளியிட உத்தேசித்திருப்பதையும் நினைத்து அவ்வச்சியந்திரசாலையை விலைக்கு வாங்கி நடத்தலாமென்று உறுதிக்கொண்டு, தங்கள் பிதா அவர்களிடம் சென்று தங்கள் எண்ணத்தைத் தெரிவித்துப் பணங்கேட்க, அவர்கள் தமக்குக் கிடைக்கும் பொருள் தெய்வீகமானதென்றும் அதை அவ்வப்போது

வேண்டிய குடும்பக் காலட்சேபத்திற்கு மட்டும் உபயோகிக்கலாமே யன்றி வேறு தொழில் நடத்துவதற்கு அப்பொருள் உரியதன்று அவசியமானால் நமக்குரிய நிலத்தை விற்றுப் பணம் வாங்கிக்கொள் என்றும் கூறினார்கள். ஆயினும் நிலம் விற்று உரிய காலத்தில் பணம் பெறுவது அசாத்தியமா யிருந்தமையால் னேறு சில அன்பர்களின் பொருளுதவியின் பேரில் அவ்வச்சியந்திரசாலையை விலைக்கு வாங்கி விஜயபுரத்திலேயே அண்ணாமலைவைத்தியர் என்னும் ஒரு அன்பரின் மருந்து ஷாப்பில் ஓரிடத்தில் வைத்திருந்தார்கள்.

1919-ம் ஆண்டில் தம்பிதா அவர்களுடைய தொண்டில் ஈடுபட்டு கீழ்வேளூரிலேயே சில காலம் தங்கியிருந்தார்கள். அப்பொழுது திரு நா. அவர்களின் திவ்ய சரித்திரத்தைப் பல அரிய மேற்கோள்களுடன் மிக அழகாக எழுதி முடித்தது மல்லாமல் ஞானக்களஞ்சியம், ஞானியாக ரகசியம் என்னும் பல நூல்களையும் எழுதி முடித்தார்கள்.

சுடமா ? படம்

புலவர்நாயகம் தாங்கள் பரிபூரணமாவதற்கு பதினைந்து நாட்களுக்கு முந்தி ஒரு குருவாரத்தன்று தங்கள் புத்திரமாகிய பூபதி அவர்களை அழைத்து, “அடுத்த குருவாரம் இங்கிருப்பேன், அதற்கடுத்த குருவாரம் நான் வெளியூர்போக நாடுகிறேன் என்கைத் தேடாதே” எனச் சில இரகசியார்த்த விஷயங்களைத் தெரிவித்தார்கள். அவற்றைக் குறிப்பாலறிந்த ஞான பூபதிகள் பிதா அவர்களை நோக்கி தங்களைப், படம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென விரும்புகிறேன் என்று தெரிவிக்க, அவர்களும் சம்மதித்தவர்கள் போலிருக்க, பூபதிகள் போட்டோ கிராப்பரை (Photographer) அழைத்து வந்தார்கள். புலவர் பெருமான் நீ இந்தப்படமா எடுக்க நினைத்தாய்? இது எல்லும்புந் தோலுமாகிய உடலையல்லவா காட்டும்? இந்தப் பூதவுடல் நான்

ஆவேனா? உனது ஆன்ம சொரூபத்தோடல்லவா எனது ஆன்ம சொரூபத்தைப் பதிப்பிக்க வேண்டும்? அஃதல்லவா படம்? இந்தப் புகைப்படத்தையா படமென்று கூறினா என்று கூறிப் புன்னகை கொண்டார்கள்.

அவர்கள் கூறிய அம்மேலான சூக்குமப் பதிவின் சிறப்பைக் கேட்டு ஆச்சரியமுற்றுப் பூபதி அவர்கள் போட்டோ கிராப்பருக்கு (Photographer) படம் பிடிக்காமலே உரிய கூலியைக்கொடுத்தனுப்பிவிட்டார்கள்.

புலவர் பெருமான் 15-நாள் வரை கடுக்காய்த்தாள் முதலான காயசத்தி அவுஷதங்கள் சாப்பிட்டு மலத்தைப் போக்கி காயத்தை மெலியவைத்து தமது பரிபூரண காலத்தை எதிர் நோக்கியிருந்தார்கள்.

புலவர்கள் நாயகம் பூரணம்.

ஹிஜரி 1338 (ஸ்) ஷவ்வால்மீ பிறை 21 கலி 5021 (ஸ்) ரௌத்திரி ஆண்டு ஆனித்திங்கள் 25ம் நாள் கி.பி. 1920 (ஸ்) ஜுலைமீ 25 உ குருவாரம் சப்தமி திதி உத்தரட்டாதி நட்சத்திரங் கூடிய தினத்தன்று கீழ்வேளூரில் தமது இல்லத்தில் நமது ஞானபூபதி அவர்களின் பிதாவாய் விளங்கிய புலவர் பெருமானும் சித்தயோகி மஸ்தான், நாவலர் திலகம் அப்துர் றஹ்மான் புலவர் அவர்கள் பரிபூரணமானார்கள்.

புலவர் நாயகம் பரிபூரணமடைந்தபிறகு பூபதி அவர்கள் தங்கள் அருமைப்பிதா அவர்களைப் பிரிந்ததனாலுண்டாகும் துயரத்தைத் தங்கள் அறிவின் முதிர்ச்சியால் அடக்கிச் சமாதானமுற்றிருந்தாலும் “தானாவிட்டாலும் தன் தசை யாடும்” என்றபடி பூபதி அவர்களின் முகம் வாட்டமுற்றிருப்பதைக்கண்டபலர், பூபதி அவர்கள் முகம் வாட்டமுற்றிருப்பதன் காரணமென்னவென்று விசாரிக்க, தந்தையார் பரிபூரணமான விஷயத்தைக் கூற, அவர்கள் அதை நம்பாமல் “நான் அங்கே கண்டேனே! ஓ க.

கண்டேனே!” என்று கூற, புலவரவர்கள் சித்த யோக யாகையால் அவர்கள் சூக்கும சரீரத்தில் தங்கள் தங்களுக்கும் காட்சி தந்திருக்கவேண்டுமென்று கூறி ஆச்சரிய முற்றார்கள். புலவர் பெருமான் பூத வுடலை நீத்ததைக் கேள்வியுற்று நானாதிசைகளிலுமிருந்து பல அன்பர்களும், மாணவர்களுங் கூட்டமாக வந்து உள்ளங்கரைய உரோமம் சிலிர்ப்ப மெய்நடுங்கி நாக்குமுற மிக வருந்திக் கண்ணீர் வடித்தார்கள். எத்துணைப் பெரியராயினும் என்னும் காலம்என்னும் சமூகங்குத் தலைசாய்த்தவர்களாகவே திகழ் கிறார்கள்.

புலவர் பெருமானின் ஆகார நியமங்கள் வருமாறு:-

1. மிளகாய் வற்றலை உப்புச் சேர்க்காமல் அரைத்து உரித்த தேங்காயளவு காலை மாலை சாப்பிடுவார்கள்.

2. உப்பில்லாமல் சிறிது அன்னத்தைமட்டும் நடுப் பகலில் ஒருவேளை புசிப்பார்கள்.

3. பச்சை மிளகாய், ஊசி மிளகாய், மிளகு இவைகளை அதிகமாகப் புசிப்பார்கள். புசித்தவுடன் பிறர் கையினால் தூக்கமுடியாத அவ்வளவு சூடான வெந்நீரை குளிர்ந்த ஜலத்தைப்போல சர்வசாதாரணமாய்ப் பருகுவார்கள்.

4. பத்துவகையான கறிபதார்த்தங்கள் படைக்கப் பட்டிருந்தாலும் அவற்றுள் ஒரு பதார்த்தமும் கீரையும் மட்டும் போஜனம் செய்வார்கள்.

5. வேப்பம் பருப்பு, வேப்பங்கொழுந்து, கடுக்காய், கற்றழைச்சோறு இவைகளை இனிமையாகப் புசிப்பார்கள்.

6. ஆரம்பத்தில் புளி, கடுகு, நல்லெண்ணெய் முதலானவைகளை முற்றிலும் சேர்த்துக்கொள்ளாமலிருந்து பிறகு காட்டுத்தீப்போல் கண்முன் வந்ததை எல்லாம் புசிப்பார்கள்.

புலவர்கள் நாயகம்

நடை உடை முதலியவைகள் வருமாறு:-

ஆடம்பரமற்ற உடை, குனிந்த பார்வை, எப்பொழுதும் புன்முறுவலுடனிருப்பார்கள். பிறரிடம் அதிக பேச்சுக்கு இடங்கொடுக்காமலும் பிறர் தங்களிடம் அதிகம் நெருங்க இடங்கொடுக்காமலும், பேசவேண்டிய அவசியம் நேரிட்டபோது மிகச்சுருக்கிக்கூறி விளங்கவைப்பார்கள். உள்ளங்கனிந்துருகிப் பாடிப்பாடி எப்பொழுதும் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். பெரும்பாலும் இரவில் தூங்காமலும் பகலில் அநேகமாக கண்களை மூடி நிட்டை நோக்காயிருப்பார்கள்.

ஹத்தம் பாத்திஹா.

புலவர்பெருமான் பரிபூரணமான 40ம் நாள் ஹத்தம் செய்வதற்காகவேண்டிய ஏற்பாடுகளை பூபதி அவர்களும் அவர்கள் சகோதரரும் செய்யத்தொடங்கினார்கள். அதினைத்தன்று கீழ்வேளூர் அ. முஹம்மது யூசுபு சாஹிபு (Village Munsiff) வேறு சிலரும் கூடி யோசனைசெய்து கருணையானந்தர் என்னும் பெயரை எடுத்துவிட்டுப் பழைய பெயரையே வழங்கவேண்டும், அதைப்பற்றிப் பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்தோ அல்லது சர்க்காருக்கு மனுக் கொடுத்தோ உறுதிப்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தாலொழிய பூபதி அவர்கள் வீட்டுக்குச்சென்று உணவருந்துவதில்லை என்று அவ்வூரிலுள்ள முஸ்லிம்களெல்லாரும் கட்டுப்பாடு செய்துவிட்டார்கள்.

பூபதி அவர்கள் நயமாக எவ்வளவோ சமாதானம் சொல்லியும் அவர்கள் பிடிவாதமாயிருந்தபடியால் பூபதிகள் தமது சகோதரருடன் கலந்து பேசி உறவினர்களைக் கூப்பிடாமலே தாங்களே ஹத்தம் பாத்திஹா ஓதி ஏழை எளியவர்களுக்கு அன்னமிட்டு ஹத்தம் ஓதி முடித்துவிடுவதாக உறுதிசெய்துகொண்டு மனோதிடத்துடனிருந்தார்கள்.

அப்பொழுது சிறுதுயில்கொண்ட பூபதிகளிடம் புலவர்பெருமான் உருவந்தோன்றி “இதற்கு நீங்கள் ஏன்

இவ்வளவு ஆத்திரங்கொள்ளவேண்டும், அவர்களே வலிய வந்து எல்லாம் நடத்திவைப்பார்கள்” என்று கூற, விழித் தெழுந்து காரியங்களை நடத்தச் சித்தமாயிருந்தார்கள்.

இஃதிவ்வாறிருக்க ஷே கிராம முன்சீபு முகம்மது யூசபு சாஹிபின் மைத்துனர் முறையிலுள்ளவரும் சிறந்த கல்விமானுமாகிய திண்டுக்கல் முன்ஷி அப்துர் றஹ்மான் சாஹிபு வெளிப்பாளையம் சென்று திரும்பி திண்டுக்கல் போகும்பொழுது தற்செயலாய் கீழ்வேளூரில் ரயிலினின் றும் இறங்கி ஏதோ காரியமாய்ச் சற்றுத் தாமதிக்க ரயில் புறப்பட்டுவிட்டது. முன்ஷி அப்துர் றஹ்மான் சாஹிபு அடுத்தவண்டி வருவதற்குள் கீழ்வேளூரிலுள்ள தன் மைத் துனரைப்பார்த்து வரலாமென்று நினைத்து முகம்மது யூசபு சாகிபு வீட்டுக்குச் சென்றார். அங்கே புலவாபெருான் 40-ம் நாள் ஓறத்தம் செய்வதைப்பற்றி ஊரார்செய்த கட்டுப்பாட் டைக் கவனிப்பதற்கு “அவர்கள் மிகவும் பெரிய மகான் ஆயிற்றே! அவர்கள் விஷயத்தில் நீங்கள் இவ்வாறு நடந்து கொண்டது பெருந்தவறென்றும் அதற்குப் பரிகாரமாக நீங்களை வலிய அவர்கள் வீட்டுக்குச் சென்று ஓறத்தம் நடத்திவைத்து எல்லாக்காரியங்களையும் நீங்களை செய்து முடிக்க வேண்டும்” என்று கூறியதுடன் உமறுப்புலவருக் கும் சதக்கத்துல்லா ஆலிம்சாகிபுக்கும் நடந்த விர்த்தாந்தங் களைக் கூறி கருணை ஆனந்தர் என்ற பெயரை மாற்றவே கூடாது மர்ஹபா எவ்வளவு அழகான பெயர் அல்லாகு தஆலாவும் கருணை ரூபமாகவும் ஆனந்த ரூபமாகவுமே அாஹ்மான் அர்ஹமீம் என்ற கருணைநிதியாக இருக்கிறான் என்று வியந்து, பூபதிகளை நோக்கி யார் யார் என்ன சொன்னபாதினும் இந்த றஹ்மத்தான பெயரை நீங்கள் மாற்றவேகூடாது என்று வற்புறுத்திக் கூறினார்கள். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் தங்கள் தவறையுணர்ந்து பூபதிகள் வீட்டுக்குச் சென்று 40-ம் நாள் பாத்திலுமாவைச் சிறப்பாக நடத்திவைத்து எல்லோரும் உணவருந்திச் சென்றார்கள்.

நீத்து விண்ணுலகெய்தியது. அக்குழந்தையின் பேரறிவையும், பேரழகையும் கண்ட பலரும் மிக வருந்தினார்களாயினும், பூபதிகள்மட்டும் ஒரு பந்தம் விடுபட்டதென்ற ஆறுதலுடையவர்களாயிருந்தார்கள். ஆனால் பூபதிகளின் மனைவியாராகிய சபூர்பீனியம்மாள் மாத்திரம், நமது கணவரோதுறவு நிலையிற் பிரியமுள்ளவர்கள், அவர்கள் பிரிந்திருந்த காலங்களிலும் குழந்தை யிருந்ததானது நமக்கோர் ஆறுதலை யளித்துக்கொண்டிருந்தது. அவர்களும் “கடந்த ஞானியும் கடப்பரோ மக்கண்மேற் காதல்” என்றபடி குழந்தைமீதுள்ள வாஞ்சை காரணமாகவாவது வந்துபோய்க் கொண்டிருப்பார்கள். இப்போது அவ்விரு நலனையும் இழக்க நேர்ந்ததே என்று மிக வருந்திக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அன்றிரவு சபூர்பீனியம்மாள் கனவில் புலவர்கள் நாயகம் பிரசன்னமாகி;— இறந்துபோன குழந்தையைப் பற்றி வருந்தாதே அக்குழந்தை வந்தகாரியம் முடிந்துவிட்டபடியால் சீக்கிரம் பூத வுடலைவிட்டு நீங்கியது. இனி “கூடிய சீக்கிரம் உனக்கோ ராண்குழந்தை பிறக்கும். அதனாற் பல நன்மையுண்டாகும். பூரண ஆயுளையும் பெறும். இனிக் கவலையொழிந்து மனச்சாந்தியுடனிருப்பாயாக எனக் கூறிப் போந்தார்கள்.

இது நிகழ்ந்த சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, அச்சியந்திரசாலையை நடத்துவதற்குப் பிரஸ் ஒன்று வாங்கப்போதிய பணமின்மையால் பூபதிகள் சிறிது கவலையுற்றிருக்குங்கால், கீழ்வேளூர் வாசியும், பண விஷயத்தில் பெரும்பாலும் யாரையும் நம்பாதவரும், கையிற் பணமிருந்தாலும் கடன் வாங்கிச் சிக்கனமாகச் செலவுசெய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கமுடையவரும், தமது மருமகன் இராஜ ஜோவியம் மு. இராஜகோபால நாயுடு என்பரைப் புலவர்கள் நாயகம் யோகப்பாட்டையில் பழகும்படி செய்தார்கள் என்ற காரணமாய்த் துவேஷங் கொண்டவருமான சுமார் 75 வயதுடைய காக்கழணி கர்ணமா யிருந்த கோ. வீராச்சாமி நாயுடு என்பவர் ஒரு நாள் மாலையில் ரூபா 500, எடுத்துக்

கொண்டு பூபதிகள் இல்லம்வந்து விசாரிக்க, பூபதிகள் வெளியிற்சென்றிருப்பதாகத் தெரிந்து வீட்டிலிருந்து ஓர் பாத்திரம் கொண்டுவரசு சொல்லி,

“ அறிவிலான் நெஞ்சவந் தீதல் பிரிநாயகமும்
பூல்லை பெறுவான் தவம் ”

என்றபடி பண விஷயமாக யாதொரு ஆதரவும் செல்லு
கொள்ளாமல், அப்பாத்திரத்தில் தாம் கொண்டுவந்திருந்த
ரூபாய் ஐந்துற்றையும்போட்டு இதை ஐயாவிடம் கொடுத்து
நான் கொடுத்ததாகச் சொல்லுங்கள் என்று தம் விபரமைய
யும் கூறிக் கொடுத்துப் போனார். பிறகு நம் பாதி
இவர் அவ்வாறு கொடுத்துச் சென்றதானது பூபதிகளின்
ஆன்மசக்தியே யன்றிப் பிரிநாயகம். வெளியி
யூர்சென்றிருந்த பூபதிகள் வீடுவந்து, விஷயத்தைத் தெரிந்து
அப்பொருளை எடுத்துக்கொண்டு திருச்சிராப்பள்ளியில்
ஒரு பிரஸ் விற்பனைக் கிருப்பதாகக் கேள்வியுற்று அவ்வுருக்
குச் சென்று அவ்வூர் பீமாநாயக்கபாளையம் வீட்டிலிருந்து
விலுள்ள தங்கள் நண்பராகிய பிராஸஸ் சர்வர் மு. கிருஷ்ண
சாமி நாயுடுவையும் உடனடித்துக்கொண்டு பஸ் விட்டங்
களிலும் பிரஸ் விசாரிக்க “ முன்னொருகால் மதுரைமா
நகரில் இசைமகனுக்காளாய் விறகு சுமந்த சொக்கசுரர்
கூறிய விறகின் விலை ” போல் பிரவலின் விலைகளும் அதிக
மாயிருக்க சிந்தாகுலமுற்றுத் திரும்புகையில், ஒருவர் வலிய
வந்து குறுக்கிட்டு விசாரித்து பசுமலையில் ஒரு பிரஸ் விலைக்கு
இருக்கிறதென்று கூற, கிருஷ்ணசாமியாபுரி அவர்கள் அதிக
சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு பசுமலையிலுள்ள மிகுண் அச்சுக்
கூடத்திலிருந்து ஒரு பெரிய டெம்சைஸ் பிரஸை வாங்கிக்
கொள்ளும்படி வாக்குச்சகாயம் செய்ய, அவ்வாறே அந்தப்
பிரஸை வாங்கிவந்து 1921-ம் ஆண்டில் சித்திரை மாதம்
“ கருணாநீதி ” அச்சுக்கூடம் என்னும் பெயருடன் ஒரு
அச்சு நிலையத்தை திருவாரூர்-விஜயபுரத்தில் ஆண்டவனின்
திருவருட்டுணைகொண்டு ஆரம்பித்தார்கள். அம்முயற்
சியுக்கு நாள் வளர்ச்சியுறலாயிற்று.

மாயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார் !

பூபதி அவர்கள் துறவாச்சிரமத்திலிருந்துவரும்போது பிரஸ் வைக்கப்போவதாகக் கேள்வியுற்ற சில அன்பர்கள் பூபதிகளை நோக்கி “தாங்கள் ஏன் இவ்வாறு லௌகீகத் தொல்லைகளி லீடுபடவேண்டும்? தங்களுக்கு வேண்டிய செளகரியங்களை நாங்கள் எவ்வளவோ கவனித்துக்கொள்ளத் தயாராகவிருக்கிறோமே!” என்று கூறினார்கள். அவ்வாறு கூறியவர்களுக்கு உத்தரமாகப் பூபதிகள் கூறியதாவது:— “மக்கள் யாக்கையோடுள்ளவரையில் துறவிகளாயினும் யாதாமொரு கருமத்தை மேற்கொண்டிருத்தல் வேண்டும், அக்கருமமானது பலருக்கும் பயன்படக்கூடியதும், கல்வி சம்பந்தமானதாயும் இருப்பது சாலச்சிறந்ததாகும்; அன்றியும் நமக்காக எதற்கும் எக்காலத்தும் பிறரை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருத்தலுங் கூடாது; தனக்குத்தானே துணையாயிருப்பதுமன்றி தான் பலருக்கும் உதவி புரியக்கூடிய நிலைமையிலிருப்பதே மேலானது; மக்கள், வாழ்க்கை என்ற சமுத்திரத்தில் பொருளென்னும் தெப்பத்தில் உலாவுகிற படியால் ஒருவரிடம் பொருளை எதிர்பார்ப்பது “கற்புடைய ஒரு மாது அன்னிய புருடனை விரும்புவது போலவாகும்,” அன்றியும் கேவலம் இந்த வயிற்றுக் கொடுமைக்காக பிறரை எதிர்பார்ப்பதிலும் பிராணத்தியாகம் செய்துகொள்வது மேலானது. ஏனெனில், கொடுப்பவர்களுக்கு ஒரு சமயம் இருக்கும் குணம் மற்றொரு சமயம் இராது இதுபற்றியே,

“காலையிலொன் றுவார் கடும்பகலி லொன்றுவார்

மாலையிலொன் றுவார் மனிதரெல்லாம்”

என்று ஆன்றோர்கள் கூறியுள்ளனர் எனப் பதிலிறுத்தார்கள்.

பூபதி அவர்கள் “கருணாநிதி” அச்சுக்கூடத்தை ஆரம்பித்த காலத்தில், பூபதி அவர்களுடைய அன்பர்கள் பலர் அச்சியந்திரசாலையைவைத்து நடத்துவதற்குரிய இடத்தை வாடகையின்றிக் கொடுத்துதவுவதாக முன்வந்து கூறி, தங்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களுக்குச் சமீபமுள்ள கட்டிடங்களைக் குறிப்பிட்டு அங்கு அச்சுக்கூடத்தை வைக்கும்படி

சொன்னார்கள். கடைசியாக திருவாரூர் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குத் தென்புறம், ஐந்துற்றுப்பிள்ளையார் கோவிலுக்கு எதிரிலுள்ள புலிவலம் எல்லப்ப செட்டியாருடைய மெத்தைக் கட்டிடத்தில் ஸ்தாபிதம் செய்து, சில மாதம் வரை நடைபெற்று வந்தது. அப்பொழுது விஜயபுரத்திலுள்ள முஸ்லிம் அன்பர்கள் பலர், தங்கள் இருப்பிடங்களுக்குச் சமீபமாகவும் ரயில்வேஸ்டேஷனுக்குச் சமீபமாயும் அச்சுக் கூடத்தை மாற்றினால் பொது சனங்களுக்கும், சிறப்பாக எல்லா இந்து-முஸ்லிம்களுக்கும் மிக்க சௌகரியமாயிருக்குமென்று கூறிவந்ததை ஏற்று, அவ்வாறே பொதுஜனங்களினுடைய ஆவாவைப் பூர்த்திசெய்வான் வேண்டி, விஜயபுரம் எல்லையம்மன் தெற்கு வீதியில் தண்டலையார் ஜனாப முகம்மது முகையதீன் ருவுத்தர் அவர்கள் கட்டிடத்திற்கு மாற்றப்பெற்று ஆறுமாத காலம் அதில் நடைபெற்று வந்தது. ஷேயார் அங்கு வேண்டிய இடவசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாளாவட்டத்தில் தொழில் அபிவிருத்தி அடையவே, அச்சியந்திரசாலையை விரிவாய் நடத்துவதற்குப் போதிய இடவசதிகளும், ஏனையசௌகரியங்களுமுள்ள தக்கதொரு கட்டிடம் வேண்டற்பாலதாயிற்று.

ஆகவே ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகிலும் வடபுறமாகவும் சிறிது இடவசதியுள்ள, அடியக்கமங்கலம் வாசர் முகம்மது சுல்தான் ராவுத்தர் அவர்கள் கட்டிடத்தை வாடகைக்கு கேட்டபொழுது, பூபதிகளின் குண விசேஷங்களை யும், அருமையையும் அதிகம் தெரியாத அவர், முதலில் சிறிது முரண்பாடு உடையவராயிருந்தாராயினும், பிறகு பூபதியவர்களோடு நெருங்கிப் பழகப்பழக அவர்களுடைய குண விசேஷங்களை அறிந்து தம்முடைய கட்டிடத்தை அச்சியந்திரசாலைக்கு ஏற்றதாய்ச் சீர்செய்து பல சௌகரியங்களும் செய்து கொடுத்தார்.

1922-௨௩ ஜனவரி மாதத்திலிருந்து அக்கட்டிடத்திலேயே பொது ஜனங்களுடைய நன்மதிப்புக்கு இடமாகவும்,

பேரும் புகழும் சீரும் சிறப்புமாகவும் நாளுக்கு நாள் வளர்ச்சியடைந்து வந்தது.

“கைராசியுள்ள கருணாநிதி பிரஸ்”

பூபதிகளால் அச்சநிலையம் நிறுவப்பெற்றது தெரிந்த பலரும் விரும்பி வந்து ஆர்டர்கள் கொடுத்தவண்ண மிருந்தார்கள். கருணாநிதி பிரஸில் எந்தக் காரியத்திற்காக அச்சியற்றினாலும் அந்தக் காரியம் மங்களமாகவும்-சிறப்பாகவும்-கைகூடி வெற்றி யுண்டாகிறதென்றும், அங்கு கைராசி விசேஷம் அதிகமென்றும், ஊரும் பேரும் தேதியும் குறிப்பும் சொன்னால் போதும், போகிறவர்களுக்குச் சிரமமில்லாமல் எழுதி அச்சடித்துக் கொடுத்து விடுவார்கள், என்ற பேரும் புகழும் அதிகமாகப் பரவி, எல்லோரும், “கருணாநிதி பிரஸுக்குப் போங்கள், கருணாநிதி பிரஸுக்குப் போங்கள்” என்று அவரவர்களுக்குத் தெரிந்தவர்களிடம் சொல்லி ஆர்டர்கள் வந்து குவிந்து பொதுஜனங்களிடையே நற்கியாதி பரவுவதாயிற்று. “கருணாநிதி” என்ற பெயரைப் பார்த்தவர்களும் கேட்டவர்களுமான சிலர் பயபக்தியுடன் கைகுவிப்பது முண்டு.

“போதுமென்ற மனமே பொன்செய்யும் மருந்து” என்ற நேர்க்கத்துடன் அக்காலத்திற்குத் தக்கவாறு நியாயமான விகிதத்திற்கு அவர்கள் அச்சியற்றிக் கொடுத்து வருவதே அதற்குக் காரணமென்று பலரும் புகழ்ந்து பேசிக்கொள்ளலானார்கள். அக்காலத்தில் கருணாநிதி பிரஸும், எட்வர்ட் பிரஸுமே திருவாரூரில் இருந்தபடியால், எட்வர்ட் பிரஸுக்கு அச்சியற்ற வருபவர்கள் ஏதாவது சார்ஜு குறைத்துக் கேட்டால் அவர்களை, எட்வர்ட் பிரஸ் இரங்கசாமி பிள்ளை என்பவர் கோபத்துடன் ‘எல்லாம் கருணாநிதி பிரஸில் சகாயமாயிருக்கும், அங்கே போங்கள்’ என்று வெறுப்பாகவும், பரிசாசமாகவும் கூறி வந்ததானது, உண்மையிலேயே பொது ஜனங்களுக்கு விரும்பமும் நியாயமும் ஆகி, கருணாநிதி பிரஸை உயர்வாக

மதிக்கக்கூடியதாய் விளங்குவதாயிற்று. கருணாநிதி பிரஸ் முன்னேற்றம் அடைவதற்கும், கருணாநிதி பிரஸ் விளக்கமாகத் தெரிவதற்கும் அவர் ஒரு காரணமாயிருந்தார்.

முதன் முதலாக விஜயபுரத்தில்

“ஞான சூரியன்” பத்திரிகை நடத்தியது.

போடிநாயக்கனாரிலிருந்து திருவாரூருக்கு வந்து டோல்கேட்டு காண்ட்ராக்ட் ஏஜண்டாயிருந்த P. K. முனையதீன் பாட்சா சாஹிப் முதலான பல அன்பர்கள் பூபதிகளிடம் வந்து, “தங்களுக்கு சொந்தத்தில் அச்சுக் கூடம் இருக்கும்பொழுது ஒரு பத்திரிகை நடத்திவருதல் நல்லதல்லவா! அதனால் பலருக்கும் பயனுண்டாகுமே, எங்களுக்கு இம்மாதிரி அச்சியந்திரசாலை வசதியிருந்தால் எவ்வளவோ செய்யலாமென்ற எண்ணமிருக்கிறது” என்று பூபதிகளிடம் கூறிவந்தார்கள். இதைப்பற்றி ஆரம்பத்தில் அவ்வளவாக விருப்பமில்லாதிருந்தார்கள். ஏனென்றால், உலகத்தோடு சம்பந்தப்பட்டுப் பல அல்லல்களை உண்டாக்கிக்கொள்ளக் கூடாதென்பதே கருத்து. பின்னும் பின்னும் பல அன்பர்கள் வற்புறுத்தியதினாலும், நாட்டிலே பலவிதக் கொள்கைகளையும் பாப்புவதற்குரியதாய்ப் பல பத்திரிகைகள் நடைபெற்று வந்தாலும், யோக-ஞான சன்மார்க்க விஷயங்களை எடுத்துப் போதிக்கத்தக்க சிறந்த தமிழ்ப் பத்திரிகை யொன்று தமிழகத்தில் இல்லாத குறையை நிவர்த்திக்க எண்ணியும் ஞானபூபதிகள் “ஞான சூரியன்” என்ற பெயருடன் ஒரு பத்திரிகையை துந்துபி-வஸ் சித்திரை-யீ (1922-வஸ்) ஏப்ரல்-யீ) த்திலிருந்து விஜய புரத்திலுள்ள தங்கள் அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிட்டு வெளியிட்டு வந்தார்கள்.

அவ்வாறு பத்திரிகை நடக்கும்பொழுது இவ்விதமான பத்திரிகையொன்று தற்காலத்திற்கு வேண்டியது அவசியந்தானென்று புகழ்ந்து பலரும் ஆதரிக்கலானார்கள். ஆங்காங்

குள்ள பலரும் தாங்களும் சந்தாதாராய்ச் சேர்வதுடன் பலரையும் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்த்து ஆதரித்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் “ஞான சூரியன்” ஒரு தெய்வீகத் தன்மை பொருந்திய பத்திரிகையாகவே மதிக்கப்பெற்று வந்தது. அப்படி ஆதரித்துவந்தவர்களில் ஆ. ஆ. ரணி மாணிக்கவாசகம் பிள்ளையும், புதுச்சேரி, மன்ன, முனிசாமி செட்டியார் முதலானவர்கள் புதுவை, சென்னை முதலான இடங்களில் தாங்களே வலியச்சென்று எவ்வித உபகாரத்தையும் விரும்பாது சந்தாச் சேர்த்து அனுப்பியதும் குறிப்பிடற்பாலது.

“பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனும்
நென்னுடைய ரேனும் உடையரோ?”

பூபதிகளுக்கு ஏற்கனவே புலவர்கள் நாயகம் தீர்க்க தரிசனமாகக் கூறியிருந்தபடி. 1922-ஆம் ஸெப்டம்பர்-மீ 30உ சனிவாரத்தன்று பூபதிகளுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அக்குழந்தை அப்துர் ரஹீம், ஜமால் முஹையதீன் என்ற திருநாமத்துடன் திண்மையும் திருவும் நுண்ணறிவும் பெற்றுத் திகழ்ந்து சீரும் சிறப்புமாய் வளர்ந்து இற்றைக்கு 1937-ஆம் த்தில் திருவாரூர் ஹைஸ்கூலில் மெட்ரிக்கு லேஷன் வகுப்பில் வாசித்துவருகிறார்.

சேயை விரும்பாத தாயும் உண்டோ?

கொழும்பு சலாபத்தில் வர்த்தகம் செய்த நம்புதானை பிரபல நாட்டாண்மைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரான மு. முஹம்மது ஹனீப் ஆலிம் அவர்களும், ஆ. அ. முகம்மது காசீம் ஆலிம் சாஹிபு முதலானவர்களும் பூபதிகள் இயற்றிய நூற்களைப்பற்றிய விளம்பரங்களை சுதேசமித் திரன் பத்திரிகையில் பார்த்து, வேதாந்த பாஸ்கான், ஞானக் களஞ்சியம், ஞானயோக ரகசியம் முதலிய புத்தகங்களைத் தருவித்துப் படித்து பெரும் வியப்புற்று, இத்தகைய அரிய நூற்களின் ஆசிரியரிடத்தில் சீடராயிருந்து பல சந்தேகங்

களைக் கேட்டுத் தெளிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கருதி, பூபதிகளுக்கு அடிக்கடி கடிதம் எழுதி அறிமுகம் செய்து கொண்டு அன்புரிமை கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது பூபதிகள் ஞானசூரியன் பத்திரிகை நடத்துவதாகத் தெரிந்தவுடன் தாங்களும் சந்தாதாரராகி கொழும்பிலுள்ள பல அன்பர்களிடமும் சந்தா சேர்த்துப் பெரிதும் உதவி புரிந்தார்கள். மு. முஹம்மது ஹனீப் ஆலிம் அவர்கள் ஒரு முறை பூபதிகளை நேரிற் காணவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால் விஜயபுரம் வந்து பூபதிகளை நேரிற் கண்டு தரிசித்து, தன்னை மு. முஹம்மது ஹனீப் என்று கூறிக்கொள்ளாமல் சிலநாள் தங்கி அன்போடுறைந்து வந்தார். ஒருநாள் தனிமையான ஓரிடத்தில் பூபதிகளோடு சம்பாஷித்துக்கொண்டிருக்கையில், தானே “முஹம்மது ஹனீப்” என்பதைக் கூறி ‘சாதாரணமாக வந்து தங்கள் தன்மையைப் பார்த்தபின் தன்னை இன்னொன்றென்று தெரிவிக்கலாமென்றும், இன்றேல் கடிதமூலம் அறிமுகமான ஹனீபாமீது அன்பு என்றும் போல் குறையாதிருக்கட்டும்” என்று எண்ணியிருந்ததாகவும் பூபதிகளிடம் தெரிவித்தார்கள்.

தன்னிலத்தில் கருணாநிதி பிரஸின்

கிளையொன்று நிறுவியது.

“செல்வர்க்கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்” என்றபடி பூபதிகளின் தங்கை புருஷராகிய முகம்மது மீரா என்பவர் உபாத்தியாயர் வேலைக்குப் படித்துவிட்டு சும்மா விருந்தார். அவருக்கு ஏதாவதொரு வேலை ஏற்படுததிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கருதி, 1923-இலத்தில் கருணாநிதி அச்சியந்திர சாலையின் கிளையொன்றை நன்னிலத்தில் தாபிதம் செய்து, அதில் அவரை மேற்பார்வையாளராக நியமித்து நடைபெற்று வந்தது. பிறகு அவர் சரிவர நடத்தாமையால் திரும்பவும் தலைமை அச்ச நிலையத்தில் கொண்டுவந்து சேர்த்துவிட்டார்கள்.

பூபதிகள் “ஞானசூரியன்” பத்திரிகை சம்பந்தமான காரியங்களில் ஈடுபடுவதால் யோகசாதனங்களை அனுட்டிப்பதற்குப் சிறிது தடையாக விருக்குமென்று யோசித்தார்கள் போலும்; ஒருநாள் பங்குனி-மீ ஆரம்பத்தில் அதாவது “ஞானசூரியன்” இரண்டாவது ஆண்டு இறுதியில், “முதல் கடை விரித்தோம் முடிவிடப்போகிறோம்” என்று ஒருநாள் கூறினார்கள். பங்கத்திலுள்ள அன்பர்களுக்கு ஏன் இவ்வாறு சொல்லுகிறார்களென்று விளங்கிக்கொள்ள முடியாமலிருந்தது. பின்னர் பங்குனி-மீக் கடைசியில் சித்திரை-மீ பத்திரிகை வெளியாக வேண்டுமே யென்று உதவி ஆசிரிய அன்பர்கள் இம்மாதப் பத்திரிகைக்கு என்னென்ன வியாசங்கள் கொடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்க, அப்பொழுதும் “கடைவிரித்தோம் கொள்வார்களெனக் கட்டி விட்டோம்” என்று பதிலிறுத்தார்கள். அப்பொழுது தான், பூபதிகள் முன் சொன்னது இதற்காகவே என்று யூகித்தறிந்தார்கள்.

இவ்வாறு கூறிப் பத்திரிகையை இரண்டாம் ஆண்டு முடிய நடத்தி நிறுத்திவிட்டு, அச்சாபீஸ் சம்பந்தமான காரியங்களைக் கவனித்துவரத் தக்க காரியஸ்தர்களை நியமித்து, அச்சாபீசுக் கட்டிடத்திலுள்ள ஓர் தனியிடத்தில் நிலவறை அமைத்துக்கொண்டு, அதனுள் கல்வத்தில் வீற்றிருந்து பிட்டைகூடி அன்னமின்றி வெறும் பாலைமட்டும் அராந்தி மூன்று மாதங்கள் யோக சமாதியில் இருந்து வந்தார்கள். இவ்வாறு 1924—25-வாடங்களில் அடிக்கடி யோக சாதனங்களில் அதிகம் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.

1924-வாட முடிவில் ஹனீப் அவர்கள் கொழும்பிலிருந்து தங்கள் நண்பரொருவரை விஜயபுரத்திற்குப் பூபதிகளிடம் அனுப்பி, இல்லறம் சிறந்ததா? துறவறம் சிறந்ததா? என்று ஹனீப், கேட்கச்சொன்னாரென்று கூற, அதற்குப் பூபதிகள் தங்கள் தங்கள் கடப்பாட்டிலிருந்து வழுவாதிருக்கும் வரை இரண்டறங்களும் சிறந்ததுதான் என்றும், ஆயினும் அவருக்கு எதில் அதிக இஷ்டமிருக்கிறதோ அதையே கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்றும்

கூடார்கள். அதைக்கேட்ட ஹனீப் அவர்களின் நண்பர், தங்கள் இனத்தவர்களிலேயே அவருக்கு ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து மணமுடித்து வைக்க வேண்டுமென்று பூபதிகளைக் கேட்டுக்கொள்ள, பூபதிகள் இதுபோன்ற காரியங்களில் ஈடுபடத் தங்களாலியலாதென்று கூறிவிட்டார்கள். பின், ஹனீப் அவர்களின் நண்பர் சில நாள் பூபதிகளுடன் தங்கியிருந்து, மறுபடியும் ஹனீப் அவர்களுக்கு ஒரு பெண் பார்த்து மணம் செய்துவைக்க வேண்டுமென்று பன்முறை கூற, முதலில் பூபதிகள் தங்களால் முடியாதென்று கூறினார்களாயினும், ஹனீபா அவர்களின் நற்குணமும், சீலமும், அதிக நட்புரிமையும் அவர்களைத் தம்மோடு பிணைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மனமிசைந்து, தங்கள் சகோதரியின் புத்திரியாகிய ஆயிஷாபீவியை 1925-ஆம் ஜனவரி-யீ 15-உயில் திருமணம் செய்துவைக்க இருவரும் மனமொத்து வாழ்ந்துவரலானார்கள்.

Opportunity knocks but once.

அதிருஷ்டம் வருவது ஆயுளில் ஒருமுறை.

40-ம் வயதில் நண்ணுதல் திண்ணம்.

மனிதராகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் அவரவர் எந்தெந்தக் காரியத்தில் பெரிதும் ஈடுபட்டார்களோ அந்தந்தக் காரியத்தில் அவரவர்களை 35 வயதுக்குமேல் 40-ம் வயதுக்குள் திருவருளானது ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவந்துவிடும். அக்காலத்தில் அவர்கள் கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்து ஈடுபட்டால் அக்காரியமர்னது அவர்கள் எதிர்பார்த்த அளவில் நில்லாது அதிகமான பலனையளிக்கும்.

அவதார புருஷர்கள் தான், அல்லது இன்ன வகுப்பினர்கள் தான், அல்லது இன்னாருடைய சந்ததிகள் தான் ஆண்டவனுடைய பூரண அருளைப்பெற அருகர், மறறவர் அவ்வாறு அடையமுடியாதென்று சிலர் கருது

-- நவார் ; மணிதாபாகப் பிறந்த ஒருவர் யாராயிருந்தாலும் சரி, எவ்வொருவர் ஆண்டவனது சந்திதானத்திற்காக அஞ்சி தன்னுடைய ஆதம்பாவை ஆசையினின்றும் விலக்கி, அரும் பாடுபட்டுத் தண்டித்தும் சாதனை புரிந்தார்களோ, அவர்கள் ஆண்டவனது தூண அருளுக்குச் சதந்தரமுடையவர்கள் என்பதை அவர்கள் அறியார்களேபோலும்.

1925-26-27 இந்த வருஷங்களில் அநேக தீர்க்கதரிசு னங்களும், ஆராதிரஷ்டி களும், தூரக்கேள்விகளும், நன்மா ராயங்களும், அசரீரி வாக்கியங்களும், சில சோதி தெரிசனங் களும், எழுதினாலும், சொன்னாலும் சிலர் நம்பமுடியாத அநேக ஆன்மலோக ரகசியங்களும் முன்னுள்ள பெரியோர் களின் சந்திர்ப்பம், இக்காலத்துப் பெரிய மகான்களின் கூட்டுறவும், இன்னும் பல அபூர்வமான நற்கருமங்களும் எய்தப்பெற்றதாக பூபதிகளின் சில அந்தரங்க விசுவாசிக ளிடமிருந்து தெரியலானேன். இப்படியும் நிகழுமா ! எனச் சந்தேகித்து அவர்களிடம் மறுபடியும் கேட்டதற்கு, அவர்கள் பன்முறை சத்தியம் செய்து, “ இது முக்காலமும் உண்மை, எக்காலமும் உண்மை. நீங்கள் சந்தேகிக்க வேண்டாம் ” என்று அழுத்தமாகக் கூறினார்கள். பூபதி களுக்கு நிகழும், பயங்கரமும் அச்சமுமான சில சம்பவங் களைப்பற்றி அடிக்கடி கொடிக்கால்பாளையத்தில் சமாதி கொண்டிருக்கும் மஹான் ஹாஸ்பாவா அவர்களிடத்தில் கூறி, பதில் தெரிந்து சமாதானமடைவார்கள். அது விஷயமாக சிக்கல் பேஷ் இமாமாக விளங்கும் பொருள்வைத்தசேரி ஹலாத், அல் ஆரிபுபில்லாஹ் மா. மு. மஸ்தான் லெப்பை அவர்களிடத்திலும், ஷே ஆழியூர் பிரஹ்ம நிஷ்டாபார், ஞானபண்டிதர் ஹக்கீம் மு. நெயினாமுகம்மது மஸ்தான் ஆரிபுபில்லாஹ் அவர்களிடத்திலும் கூறிப் பலாபலன்களை தெரிந்துகொண்டு மனச்சாந்தி யடைவார்களாம்.

சென்னை ஜகத்சற்குரு மௌலானா முகம்மது இனாயத் துல்லா சாஹிபு தைக்கா கலீபத்துல் காதிறி அல்ஆரிபு பில்லாஹ் ஷெய்குல் மஷாயகு அவர்களும், சென்னை

ஞானபூபதிகள் சரீத்திரச் சுருக்கம்.

இராயபுரம் வாசர், அநேக வேதாந்த நூற்களுக்கு உரையாசிரியர், செந்தமிழ் வித்வ திலகம், கலீச்சுர அமிர்தவாக்கு செவ்வல்மாநகரம் ஆலி ஜனாப் M. A. நெயினு முகம்மது பாவலர் அவர்களும், பூபதிகளின் அபூர்வ சக்திகளைப்பற்றி சாங்கோபாங்கமாக நான் சென்னையிலிருக்கும்போது கூறக் கேட்டு நாங்கள் பூபதிகளால் இன்னும் அதிக பயபக்தியுடன் நடந்துவரலானோம்.

பிரஸ் சொந்தக் கட்டிடம்.

மனம்போல் வாழ்வு.

கருணாநிதி பிரவலினால், அடியக்கமங்கலம் சி. முகம்மது சுல்தான் ருவுத்தர் கட்டிடத்திற்கு மாதந்தோறும் நியாயமான வாடகை கிடைத்து வருவதாயிருந்தும், கருணாநிதி பிரவலில் வேலை பார்த்து நீங்கிய ஒருவரால் வைத்திருந்த, ஓர் சிறிய பிரஸுக்கு தமது கட்டிடம் அதிக வாடகைக்குத் தேவையாயிருக்கிறதென்று கூறி வாடகையை அதிகமாகக் கேட்டு அடிக்கடி தொந்தரவு செய்து வந்தபடியாலும், அடியக்கமங்கலம் சி. மு. வின் கட்டிடமானது கருணாநிதி பிரவலின் விருத்திக்குத் தக்கவாறு போதிய இடவசதி இன்மையாலும் அக்கட்டிடத்திற்கு வடமேற்காய் புதுக்கப்பி ரஸ்தாவில் ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு அமர்த்தி ஜாகையை மட்டும் அங்கு மாற்றினார்கள். அப்பொழுது அந்த வீட்டை விலைக்கு வாங்கினால் பிரஸ் வைத்துக் கொள்ளத் தக்கபடி கட்டிடம் கட்டிக்கொள்ளலாமே என்று சிந்தித்தார்களாம்.

“ எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியார்

திண்ணிய ராகப் பெறின் ”

என்றபடி பூபதிகள் எண்ணியவாறு 1926-ஸ்த்தில் அதே இடத்தைக் கிரையத்திற்கு வாங்கி, அச்சியந்திரசாலைக் கேற்ற எல்லா வசதிகளுடனும் 1929-ஸ்த்தில் ஒரு பெரிய மெத்தைக் கட்டிடம் கட்டிப் பூர்த்தியாயிற்று.

கருணாநிதி தருமப்பாடசாலை நடத்தியது.

பூபதி அவர்களால் 1926-இலுத்திலே இப்பொழுது கருணாநிதி பிரஸ் மெத்தைக் கட்டிடம் இருக்குமிடத்திலே யிருந்த பழைய கட்டிடத்தில் “கருணாநிதி தருமப் பாடசாலை” என்னும் பெயருடன் ஒரு தருமப் பாடசாலை நடத்தப்பெற்றுவந்தது. அதில் நாகபட்டணம் P. S. இரங்கசாமி பிள்ளை தலைமை உபாத்தியாயராக யிருந்து பள்ளிக்கூடத்தை நடத்திவந்தார். அப்பாடசாலையின் பொருட்டு தஞ்சை கலைக்டர் ஆபீஸ் உருர் சிரஸ்தாராயிருந்த V. S. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள், திருவாரூர் முனிசிபல் (EX) வைஸ் சேர்மென், கொடிக்கால்பாளையம் வா. மெ. முஹம்மது யூசுபு ருவுத்தர் அவர்கள், திருவாரூர் முனிசிபல் (EX.) சேர்மென் பாவா C. கோபாலசாமி முதலியார் அவர்கள் முதலியோர் பொருளுதவியும் செய்திருக்கின்றார்கள்.

இப்பாடசாலையானது பூபதிகளின் பூரணமான ஆதரவிலும், மேற்பார்வையிலும் இரண்டு வருஷம் நடைபெற்றுவந்தது. பல மாணவர்கள் அதில் கல்வி பயின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட தரும காரியங்கள் நடத்துவதில் பூபதி அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் பூரண திருப்தியுண்டு.

1927-இலுத்தில் பூபதிகள், நம்புதாளேக்குச் சென்றிருந்தபொழுது, கீழ்க்கரைப் பல்லக்குத்தம்பி அவுலியா அவர்கள் தொண்டியில் வந்திருப்பதாகக் கேள்வியுற்று அவர்களைப் பார்க்கச் சென்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது அங்கிருந்தவர்கள் பூபதிகளைப் பார்த்து, உங்களுக்குத் தாடியில்லையே! தாடியில்லாதவர்களைக் கண்டால் அவுலியா அவர்கள் அடிப்பார்களே! என்று பரிகசித்தார்கள். அதற்குப் பூபதிகள் இவ்வளவு பெரியவர்கள் வெளிவேஷத்தைக் கண்டாமயங்குவார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு, “அடித்தால் பட்டுக்கொள்ளுவோம்” என்று கூறிவிட்டு அவுலியா அவர்களைப் பார்க்கச் சென்றார்கள். இவர்களைக் கண்டதும் அவுலியா அவர்கள் அன்புடன் வரவேற்று, எனக்கு என்ன கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள்? என்று கேட்டார்கள். அதற்குப்

ஞானபூபதிகள் சரீத்திரச் சுருக்கம்.

பூபதிகள் தங்களுக்குப் பாமாலை கொண்டுவந்திருப்பதென்றன்
என்று சொல்லிப் பாடலைக்கூற, அவுலியா அவர்கள் கேட்டு
மிகவும் சந்தோஷமடைந்து, நீங்கள் ஒரு ஞானபண்டிதர்!
என்று பூபதிகளைப் புகழ்ந்து, ஏதோ சன்மானம் செய்ய
வந்தார்கள். யாரிடத்திலும் தான் யாதொன்றையும் பெறும
வழக்கமில்லை யென்று பூபதிகள் கூற, தன்னுடைய சன்
மானம் மற்றவைகளைப்போலன்று என்று கூறிச் சன்மானத்
தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்தியதின்மேல் உப
சரிப்பைப்பெற்றுப் புகழ்பெற்றுச் சென்றார்கள். முதலில்
பரிகசித்துப் பேசியவர்களெல்லாம் பூபதிகள் விஷயத்தில்
பெரும் வியப்படைந்தார்கள்.

பின்னொரு சமயம் கீழ்க்கரைப் பல்லக்குத்தம்பி
அவுலியா அவர்கள் நாகுருக்கு வந்திருந்தபொழுது, நாகை,
காரை முதலிய ஊர்களுக்கு ஆங்காங்குள்ளார் அழைத்துச்
சென்றார்கள். அங்கிருந்து புதக்குடிக்கு அவ்வூர் வாசிகள்
அழைப்பிற் கிணங்கிச் செல்லும்பொழுது விஜயபுரம்
வந்ததும், கருணாநிதி பிரஸ் பக்கமாகக் காரைத் திருப்பும்
படி சொல்லி வெளியில் சென்றிருந்த பூபதிகள் வரும்வரை
யில் இருந்து சந்தித்துச் சிறிது நேரம் சம்பாஷித்துச்
சென்றார்கள்.

கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்.

1928-ஆம் ஆண்டிலே சென்னை ஜார்ஜ் டவுன், ஜனோ
பகார ஜகத் சற்குரு கனம், மௌலானா மௌலவிய்யுல்
மஉனவி, சர்காஜி சையது ஷாஹ் முஹம்மது இனாயத்
துல்லா லெப்பை ஆலிம் சாகிபு அவர்களை அடியக்கமங்கலத்
திற்கு தங்கள் சீடர்கள் அழைத்து வந்திருந்தபொழுது
அவர்களிடத்தில் பூபதிகளைப்பற்றிப் பொருமை காரண
மாக சிலர் திரித்துக்கூறியதைக் கேட்ட இனாயத்துல்லா
அவர்கள், ஞானநோக்காற் பூபதி அவர்கள் கல்வி அறிவு
குண விசேஷங்களை அறிந்து, விஜயபுரம் வந்து பூபதி அவர்
களை நேரிற் காண வேண்டுமென்ற அவாவினால், விஜயபுரம்
பூபதிகளின் ஆசிரமத்திற்கு வந்து விசாரிக்க, பூபதிகள்
வெளியூருக்குப் போயிருப்பதாகத் தெரிந்து, பூபதிகள்

எழுதியுள்ள “ஞானக்களஞ்சியம்” என்னும் புத்தகத்தை வாங்கிப் பார்த்தது. அதன் பெருமையை யுணர்ந்து, அப் புத்தகத்திலொன்றை விடிகொடுத்து வாங்கிக் கொண்டு, பூபதிகள் வாய்வரை தங்கியிருந்து, பூபதிகள் வந்ததும் நேரிற்கண்டு அறிமுகம் செய்துகொண்டு ஒருவரோடொருவர் அளவளாவி பூபதிகளை மிகவும் பாராட்டி, தாம் அவ்வாறு ஒரு நூல் எழுதி வெளியிட எண்ணியிருந்ததாகவும், அதே கருத்துக்கள் இந்நூலில் வெளியிட்டிருப்பதாகவும் வியந்து கூறி, அவர்கள் எழுதியுள்ள ஞானக்களஞ்சியம் என்னும் நூலுக்குத் தாங்களும் ஒரு நற்சாட்சிப் பத்திரம் வரைந்து கொடுத்தது, பின்னும் சில நன்மதிப்புக்களும் செய்து சென்றார்கள். இதைக் கேள்வியுற்றுப் பூபதிகள் மீது பொருமை காணாமல் பொய்யுரை கூறியவர்கள் வெட்கித் தலைகுனிந்தார்கள்.

1928-ஆண்டுக்கு இஸ்லாம் என்னும் சிறந்த நூலொன்றை பூபதிகள் வரைந்து வெளியிட்டார்கள். அதே வருஷத்தில் வேதாந்த பாஸ்கரன் இரண்டாம் பதிப்பு சென்னையில் அச்சிடப்பெற்றது.

1929-ஆண்டுக்கு இரவின் முன் மெத்தைக் கட்டிடம் கட்டிப் பூர்த்தியாயிற்று.

தம்பினதற்கு ஞாயமென் சோல்லுகேன்.

(சோழவந்தான் சோமசுந்தரம் எழுதியது)

யான் என்னுடைய இளம் பிராயத்திலே, எனது சொந்த ஊராகிய சோழவந்தானிலே எங்கள் குடும்ப வேலைகளைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அதாவது, 1929—30-ஆண்டுகளில் பூபதி அவர்களுடைய நூற்களைப் பற்றி பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்திருந்ததைப்பார்த்து அவர்களியற்றிய “...ந்த பாஸ்கரன் “ஞானக்ளஞ்சியம்” “ஞானயோக ரகசியம்” முதலிய நூற்களைத் தருவித்துப் படித்துப் பார்த்துப் பெருமகிழ்வெய்தி, இப் பெரியாரிடம் சீடனாகத் தொண்டுசெய்து, பல அரிய ஞான யோக ரகசியங்களைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டு

ஞானபூபதிகள் சரீத்திரச் சுருக்கம்.

மென்று எனக்குப் பேரவா வுண்டாயிற்று. நான் மிகச் சிறுவனாதலால் என்னிஷ்டப்படி பூபதிகளைப் பார்க்கத் திடீரெனப் புறப்பட்டுப்போக முடியாமற்போயிற்று. ஆனாலும் கடிதமூலமாய் என்னை அறிமுகம் செய்துகொண்டு, நானும் ஒரு சீடனாகவே அன்பு பூண்டொழுகி வரலானேன். நான் முதல் முதலாக பூபதி அவர்கள் சமூகத்துக்கு ஞானக்களஞ்சியம் 2-ம் பதிப்பில் விமல மணிமாலை யென்று பதிப்பித்திருக்கிற ஒரு பதிகத்தையும், சந்தக்கவி யொன்றையும், ஞானயோக ரகசியம் முதற்பதிப்பில் பதிப்பித்திருக்கிற சற்குருமாலை என்னும் பதிகமும், சில சந்தச்சுவைகளும் பாடி அனுப்பினேன். பூபதி அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு பெருமகிழ்ச்சியுற்று எனக்கு அடியிற்கண்ட ஆசீர்வாத நல்வாக்குப் பாசரங்களை வரைந்தனுப்பினார்கள்.

எழுகீரடி ஆசிரிய விருத்தம்.

கலைவன மயின்று தமிழ்மழை பொழியுங்
கவிமுகிற் சுந்தரக் காளாய்!

கலைவன விலதா நின்னரும் பனுவல்
கண்டனங் களிதுளும் பினமே

கலைவனன் பொருங்க மானதத் தொடர்பு
கதித்திடுந் தலைமையன் புடையாய்!

கலைவன சரர்கை விட்டதை நிகர்நின்
கருத்துமுற் றுவருள் காப்பே!

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

நாளவந்தான் போகாமற் றிருவருளே துணையாக
நம்பி யிந்நாட்

சோளவந்தான் நகரிலுறை சோமசுந்த ரப்பெயராற்
றுலங்குஞ் செல்வ!

ஆளவந்தா னெனலுங்குருவன் பகலாத நினைப்போல்வா
ரகிலத் துண்டோ!

நீளவந்தான் மனந்தெளிந்து சீவபிர மைக்யநிலை
நிறுவு வாயே!

பின்னும் சில நாட்களுக்குப் பிறகு அதாவது 1930-ஆம் ஆரம்பத்தில் பூபதிகளை நேரிற் காணவேண்டுமென்ற அவா அதிகரிக்க விஜயபுரம் வந்து பூபதிகளைத் தரிசித்து அன் படைய மெய்த்தொண்டனா யொழுகி ஞானயோக ரகசியங்களின் நுணுக்கங்களிற் சிலவற்றை உபதேச மூலமாய் அறிந்துகொண்டிருந்தேன்.

சென்னையில் மீண்டும் ஞானசூரியன்.

முகம்மது ஹனீபா அவர்கள் 1930-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1935-ஆம் ஆண்டு ஜூலை-மீ வரையில் விஜயபுரத்திலேயே தங்கி கருணாநிதி பிரபை மாணேஜ் செய்து வந்தார்கள்.

“ ஞானசூரியன் ” பத்திரிகையானது ஞான மார்க்கங்களைப் பொது ஜனங்களுக்குப் போதிப்பதற் சிறந்ததொரு பத்திரிகையானதால் அதை மீண்டும் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்று நேரிலும் கடிதமூலமாகவும் பலர் பூபதிகளைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதனால் பிரமதூத-ஆம் ஆண்டு (1930-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல்)-மீ முதல் சோழவந்தான் கருணை. சோமசுந்தரம் என்னும் அபிதானமுடைய என்னுடன் சென்னைக்குச் சென்று ஞான சூரியன் பத்திரிகையைச் சென்னையிலிருந்து மறுபடியும் ஆரம்பித்து நடத்திவர லானார்கள். பத்திரிகை பலராலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றுச் செவ்வனே நடைபெற்று வந்தது. பத்திரிகையின் முன்னேற்றத்திற்காக உதவி புரிந்த பல அன்பர்களில் முக்கியமானவர் விஜயபுரம் வாசரும், மோல்மேன் கு. மு. கம்பெனியின் மாணேஜருமாகிய ஆலி ஜனாப் கா. சி. ஷேக் அலாவுதீன் ருவுத்தர் அவர்கள், பத்திரிகை ஆரம்பித்தவுடனே பத்திரிகை அபிவிருத்திக்காக தாங்கள் நன்கொடை அனுப்பியும், சந்தாதாரராகச் சேர்வதாகச் சொன்ன பலருக்காகவும் தங்கள் கைப்பணத்திலிருந்து சிறிது தொகையும் சேர்த்து அனுப்பியும் உதவினார்கள். இப்பெருந்தகையார் எப்பொழுதும் பெருந்தன்மையும் சிறந்த வள்ளமும் படைத்தவர்கள், கற்றோர் முதலிய பெரியோர்களை ஆதரிக்கும் பெருங்குணமுடையவர்கள், இத்தகையோரது உதவி பெரிதும், போற்றக்கூடியதாயிருந்ததென்று பூபதிகள்

ஞானபுங்கிகள் சர்க்கிர்ச் சுருக்கம்.

அடிக்கடி விசேஷித்துக் கூறுவதுண்டு. இரண்டாமுறை தொடங்கிய ஞானசூரியன் பத்திரிகையானது, சரியாக ஓராண்டு நடைபெற்று வந்தது. பத்திரிகை ஆபீஸ் சென்னையிலும், பூபதிகள் விஜயபுரத்திலுமாக இருந்த காரணத்தால் அடிக்கடி போய்ச் சரியாகக் கவனிக்க இயலாமல் நிறுத்தப்பெற்றது.

காவிரி வெள்ளமும் கலங்கா உள்ளமும்.

1930-ஆம் ஆக்டோபர்-மீக் கடைசியில் நாடெங்கும் விடாது பெய்த பெருமழையினால் ஆறுகளெல்லாம் கரை புரண்டு உடைப்பெடுக்கும்படியான பெரிய வெள்ளமுண்டாயிற்று. அப்பொழுது விஜயபுரத்தில் ஓடம்போக்கி ஆற்றின் தென்கரையில் பெரும் உடைப்பு ஏற்பட்டு அதன் பக்கமுள்ள கட்டிடம் முதலியவைகள் வீழ்ந்தழியுமோ வெனப் பலரும் மனங்கலங்கினார்கள். கருணாநிதிப் பிரவின் பெரிய கட்டிடத்திற்கும் அப்பொழுது பெருஞ்சேதமுண்டாகக்கூடிய பயங்கர நிலையிலிருந்தது. பூபதிகளின் விரோதிகள் சிலர் கட்டிடத்திற்குச் சேதம் வராதா என்று எதிர்பார்த்தார்கள். பூபதி அவர்களோ எதற்கு மஞ்சாது எல்லாம் இறைவன் செயலென்று கூறி வாளாவிருந்தார்கள். பூபதி அவர்களின் கலங்காவுள்ளத்தைக்கண்டு கலங்கியது போல் வெள்ளமும் சிறிது சிறிதாய்க் குறையலாயிற்று. பூபதிகளின் மனத்திட்பத்தைக்கண்ட பலரும் வியந்தார்கள்.

கருணாநிதி பிரபை ஆரம்பிப்பதற்கு 20—6—1921-ல் தஞ்சை டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட்டினிடம் பிரபைக்கு முதன் முதல் டெக்ளரேஷன் வாங்கியிருந்ததை, இப்போது பிரபை மெத்தைக் கட்டிடத்திற்கு மாற்றுவதற்காக நாகை டிவிஷனல் மாஜிஸ்ட்ரேட்டினிடம் நன்னிலம் முகாமில் 11—11—1930ல் டெக்ளரேஷன் வாங்கி மாற்றப் பெற்றது.

1930-ஆம் ஆண்டில் ஞானக்களஞ்சியம் இரண்டாம் பதிப்பும், ஞானயோக ரகசியம் முதற் பதிப்பும் சென்னையில் அச்சிடப்பெற்றது.

1930-ஆம் நவம்பர் 13-உ ராஸ் முன்னிருந்த கட்டிடம் காலியாகிவிட்டபோது அதிலுள்ள நிலவறையில் நாலுநாள் வெளியில் வாராமல் பூபதி அவர்கள், வைராக்கியமாக நிஷ்டை கூடியிருந்து, தேந்தாம் நான் காலையில் வெளிப்போந்தார்கள். அதுசமயத்தில் கழுதி பெருநாழியிலிருந்து பல அவசரக் கடிதங்கள் பூபதிகளின் நிலபுலன்கள் சம்பந்தமாக வந்திருந்தது. பம்பாய்க்கடுத்த ஷோலாப்பூரிலிருந்து சில சன்னியாசிகள் பூபதிகள் விஷயங்களைக் கேள்வியுற்று தெரிசித்துப் போகவும் வந்திருந்தார்கள். பூபதிகள், சன்னியாசிகள் விருப்பத்தைப் புர்த்திசெய்தனுப்பிவிட்டு பெருநாழிக்குச் செல்லும் விஷயமாக சிந்தனை செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

பிறந்தபதியிற் பெரும்பிரசங்கம்.

ஞானபூபதி அவர்கள், 1930-ஆம் நவம்பர் 17-ல் சந்தர்ப்பத்திலே தங்கள் ஜனன பூமியாகிய பெருநாழிக்கு தங்களுடைய புர்வீக நிலங்களைப் பார்வையிடும் பொருட்டுச் சென்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது, அவ்வூர்வாசிகளான இந்து முஸ்லிம் அன்பர்கள் பலரும், ஷௌகத் முஸ்லிம் வாலிப சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களும், ஷே சங்கத்தின் சார்பாக தலைமை வகித்து ஒரு பிரசங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். பூபதி அவர்கள் அதற்கிசையவே, 21-11-30-உ யில் ஒரு பெருங் கூட்டம் கூட்டப்பெற்றது. அதற்கு உள்னார், வெளியூர்களிலிருந்து இந்து முஸ்லிம் அன்பர்கள் பலரும் வந்து குழுமியிருந்தார்கள்.

பூபதி அவர்களை பெருத்த ஆரவாரத்தினிடையே உயர்ந்த மரியாதைகளுடன் பிரசங்கமேடைக்கு அழைத்து வந்தார்கள். பூபதிகள் ஆசனத்தமர்ந்ததும், பின்வரும் உபசாரப் பத்திரத்தை ஷௌகத் முஸ்லிம் வாலிப சங்கத்தின் சார்பாக வாசித்தளித்தார்கள்.

[அசலுக்குச்சரியான நகல்].

பெருநாழி “ஷௌகத் முஸ்லிம்” வாலிப சங்கத்தின்
ஜமாத்துல்ஆகிர் மாதத்திய அவையானது 21—11—30ல்
நடைபெற்றபோது

பெருநாழி, சென்னை, திருவாரூர் வாசியும்,
வேதாந்த பாஸ்கரன், ஞானக்களஞ்சியம், ஞானயோகரகசியம்,
சுஹுல் இஸ்லாம் முதலிய அரும்பெரும் நூற்களின்
ஆசிரியரும், ஞானசூரியன் பத்திரிகாதிபருமான
ஷெய்குல் மஷாயகு, காமில், முகம்மில், ஆரிபுமில்லா(ஹ்)
ஸ்ரீ கருணையானந்தம் என வழங்கும்
முஹம்மது இபுராஹீம் ஞானபூபதி அவர்கள்
சபாநாயகர்ப்பதவி வகித்ததற்காக
ஷை சங்கத்தார்களால் வாசித்தளித்த
வந்தனோபசார வரவேற்புப் பத்திரம்.

பரிசுத்த இஸ்லாத்தின் பரிபாலன மணியே!

அருள் நிறை வள்ளலாம் ஆண்டவன் தமது திருக்
கருணையால் மன்பதைகளின் சீர்திருத்தத்தின் பொருட்டு
அவதரித்த செம்மலே! தங்கள் வரவு நல்வரவாகுக.

தீனவர்புகழும் ஞானபூபதியே!

இச் சங்கத்தின் கட்டிடத்தில் முன் ஒரு ஞான்று
தங்கள் திருவசனங்களைச் செவிமடுத்த எம்பேராவலும்,
அன்பு பெருகி வளர, தங்கள் திருச்சமுகத்தை என்று
காண்போம்! என்று காண்போம்!! என்றேங்கிய எமது
மனமும் இரு கண்களும் இன்று இவண் விஜயம் செய்த
தங்கள் திருப்பதத்தைப் பார்த்ததும், அன்று மலர்ந்த
தாம்ரையிலும் அதிக முகமலர்ச்சியுற்று நன்று நன்றெனக்
கொண்டாடப்பெற்றது எங்கள் பெரும் பாக்கியமே!

முத்தமிழ்வல்ல மோனச்சுடரே!

“தன்னை மறந்தோர் தலைவனை யறியார்” என்னும்
பொருள் பெரும் போதனையாற்றிய அன்பரைப் பெரிதும்

தங்கள் இனிய பிரசங்கமாரி யென்னும் நல்லுணர்வாலும், தேவீருடைய திருவருள் முயற்சியாலும் இந்தச் சங்கமானது சிறப்பொடு பிறந்து வளர்ந்து விகசிதம்பெற்று வருகின்றது; எனினும் இன்னும் அதிகமாகக் கிளைத்துப் பூத்துச் செழிப்பிறச் செய்வதற்கு மேன்மேலும் தங்கள் திருத்தொரிசுணைந்தத்தை நாடிய எங்கள் மனக்குறையை நீக்கி மகிழ்ச்சியெய்வண்டுமென மிக்க இறைஞ்சுகின்றோம்.

அருணிமைநொளிரும் கருணாநிதியே!

இச்சங்கத்தின் நிதியை சாலவும் சிறிதாயினது. அங்கத்தினர்கள் வலுவோ அதனிலும் குறைவு; எனினும் சிறந்த எம் அருளே! தங்கள்பாலுள்ள தீன் தருக்கனிகளை யுதவி எங்கள்பால் கிருபை யுற்றிடவும், என்றென்றும் தங்கள் தவப்பெருமை மேன்மேலும் வளர்ந்தோங்கவும், எல்லாம் வல்லஇறைவனாகிய அல்லா(ஹ்) ஜல்ல ஷானுகு வதஜ்ஜலாவைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,

பெருநாழி,
21—11.—30. }

தங்கள் அன்பார்ந்த ஊழியர்களாகிய,
ஷௌகத் முஸ்லிம் வாலிப சங்கக்காரர்.

பிறகு பூபதி அவர்கள் பெருந்த ஜரவாரத்தினிடையே எழுந்து பேசியதாவது :—

அன்பர்களே!

யான் பிறந்த தாய்நாட்டிலே என்னைக் கௌரவிப்பதற்காகவும், எனது பிரசங்கத்தைக் கேட்பதற்காகவும், ஜாதி மத பேதமின்றி உள்நூர் வாசிகளும், வெளியூர் வாசிகளும் வந்து இங்கு குழுமிருப்பதைக் காண எனக்குப் பெரும் ஆனந்தமும் வியப்பும் உண்டாகிறது. என்னுயிரினுஞ் சாலச் சிறந்த எனது அருமைத் தந்தையார் புலவர்கள் காயகம் (அவர்கள்) பிறந்து வளர்ந்து புகழ்பெற்றது இத்தலத்திலே யாகும். அவர்கள்பால் கல்வி கற்றோரும், கேள்வி பெற்றோரும், அன்புரிமை கொண்டோருமாகம்

பலர் இங்கே கூடியிருக்கின்றீர்கள். நீங்களறியாத ஒன்றிருப்பதாக நான் உங்கள் முன்னால் சொல்ல வருவது கொல்லாதெருவில் ஊசி விற்பதுபோலாகும். ஆயினும் நீங்கள் என்னை விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டதற்காக யானறிந்தவற்றைச் சிறிது கூறலாமென்று எண்ணுகிறேன்.

இச் சபையில் நிறைந்துள்ள நாம் எல்லோரும், இன்னும் மற்றுமுள்ள ஹிந்து முஸ்லிம் யாவர்களும், ஆதமுடைய மக்கள் என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்வர். நமது முன்னோர்களெல்லோரும் கள்ளர், மறவர், அகம்படியர், வேளாளர், நாயக்கர், செட்டியார், நாடார் முதலான வகுப்பையுடைய ஹிந்துக்களாகவே இருந்துள்ளார்கள். ஏர்படியில் அடங்கியிருக்கும் இப்ருஹீம் ஒலியுல்லா அவர்கள், சில நூற்றாண்டு கட்கு முன் இப்பாண்டி நாட்டில் வந்து பாண்டியனை இஸ்லாமாகும்படி யழைக்க, அதற்கிணங்காமைபினால் யுத்த முதலானவைகள் நடந்து ஹிந்துக்களை இஸ்லாமானவர்களாக ஆக்கினார்கள் என்பதை, தீன்நெறி விளக்கம் என்னும் புராணத்தின் மூலம் நன்கறியலாம். நமது முன்னோர்களெல்லாம் இஸ்லாத்தில் ஆனவர்களே தவிர வேறில்லை. இப்பொழுதும் கூட ஒருதாயின் பிள்ளைகளில் ஒருவர் ஹிந்துமதத்திலும், ஒருவர் இஸ்லாம்மதத்திலும் இருப்பதைப்பிரத்தியக்ஷமாகக் காண்கிறோம். ஆகையால், மத பக்தியில் வெவ்வேறு விதமாக இருப்பினும், ஒரே சகோதரர்களென்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அங்ஙனமிருப்ப, முன் பின் யோசியாமல் நமது நாட்டில் மதத்துவேஷமும், வகுப்புத் துவேஷமும் நிறைந்து, ஒருவருக் கொருவர் சண்டையிடுவதும், மண்டையுடைவதும், கொலை செய்யப்படுவதும், தீவைப்பதும், திருடுவதுமாக பலவித தீயதொழிலுக்கு ஆளாகிவிடுவது வருந்தத் தக்கது. யான் சிறு பிராயமுதல் இன்றளவும் பார்த்தேன்-பார்க்கிறேன், இத் தென்னிந்தியாவில், அதுவும் நம் பாண்டிய நாட்டில் முாட்டுத்தனமே குடிகொண்டு வருகிறது. இப்பொழுது நீங்கள் ஏகாபித்து ஒன்று சேர்ந்து குழுமி யிருப்பதைக்

காண, பெரிதும் விடப்படும் மகிழ்வுமடைகிறேன். இவ்வி
மான ஒற்றமானக்குறைவை நிவர்த்திக்க,

நாம் உலகம் எங்கும் பாவவேண்டுமென்று விரும்புகி
அன்புமார்த்தத்தைப்பற்றி உங்கள் முன்னால் சிறிது கூறலா
மென்று எண்ணுகிறேன். உலகத்திலே எத்தனையோ மதங்க
ளிருந்தாலும் எல்லோருக்கும் பொதுவான ஒரு அன்பு
மதம் வேண்டியதாவசியம். அன்பு மதம் என்று சொன்ன
வுடனேயே சிலர் இவ்வென்ன புதிதாக ஒரு மதம் உண்
டாக்கப் பார்க்கிறார்களென்று துள்ளிக் குதிக்கிறார்கள். அன்பு
மதமென்பது பெயரளவில் புதிதாகத்தோன்றுகிறதேயன்றி
வேறில்லை. நமது முன்பினார் கூறியவைகளிற் சிலவற்றை
பிறழ உணர்கின்றோம், அவைகளை நேராக எடுத்துக்காட்டு
வதே அன்புமதத்தின் முக்கிய நோக்கமாயிருக்கும். சகல
மத சம்மதமாகவும் பல பெரியார்களின் உள்ளக்கிடக்கையு
மாகவிருக்கும். அன்புமதத்தின் நோக்கங்களையும் அவசியத்
தையும் சிறிது பொறுமையுடன் கேட்டால் உண்மையை
உணர்வார்கள் என்பது திண்ணம்.

உலகத்திலே நாம் சிலவற்றை விரும்புகிறோம் சில
வற்றை வெறுக்கிறோம். அப்படியே நம்மைச் சிலர் நேசிக்
கிறார்கள் சிலர் வெறுக்கிறார்கள்.

ஒன்றின்மீது (இராகம்) ஆசையும், மற்றொன்றில்
(விராகம்) வெறுப்பும் மனிதர்களுக் குண்டாயிருப்பது
எல்லாரும் அறிந்த விஷயம். இதுபோலவே மத விஷயத்
திலும் விருப்பு வெறுப்பாற் செய்யுங் காரியங்கள் அளவற்
றன. ஒரு மதத்தைப் பின்பற்றி மனிதர்களிடத்தில் அன்பு
பாராட்டி எல்லாவற்றையும் பிரியத்தோடு சிலர் காண்கிறார்
கள். தன் மதத்தையே இறுகப் பிடித்துக்கொண்டு மற்ற
வர்களை வெறுப்பவர்களும் சிலருண்டு. இந்த மதப்பற்றி
னாலேதான் அநேகர் கொடியுண்டனர். மதப்பற்றினாலே
ஏழைகளுக்கு அன்னசத்திரங்களும், தரும வைத்தியசாலை
களும் ஏற்படுத்தப்பெற்றன. மனிதர்களிடத்தில் மாத்திர

மின்றி, சாதாரண மிருகங்களிடத்திலும் கருணைவைத்து சீவ இம்சை கூடாதென வற்புறுத்தியதும், மதங்களின் காரியந் தான்.

இது இவ்வாறிருக்க, எல்லா மனிதர்களும் அனுசரிக் கத்தக்க ஒரு பொதுவான மதம் இப்போது உண்டா என்று ஆலோசிப்போம். இக்காலத்திலே அநேக சபைகள் கூடுகின் றன. மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பகைத்தல் கூடாது, எல்லோரும் சமமாய் வாழவேண்டும், ஒருவருக்கொருவர் சகோதரத் தன்மையுடனும், அன்புடனும் நேசித்தல் வேண் டும் என்று கூறுகிறார்கள். மக்களுக்குள் பொருமையும் பகையும் அதிகரித்து அதனால் வம்பு வழக்குகள் ஏற்படு வதை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அதை நிறைவேற்றவும் பல வழிகளில் பாடுபடுகிறார்கள். ஆனால் அம்முயற்சி யெல்லாம் பயன்படுவதில்லை. சகோதர ஒற்றுமை என்பது வெறுஞ் சொல்லாய் முடிகிறது. முற் காலத்திலே அநேக மகான்கள் உலக நன்மைக்காக உண்மை யன்புடன் சகோதர ஒற்றுமை வேண்டுமென மொழிந்தார் கள். அவர்கள் இன்ன எண்ணத்தோடு சொன்னார்கள் என்பதை அறியாது சிலர் சகோதர ஒற்றுமையை வாயால் மூத்திரம் கூறி, காரியத்தில் காட்டாது வீணாக மதத்தின் அருமையும் பெருமையும் போக்கி, பிறர் நகைக்க ஆளாகின் றனர். கடைசியில் பலர் சபைகூடி உங்கள் மதம் அது, எங்கள் மதம் இது, அவர்கள் ஆசாரம் உயர்ந்தது, இவர்கள் ஆசாரம் இழிந்தது என்று பேதம. பாராட்டி சகோதர ஒற் றுமையை விருத்திசெய்யாது பழைய ஸ்திதியிலே வந்து நிற்கிறார்கள்.

இவ்வேறுபாடுகள் எல்லாம் ஒழிந்து ஒற்றுமையும், சமத்துவமும் உலகில் நிலவவேண்டுமானால், நாமெல்லோரும் ஒருண்மையைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். எதனால் உலகம் ஒன்றோடொன்று பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ! எதனால், தாய் குழந்தையை வளர்க்கின்றாளோ! எதனால் புருடன் மனைவியை நேசிக்கின்றானோ! எதனால் சிநேகிதனுக்கு உடல்

பொருள் அவிவாத் தத்தம் செய்கின்றனோ! அதுதான்
அன்பு. அன்பு இல்லையெல் உலகமில்லை. உண்மைக் கண்
கொண்டு நோக்குவார்க்கு எல்லாம் அன்புமயமாகவே
தோன்றும்.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்ப றறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்க்திருப் பாரே

என்ற பெரியார் வாக்கையும் இங்கே கூர்ந்து நோக்குங்கள்.

இவ்வன்மைப் பெருக்கிக்கொள்ளுகிறவனுக்கு ஆனந்
தம் அதிகரிக்கும். அன்பினால் வசப்படாதது உலகில்
எதுவுமில்லை. எல்லாம் அன்பிலே கட்டுண்டு கிடக்கின்றது.
அன்பினால்தான், உயிருக்கும் உடலுக்கும் தொடர்பு உண்
டாகியிருக்கிறது. உயிர்மீலையும் அன்பின் வழியதாகவே
யிருக்கின்றது,

“அன் போடியைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்
கென் போடியைந்த தொடர்பு.”
“அன்பின் வழியது உயிர்மீலை”

என்ற திருவள்ளுவர் வாக்கும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

அழியா இன்பத்தையும் மனச்சாந்தியையும் அடைந்த
பெரியோர்கள், இவ்வன்பு மார்க்கத்தைப்பற்றி எவ்வளவோ
கூறியிருக்கின்றார்கள்.

மனிதர்கள் அந்தகாரத்தினின்றும் விடுபட்டு உயர்மீலை
யடைந்து, அன்பும், ஆனந்தமும், சாந்தியும் பெறுதற்கு
இவ்வன்பு மார்க்கமே சிறந்த மார்க்கம். அன்பை போதிக்
காத மதமே உலகில் இல்லை. எந்த மதத்தை அனுசரிப்பவ
ராயினும் அன்பு மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித் தொழுகல்
சாலச் சிறந்தது.

எல்லோருக்கும் பொதுவான அன்பு மார்க்க சங்க
மானது, திருவாறூரிலும் சென்னையிலும் தாபிதம் செய்யப்

போகிறோம். தூத்துக்குடி முதலான இடங்களிலும் தாபிதம் செய்ய ஏற்பாடுகள் நடந்துவருகிறது. அன்பு மார்க்க சம்பந்தமான பிரசுரங்களைப் பார்ப்பீர்களாயின் எல்லாம் நன்குணர்வீர்கள். இங்கும் அன்புமார்க்க சங்கத்தை இணைத்து அக்கொள்கைகளைப் பரவச்செய்யுங்கள்.

என்று பல அரிய மேற்கோள்களுடன் கேட்டோர் வியப்புறுமாறு பேசிமுடித்தார்கள். எல்லோரும் சந்தோஷ ஆரவாரம் செய்து கரகோஷத்தால் தங்கள் அன்பைப் பூபதிகளுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள்.

பூபதிகளை வந்தனோபசாரம் செய்து, பின்னரும் மாலை சூட்டி மகிழ்வித்தார்கள்.

அதன்பிறகு நான் பூபதிகளின் ஆக்ஞைப்படி சென்னை யிலிருந்து விஜயபுரத்திற்கு வந்து 31-ம் வருடம் முதல் கருணாநிதி பிரஸை கவனித்து வந்தேன்.

1931 - 32-ம் வாங்களில் கருணாநிதி பிரஸ் மெத்தைக் கட்டிடத்தில் பூபதியவர்கள் ஏகாந்தமாய் இருந்துகொண்டு தங்களது ஆத்மசக்தியைப் பெருக்குவதில் மிக்க வைராக்கியத்துடன் நிஷ்டைகூடி வந்தார்கள். அவர்களுடைய சிம்ம கர்ஜனை போன்ற திக்கு ஜல்லி (தியானங்) களை அடியேன் முதல் எத்தனையோ பேர்கள் இராக்காலங்களில் கேட்டு ரித்திரையிலிருந்து பயந்து எழுந்து விலவிலத்து திகில் கொண்டுள்ளோம். விஜயபுரத்திற்கு மேற்கே தஞ்சைக்குப் போகும் ரஸ்தாவில் ஓடம்போக்கி ஆற்றின் தென்கரையில் திருவாரூர் பெரிய ரைஸ்மில் தண்ணீர்பம்புக்கு மேல்புறம் மூங்கிற் புதர்களும், பல விருட்சங்களும், அடர்ந்த செடிகளும், பயங்கரமான கோயிலும், பாம்புகளும், பட்சிகளும், பள்ளங்களும், மேடுகளும், மிகுந்துள்ள ஓர் காட்டுத் தோட்டத்திற்கு காலை 3 மணிக்கு பூபதிகள், மான்தோல், புலித் தோலுடன் எழுந்துபோய் ஒருவரும் அறியாதபடி சென்று, பலவித தியானங்கள் செய்வார்கள். அப்பொழுதுண்டாகும் சிம்மநாதம்போன்ற ஒருவகைத் தெரனியைக் கேட்டு

ஆற்றின் வாடகையாலிலுள்ள சிலர், அரிவாள், தடிக்கம்பு முதலிய ஆயுதங்களுடன் ஓடிவந்து, ஏதோ ஒரு பிராணி சப்திக்கிறது, அதனால் ஜனங்கள் அநேக நாட்களாக பீதியடைந்து வருகிறார்கள், அது இன்னதென்று கண்டறிய வேண்டுமென்று காட்டில் நாலாபக்கமும் வந்து நுழைந்து தேடினார்கள். அங்கு பூபதிகளைத் தவிர வேறொருவரையும் காணாமல் திகைத்து பூபதிகள்பால் வந்து வினவினார்கள். பூபதிகள் அதற்கொன்றும் பதில் உத்தரம் கூறாமலிருக்கவே, அவர்கள் வெகுநேரம் நின்றுவிட்டு ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் பலர் பலவிதமாகப் பேசிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். இவ் காலத்திற்குப் பிறகு அங்ஙனமே, 1933-ஆத்தில் கருணை. சோமசுந்தரமாகிய அடியேனும் பூபதிகள்பால் அப்பிரியாசங் கேட்டு அதே காட்டிற்குச்சென்று தியானம் செய்யும்போது சிலர் வந்து, என்னையும் பயமுறுத்தி, பூபதிகள் முன் நடந்துகொண்ட விஷயத்தையும் ஞாபகப்படுத்தி, இனிமேல் பூபதிகளைத் தவிர நீங்கனெல்லாம் இக்காட்டிற்கு வரக்கூடாது, அப்படி வந்து எங்களுக்கு பயங்கரம் உண்டாகும்படி. செய்தால் பெருத்த மனஸ்தாபம் உண்டாகும் என்று அறிவுறுத்திச் சென்றார்கள்.

ஒருதினம் பூபதிகளும் அடியேனுமாக சாதாரணமாக வந்து தியானம் செய்யும்போது அத்தோட்டத்துக்கு உரிய வன் எங்களைக்கண்டு (நிர்த்தாட்சண்யமாக) என் உத்தரவின்றி நீங்கள் தோட்டத்திற்குள் வரக்கூடாது என்று கூறினான். அப்பொழுதே பூபதிகள் இந்தத் தோட்டம் நமக்கு மிக்க அவசியம் என்று கருதி, பலதடவை அவனிடம் விலைக்குக் கேட்கும்படி. செய்தார்கள். அதற்காக அவன் சினந்து அப்படியும் கேட்கலாச்சா என்று முறுமுறுத்தான். பிரஸ் கட்டிடத்திற்கு அடுத்த தென்புறத்து வீட்டுக்காரனாகிய அவன், பூபதிகள் விஷயமாக சமயம்போல் பலவித இடுக்கண்புரிந்து வந்தான். அது விஷயமாக அவனைக் கண்டித்து வேண்டுமென்று பலர் சொல்லியும், அதற்கு பூபதிகள் “எல்லாம் ஆண்டவனுக்குத் தெரியும் அவன் நம்மை நேர்வழியில் நடத்துவான். குர்ஆனில், வஜஅல்லா

யஃலக்கும் லிபஃலின் பீத்னத்துன் அதஸ்பிறான் = உங்களில் சிலரை சிலருக்குச் சோதிப்பாக ஆக்கினோம். நீங்கள் பொறுமை செய்வீர்களா? பொறுமை செய்யுங்கள்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

And We have made some of you a trial for others; will you bear patiently?

Qur-An. Part XVIII Ch XXV Sec. 2 No. 20.

அன்றியும் ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு பகைஞர் இருந்தே தீரவேண்டும்; இல்லாவிடில் அவர்கள் முன்னுக்கு வரமுடியாது என்பது விழுமியோர் கருத்து. இது விஷயமாக ஞானக் களஞ்சியம்—அடியார் நிந்தை என்னும் அத்தியாயத்தில் சாங்கோப சாங்கமாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களை நீங்கள் தயவு செய்து பார்த்தால் எவ்வுயிர்க்கும் தீங்கு செய்ய முற்படமாட்டார்கள்” என்று சமாதானம் கூறி அவர்களை மகிழ வைத்தார்கள்.

இப்படிக்கு,

கருணை. சோமசுந்தரம்.

பின்னர், அவனுக்கு பலவிதமான இம்சைகள் நேர்ந்ததால் வீட்டையும் விற்று வெளியேறி ஷை தோட்டத்தையும் 1933-ல் ஜூலை-மீ 7-உயில் பூபதிகளுக்கு கிரையத்துக்கு விற்று விட்டு, ஊரில் வாடகை கொடுத்து குடியிருக்க முடியாமல் ஒரு காட்டில் குடியிருந்து வருகிறான். ஆகையால், பூபதிகள் எண்ணியவாறு அத்தோட்டம் பூபதிகளுக்கே கிடைக்கப்பெற்றது.

மெஸ்மரிஸ ஆத்மஞானதிருஷ்டி.

பூபதிகள், தங்கள் புதுக் கட்டிடத்தின் மேன்மையிலிருந்துகொண்டு, பிரஸ் இந்தக் கட்டிடத்திற்கு வருவதற்கு முன், பழைய கட்டிடத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகூறி, அதே பிரகாரம் சரிதானா என்று பார்த்து வரச்

செய்வார்கள். யார் யார் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து அவர்களிடம் கேட்பார்கள். இது பூபதிகளுக்கு எப்படித் தெரியவரும்? நடந்ததையாவது யாரும் போய் சொல்லியிருக்கலாம், நினைத்ததை யார் போய் சொல்லியிருக்கக்கூடும், இதுபூபதிகளின் ஆத்ம சக்திதான் என்று வியப்பும் அச்சமும் அடைவார்கள். பூபதிகள் ஆபீஸில்லாதபொழுதும், வெளியூர் போயிருக்கிறபொழுதும் ஆபீஸிலிருக்கிறவர்கள், “அப்பா! வேலைகளை எல்லோரும் சரியாகப் பாருங்கள். பூபதிகள் எங்கிருந்தும் நமது திருட்டுத்தனங்களைக் கண்டு பிடிப்பார்கள். நாளை மறுதினம் இது விஷயமாகக் குறிப்பிட்டு கடிதம் வந்தாலும் வரும், ஜாக்கிரதையாய் வேலையைப் பாருங்கள்” என்று பேசிக்கொள்வார்கள் அநேகருக்கு மேஸ்மெரிசம், ஹிப்நாடிசம் மூலமாக ஆச்சரியப்படும்படி சிற்சில அற்புதங்களைச் செய்து காண்பிப்பார்கள். பூபதிகளின் ஏக குமாரராகிய ஜமால் என்னும் இளம்பூபதி அவர்களை ஒரு சமயம் பலபேர்கூடியிருக்கின்றபோது தங்களது அருட் பார்வையால் உருக்கிப் பார்த்தார்களாம் உடனே இளம்பூபதிகள் விழிப்பு நிலையில் அநேக தூர திருஷ்டிகளை சென்னை, கொழும்பு முதலான இடங்களில் நடக்கிறதைத் தெரிந்து சொல்லினர். அதைச் சிலர் கொழும்பு, சென்னை முதலிய இடங்களில் நடக்கிறதைச் சொன்னால், சரி சரியில்லை என்று நாங்கள் எங்ஙனம் தெரிந்துகொள்ள முடியும். சமீபத்தில் நடக்கிறதைத் தெரிந்து சொன்னால் நாங்கள்போய் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளலா மென்று கூறினார்கள். உடனே பூபதிகள் “தம்பி ஜமால்! நமது ஆபீஸில் என்ன நடக்கிறது சொல் பார்ப்போம்” எனக்கேட்டார்கள். அதற்கு ஜமால் “சிலர் பத்திரிகைகள் ஆர்டர்கொடுக்க வந்திருக்கிறார்கள். 500 பத்திரிகைக்கு ரூ. 6 கேட்கிறார்கள். அவர்கள் ரூ. 4—8—0 தருகிறேனென்று சொல்லுகிறார்கள். அது டிம்மி ½ சைஸ் கிளேஸ் பேப்பர், முக்காடிட்ட விக்ரகம் (இராமலிங்க சுவாமிகள்) பழைய பிரதியும்

கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இவ்விதமாக நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது” எனச் சொல்லவே, ஒருவர் அங்கு சென்று விசாரித்து, சொல்லியதுபோல் நிகழ்ந்திருக்கக்கண்டு பெரிதும் வியப்புற்றார்கள். இங்ஙனமே 1931—32 வருஷங்களில் நடந்த சில அற்புதங்களுக்குக் கங்கு கரையில்லை.

கமுதியிலேயே புராதனமாக வசித்துவரும், மு. காசி ஆச்சாரியாருடைய செல்வப் புதல்வராகிய நாகலிங்க ஆச்சாரியார் என்பவர், இளமையிலேயே எந்தக் கல்விமான் களைக் கண்டாலும், அவர்களை மிக உபசரித்துப் புகழ்ந்து பாராட்டி, அவர்கள் வாயிலிருந்துவரும் அறிவுரைகளை மிக விருப்புற்று உள்ள மகிழ்ந்து உடலம் பூரித்துக் கேட்கும் உயர்குணமுடையவர். அடியார்களைக் கண்டாலும் அவ்வாறே அன்புடன் வணங்கி உபசரிக்கும் கடப்பாடுடையவர். தெய்வபக்தி நிரம்பியவர், சத்திய சீலர். அந்நகரத்து முஸ்லிம் பெருமக்களாலும், ஏனைய சமூகத்தினராலும் அன்றும் இன்றும் என்றும் மதிக்கப்பெற்றவர். பெரும்பகுதியினரான அவ்வூர் முஸ்லிம்களும் மற்றவர்களும் ஆபாஷைதிகள் செய்யக் கொடுக்கும்போதும் வாங்கும்போதும், உரைபார்த்தும் நிறுத்தும் கொடுக்கும் வழக்கமில்லாத அவ்வளவு நன்னம்பிக்கையுடையவர். இப்பொழுதும் முஸ்லிம்கள் வெளிநாடு செல்லும்போது தங்கள் பொருளைக் காத்து ஒப்புவிக்க, ஆச்சாரியாரின் உதவியை நாடுவது வழக்கம். நற்குண சீலர்; இன்மொழியும் புன்முறுவலுமுடையவர். இவர்களுடைய மூத்த புதல்வர் சிதம்பர ஆச்சாரியும், “தந்தையறிவு மகனறிவு” என்றபடி; நற்குணமுடையவர், தமிழ் ஆங்கிலங் கற்றவர்.

நாகலிங்க ஆச்சாரியார் இளம்பிராயத்திலே பூபதிகளின் அருமைப்பிதாவாகிய புலவர்கள் நாயகம் அவர்களிடத்தில் அன்பு பூண்டு, கற்பதும் கேட்பதும் ஆகிய பெரும்பாக்கியத்தைப் பெற்றவர். புலவர் பெருமான் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து பெருநாழிக்குச் செல்லும்போதும் வரும்போதும், கமுதியில் நாகலிங்க ஆச்சாரியாரின் விருந்

தினராகத் தங்கி அளவளாவிச் சென்றுவருவது வழக்கம். அது போலவே, பூபதி அவர்களும் வருடந்தோறும் பெருநாழி சென்று வருங்கால், ஆச்சாரியாரவர்கள் இல்லத்தில் தங்கி உபசரிப்பை ஏற்றுவருவது வழக்கம். இத்தகைய போரன்புடையவராகிய நாகலிங்க ஆச்சாரியாரின் இரண்டாவது குமாரர் நடராஜ ஆச்சாரிக்கு 1932-ஸ் ஜூன்-மீ 5உ (ஆங்கீரச-ஸ் வைகாசி-மீ 23உ) நடைபெற்ற விவாகத்திற்காகப் பூபதிகளின் ஆசீர்வாதப்பாடலோடு திருமணப் பத்திரிகை அச்சடித்து அனுப்பவேனுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்ஙனமே பூபதிகள் ஆசீர்வாதத் திருவிருத்தம் அமைத்து, திருமண அழைப்புப் பத்திரிகை அச்சியற்றி அனுப்பியிருந்தார்கள். அத் திருமணப் பத்திரிகை அங்குள்ளார் பலருக்கும் அனுப்பப் பெற்றது. அப் பத்திரிகையைக் கண்ணுற்ற பலர் அதில் வரைந்துள்ள,

சுரும்புமுான் றரும்புதுவைத் திரும்பிலியா நறுங்கலுழி
துலக்கி யோடிக்

கரும்புகழு குடன்சாலி விளைபழனம் புடைகுழுங்
கமுதி யூரில்

விரும்பிவளர் நாகலிங்கேந் திரன்புதல்வன் நடராஜன்
விழைவி னோடு

வரும்பிடிநேர் பேச்சியம்மா ஞானட்டைஸ் வரிய முடன்
வாழ்க மாதோ

என்ற ஆசீர்வாதப் பாசுரத்தின் இலக்கண அமைதி பொருளமைதிகளைப் பாராட்டியும், சிற்சில இடங்களில் பொருள் விளங்காமலு மிருந்தார்கள். பிறகு பூபதிகள் குழந்தை ஜமாலுடனும் கருணைசோமசுந்தரம் ஆகிய அடியேனுடனும் அத் திருமணத்தைச் சிறப்பிக்கச் சென்றிருந்தபோது அப்பாடலுக்குப் பொருள் அறிவிக்குமாறு பூபதிகளிடம் தெரிவிக்க, அவர்கள் கூறிய அர்த்த புஷ்டியான உரையைக் கேட்டு அங்கு குழுமியிருந்த பெரிய வித்துவான்கள் முதல் பலரும் பெரும் வியப்புற்றார்கள். அத்திருமணச் சபையில் மணமகனுக்கு ஞானபூபதிகள் இயற்றி ஆசீர்

வதித்தருளிய பாடலை, ஞானபூபதிகளின் மாணவராகிப்
கருணை.சோமசுந்தரம் என்னும் என்னிடம்கொடுத்து வாசிக்
கச்செய்தார்கள். அப்பாடல்களுள்,

தனம்படைத்தா ரார் சமஸ்தான திபதியெனச்
சகலகொண ாடும

கனம்படைத்தா ருலகிலுளர் கருதலரைப் புறங்காணக்
கடல்போல் பந்து

சனம்படைத்தா ருலகிலுளர் நாகலிங்கேந் திரசமுகன்
தன்னைப் போன்று

மனம்படைத்தா ருளரோவென் றறிஞர்புக ழிவன்பெருமை
வழுத்தற் பாற்றே

என்று கூறியிருந்த செய்யுளைக்கேட்டு அங்குள்ள அறி
ஞர்கள், ஐயா! நாகலிங்க ஆச்சாரியாரே! ஞானபூபதிகள்
வாக்கினால் இத்தகைய ஆசீர்வாதச் செய்யுள் கூறப்பெற்
றுள்ளதானது, “நீரும், உமது முன்னோர்களும், உமது
சந்ததிகளும் செய்த மகாபாக்கியம்” என்று கூறிமகிழ்ந்தார்
கள். பூபதிகள் குடும்பத்துடன் கமுதிக்கு விஜயம் செய்
திருப்பதைக் கேள்வியுற்று, பெருநாழியிலுள்ள பல அன்பர்
களும் வந்து தரிசித்து, தங்களுருக்கு வரவேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கு நாகலிங்க ஆச்சாரியார்,
இப்பொழுது வெளியூர்களிலிருந்து பல அன்பர்கள் தரிசிப்
பதற்காக அடிக்கடி வந்துகொண்டிருப்பதாலும், இன்னும்
பல அன்பர்கள் தரிசிக்க வருவதாகச் சமாச்சாரம் வந்து
கொண்டிருப்பதாலும், நீங்கள் இன்னும் சில தினங்கள்
கழித்து வந்து அழைத்துக்கொண்டு போங்கள் என்று கூறி
யனுப்பினார். அவ்வாறே அவர்கள் பெருநாழிக்குத்
திரும்பிப்போய், 14—6—32உ செவ்வாய்க்கிழமை யன்று,
பூபதிகளுக்கு மிக்க நண்பராகிய பிச்சை முறைஹயதின்
எனபவரை, பூபதிகளை அழைத்துவரும்படி வண்டியுடன்
கமுதிக்கு அனுப்பி யிருந்தார்கள். எமது ஞானப்பிதா
வாகிய பூபதிகள், பெருநாழிக்குச் செல்லும்பொருட்டு,
அவர்கள் தேவியார், குழந்தை முதலானவர்களோடு அன்று
தக்க நேரத்தில் (பகல் 2 மணிக்கு) புறப்பட்டார்கள். வழி

யனுப்ப வந்திருந்த பல அன்பர்களோடு உரையாடிக்கொண்டிருந்ததனால் சற்று நேரந்தாழ்த்து, மாலை 4 மணி ஆகிவிட்டது. அங்குள்ளார் பலரும் இன்று முன்னிருட்டானதாலும், வழியில் கள்ளர் பயம் அதிகமானதாலும் இன்றிரவு இங்கேயே தங்கி, காலையில் போவதே நல்லதென்று கூகுகள.

கள்வர்கள் நல்லவர்களானது.

பெருநாழியிலிருந்து அழைக்க வந்திருந்த பிச்சை முகையதீன் என்பவர் அதெல்லாம் ஒன்றும் வராது! பல ஊர் அன்பர்களும் பூபதி அவர்களைப் பார்க்கும் பொருட்டு வந்து பெருநாழியில் காத்துக்கொண்டிருப்பார்களாகையால், அவசியம் புறப்படத்தான் வேண்டும், என்று பிடிவாதமாக கூறி அழைத்துச் சென்றார். எல்லோரும் தனிவண்டியில் வாகைக்குளம் மார்க்கமாக வாகைக்குளத்துக்கும் கீழ்க்குடிக்கும் மத்தியில் செல்லும்போது, கழுதி சந்தைக்கு வந்த சிலர் பின் தொடர்ந்து வந்தார்கள். பூபதி அவர்களின் தேவியாரும், குழந்தை ஜமாலும் ஏராளமான நகைகள் அணிந்திருப்பதையும், வண்டி தனிமையாகச் செல்லுவதையும் அவர்கள் பார்த்து, திரும்பிப்போய்ச் சில சகாக்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்து வண்டியை மறித்து, வண்டியை நிறுத்தும்படி பயமுறுத்தினார்கள். அதைக் கண்டு சுத்த வீரராகிய பிச்சை முகையதீன் என்பவர் மிக்க தைரியத்தோடு கையிலிருந்த கழியைச் சுழற்றி, உங்களை யெல்லாம் எமனுலகத்திற்கு அனுப்பிவிடுகிறேனென்று அதை கூவி எடுத்தார். இத்தருணத்தில் பூபதி அவர்கள் பிச்சை முகையதீனைக் கையமர்த்தித் திருடர்களை நோக்கி, ஐயா! உங்களுக்கு வேண்டியது நகையும் பணமுந்தானே எங்களை ஏன் அனுவசியமாகத் தொந்தரவு செய்யவேண்டுமென்று கூறி, ஞானக் களஞ்சியம் 578-வது பக்கத்தில் கூறியுள்ள “சீவராசிகளை வசமாக்கும் அப்பியாசத்தைச் சிறிது பிரயோகித்தார்கள். பிரயோகிக்கவே, இளங்கன்றை யகன்ற தாய்மாளைக் கொலை செய்யப் பிடித்துவந்த வனவேடனை முகம்மது (ஸல்) அவர்கள் கருணைபாவித்து, அவ்வேடனை இஸ்லாமாக்கி மானை

விடுத்த சரிதம் போலவும், “ஞானக் களஞ்சியம் 271-272-ம் பக்கங்களில் கூறியபடி”—வசவேசருடைய திருமடாலயத்தில் காஷாயம் அணிந்து வழுதுளங்காயை இலிங்கமாகக் கட்டிக் கொண்டு அடியார்களைப்போல் அழுதுண்ண வந்திருந்த கள்வர்களை,

“வெள்ளவேணிப் பெருந்தகைக்கு யாஞ்செய் யடிமை மெய்யாகக் கள்ளவேடம் புனைந்திருந்த கள்ளரெல்லாம் களங்கமறும் உள்ளமோடு மெய்யடியாராக” ... ”

என்று கூறி மெய்யடியாராகச் செய்த வசவேசரைப்போலவும், அக்கள்வர்களை தங்கள் மனோசக்தியால் சன்மார்க்கர்களாகச் செய்துவிட்டார்கள். திருடவந்த கள்வர்கள் பழைய குணம்மாறி, பூபதிகளை நோக்கி, ஐயா! தாங்கள் எந்த ஊர்? எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்? என்கே செல்லுகிறீர்கள்? என்று வினவி நயமொழி கூறி வணங்கி வழியனுப்பிச் சென்றார்கள்.

பூபதி முதலானவர்கள் இரவு 10 மணிக்கு பெருநாழிக் குச் சுகமாகப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். அங்கே தங்கியிருக்கும்போது பதினாயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் தரிசிக்க வந்து போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். அநேக வியாதிபஸ்தர்கள் வந்து, தங்கள் தங்கள் நோய் தீரப்பெற்றுச் சந்தோஷமடைந்து சென்றார்கள். இன்னும் பலா தங்கள் தங்கள் குறைகள் நிவர்த்தியாகி மனோபீஷ்டங்களைப் பெற்றுச் சென்றார்கள். ஆயினும் எவரிடத்திலும் எவ்விதக் கைம் மாறும் கருதாத பூபதிகள், எல்லோருடைய வினைகளையும் அகற்றிவைத்தார்கள்.

அப்போது பூபதிகளின் பிரதம சீடராயிருந்து இரங்குன் சென்று காலஞ்சென்ற ப. சி. செய்யது முஹம்மது அவர்கள் மனைவியார் வந்து, எனது குமாரிக்கு விவாக வயது வந்தும் இன்னும் விவாக மாகவில்லையே! எனது பிள்ளை உங்கள் பிள்ளையல்லவா! தாங்கள் ஏதாவது உதவி செய்தால்தான் கல்யாணகாரியம் நிறைவேறும் என்று பூபதிகளிடம் தெரிவித்துக்கொள்ள, அதற்குப் பூபதிகள் அம்மா!

இது சமயம் நானொன்றும் கையில் பணம் அதிகமாகக் கொண்டுவரவில்லை; இரண்டு மூன்று மாதங்களில் பணத்துடன் வந்து விவாகத்திற்கு ஏற்பாடுசெய்கிறேன் என்று கூறி யனுப்பினார்கள்.

பின்னர் மீண்டும் கழுதிக்கு வந்து அங்கிருந்து திருவாரூர் வந்துசேர்ந்தார்கள்.

பிறகு அடுத்த ஆனிமாத கலியாண தேதி காலத்தில், பிரசிலிருந்து வசூலான தொகையுடன் ஸ்ரீகுரு ஞானபூபதிகள், ஷே. பெண்ணின் விவாகத்துக்கு வாக்களித்ததை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, 1932-ஓடி ஜூலைமீக் கடைசியில் பெருநாழிக்குச் சென்றார்கள். அங்கே ஷே. பெண்ணின் சிற்றப்பன்மார்களை அழைத்து, “டங்கள் சகோதரர் பெண்ணை விவாகம் செய்து கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாயிருக்கின்றதே! எங்கிருந்தோ! பாரோ! ஒருவர் வந்து கலியாணம் செய்து கொடுத்துவிட்டுப் போய விட்டார் என்று அபவாதம் கூறுகிறார்கள்; டங்கள் அப்பெண்ணுக்கு விவாகம் செய்து வைப்பதாக யிருந்தால் நான் பிரவேசிக்க வில்லை, டங்கள் முன்னின்று விவாகத்தை முடிக்கிறதானால் எல்லோருமாயிருந்து திருமணத்தைப் பூர்த்திசெய்து வைப்போம்; இல்லாவிட்டால் எனக்கு அனுமதி கொடுங்கள். நான் முடிக்கவைக்கிறேன்” என்று அனுமதி கேட்டார்கள். அதற்கு அப்பெண்ணின் சிற்றப்பன்மார்கள், தாங்களேயிருந்து முடித்துவைப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு விவாகம் நடந்தேறியது. அதற்காகக் கொண்டுபோன பணம் பூபதிகளிடம் எஞ்சியிருந்தது.

பெருநாழி கிராமத்தில் பூபதிகளின் பிதூரார்ஜித நிலங்கள் அதிகமா யிருந்ததால், பூபதிகள் இளம்பிராயத்தில் அந்நிலங்களைப் பார்க்கும்பொருட்டுப் போகும்போது, வழியில் கொடை காலங்களில் தண்ணீர் கிடைப்பது அரிதாயிருக்கும். சித்திரை வைகாசி மாதங்களில் அங்குள்ள சேர்வைக்காரர் ஊருணியில் மட்டும் சிறிது ஊற்றுநீர் கிடைப்பதைத் தவிர வேறெங்குமே தண்ணீர் கிடைக்காது. அப்பொழுது தண்ணீருக்குக் கஷ்டப்பட்ட ஞாபகம் பூபதி

களுக்கு இப்பொழுது வரவே, தங்கள் கையிலிருந்த பணத்
தைக்கொண்டு சேர்வைக்காரர் ஊருணியை விலைக்கு வாங்கி
கிணறுவெட்டித் தருமஞ்செய்து நியமிக்க அங்குள்ளாரோடு
கலந்து யோசித்தார்கள். உடனிருந்தார் பலரும் அந்த
இடம் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்துவிட்டதாகவும், இப்
போது சமஸ்தானத்திலிருந்து வாங்குவது சிரமம் என்றும்
குறிப்பிட்டார்கள். அதனால் அம்முயற்சியைக் கைவிட்டு
விட்டுப் பெருநாழியிலிருந்து கழுதிக்கு வந்தார்கள்.

அப்பொழுது கடுங்கோடை; வேனில் வெப்பம் மிக
அதிகமாயிருந்தது பூபதி அவர்கள் தாகசாந்தி செய்து
கொள்ளக் குளிர்ந்த நீர் கேட்டார்கள்; அங்குள்ளார்
குளிர்ந்த பானைச் சலம் கொண்டுவந்து கொடுக்க, அதைப்
பருகிய பூபதிகள், இது மிக்க நல்ல ஜலமாயிருக்கிறதே!
எந்தக் கிணற்று ஜலம்? என்று கேட்ட, அங்குள்ளார் இங்கே
இதனிலும் மேலான நல்ல ஜலம் இருக்கிறது என்று கூறி,
பாலகிருஷ்ண செட்டியார், மோட்டாரில் அழைத்துக்
கொண்டுபோய் பசும்பொன்னுக்கு அருகிலுள்ள இயற்கை
ஊற்றுக்கிணற்றைக் காட்டி, அதிலிருந்து தண்ணீர் சேந்திக்
கொடுத்துப் பருகசெய்தார்கள். இது மிகவும் நல்ல ஜலமா
யிருக்கின்றது; ஆனால் ஊற்றிலிருந்து நீரைச் சேந்தி யெடுப
பதற்கு வாளி முதலியன போட்டிருந்தாலன்றி வழிப்போக்
கர்கள் நீர் பருக முடியாதே! என்ன செய்வார்கள்! என்று
அனுதாபங்கொண்டு, இங்கே ஓரிடத்தை விலைக்கு வாங்கி
கிணறு முதலியவை கட்டி ஒரு தருமம் நடத்தினால் நல்லா
ருக்குமே! என்று பேசிக்கொண்டு காரைத திருப்பி
அனுப்பிவிட்டுப் பாதசாரியாக நடந்து கழுதியை மீளாக்கிச்
சென்றார்கள்.

கோட்டைக் கட்டிடத்திற்குச் சமீபமாக இவற்றைப்
பேசிக்கொண்டு செல்லுகையில், அவைகளைப் பின்னால்
கேட்டுக் கொண்டே வந்த சிதம்பர நாடார் என்பவர்,
சுவாமிகளிடம் எதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டு போகிறீர்கள்
என்று நாகலிங்க ஆச்சாரியரைக் கேட்டார். இவ்விடத்தில்
சுவாமிகள் ஒரு தருமம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றா யுபி

பிராயப்படுகிறார்கள் என்று கூறினார். அப்படியானால் அடியேனுடைய நிலம் இங்கேயே யிருக்கிறது. அதை வேண்டுமானால் சுவாமிகள் எடுத்துக் கொள்ளட்டும், விலை எதைக் கொடுத்தாலும் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன் என்று மனத்தயாளத்துடன் கூறி அழைத்துக் கொண்டபோய் நிலத்தைக்காட்டிப் பத்திரம் எழுதிக் கொள்ளும்படியாகச் சொன்னார். கொடுத்ததை வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன் என்று சிதம்பர நாடார், கூறினபடியால், அவர் மகிழும் படியாக அவர் வாங்கிய விலைக்குமேல் அதிகத் தொகை கொடுத்து 4½ ஏக்கர் நிலத்தை 1932-ஆம் ஆகஸ்டு-மீ 11உயில் கிரயத்திற்கு வாங்கினார்கள்.

கழுதி சோதிமண்டல அனுதாட்சக தருமக் கட்டிடம்.

இராமனாகபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள கழுதி மிகப்புராதனமான நகரம், அங்குள்ள கோட்டையின் சிதைந்த பாகங்களே அதன் பூர்வீகப்பெருமையை ஞாபக மூட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

இங்கே இருந்த தாலுகா கச்சேரி, மாஜிஸ்ட்ரேட் கச்சேரிகளே, முதுகுளத்துரைத் தாலுகாவின் தலைமை ஸ்தானமாக மாற்றிய பொழுது அங்கே கொண்டிபோய் விட்டார்கள். இப்பொழுது சப்ரிஜிஸ்டரார் ஆபீஸ், பெரிய போலீஸ் ஸ்டேஷன், தந்தி தபால ஆபீஸ், பெரிய சந்தை கூடுமிடம், முழுதும் மலைக்கற்களால் அமைத்த பள்ளி வாசல், சமஸ்தானத்தின் தாலுகா ஆபீஸ், யூனியன் ஆபீஸ் இவைகள் இங்கே யிருக்கின்றன.

இக் கழுதிமா நகரத்திற்கும், அபிராமம் என்னும் ஊருக்கும் இடையே கோட்டைமேட்டில் மாணமதுரைக்குச் செல்லும் முக்கிய ரஸ்தாவின் அருகில், வடபாலுள்ள 1390 நெம்பர் செவ்வல 4½ ஏக்கர் நிலம் தான் பூபதிகள் தரும ஸ்தாபனம் செய்ய கிரயம் வாங்கிய இடம். அவ்விடத்தில் அயச்சத்தும், அபிரோகச்சத்தும் கலந்த பூமியாக விருப்பதால், அந்த நிலத்தில் வசிப்பவர்களுக்கும், காற்றுப் பட்டவர்களுக்கும், அதிலுள்ள நீரைப் பருகியவந்

களுக்கும், சகல வியாதியும் நீங்குமாதலால் இங்கோர் நல்ல * கிணறும் உண்டாக்க வேண்டுமென்றும், அந்த வெட்டவெளியில் ஒரு நாள் இரவு எழுந்த சோதியின் அறிகுறியாக சோதி மண்டல ஜோபகாரத் தருமக் கட்டிடம் ஒன்று கட்டவேண்டுமென்றும் பூபதிகள் கருகினார்கள்.

அந்தப் பிரதேசங்களில், அடிக்கடி கொலை, கொள்ளை, வம்பு, வழக்கு, அடிதடி முதலிய தீச்செயல்கள் நடந்துவருவதால், அங்குள்ள சனங்களுக்குக் கல்வி அறிவை உண்டாக்கி ஒழுக்க முறைகளைப் போதித்துச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்காக கல்விச் சாலை, வைத்தியசாலை, புத்தகசாலை, சன்மார்க்க சங்கம் முதலியன ஏற்படுத்தியும்; சோதி மண்டலம் அமைக்கவும் வேண்டுமென்றும், பூபதிகள் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். நல்லவர் தீயவரென்று பாராமல் எல்லோருக்கும் ஞானோபதேசம் செய்துவந்த கருணைக்கடலாகிய அல்லம தேவர் ஒரு பெருங்காட்டின்வழியே செல்லும்போது, இரக்கமென்பதே சிறிதும்ல்லாது கொலைத் தொழிலை மேற்கொண்டு, கையில் ஏந்திய வில்லுடன் ஒருவேடன் எதிரே வர, அவனைக் கண்டு இரக்க மெய்தியவராய், “இயற்கையிலேயே அன்புடையவனாய் கண்ணைத் தோண்டி அப்ரிய கண்ணப்பனாகிய வேடனுக்கு அனுக்கிரகம் செய்தது புகழன்று; அன்பில்லாத இவ் வேடனுக்கன்றோ அனுக்கிரகம்செய்து தீவினை யொழிந்தவனாகச் செய்ய வேண்டுமென்று திருவுளமிரங்கி, பாவியாகிய அவ்வேடன் உட்பும்

* இந்தக் கிணறு தோண்டிய அபிராமம சுந்தரபண்டாரம் சில அநுபவமான விவேகி. தான் இது வரையில் சுமார் 500 கிணற்றுக்குமேல் தோண்டியிருப்பதாகவும், இந்தக்கிணற்றில் காணப்பெற்ற பலவித உலோகமண்களைப்போல் தான் பாரததேயில்லை யென்றும், கிணற்றுக்குள் இறங்கி வேலை செய்கையில், அங்கு பலவித பரிமளங் கமழ்கிறதென்றும், பலவித தொனிகள் கேட்கிறதென்றும், இது ஒரு தெய்வீகம் பொருந்திய கிணறு என்றும், இன்னும் பலவாறு புகழ்ந்து கூறுகின்றார்.

சிலர், இந்தக் கிணற்று நீரைப்பருகி பற்பல வியாதி தீரப்பெற்றிருக்கின்றனர்.

வண்ணம் அவனை நோக்கி, நீ அறிவென்னும் வேலினால் ஐம் புலன் என்னும் மான்களை, அருள் என்கிற வலையினின்று தப்பிப்போகாமல் எய்வாயானால் உனக்குத் துன்பமென்பதே யில்லை; அறிவைவில்லாகவும் மனத்தை அம்பாகவும் கொண்டு இறைவன் மீது எய்வாயானால் மேலானவனென்று உன்னைச் சொல்லுவார்கள், என்றிவ்வாறு வேடனுய்யுங் வண்ணம் ஞானோபதேசம் செய்தனுப்பினார் என்பது போலவே, நமது ஞானபூபதி அவர்களும், கழுதி நாட்டிலுள்ளோருக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்து நல்வழிப்படுத்த வேண்டுமென்று எண்ணி, அனாதாட்சக தருமச்சாலை தாபிதம்செய்யக் கருதினார்களேபோலும். இவ்விதத் தருமசாலை அமைக்கவேண்டுமென்று ஞானபூபதி அவர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டதை அவ்வூர் வாசிகள் பலரும் மனக்களிப்புடன் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

அது சமயம் அபிராமம் பிரபல வர்த்தகர் ஆலி ஜனாபகி. இ. நீ. முஹமமது அபுபக்கர் அவர்கள், தம் நோய் நிவர்த்திக்காக பூபதி அவர்களிடம் கொடுத்த ரூ. 30-ஐக் கொண்டு அவ்விடத்தில் கிணறு தோண்டும்படியும், கழுதி தா. மு. காதர்முசாபர் அம்பலம் அவர்களுடைய உதவியால் கொட்டகை அமைக்கும்படியும் பூபதிகளை ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

பூபதிகளின் ஏற்பாட்டின்படியே அவ்விடத்தில் கிணறு தோண்டப்பெற்றது. அதிலிருந்து எதிர்பாராதவிதமாக அபிராமம்போன்ற நிக்க நல்ல ஜலம் ஊற ஆரம்பித்தது. அநைதக்கண்டு எல்லோரும் பெரும் வியப்புற்றார்கள். கோட்டையிலுள்ள போலிஸ் உத்தியோகஸ்தர்களும் துரைமார்களும் வந்து அவ்விடத்தைப் பார்வையிட்டு, போலிஸ் உத்தியோகஸ்தர்களின் உபயோகத்திற்காக இஞ்சினீயர் மேற்பார்வையில் ரூ. 2000 வரை செலவு செய்து நாங்கள் கிணறு தோண்டியும் சலர் ஊருத இந்த இடத்தில் இவ்வித நல்ல நீர் ஊருவதற்கு என்ன காரணம் என்று அவர்கள் ஆர்ச்சரிய மடைந்தார்கள்.

இவ்வித நல்ல ஜலம் ஊறுவதைக் கண்டு கி. இ. தீ. மு. அவர்கள் கிணற்று வேலைகள் முழுவதையும் தங்கள் சொந்தச் செலவிலேயே கட்டித்தருவதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

கழுதி பிரபல வர்த்தகர் ந. ராம. சு. அழகர்சாமி செட்டியார் வகையராக்களால் அனாதை ரட்சக ஆலயம் வேலை ஆரம்பித்து பூபதிகள் எழுதிய ஆத்மசக்தி என்னும் நூலின் 23-ம் பக்கமுதல் 28-ம் பக்கம் வரையில் குறிப்பிட்டபடி கட்டிட வேலைகள் நடைபெற்றது.

கழுதி ஸ்ரீமான் சேஷகிரிபாவ் அவர்கள் புத்திரி லெட்சுமிபாய் அம்மாள் அவர்கள், இக்கட்டிடத்திற்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு 1385 ரெ. செவ்வல் 2½ ஏக்கர் நிலத்தை விலைக்கு வாங்கி உதவினார்கள்.

அன்புமார்க்க சங்கம் நிறுவியது.

தேச விடுதலைக்கும், தேசமக்கள் முன்னேற்றத்திற்கும், தேச சுயராச்சிய ஆன்ம சுயராச்சியத்திற்கும், அன்பாய்வுதந்தாங்கி அன்புவழி-அருளென்னும் சொல்லம்பால் அனுதினமும் நய பய நலங்காட்டி உடலாலும் உயிராலும் உழைக்கவேண்டுமென்று கருதி, 1933-ஆம் ஆண்டு தை-18-த்திலே திருவாரூர் விஜயபுரத்தில் அன்புமார்க்க சங்கம் என்னும் பெயருடன் ஒரு சங்கத்தை நிறுவினார்கள்.

திருவாரூர்—விஜயபுரத்தில் சர்வ ஜனோபகாரத் தருமக் கட்டிடத்திற்குத் தோட்டம் வாங்கியது.

திருவாரூர் சீரும் சிறப்பும் பொருந்தி, கல்வி மலிந்து கிறை செல்வத் திருவாரூரென்று புகழப்பெற்ற மிகப் புராதனமான நகரம். இது ஓர் காலத்தில் தமிழரசர் கூளுக்குத் தலைநகரமாயிருந்தது, இந்நகரத்திற்கு நடுவண் அமைந்துள்ள பெரிய கோவிலும், திருக்குளமும், அரண்மனையின் சிதைந்த பாகமும் இதன் பூர்வீகப் பெருமையை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு விளங்குகின்றன. இந்நகரத்

திற்குத் தென்மேற்கிலுள்ள மடப்புரத்தில் ஸ்ரீகுரு தட்சணாமூர்த்தி சுவாமிகள் சமாதிகொண்டுள்ளார்கள். இங்கே சப் கோர்ட்டு, சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு முதலான கச்சேரிகளும் இருக்கின்றன.

இந்நகரத்திற்குத் தென்பாலுள்ளது விஜயபுரம். திருவாரூரையும் விஜயபுரத்தையும் இரண்டாகப் பிரிப்பது ஓடம்போக்கி என்னும் ஆறு. இந்த ஆறு, நகர மத்தியில் ஓடுகின்றது.

விஜயபுரம் பிரபலமான வியாபாரஸ்தலம் மாயவரம் அறந்தாங்கி இருப்புப்பாதையும், தஞ்சை, நாகூர் இருப்புப் பாதையும் சந்திக்கும் பெரிய ஜங்ஷன். இந்நகரத்தில்தான் நமது ஞானபூபதி அவர்கள் ஆசிரமமும், அச்சியந்திரசாலை யும் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய வாழ்நாளில் பெரும் பகுதி நாட்களை இங்கேதான் கழிக்கின்றார்கள்.

இங்கே முற்காலத்திலிருந்த அரசர்களாலும், பிரபுக்களாலும் அன்னதானக்கட்டளை, தரும சத்திரம், மடம் முதலியன ஏற்படுத்தி தருமம் நடைபெற்று வந்தது. இக்காலத்திலே அவைகள் சரிவர நடவாமலும், கதவடைக்கப் பெற்றும், அவ்விடங்கள் வியாபாரஸ்தலங்களாக மாறியும் சீர்குலைந்து தருமம் சிதைந்து தடுமாறி நிற்கின்றன.

இத்தலத்தில் ஞானபூபதிகள் கமுதி அனாதாட்சக தருமச்சாலையைப்போலவே சர்வ ஜனோபகாரத் தருமக்கட்டிடம் ஒன்று கட்டி, அதில் அன்னதானம், அனாதைகளுக்கு இடவசதி, கல்விச்சாலை, வைத்தியசாலை முதலிய உதவிகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கருதி, ஓடம்போக்கி ஆற்றின் தென்கரையில், விஜயபுரம் கிராமத்தில், தஞ்சாவூர் ரஸ்தா விற்கும் ராஜாங்கக் கட்டளை நஞ்சைக்கும் வடக்கு, ஷே ராஜாங்கக் கட்டளை நஞ்சைக்கு மேற்கு, தஞ்சாவூர் ரஸ்தா வுக்கும் T. S. No. 557 க்கும் கிழக்கு T. S. No. 557 க்குந் தெற்கு இதற்குள்பட்ட வார்டு 3 பிளாக் 15 T. S. No. 558, ஏகர் 1 சதுர அடி 9496 T. S. No. 559 சதுர அடி 33541 பூரூ இனும் நிலத்தை விஜயபுரம் சோணையன்

சேர்வையிடம் கிரயத்திற்கு வாங்கி யிருக்கின்றார்கள். அவ்விடத்தில் ஒரு சிறு ஆசிரமம் அமைத்து பல பிரதேசங்களில் இருந்துவரும் சாதுக்களும் தங்கி வருகிறார்கள். பெரிய கட்டிடமாகக் கட்டவேண்டுமென்று முயற்சித்து வருகிறார்கள்.

1933—34-ம் வருஷ நிகழ்ச்சிகள்.

ஞானபூபதி அவர்கள், சென்னை காதர்பக்கீர் ருவத்தர் கம்பெனி குடைக்கடையில் தங்கியிருக்கையில் ஒரு சமயம் திருவருளை நினைந்து நினைந்து, அதைபே உணர்ந்து உணர்ந்து, உடல் நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, அன்பு நிறைந்து நிறைந்து, ஊற்றுப்போல் இரண்டு கண்களிலிருந்தும் ஒழுகும் ஆனந்த பாஷ்பத்தால் தேகமெல்லாம் நனைந்து நனைந்து, வாய்விட்டரற்றி ஆனந்த பாவசமாய்விட்டார்கள். அதுபோது உடனிருந்த ஜெ. மு. ஷரீபு முதலானவர்கள் கைலாகு கொடுத்து வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் சைத்தியோபசாரம் செய்து தெளியவைத்தார்கள். இந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கருணை சோமசுந்தரம் என்பவரும் பன்முறை உடனிருந்து கவனித்து வந்திருக்கிறார். இவ்வாறுகவே பூபதி அவர்கள் உவைசல்கர்னி, முஹிய்யிதீன் ஆண்டவர்கள், செய்யிது அஹ்மது கபீரூர்பாயி இவர்கள் சரிதங்களைக் கேட்டும், குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபு அவர்கள் பாடலிலுள்ள “மாதவர்க் கரசான மன்னர்க்கு மன்னாக வந்த மஹாராஜ நீயே” என்ற பாடல் முதலியவற்றைப் பாடியும், மனங்கனிந்து உள்ள முருகி ஆனந்தக்கண்ணீர் விடுவது வழக்கம். பள்ளிவாசலில் இமாம் ஜமாஅத்தோடு தொழுகையில் ருக்கூஉ செய்தால் குனிந்தபடியாகவும், சஜ்தாச் செய்தாலும், அத்தஹியாத்து ஓதினாலும் மெய்ம்மறந்து அசைவற்றுப்போய் விடுவார்கள். சில சமயம் நிலையாகவே நின்றும் விடுவார்கள். இத்தனை நகர்ந்து தொழுதோமென்பதையும் மறந்து போய், பக்கத்தில் தொழுதுகொண்டிருப்பவர்கள் ஏது நினைத்து விடுவார்களோ! என்றஞ்சி நடுக்குறுவார்களாம்.

இதனாலேயே இமாம் ஜமாஅத்தோடு தொழுக மிகவும் அஞ்சுவார்களாம். பெரும்பாலும் தனித்தொழுகையையே விரும்புவார்கள்.

பூபதிகள் ஆரூர்ப் பிரசங்கம்.

1934-ஓஸ்ஸைப் பட்டம்பர்-மீ த்தில் திருவாரூர் G. இராமானுஜ முதலியார் அவர்களுக்கு முனிவரிபல் சேர்மனும், T. N சபாபதி முதலியார் அவர்களுக்கு முனிவரிபல் வைஸ் சேர்மனும் ஆனதற்காக நகரவாசிகளால் கருணாமிதி தீயட்டாரில் ஒரு தேவர் விருந்து நடத்தப் பெற்றது. அப்பொழுது சப் ஜட்ஜ் C. இராஜகோபாலய்யர் தலைமையில் விருந்தினர்களைப் புகழ்ந்து சிலர் பேசினார்கள். நான்பூபதிகளையும், அவ்விருவரையும் பாராட்டிப் பேசுமாறு பலர் கேட்டுக்கொண்டார்கள் அதை மறுக்க வியலாமல் பேச ஆரம்பித்து, விசுவாமித்திர முனிவருடைய யாகத்தை இராம லட்சுமணர் காதததைப்பற்றிக் கம்பர் இராமாயணம்,

என்னதுதற் காக்கரி திரண்டு முன்றுநான்
வீண்ணவர்க் காக்கிய முனிவன் வேள்வியை
மண்ணினைக் காக்கின்ற மன்னன் மைந்தர்கள்
கண்ணினைக் காக்கின்ற இமையிற் காத்தனர்

என்ற பாடலைக்கூறி உதாரணங்காட்டி, அந்த இராம லட்சுமணர்களைப்போல இந்நகரப் பொதுக் காரியங்களைக் காத்து வருவதில் இவ்விருவரும் இருந்துவர வேண்டுமென்று சாங்கோபாரங்கமாக ஓர் அரிய பிரசங்கம் செய்தார்கள் அப்பொழுது கூட்டத்திலிருந்த ஒருவர் எழுந்து, இராகவனுக்கும் இராமானுஜருக்கும் ஒருவாறு பெயர் பொருத்தமாயிருந்தாலும், இலக்குவன் என்ற பெயருக்கும் சபாபதி என்ற பெயருக்கும் பொருத்தமாயில்லையே என்று கேட்டார். அதற்கு பூபதி அவர்கள்:—

“பெருகியபே மருளுடையார் அம்பலத்தே நடிக்கும்

பெருந்தகையென் கணவர்திருப் பேர்புகவென் கின்றாய்
அருகர்புத்த ராகியென்பேன் அயனென்பேன் நாயா

யனென்பேன் அயனென்பேன் ஆதிசிவனென்பேன்”.

என்ற பாடலைக்கூறி எல்லாப் பெயர்களும் இறைவனுடைய பெயர்கள்தான், அல்லாமலும் இங்கே குண ஒற்றுமைபற்றிய உவமையேயொழிய பெயர் ஒற்றுமைபற்றிய உவமையல்ல என்று விடையிறுக்க, எல்லோரும் சந்தோஷமடைந்து கரகோஷம் செய்தார்கள். அதைக் கேட்ட சப் ஜட்ஜ், பூபதிகளைப்பற்றி விசாரிக்க, அவர்கள் ஒரு முஸ்லிம் என்று சொல்லக்கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியமடைந்து, ஒரு முஸ்லிம் இவ்வாறு தமிழில் மிகவும் கற்றறிந்தவராயிருப்பது பெரிய ஆச்சரியமென்று புகழ்ந்து பாராட்டிப் பேசினார். அது முதல் சப் ஜட்ஜ் C. ராஜகோபாலய்யர் அவர்கள் பூபதிகளோடு நட்பு அதிகமுடையவராயிருந்தனர்.

தாய்நாடு பத்திரிகை ஆரம்பம்.

தேசிய வாரப் பத்திரிகை யொன்று நடத்தவேண்டுமென்று பூபதிகளைப் பலர் கேட்டுக் கொண்டார்கள் அதற்கிணங்க, கிராமச் சீர்திருத்தம், பொது ஸ்தாபன நிர்வாகம், வாக்குரிமை முதலிய விஷயங்களைப்பற்றிப் பொது மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறும் நோக்கத்துடன் “தாய் நாடு” என்னும் பெயருடன் 1935-௩௭ ஜனவரி-14௨ ஞாயிற்றுக்கிழமையிலிருந்து விஜயபுரம் கருணாநிதி அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார்கள். அப் பத்திரிகையின் ஆரம்ப விழாவை திருவாரூர் சப்ஜட்ஜ் இராஜகோபாலய்யர் B. A. B. L., அவர்கள் சிறப்புற நடத்திவைத்தனர். அவர்களுக்குப் பூபதிகள் பூமாலையோடு வாடாத மாலையாகிய கீழ்க்கண்ட பாமாலையும் சூட்டி மகிழ்வித்தார்கள். அவ்விழாவிற்கு உள்ளூர், வெளியூர்களிலிருந்து பல பிரமுகர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்களிற் சிலர்: தாய்நாடு பத்திராதிபராகிய ஞானபூபதிகளின் திறமையைப்பற்றி புகழ்ந்து பேசினார்கள்.

“தாய்நாடு” பத்திரிகையின் திறப்புவிழா வாற்றிய

திருவாரூர்—சப்ஜட்ஜ்

‘‘C. இராஜகோபாலய்யர் B. A., B. L.,

அவர்களுக்கு

மூ்குரு கருணையானந்த ஞானபூபதிகள் அளித்த

புகழ்ப்பாமாலை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விநுத்தம்.

பூமாலை புனைவார்கள் பொதுவாக வெவ்வேவர்க்கும்
புகழ்வா டாத

பாமாலை புனைவதையே கடவுளரு நனியுவப்பர்
பலகா லென்ற

மாமாலை யகநிறுவித் தாய்நாடுக் கவைத்தலைமை
வகித்த தற்காய்

நாமாலை தனைப்பாவாய் நாமியற்றச் சமயமொன்று
நண்ண வெண்ணி,

(1)

அறந்தவறி லாதுஞற்றும் அந்தணர்கு லோத்துங்க,
அறிஞ னாகிப்

பிறந்தவர்கள் பிறவாத பெரும்பதியென் றரும்பெருமைப்
பேரா ஞாநிற்

சிறந்திலக வதுபுரிந்த தவமெனவே தெவ்வர்களுஞ்
செப்பா நிற்பப்

பிறந்தவதி பதிராஜ கோபால அய்யர்மிளிர்
பீ. ஏ., பீ. எல்.,

(2)

தோயமுங்கீ ரமும்பிரித்துப் பாறனையே யெகினமுண் னூந்
தொடர்பு போல

வாய்மையும்பொய் மையுங்கலந்த வழக்குகளி னுண்மைபெற
வழக்கா ராய்ந்து

ஞாயமதைச் சமன்செய்து சீர் தூக்குங் கோலெனவே
 நவின்ற முப்பாற்
 றூயமொழிக் கிலக்காக சபீஜட்டி உதயோகத்
 துறையைப் பெற்றோன், (3)

சிட்டர்பரி பாலனமுந் துட்டர்களி னிக்ரகமுஞ்
 செய்யு மாற்றற்
 கட்டழகன் கற்றவரை யுற்றவராய்ப் பெற்றிசெயுங்
 கலைஞன் றேர்ந்து
 அட்டசிசை களும்வியப்பப் பிரசங்க மதுரமழை
 யதனை யாதுந்
 தட்டலிலா மற்பொன்மலர் நாற்றமுடைத் தெனப்புரியுந்
 தகைமை யாளன், (4)

தேங்கமழுந் துடவைசெறி திருவாஞா நகரில்வளர்
 செல்வ ரான
 நாங்கள்செய்த தவப்பேறே பெரும்பேறென் றுளங்குளிர
 நவமா யின்னா
 னோங்கவரு தாய்நாடுப் பத்திரிகை வளாபிறைபோ
 லுயர்வான் வேண்டிப்
 பாகுதுபெற, திறந்ததுவை, த, க - றொற்பொழியு மெழிவியெனப்
 பகாந்தான மூ (5)

தன்னலத்தைக் கருதாமற் போந்திருந்து சிறப்பாற்றிச்
 சாலச் செய்த
 நன்மைகட்கெல் லாம்வல்ல விறைவனருள் பாலிக்க
 நாடு கின் றோ
 மன்னதுடன் செய்ந்நன்றி யறிதலைனுங் குறட்பாவை
 யகத்துட் கொண்டு
 மன்னுமொரு வந்தனமுந் தந்தனமா லெந்நாளும்
 வாழ்க மாதோ! (6)

விஜயபுரம்,

இங்ஙனம்,

14—1—35.

K. A. ஞானபூபதிகள்.

தாய்நாடு பத்திரிகை ஆரம்பத்தில் ஆயிரக்கணக்கான பிரதிகள் அச்சிடப்பெற்றுப் பலராலும் வாசிக்கப்பெற்று வந்தது. அப்பொழுது நமது கருணாநிதி பிரவிலிருந்த டிரெடிங் மெஷின்களால் அச்சிடுவது அசாத்தியமாகியிருந்த படியால், சிலிண்டர் மெஷின் ஒன்று அவசியம் தேவையாயிற்று. சென்னை மவுண்டு ரோடு, No. 7 அத்திப்பட்டன் தெருவில்லிருந்த R. S. பிரஸ், என்னும் பெரிய அச்சுக்கூடமொன்றை அதிகுள்ள ஏராளமான டைப்புகள் பிளாக்குகள், பார்டர்கள், சிலிண்டர் மெஷின் முதலிய ஏராளமான பல உபரிய சாமான்களுடன் விலைக்கு வாங்கி 1-2-35 முதல் ஒரு மாத காலம் சென்னையிலேயே பிரஸ் நடந்து வந்து, பிறகு எல்லாச் சாமான்களும் விஜயபுரம் கருணாநிதி பிரவலில் கொண்டுவந்து சேர்க்கப் பெற்றது. அது முதல் கருணாநிதி பிரவலில் எவ்வளவு பெரிய புத்தக பாயங்களாயினும் சரி, 'வேறு எத்தகைய பெரிய 'விலையாயிருந்தாலும் சரி, கலர் பிரிண்டுகளாயிருந்தாலும் சரி, செப்து கொடுக்கக்கூடிய தொரு பெரிய அச்சியந்திரசாலையாயிற்று. தாய்நாடு பத்திரிகையும் அவ் வருடம் தளரா ஷக்கத்துடன் நடத்தப்பெற்று வந்தது. ஆனால் பூபதிகள் வெளியூர்களுக்கு பிரசங்கம் புரியச் சென்றறிவிவதாலும், அடிக்கடி ஆன்மலாப சமாதியில் அமர்ந்து விடுவதாலும், சில வாயங்களில் பத்திரிகை காலா காலத்தில் வெவரியாகாததால் அவ்வாறு காலந்தாண்டி நடத்துவதிலும் பத்திரிகையை நிறுத்திவிடுவது சாலச் சிறந்ததென்று நிறுத்திவிட்டு, ஆனந்தசாகரம், ஞானநீர் வழி, சங்கீத லெட்சுமி முதலான சிறு சிறு புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடலாயிற்று.

காரைக்கால் அஞ்சமனே இஸ்லாமியா
சங்கத்தில் அக்கிராசனம் வகித்தது.

காரைக்கால் அஞ்சமனே இஸ்லாமியா சங்கத்தின், ஆண்டு விழாவிற்கு கலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று, பூபதி, கலை வச்சங்கத்தின் நிர்வாகிகள் வங்கு கை' நக்கொண்ட

கள். பூபதிகள் அதற்கிசையவே, காரைக்காலிலிருந்து கார் கொண்டுவந்து, அழைத்துச் சென்றார்கள். 1936-ஆம் ஆக்டோபர்-மீ 18உ யன்று காரைமாநகரில் ஷை சங்கத்தார்களால் குதூகலமான பெருஞ் சிறப்புடன் வரவேற்று அக்கிராசன பீடத்தில் அமரச்செய்தார்கள்.

முஸ்லிம், கிருஸ்தவ, இந்து அன்பர்கள் நிறைந்த பெருங் கூட்டத்தினிடையே பூபதிகளுக்கு கீழ்க்கண்ட உபசாரப் பத்திரத்தை வாசித்தளித்தார்கள்.

வரவேற்பு வந்தனோபசாரப் பத்திரம்.

(அசலுக்குச் சரியான நகல்)

திருவாரூர்

மேளலானா ஸ்ரீகுரு ஞானபூபதி அவர்கள்

18—10—36 ஞாயிறன்று காரைக்கால் அஞ்சமனே
இஸ்லாமியா சங்கத்தில் அக்கிராசனம் வகித்தபொழுது
ஷை சங்கத்தாரால் வாசித்தளிக்கப்பெற்ற

வரவேற்பு வந்தனோபசாரப் பத்திரம்.

சகல ஜீவ சிருஷ்டியாளனும், சாட்சாந் கருணாகரனுமாயிய
அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால்,

அஸ்ஸலாழ அலைத்தும்

திருவளருகின்ற திருவணியாகிய திருவாரூரின் கண்ணே
தருமமென்னும் பயிர் தழைத்தோங்கவந்த தண்முகிமீஸை!
மோனநன்னிலையை முற்றுமுணர்ந்த ஞானபூபதியவர்களே!
வருக!! வருக!!! நங்கள் வருகை நல்வருகையாகுக.

நாவலந்தீவினுள், நாவலர் போற்றும் பாவலர்
பெருமானே! உங்களது கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், கருணை

பொறை, நிறை, சாந்தமாதிய நற்செயல்களைப் போற்றிப் புகழுவதற்கு, எமக்குப் பல நாவுகள் வேண்டுமேயன்றி இவ்வொரு நாவினால் (மட்டும்) புகழமுடியாத கண்ணியமிக்க புண்ணிய பூபதியே! வருக!! வருக!!!

திருஞானத்திலகமே!

தாம் பெற்ற இன்பத்தைத் தாணி மக்களும் பெற வேண்டுமென்ற பெருங்கருணைகொண்டு, தாங்கள் அநேக அரிய நூற்களை வெளியிட்டிருக்கிறீர்கள். தங்களது அன்பு குடிகொண்ட அகமும், அருள் குடிகொண்ட முகமும், இன்பங் குடிகொண்ட வசனங்களும் எங்களைப் பரவசப்படுத்துகின்றன. எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே தங்கள் கருணையாக நிற்கும் வள்ளலே வருக! வருக!!

எங்கள் உள்ளத்திருள் போக்கவந்த ஒளிவளர் தீபமே!

நங்கள் நல்வரவால் எங்கள் கோரிக்கைகள் யாவும் கைகூடி, எங்கள் அங்கமும் இனிதோங்குமென்று உவகையடைகின்றோம். எல்லாம் வல்ல இறைவனின் இன்னருளால் தங்களது தொண்டிகள் யாவும் குன்றின்மேலிட்ட தீபம்போல் பிரகாசித்து, ஆரோக்கிய திடகாத்திர சுகஜீவி யாய்ப் பல்லாண்டு வாழ்வீர்களாக! ஆமீன்! ஆமீன்!! யாறப்பில் ஆலமீன்!!!

18—10—36, }
காரைக்கால். }

இங்ஙனம்,
அஞ்சமனே இஸ்லாமியா சோஸைட்டி.

அன்பர்களை!

எம்மை இப்பெருங் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று விரும்பி யழைத்துக் கௌரவித்ததற்காக நாம் உங்களுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றனம் என்று

முன்னுரையாகச் சில வார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, சங்கத்தின் பிரந்தர தலைவராகிய உ., மு. உ. நுமான் லெப்பை மரைக்காயர் அவர்கள் ஒரு கடிதத்தை பூபதி அவர்களிடம் சமர்ப்பித்தார் அதில் ‘ லௌகிக சம்பந்தமான சொற்பொழிவுகளை எல்லாரும் செய்கின்றார்கள் தாங்கள் தெளவீது (ஞானமார்க்கம்) சம்பந்தமாக ஆழ்ந்த கருத்துக்களுடன் ஒரு பிரசங்கம் செய்யவேண்டுமென்று சபையிலுள்ளார் பலரும் விரும்புகிறார்கள் ” என்று வரையப்பெற்றிருக்கக்கண்டு பூபதிகள் அதை அனபுடன் எற்றுக் கொண்டு கீழ்க்கண்டவாறு அரிய பிரசங்கம் புரிந்தார்கள்.

கோடானுகோடி கொடுப்பினும் ஈடாகாமல்
வீடுபயக்கும் வியன் பொன்மொழிகள்.

இருதயக்கண்ணாடியின் இணையில்லா அற்புதம்.

அன்பர்களே !

இருதயமானது ஒரு கண்ணாடிபாய்போ லிருக்கிறது. அவ்விதமே லௌஹும், மஹ்நுலும் அமைந்துள்ளது. இருதயம் என்னும் கண்ணாடியில் அண்ட பிண்ட சராசரங்களின் கோலமும் நன்கு தெரியும். இது பற்றியே மஸ்தான், அல்லும் பகலும் சுகானந்த நிஷ்டையில் அண்டமும் பிண்டமும் தெரியும் என்றார்கள். அவ்வாறு தெரிவதற்கு இருதயம் சுத்தமாகவும், பஞ்சேந்திரிய உணர்ச்சியில் சம்பந்தப் படாததாகவும், சூட்சும உலகத் (ஆலமூல் மலக்கூத்) துக்கு நேரானதாகவு மிருத்தல்வேண்டும். இவ்வுலக மாயாகாரியங்களில் பராக்காயிருக்கிற வரையில் சூட்சும உலகத்துக்கு நேர்வழி கிட்டாது. நித்திரையில் இவ்வுலக விவகாரங்கள் நீங்குவதனால் சூட்சும உலகம் காணப்படுகிறது. நித்திரையில் பஞ்சேந்திரியங்கள் சும்மா இருந்தபோதிலும், நினைவு உழன்று கொண்டே இருப்பதால் நினைவின் மாதிரியான கோலமே அங்கும்தோன்றுகிறது.

மரணமான பின் நினைவும், ஐயறிவும் இல்லாததால் மறைவான எல்லாம் திசையின்றிப் புலப்படும். நித்திரை, மரணத்தினாலன்றி இருதயவாசல் திறக்க முடியாதென்று கருதவேண்டாம். அரும் பாடுபட்டு ஆசை, கோபம் முதலான தூர்க்குணங்களை நீக்கி, ஏகாந்தமாக ஓரிடத்திலிருந்து வெளிக்கண்களைமுடி, அறிவில் நினைவைக் கலக்காதபடி குரு நாதன் சொன்னபடி நிறுத்தி, அல்லாஹ் என்ற தொனி உதயமாகும்படி கல்பை ஆலமூல் மலக்கூத்திற்கு நேராக்கி, நமது ஞானக்களஞ்சியத்தில் அருவஞான அத்தியாயம் ஆகாய அப்பியாசம் என்ற தலைப்பின் கீழ் கூறியபடி, தன் சரீர முதலிய எல்லாவற்றையும் மறந்து அல்லா(ஹ்)வை உருகி நினைந்தால் விழிப்பு நிலையிலேயே இருதயவாசல் திறக்கும். கனவில் காணுகிற அற்புதங்கள் விழிப்பு நிலையில் காணும். தீர்க்கதரிசிகள் முதலான எல்லாப் பெரியோர்களுடைய சந்திப்பும் பெறலாம்.

இருதயமாகிய கல்புக்கு வெளியில் ஆலமுஜிஸ்மானி என்னும் ஆலம் மஹ்ஜூஸாத்தின் பக்கம் ஐந்துவாசல்கள் உள்ளன. பெரும்பாலும் மனிதர்கள் இந்த வாசல்களைத் தான் அறிந்திருக்கிறார்கள். இந்த வாசல்கள் ஒரு கிராம போனின் குழாயைப்போல் இருக்கின்றன. இந்த வெளி வாசல்களினால் உண்டாகும் அறிவோ மிகச் சொற்பம். இந்த வாசல்கள் நித்திரையில் அடைபட்டு அதன்பின் உள் வாசல் திறக்கிறது. ஆலமூல் மலக்கூத்தில் (லௌஹ்மஹ்பூலில்) இருந்து மறைவான விஷயங்கள் வெளியாகின்றன. அப்பொழுது விழிப்பில் அறியாத விஷயங்களைச் சொப்பன மூலமாக உணர்வார்கள். விழித்திருப்பவர்களுக்குத்தான் எல்லா அறிவும் உண்டாகுமென்று நினைத்தல் கூடாது.

இருதயத்தின் அற்புதத்திற்கு எவ்வித முடிவுமில்லை. அருமையான யாவற்றிலும், அது மிக மிகச் சிரேஷ்டமானது. அதன் பெருமையைப்பற்றி யாராலும் எழுதியோ, சொல்லியோ முடியாது.. அதற்கு இருவித பெருமை இருந்துவருகிறது. ஒன்று இல்மென்னும் அறிவினாலும்,

மற்றொன்று குத்ரத் என்னும் வல்லமையினாலுமாம். ல்
மென்னும் அறிவானது இருவகைத்தாகும். (1) பகிரங்கம்.
(2) அந்தரங்கம். பகிரங்கமோ ச ச ல கலைக்கியானங்களை
அறியும் சக்திவாய்ந்திருக்கிறது. வானலோகம், பூலோகம்
முதலியவைகளிலுள்ள இரகசியங்களை நன்கறிந்து அளந்து
குறிப்பிடுகிறது. சகல உலகங்களையும் ஒரு இமைப்பொழு
தில் சுற்றிவருகிறது.

ஆனால். அந்தரங்கக் கல்வியோ அங்ஙனமன்று.
இருதயத்திற்குள்ளே ஆலமுருஹானி என்னும் ஆலமுல்
மலக்கூத்துக்கு ஒரு சூட்சுமவழி திறந்திருக்கிறது என்பது
ஒவ்வொருவரும் முக்கியமாய் ஞாபகத்தில் பதித்து ஆழ்ந்து
சிந்திக்கவேண்டியது.

அந்த இருதயமாகிய கல்புக்குள்ளிருந்து உதிப்பு
என்னும் இல்ஹாமும், யுகமென்னும் திராசத்தும் உதயமா
காத இன்சான் எவரும் இருக்கமாட்டார்கள். ஆகையால்
கல்ப விஷயத்தில் கவனம் செலுத்துவோர் எல்லாப் பலன்க
ளும் இனிது பெறுவார்கள் என்பது உண்மை என்று கூறி
முடித்தார்கள். (ஆனந்த பரவசம்)

மீண்டும் தாய்நாடு.

1936-௩௭ நவம்பர்-மீ இறுதியில் நாகூர் G. M.
அலி ஹுசேன் ஆகிய என்னையும் உதவி ஆசிரியராகக்
கொண்டு 29—11—36-ல் மீண்டும் தாய்நாடு பத்திரிகை
யானது வீரதீரத்துடன் வெளிப்போந்து தனது அன்பை
விசிறி மக்களைப் பரவசப்படுத்தி வந்தது.

சென்னையில் அன்புமார்க்க சங்கத்தின்
கிளையொன்று நிறுவியது.

1936-௩௭ டிஸம்பர்-மீ 10உ இரவு 7 மணிக்கு
சென்னை இராயபுரம் மன்றாச்சாமி கோவில் தெரு அன்பர்
P. முருகேசு நாட்டார் அவர்களது 170 ரெ. கட்டிட மேல்
மாடியில் புரவாக்கம், அன்பர் C. தியாகசுந்தரம் அவர்

கள் செலவில், ஸ்ரீகுரு ஞானபூபதி அவர்களால் அன்பு மார்க்க சங்கத்தின் கிளை யொன்று நிறுவப்பெற்றது. அப் பொழுது பூபதி அவர்களால் அன்பு மார்க்க சங்கத்தின் அவசியத்தைப்பற்றியும், மக்கள் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய முறைகளைப்பற்றியும் தக்க மேற்கோள்களுடன் விரிவாகச் சொற்பொழி வாற்றப்பட்டது. “கண்ணாடிக்குள்ளொளி போல்முகம் காணவும்” என்ற விபரத்தைப்பற்றிப் பூபதிகள் கூறியது குறிப்பிடற்பாலது.

அப்பொழுது சென்னை பிரபல ஆர்ட்டிஸ்ட் A. D. ஆச்சாரி என்பவர், ஞானபூபதிகளின் தியாகச்செயலைப்பற்றியும், அன்றார் சமத்துவத்திற்காக இயற்றியுள்ள அநேக நூற்களின் மகத்துவத்தைப்பற்றியும், அன்பு மார்க்க சங்கம் மக்களுக்கு எவ்வளவு அவசியம் என்பதைப்பற்றியும் சாங்கோபசாங்கமாக எடுத்துக் கூறினார். அப்பொழுது அங்கு வந்திருந்த ஏராளமான ஹிந்து முஸ்லிம் கிருஸ்துவ அன்பர்கள் பலர் அன்பு மார்க்க சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களாகத் தங்களைப் பதிவுசெய்து கொண்டார்கள்.

தூத்துக்குடியில் அரிய பிரசங்கம்.

“ 3—1—37 இரவு 7 மணிக்கு தூத்துக்குடி தச்சர் தெரு உயர்தர எலிமெண்டரி பாடசாலையில், தூத்துக்குடி விஸ்வகர்ம வாலிபர் சங்கத்தின் ஆதரவில் பொதுக் கூட்டமொன்று கூடியது. ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் கூடியிருந்தனர். அப்பெரிய கூட்டத்திற்கு தலைமை வகித்து பூபதிகள் அவர்கள் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு வருமாறு:—

அன்பர்களே!

நாம் பல நாட்களாகப் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுவதை விரும்பவில்லை, ஏனெனில் பேச்சு அதிகரிக்கிற போது உணர்ந் தன்மை குறைவுபடுகிறது. உணர்ந்து அனுபவித்தலே மிகச் சிறந்தது. ஆயினும் உலகில் அவாவர்களுக்குத் தெரிந்த உன்னத அனுபவத்தை “நான் பெற்ற பேறு பெறுகவிய்வையகம்” என்பதற்கிணங்க, நாம் அனு

யவித்ததுபோல் எனையோரும் அனுபவிக்கும் பொருட்டு
தமக்குத் தெரிந்ததை மறைக்காமல் பிறருக்கு விளங்கச்
செய்யவேண்டியது கற்றுணர்ந்தோர் கடமை. அவ்வாறு
சொல்லமுயலும்போது, சனங்கள் அபிப்பிராயம் பலவிதமா
யிருப்பதால், அபிப்பிராயபேதம் உண்டாவது இயல்பாயிருக்
கிறது. “மௌனம் கலகநாசம்” என்பதுபோல் தானறிந்த
ஒன்றை தன்னோடாவது, அல்லது தன்னோடொத்த அறி
வுடையவர்களுடனாவது நிறுத்திக்கொள்வது ஒருவாறு
சிறந்த தெனினும், கற்றுணர்ந்தவர்களிற் சிலரால் அவ்வா
றிருக்க முடிவதில்லை. ஆகையால், நீங்கள் எல்லோரும்
ஏகோபித்துக் கேட்டுக் கொண்டதற்காக எமக்குத்தெரிந்த
வற்றை உங்கள் முன்னால் கூறுகின்றேன். நீங்கள்
பொறுமையுடன் கேட்டு ஆனந்திப்பீர்களாக.

அன்பர்களே!

நாம் பிறந்துவளர்ந்து வாழ்வது இந்திய நாடு நமது
தென்னாடு எல்லாவளங்களாலும் சிறந்தது. முன்னோர்கள்
நமது நாட்டைப் புண்ணிய நாடென்று கூறியிருக்கிறார்கள்.
அதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. நீர்வளம் நிலவளங்களாற் சிறந்
தது, நெஸ்வினையும் நாடு, பருத்திவினையும் நாடு, கரும்புதரும்
நாடு, பிறநாட்டை எதற்கும் எதிர்பாராத நாடு, ஆனால்,
நாட்டில் வளமிருந்தும், நமது உள்ளத்தில் வளமில்லை.
சாதிச்சண்டை, மதச்சண்டை, நிறச்சண்டை, அரசியற்
சண்டை இவைகளெல்லாம் பெருகுகின்றன. அன்பும்,
சகோதரத்துவமும் இல்லை. ஒருவர் மீது ஒருவர் பொறுமை
காரணமாகப் பகைகொள்ளுகின்றனர். தேசாபிமானம்,
பாஷாபிமானம் என்று பலர் பறையடித்தாலும் உண்மை
யில் ஒருவருள்ளத்திலும், தேசாபிமானமும், பாஷாபிமான
மும் சிறிதும் இல்லை. எல்லாம் போலிவேடமாகவே யிருக்
கின்றது. தெய்வ நம்பிக்கையும், ஆன்மவிசாரணையும் மக்
கள் நினைவிலில்லை. நாகரீகப் பேய்பிடித்து அலைகின்றனர்.
மேனாட்டு மோகம் நாட்டினர் உள்ளத்தைக் கரைக்கிறது.
இவ்வாறு ம் நாம், யமாயும் அவசர
மாயும் யங்கள் பல

இவ்வாறு சாங்கோ பாங்கமாக உபந்நியாசம் செய்து கொண்டிருக்கையில், ஸ்கூல் டீச்சர், நா. சிதம்பர ஆச்சாரியாரும், அ. சி. வா. கனகசபாபதி நாடாரும் எழுந்து பூபதி அவர்களிடம், இப்பொழுது தாங்கள் பிராணாயாமம் என்பதைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமென்று எல்லோரும் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆகையால், சுவாமிகள்! பிராணாயாமத்தைப்பற்றிச் சிறிது விளக்கமாகச் சொல்வவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவ்வாறே பூபதி அவர்கள் பிராணாயாமத்தைப்பற்றி மிக அருமையான பிரசங்கம் செய்தார்கள் அது வருமாறு:—

அன்பர்களே!

நாம் சரியை கிரியையாதி அனுஷ்டானங்களையே சரிவர அனுசரிக்க முடியாதவர்களா யிருக்கின்றோம். சரியை கிரியைகளைச் சரிவர அனுஷ்டித்து இயமம், நியமம், ஆதனம் ஆகிய யோகாங்கங்கள் நன்கு கைவந்த பின்னரே பிராணாயாமத்தைப்பற்றிக் கேட்டு அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அன்றியும் இதுபோன்ற விஷயம் ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே பேசக்கூடியது மல்ல. இவ்விஷயம் வேடிக்கை விளையாட்டாக நாடகம் சினிமாவில் காலங்கழிப்பதுபோன்றது மல்ல. இந்தக் காதால் கேட்டு அந்தக் காதால் விட்டுவிடுகிற விஷயமுமல்ல. ஒவ்வொருவரும் மிக்க பயபக்தியோடு கேட்டு மனதில் பதித்து வைத்துக்கொண்டு அனுசரிக்க வேண்டிய விஷயம். இவ்விஷயத்தை எல்லோரும் உணருமாறு எளிதில் கூறுவதும் சிரமம். நீங்களெல்லோரும் எம்காமித்து ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் கேட்டுவிட்டபடியால், அதை மறுக்காமல் சிறிது கூறலாமென்று நினைக்கிறேன். அமைதியுடன் கேட்டுப் பயன்பெறுவீர்களாக!

பிராணாயாமம் (சீவாயாமம்)

நபஸ்ராகிய சீவான்மாவைத் தடுத்து அறிதல்.

பிராணாயாமம் என்றால், அநேகர் கருதுவதுபோல சுவாசத்தைப்பற்றிய தல்ல. சுவாசத்தை அடக்கும் அப்பியாசமானது உண்மையான பிராணாயாமத்தை அடைவ

தற்கு முன் செய்யவேண்டிய சாதனங்களிலே ஒன்று. பிரானாயாமம் என்பது பிராணனை அடக்கியாளுதல். தத்துவ நூலாசிரியர்கள் அபிப்பிராயப்படி இவ்வுலகமானது இரண்டு விதப் பொருள்களால் உண்டானது. அவ்விரண்டுவிதப் பொருளிலே ஒன்று ஆகாயம். உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களும் இந்த ஆகாயம் என்னும் தத்துவத்திலிருந்து உண்டானவைகள். இந்த ஆகாயமே காற்றாகவும், தீயாகவும், நீராகவும், மற்ற பருஉப் பொருள்களாகவும் ஆகின்றன. நம்முடைய தேகம், மிருகங்களினுடைய உடம்பு, மரம், செடி கொடிகள், இன்னும் நம்மால் காணப்படும் மற்ற உருவங்களும், இந்திரிய வாயிலாக அறியும் ஏனைய வஸ்துக்களும் ஆகாயத்தினாலே உண்டானவைகள். ஆகாயம் என்னும் தத்துவத்தை நாம் தனியாகக் காணமுடியாது. ஆகாயம் மிக்க சூட்சுமமானதால் இந்திரியங்களுக்குப் புலனாகாது. ஆகாயம் தடித்து ஒரு ரூபத்தை அடைகிறபொழுதுதான் நாம் அறியக்கூடும். படைப்புக் கால ஆரம்பத்திலே ஆகாயம் ஒன்றிருந்தது. படைப்பின் முடிவில் உலகத்திலுள்ள கடின பதார்த்தங்களும், நீரும், தீயும், காற்றும் எல்லாம் ஆகாயமாகவே மாறிவிடுகின்றன. அடுத்த சிருஷ்டியிலே எல்லாம் ஆகாயத்தினிடத்திலிருந்தே உண்டாகின்றன. இந்த ஆகாயமென்கிற சடதத்துவமானது எந்தச் சக்தியினால் உலகமாயிற்றோ, அத்தகைய சக்திக்குத்தான் பிராணன் என்றும், சீவாத்துமா என்றும் பெயர். அது தான் இரண்டாவது வஸ்து. எவ்வாறு ஆகாயமானது எங்கும் நிறைந்த சடதத்துவமாயிருக்கின்றதோ! அவ்வாறே பிராணன் எங்கும் நிறைந்த அக்ண்டாகாரமாய் ஆகாயமென்னும் உபகரணத்தைக் கொண்டு பலவிதமான ரூபங்களோடு எல்லாவற்றையும் தோற்றுவிக்கின்ற ஒரு சக்தியா யிருக்கின்றது.

பிரளய காலத்திலே சடப்பொருள்களெல்லாம் எப்படி ஆகாயமாக மாறிவிடுகின்றதோ அப்படியே உலகிலுள்ள சக்திகளெல்லாம் பிராணனாக மாறிவிடுகின்றது. அசை

தல், இழுத்தல், தள்ளுதல், நினைத்தல் ஆகிய எல்லாம் அந்தப் பிராணனின் தொழிலேயாம்.

இவ்விதமான சக்திகள் ஒரே பிராணனாய் ஊழிக் காலத்திலே ஒடுங்கி நின்று சிருஷ்டி காலத்திலே ஆகாயத்தோடு சம்பந்தப்பட்டு உலகத்தை உண்டாக்குகின்றது. சூட்சுமமான ஆகாயமென்னும் சடதத்துவத்தை இயக்கி, தூலமான பல ரூபங்களுடன் அநேக வஸ்துக்களை உண்டாக்கி அவைகளை ஆட்டிவைப்பதும் இந்தப் பிராணனே. உலக காரணமான பிராணனையே அடக்கியாளுந் திறமுடையவனுக்கு உலகத்திலே வசமாகாதது எதுவுமேயில்லை. எல்லாம் அவனுக்கு உட்படும். சூரியனை ஒரிடத்திலிருந்து மாற்றவும், தேவதைகளை வரவழைக்கவும் சக்தியுடையவனாகிறான்.

இப்பிராணனை பிராணாயாமத்தினாலே தான் அடக்கி யாளவேண்டும். யோகியானவன் தன்னருகிலுள்ள வஸ்துவை அடக்க முதலில் முயற்சிக்கவேண்டும். ஒருவனுக்கு அதிகமீபத்திலிருப்பது அவன் தேகம் தான். அதனினும் சமீபமுள்ளது மனம். தேகத்திலும் மனத்திலும் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் பிராணன் உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பிராணனைவிட அதிக சமீபமானது. பிராணசத்தியாகிய பெரிய கடலிலுள்ள ஒரு அலையைப் போன்றது நம்மிடமிருக்கும் பிராணன். இச் சிறிய அலையாகிய பிராணனை அறிந்து அடக்கியாள்வோமானால், பிறகு பிராணனாகிய சமுத்திரத்தையே நாம் அடக்கி ஆளக்கூடும். சகல பிராணிகளிடத்திலும் ஜீவாதாமாயிருப்பது இந்தப் பிராணனே. நமது தேகத்தில் இந்தப் பிராணன் செய்யும் காரியங்களை யெல்லாம் நாம் அறிவதில்லை. பசிவந்து ஆகாரத்தை உட்கொள்ளும். ஒருவனுக்கு ஆகாரத்தை உட்கொள்ளும் வரையிலேதான் ஆகாரத்தின் ருசி முதலியவைகள் தெரியும். ஆகாரம் உள்ளே சென்ற பிறகு அந்த ஆகாரம் என்ன ஆகிறதென்று அவனுக்குத் தெரியாது. வயிற்றிற்குள் சென்ற ஆகாரம் சீரணிப்பதற்காக அவன் செய்யும் வேலை ஒன்றுமில்லை. சாப்பிட்ட பிறகு அவன் மற்ற

றோர் வேலையைச் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டாலும் ஆகாரம் நன்றாகச் சீரணமாகி, சத்துவேறுகவும், அசத்துவேறுகவும் பிரிந்து விடுகிறது. இதைச் செய்வது எது? பிராணனே. ஆனால் அவன் அதை அறியவில்லை. வயிற்றினுள் செய்த காரியத்தை அறிகுளுனையன்றி அதுசெய்த விதமும் திறமும் அவனுக்குத் தெரியாது. தேகத்திலே மனிதன் அறியாதபடி சில காரியங்களை நடத்தும் இப் பிராணனே காரியங்களை அறிந்து செய்யவும் உதவுகிறது. மனிதனுக்கு விஷயத்தை அறியவும், அறிந்த பிறகு தர்க்கிக்கவும், ஒத்தாசை செய்கிறபோது அப்பிராணனுக்கு மனம் என்றும் புத்தியென்றும் பெயர்கள் உண்டாகின்றன. படித்தல், படித்து அறிதல், அறிந்தபடி நடத்தல், உலக வியவகாரங்களில் பிரவேசித்தல் ஆகியவைகள், மனம் புத்தியின் காரியங்கள். நம்மை யறியாமலே பிராணன் செய்யும் தார்ந்த காரியங்களும், நாம் அறிந்து பிராணன் செய்யும் தொழிலும் இருப்பதுபோல, இப்பிராணனை அடக்கியாளும் சக்தியையும் பெறுவோமானால், நாம் மனம் புத்திகளுக்கு எட்டாத ஒரு உயர்ந்த நிலையிலும் இருக்கக்கூடும். அந்த நிலைக்குத்தான் சமாதி என்று பெயர்.

தேகத்திலே பிராணன் இருப்பதானது தூலமாய் சுவாசங்களாகத் தெரியும். சுவாசம் நின்றாவிட்டால் தேகம் அசையாது. பிராணனுடைய சூட்சும சக்திகளும் நின்று பிணமாய்க் கிடக்கும். சுவாசத்தை நிறுத்தி உயிருடன் சீவித்திருக்கும் வன்மையுடைய மனிதர்களும் உலகத்திலே யிருக்கின்றார்கள். யோகிகளை மாதக் கணக்காய்ப் பூமியில் புதைத்துவைத்தாலும், சுவாசத்தை அடக்கிக்கொண்டு சீவித்திருப்பார்கள். பிராணனை யடக்கியாளும் சக்தியைப் பெற்ற யோகிகளிடத்தில் தூலமான சுவாசங்கள் நின்றிருந்தாலும் பிராணனுடைய சூட்சும சக்திகள் அவர்களிடத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும். சுவாசம் நின்றாலும் அவர்கள் சீவித்திருப்பார்கள். விரும்பினால் பிராண சுவாசங்களாகவிடுவார்கள். பிராணன், சுவாசப்பையை அசைவிக்கும்; அந்த அசைவினால் உள்காற்று வெளியே செல்லவும்,

வெளிக்காற்று உள்ளே செல்லவும் கூடும். இதற்குத்தான் சுவாசம் என்று பெயர்.

பிராணாயாமம் என்றால் சுவாசத்தை விடுவதுமல்ல, சுவாசத்தை அடக்குவதுமல்ல என்பதை அன்பர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சுவாசத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிற மூல சக்தியாகிய பிராணனை அடக்குவதற்குத்தான் பிராணாயாமம் என்பது என அறிந்துகொள்ளவேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும், மூலாதாரமான இந்தப் பிராணனை வசப்படுத்திவிட்டால் நம்முடைய தேகமுழுதும் நமக்கு வசமாகிவிடும். பிராணனை வசப்படுத்திக்கொண்ட ஒருவன் மற்றவர்களின் தேகத்தையும் மனத்தையும் வசமாக்கும் சக்தியையும் பெறுகின்றான். உலகத்திலே அவனுக்கு வசமாகாதது எதுவுமே யில்லை. அவன் கூறும் அபிப்பிராயத்தை எல்லோரும் உடனே ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஆகையால், பிராண சக்தியானது அளவற்றது. அது ஆச்சரியப்படத்தக்க காரியங்களை யெல்லாம் செய்யவல்லது.

ஒரு சமுத்திரத்திலே பெரிய அலைகளும், சிறிய அலைகளும், குமிழிகளும், சிறுதிவலைகளும் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு ஆதாரமாயிருப்பது சமுத்திரம் அல்லவா! சிறுதிவலைகளுக்கு ஆதாரமாயிருக்கிற சமுத்திரமே பெரிய அலைகளுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கிறது. அதுபோல, பிராணன் என்னும் மகா சமுத்திரத்தில் பற்பல சிருஷ்டிகளும் இருக்கின்றன. ஒருவன் அறிவாளியாக விருக்கிறான். மற்றொருவன் அறிவீனனாயிருக்கின்றான். விவேகமில்லாத மிருகாதி உயிர்வர்க்கங்களுந் பிருக்கின்றன, இவைகளுக்கெல்லாம் ஆதாரமாயிருப்பது பிராணன்தான். இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்த பிராணனை அடக்கியாரும் சக்தியை ஒருவன் பெறுவானாகில் அவன் எத்தகைய அரிய காரியங்களையும் செய்யக்கூடும். இந்தச் சக்தியைப் பெறுவதற்கு முக்கியமாக வேண்டப்படுவது, காலமும் முயற்சியுந்தான். யோக

யானவன் காலம் போதாதென்று முயற்சியை விடுவதில்லை. யோகியானவன், விடாமுயற்சியுடன் அப்பியாசம் செய்து வந்தால் கூடிய சீக்கிரம் சித்திபெறலாமென்று எண்ணுகிறான்.

மணிக்கு 25 மைல் வீதம் செல்லுகிற நீராவியந்திரத்திற்கு இன்னும் அதிகமான நீராவியை உண்டாக்கினால் மணிக்கு 50 மைல் வீதம் செல்லும். அதுபோல் மிக்க சிரத்தையுடனும் சுறு சுறுப்பாகவும், தினமும் அப்பியாசம் செய்யும் பொழுது பிராணசக்தி முழுவதையும் அடக்கியாள வலிமைபெற்று நித்தியானந்தத்தைப் பெறலாம்.

மனமானது பகிர்முகமாய் உலக விஷயங்களை அறிவதிலேயே பழக்கமுடையதாகி தேகத்திற்குள் நடக்கும் விஷயங்களை யறியச் சக்தியற்றதாய்ப் போய்விட்டது. தேகத்திற்குள்ளே நடக்கிற அதி சூட்சுமமான விஷயங்களை அறிந்த பின்னரே அவைகளைக் கிரமமாக நடத்தவும் அடக்கியாளவும் சாத்தியமாகும். ஆரம்பத்திலே தூலமாகவுள்ள சுவாசங்களை சரிவர நடத்தப் பழகிக்கொண்ட பிறகு, அதனினும் சூட்சுமமான பிராணசக்தியை அறிந்து வசப்படுத்தலாம்.

மனிதனுடைய நடு முதுகெலும்பின் மத்தியில் மூலாதாரத்திலிருந்து அதாவது அடியிடுப்பிலிருந்து சிரசுவரையில் இடகலை பிங்கலை யென்னும் நாடிகளுக்கு மத்தியில் ஓடுகின்ற கால்வாய்போன்ற இரத்தச் குழாய்க்குத்தான் சுழிமுனை என்று சொல்லப்படும். சாதாரண ஜனங்களுக்கு இடகலை பிங்கலை நாடிகள் தான் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுழிமுனை நாடி மாத்திரம் மூடப்பட்டே யிருக்கிறது. யோகிகளுக்குத்தான் சுழிமுனை நாடி திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுழிமுனை நாடியைத் திறந்துவிடுவதுதான் யோகிகளின் முதற் பிரயத்தினம். அதைத் திறப்பது விக்கல்போன்ற தியானத்து (திக்று)டன் பிராணாயாமத்தினால்தான் முடியும். இச் சுழிமுனை நாடியில் ஆறு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம்,

அனாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை, என்பவைகள்தான் ஆறு ஆதாரங்கள். சுழிமுனை நாடியின் அடிப்பாகமான மூலாதாரம் திறக்கப்பட்டுக் குண்டலிசக்தியும் எழுப்பப்பட்டால், மனிதனுடைய எண்ணமானது சுழி முனை நாடியின் வழியாக மேலே ஏற ஆரம்பிக்கும். மேலே ஏற ஏற மனமானது இந்திரிய விஷயங்களின் சர்பந்தமற்று சமாதிரிலையை அடையும். மூலாதாரத்தில் சகல சக்தியும் அடங்கியிருக்கிறது. அந்தச் சக்தியையே மூலாதாரத்திலிருந்து ஆக்ஞை அல்லது மூளைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். மனிதனிடத்திலுள்ள எல்லாச் சக்திகளிலும் உயர்ந்தது ஓஜஸ். இந்த ஓஜஸ் எவ்வளவு அதிகமாயிருக்கிறதோ, அவ்வளவுக்கு புத்திசாலியாகவும், ஞானியாகவும் இருப்பான் ஓஜஸ் அதிகம் உள்ள மனிதனுக்கு அதிக மனோதைரியம் உண்டு. எந்தச் சக்தியானது ஸ்திரீ சம்போகத்திற்குக் காரணமாயும், அப்போகத்தையும் அதனுண்டாகிற் இன்பத்தையும், அடிக்கடி நினைக்கிறதற்கு காரணமாய் மிருக்கிறதோ! அந்தச் சக்தியை மாதர்களிடத்தில் செலுத்தாமல் அடக்கிவிட்டால், அது ஓஜஸாக மாறிவிடுகிறது. மாதர்போகத்திற்குக் காரணமான சக்தி மூலாதாரத்திலிருப்பதால் போகியானவன் மூலாதாரத்திலிருக்கும் அந்தச் சக்தியை ஓஜஸாக மாற்றி மூளைக்குக் கொண்டு வருகிறான். ஆகையால் யோகியாக விரும்புவோன் மாதர் போகமே இல்லாதிருக்க வேண்டுமென்று அனுபவயோகிகள் கண்டிப்பாய்ச் சொல்லுகிறார்கள் இது காரணத்தினால்தான் போகிக்கு யோகம் சித்தியாவதில்லை.

பிராணனை அடக்கியானும் முறைகளைப்பற்றி இங்கே விரிக்கிற பெருகும். அன்றியும், அவ்விஷயங்கள் உபதேசவாயிலாக நனித்தறியக்கூடியது. இன்னும் அதிக விபரமாக இப்பிராணையாமத்தைப்பற்றி அறிய விரும்புவோர், நம் மால் எழுதப்பெற்றுள்ள வேதாந்த பாஸ்கரன், ஞானயோக உகசியம் என்றும், மால்களிற் பாடித்துணரலாம். பிராணனாகிய சிவாத்மாவைப்பற்றி ஞானக் களஞ்சியம்—ஆன்ம விளக்கம்

என்ற அத்தியாயத்தில் சரீர சீவவாதம் என்ற தலைப்பின் கீழும் படித்தறியலாம்.

அன்பர்களே! நாம் இதுகாறும் எடுத்துக் கூறியதி லிருந்து பிரானாயாமம் என்பது பிராணனை அடக்கியாளு தல் என்றும், சுவாசத்தை அடக்கியாளுதல் அல்ல என் பதும், சுவாசப் பழக்கமானது ஆரம்ப காலத்தில் அப்பி யாசிக்கவேண்டிய தொன்று என்பதும் ஒருவாறு உணர்ந் திருப்பீர்களென்று நினைக்கின்றேன். நீங்கள் இது வரை யில் பொறுமையுடன் கேட்டின்புற்றதற்காக எனது ஆசி உரியதாகுக என்று கூறி முடித்தார்கள். பிரசங்கத்தைக் கேட்டு எல்லோரும் ஆரவாரித்துக் கரகோஷம் செய்தார்கள். பிரசங்கத்தைக்கேட்டு ஆனந்தித்த பலரும் நேரில் வந்து தரிசித்து தங்களுடைய மனோபீஷ்டங்களைத் தெரிவித்துங் கேட்டும் திருப்தியடைந்து இரவு 11 மணிக்குச் சென்றார்கள்.

பூபதிகள் தலைமையில் தூத்துக்குடி
றஹ்மதுல்லாபுரம் பள்ளிவாசலுக்கு எதிரில்
மற்றொரு பிரம்மாண்டமான கூட்டம்.

தச்சர்தெரு உயர்தர எலிமெண்டரி பாடசாலையில் 3—1—37உயில் விஸ்வசர்ம வாலிபர் சங்கத்தின் ஆதரவில் பூபதிகள் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவைக் கேட்டு ஆனந்தித்த மேலூர் வாசிகள், பாபாஜான் இலவச மக்கள் சீர்திருத்த ஆச்சிரமத்தின் சார்பாக 10—1—37உ மாலையில் மேலூர் றஹ்மதுல்லாபுரம் தெருவில் ஒரு பிரசங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று பூபதிகளைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கிசையவே பூபதிகளை ஒரு பீட்டனில்வைத்து பஜனைக் கோஷ்டிகளுடன் ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்றார்கள்.

பூபதிகள் பீட்டனிலிருந்து இறங்கியவுடன் அடியிற்கண்ட,

பேநாழி அகமதுதாஸ் பாடிய
(கணகணமணி யோசையே என்ற மேட்டின் பர்டலை.)

ஞானசூரியன் பத்திரிகையிலிருந்து
கண்ணிகள்.

திருவருட் கருணாநிதி தவந்
சிகழ்ம ஞான பூபதி
திருவருப்பெரு மான்மொழிபசுந்
கேள் மதுமய மஹான்குரு வருவீர்
வருவீர்—வருவீர்—வருவீர் (திரு)

தரும முற்றகு ஞானா வரும்
சுருவ சிவக யாபரா
கண்டமிழேநற் கண்டெனென்புகழ்
காண்டநெய்வீகத் தொண்டரே வருவீர்
வருவீர்—வருவீர்—வருவீர் (திரு)

மோன முததமிழ் சேத்திரா தவ
ஞான சித்தகந் பாத்திரா
முத்தியே அருள் கீர்த்தியே தரும்
புரத்தியே செயத் தோத்திரம் வருவீர்
வருவீர்—வருவீர்—வருவீர் (திரு)

கதியே கருணை யானந்தம் ஞானக்
கனஞ்சி யப்பெரு மானந்தம்
காட்சியே தவ மாட்சியே தரும்
நுட்கக்கலைய ராட்சியே வருவீர்
வருவீர்—வருவீர்—வருவீர் (திரு)

தின்கலையதாந்த சங்கமே முதல்
நிறந்தருவிய தங்கமே
தேவிகள் புகழ் பேசமது
தாசனின் துணை நேசமே வருவீர்
வருவீர்—வருவீர்—வருவீர் (திரு)

என்னும் பாடலைப்பாடி வரவேற்றார்கள். அங்கு குழுமி யிருந்த பெருந்திரளான சனங்களின் ஆரவாரத்தினிடையே பூபதிகள் தலைமையாகித்தார்கள். A. K. சையத் ஆதம்ஷா என்பார் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறி, பூபதி அவர்கள் மீது தாம் பாடிய பாடலையும் பாடினார்.

பூபதிகள் தமது தலைமைப் பிரசங்கத்தில் ஆசிரமத் தைப் பற்றிச் சிறிது கூறிவிட்டு, இந்து முஸ்லிம் ஒற்று மையைப்பற்றிக் கூறுகையில்:—எல்லோரும் ஆண்டவனது மக்கள், ஆண்டவன் சன்னிதானத்தில் எல்லோரும் சமம், நாமெல்லோரும் சகோதரர்கள், நடை உடை முதலிய வெளித்தோற்றங்களின் வேறு பாட்டைக்கொண்டு வித்தியாசம் பாராட்டக்கூடாது.

“காணும் சொரூபமெல்லாம் ‘ஹக்கன்மலுஹர்’ எனப் பேணி ஷுஹுது செய்வாய்” என்று மேலோார்கள் கூறியிருப்பது ஈண்டு கவனிக்கவேண்டிய தவறியம். அப்படி ஒவ்வொரு சொரூபத்திலும் ஆண்டவனுடைய தோற்றம் வெளியாகி யிருப்பதையும், அவனன்றி யே ராஜாவும் இவ்வகிலத்தில் வெளியாகவில்லை என்னும் ஆப்த மொழியையும் உள்ளபடி உணர்வோமேயானால், ஒருவரை அன்னிய ரென்றும், ஒருவரை உறவினரென்றும், ஒருவரை உயர்ந்தவரென்றும், தாழ்ந்தவரென்றும் வித்தியாசங் காணமாட்டோம் என்பது போன்ற அநேக நீதிமொழிகளே, குர்ஆன் ஷரீபாகிய தலீலிலும், நாயக வாக்கியமாகிய ஹதீது ஷரீபிலும், திருக்குறள் முதலிய அநேக நீதிநூல்களிலிருந்தும், பல உதாரணங்கள் விளக்கமாக எடுத்துக்கூறி, பாபாஜான் மீதும், அவர்களுடைய இலவசமக்கள் சீர்திருத்த வாசக சாலை மீதும், அவ்வூர் முஸ்லிம்கள் சிலர் கொண்டிருந்த துவேஷத்தை மாற்றி சமரசம் அடையும்படி, சுமார் இரண்டு மணி நேரம் பிரசங்கம் செய்தார்கள். அதைக்கேட்ட பலரும் ஆனந்தமெய்தி, மறுநாளும் ஒரு பிரசங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று பூபதி அவர்களைக்கேட்டுக்கொண்டார்கள். பின்னர் வந்தனோபசாரம் கூறி மலர்மலை சாத்திப் பூபதி களை மகிழ்வித்தார்கள். மறுநாள் றஹ்மதுல்லாபுரம் ஸ்கூலில், ஷை ஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர் M. முஹம்மது பீர்கான் சாஹிபு, S. சையத் அப்துல் நபிஷா சாஹிபு இவர்களுடைய ஆதரவில் விருப்புற்றுக் கேட்டுக் கொண்ட ஆண் பெண் இருபாலர்களு மடங்கிய சில

அடித்ததுபோதும் அணைத்திடல் வேண்டும். 111

அன்பர்களுக்கு ஆன்மலாப சம்பந்தமான ஒரு அரிய பிரசங்கம் செய்தார்கள்.

அடித்ததுபோதும் அணைத்திடல் வேண்டும்.

1937-ஊ ஜனவரி-மீ ரெட்டியபட்டி மேல ஆஸ்பத்திரி சத்திர சிகிச்சையில் வல்லுனரான நேட்டிவ் டாக்டர் ப. அழகர்சாமி ரெட்டியார் அவர்கள் பூபதிகளால் நிறுவிய கழுதி அனாதாட்சக தருமக் கட்டிடத்தில் அடிக்கடி வந்து தங்கி, பொது ஜனங்களுக்கு வைத்திய உதவி புரிந்து வருவதாக வாக்களித்து அவ்வாறே அடிக்கடி வந்து வைத்திய உதவிசெய்துவந்தார்கள்.

ராஜபாளையம் என்னும் ஊரிலுள்ளார் சிலர் ரெட்டியார் அவர்களை ராஜபாளையத்தில் வந்திருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டதன்பேரில் ராஜபாளையத் திற்கே சென்றுவிடுவதாக எண்ணி ஒரு நாள் ரெட்டிய பட்டியிலுள்ள தன் வீட்டு மேல் மாடியிலிருந்த மருந்துச் சாமான்களை எடுத்துவரும்பொருட்டு மாடியின்மீது ஏறும் பொழுது படிக்கட்டுகளிலிருந்து தவறிக் கீழே விழுந்து பல மானகாயம்பட்டுப் படுக்கையிலிருந்தார். அன்றிரவு அவரது கனவில் பூபதிகள் உருவந் தோன்றி அனாதாட்சக தருமக் கட்டிடத்தில் இருந்து வைத்தியம் செய்துவருவதாக ஒப்புக் கொண்ட நீர், அதற்கு மாறாக ராஜபாளையத்திற்குப் போக நினைத்ததனால் உமக்கு இப்படிப்பட்ட துன்பம் நேர்ந்திருக்கிறது என்று கூற, ரெட்டியார் உணர்ந்து பூபதி அவர்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தார். சில தினங்களுக்குப் பிறகு தன்னைப் பார்க்க வந்த பூபதிகளைக் கண்டதும், டாக்டர் எழுந்திருக்க முடியாத அவ்வளவு அதிகமான தன் நோயையும் கவனியாது திடீரென்று ஆவேசம் வந்தவர்போல் எழுந்து, பூபதிகளின் பாதத்தில் அடியற்ற மாம்போல் விழுந்து, தான் செய்த தவறை மன்னிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். பூபதிகளும் ஆண்டவன் அருளால் ஒன்றும் குறைவு வராது என்று கூற, சில தினங்களுக்குள் அழகர்சாமி ரெட்டியாருக்கு எழுந்து நடமாடும்படியாக நோய் குணமாகி விட்டது.

ஆய்ப்பாடியில் மஹா பிரசங்கம்.

தரங்கம்பாடிக்குச் சமீபமுள்ள ஆய்ப்பாடி, ராத்தி பத்துல் காதிறிய்யா பீ - அலாமத்தில் இஸ்லாமிய்யா சங்கத் தார்கள், பூபதி அவர்களை தங்கள் சங்கத்திற்கு வந்து ஒரு முறை பிரசங்கம்செய்ய வேண்டுமென்று பல வருஷங்க ளாகக் கேட்டுக்கொண்டே வந்தார்கள். பூபதிகளுடைய யோக ஞான நியதிகள், அவ்வாறு சென்று பிரசங்கம்செய்ய இடந்தராம லிருந்துவந்தது. கடைசியாக ஷே சங்கத்தார் கள், 5—6—37 உ முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுடைய ஜன்ன விழா வைபவத்தின்போது நடைபெறும் மகா நாட்டையாவது வந்து திறந்துவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்குப் பூபதிகள் தங்களுக்கு இப்பொழுது உடல் நலம் சரியாக இல்லாத காரணத்தால் வரமுடியவில்லையென்று மறுத்தும் அவர்கள் பிடிவாதமாய் கொடிக்கால்பாளையம் காப்டன் முகம்மது இஸ்மாயில் அவர்கள் வசம் செலவுக்குப் பணம் அனுப்பி எப்படியும் கண்டிப்பாக அழைத்துவர வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சென்றார்கள். அதுகாரணத்தால் பின்னரும் மறுக்கமுடி யாமல் மகா நாட்டுக்கு வருவதாக இசைந்து ஹிஜ்ரி 1356-௭௭ றபீஉல்அவ்வல்-யீ பிறை 25 (5—6—37) சனியன்று ஆய்ப்பாடிக்குச் சென்றார்கள். ஷே சங்கத் தார்கள் பூபதிகளை பெருஞ் சிறப்புடன் குதூகலமாக எதிர்கொண்டு வரவேற்று மகா நாடு நடக்கு மிடத்துக்கு அழைத்துச் சென்று ஆசனத்தமர்ந்ததும் கீழ்க்கண்ட வரவேற்பு வந்தனோபசாரப் பத்திரத்தை வாசித்தளிக்க முன் வந்தார்கள்.

தம்மை அளவுகடந்து புகழ்ந்திருப்பதாகப் பூபதிகள் குறிப்பாலறிந்து, உபசாரப் பத்திரத்தை மகா நாட்டுக் கூட்டத்தில் படிக்கவேண்டாமென்று கூறி, உபசாரப் பத்திரத்தைக் கையில் வாங்கிக்கொண்டார்கள்.

உபசாரப் பத்திரத்தின் சரியான நகல்:—

சாவசுவரட்சகனும் சாட்சாத் கருணாகிதியுமாகிய
அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால.

சிறைசெல்வத் திருவாரூர் வாசரும்,

வேதாந்த பாஸ்கரன், ஞானக் களஞ்சியம்,

ஞானயோக ரகசியம், ரூஹுல் இஸ்லாம்

முதலான பல பிரபல அரும்பெரும் நூற்களின் ஆசிரியரும்,
“ஞான சூரியன்” பத்திரிகாதிபருமான அல்ஆரிபு பில்லா(ஹ்)

மேளலானு, கருணை ஆனந்த

முஹம்மது இபுரஹீம் ஞானபூபதி அவர்கள்

நிஸ் 1356-1357 ராஜீஉல்அவ்வல்-மா-பிறை 25 (5—6—37)

எனக்கிழமையன்று

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் ஐனாவிழா வைபவ

மஹாநாட்டைத் திறந்து வைத்தபோழுது

ஆய்ப்பாடி ராத்திரத்துல் காதிரிய்யா பீ - அலாமத்தில்

இஸ்லாமிய்யா சங்கத்தார்தளால் வாசித்தளிக்கப்பெற்ற

வரவேற்பு வந்தனோபசாரப் பத்திரம்.

அன்புமாரீங்கம் நடைத்தோங்கவந்த அநுண்முகிலே!

மோவதம்விலையைத் தேனெனப்புகட்டும் ஞானபூபதியவர்களே!

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்! வறஹ்மத்துல்லாஹி வ பறக்காத்துஹு

வருக! வருக!! தங்கள் வருகை நல்வருகையாகுக!!!

பாவலர் போற்றும் பாவலர் பேருமானே!

தங்களைத் தெரிசித்து, தங்கள் திருவசனங்களைச் செவி
மடுக்கும் புண்ணிய நான் எந்த நாள்! எந்த நாள்! என்று
எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த எங்கள் கண்களும் மனமும்
புனகாங்கிதம் அனைய, இவண் விஜயம் செய்து அரிய
பெரிய சொற்பொழிவாற்றி மகிழ்விக்கப்பெறும் எங்கள்
பாக்கியமே பெரும் பாக்கியம்.

பரிசுத்த இஸ்லாத்தின் பரிபாலன மணியே!

தங்கள் கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், கருணை, பொறை, நிறை, சாந்தமாகிய நற்செயல்களைப் போற்றிப் புகழுவதற்கு எங்களுக்குப் பல நாவுகள் வேண்டுமேயன்றி இவ்வொரு நா புகழுதல் சாலுமா?

வானபூதீயை மாண்புடனுணர்ந்த ஞானபூதீயே!

“தன்னை அறிந்தோர் தலைவனை அறிவார்,” என்னும் அருட்பெரும் போதனையாற்றிய அன்புடைப் பெரியோ! தங்கள் அரிய பிரசங்கமாரி என்னும் நல்லுணவால் மழை முகம் கண்ட பைங்குழ்களைப்போல் விகசிதம் பெற்றும் பூதெய்தினும்.

உள்ளத்திருள்போக்தும் ஒளிக்கழ் பானுவே!

‘யாம் பெற்றபேறு பெறுக இவ்வையகம்’ என்னார் உயரிய நோக்கத்துடன் கருணை மேலீட்டால் தாங்கள் அநேக அரிய பெரிய நூற்களை எழுதி வெளியிட்டதுடன், பிரசங்கவாயிலாகவும் உழைத்துவருவது, “பொன்மலர் நாற்றமுடைத்து” என்னும் முதுமொழிக் கிலக்காகத் திகழ்கிறீர்கள். தங்களது அன்பு குடிகொண்ட அகமும், அருள் குடிகொண்ட முகமும், இன்பங்குடி கொண்ட வசனங்களும் எங்களைப் பரவசப்படுத்துகின்றன.

அருணிறைந்தோளிரும் கருணைநீதியே!

தாங்கள் எங்கள் அழைப்பிற்கிணங்கி விஜயம் செய்து எங்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி மகிழ்வுறச் செய்தீர்கள். தங்களுக்கு அரோக திடகாத்திரமும் நெடிய ஆயுளும் கொடுத்து, உலக மன்பதைகள் சீர்திருந்தும் விதமாக பிரசாரம் புரிந்து திகழுமாறும், தாங்கள் விஜயம் செய்து

விசேஷத்தால் எங்கள் சங்கம் மேன்மேலும் அபிவிருத்தி யடையுமாறும் எல்லாம் வல்ல இறைவனான அல்லா(ஹ்) ஜல்ல ஷானுஹு வதஆலா நல்லருட் கருணைபுரியுமாறு பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம் தங்கள்,

ஆய்ப்பாடி, } ராத்திபத்துல் காதீர்ய்யா
5—6—37. } பி. அலாமத்தில் இஸ்லாமிய்யா
சங்கத்தார்கள்.

பூபதி அவர்கள் மகா நாட்டைத் திறந்துவைத்துச் சில வார்த்தைகள் கூறியபிறகு, மகாநாடு ஆரம்பமாயிற்று. மகா நாட்டுத் தலைவரும் வேறு சிலரும் பிரசங்கம் செய்தார்கள். அன்று மாலையில் ஞானசம்பந்தமாக ஒரு பிரசங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று பூபதி அவர்களை கேட்டுக்கொள்ள, பின் வருமாறு ஒரு அரிய சொற்பொழிவாற்றினார்கள்:—

அன்பர்களே!

நமது மார்க்க நாயகமாகிய முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுடைய பிறந்ததின விழாவை இன்று இவ்வளவு பெருஞ் சிறப்புடன் நீங்கள் கொண்டாடியதற்காக, நாம் மிக மிக மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இன்று காலையில் பிரசங்கம் செய்தவர்களெல்லாம் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்றி நடக்கவேண்டுமென்பதையே வற்புறுத்திக் கூறினார்கள். இவ்விஷயம் இன்று நேற்றல்ல; பல வருஷங்களாகப் பல மகா நாடுகளிலும், கூட்டங்களிலும் ரசூலுல்லா அவர்களைப் பின்பற்றவேண்டும் என்றே பேசி வருகின்றோம். ஆயினும், அதனால் பலன் எற்பட்டதா? யாராவது பின்பற்றி நடந்தார்களா? என்று பார்த்தால் பதில் கூற நாவெழுவில்லை. காரணம், நாயகம் அவர்களுடைய உயரிய ஒழுக்க முறைகளைப் பின்பற்றுவதாயின் அவர்களுடைய குணகுணங்களில் பதினாயிரத்தில் ஒரு பங்கேனும் நாம் பெருதவர்களாயிருப்பதே யாகும் யானை யைப்போலப் பூனையும் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால்

எவ்வாறு கூடும். - யானையின் உருவம் தோற்றம் பெருமித
கூட முதலிய வெல்லாம் பூனைக்கு வருமா? முகம்மது நபி
(ஸல்) அவர்களோ தனக்கெனவாழாப் பிறர்க்குரியானர்;
தனக்கென ஒன்றையும் சேமித்துவைத்துக் கொள்ளாதவர்
கள். தன்னுடைய தெல்லாம் பிறருடைய நன்மைக்கென்றே
கருதுகிறவர்கள், நாமோ உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொரு
ளும் கிடைத்தாலும், அவா அடங்காதவர்களா யிருக்
கிறோம். செல்வங்களெல்லாம் சேமித்துத் தனக்கென்றே
வைத்துக்கொள்ள நினைக்கிறோம். அதுமாதிரி மின்றி,
தொடர்ந்து வரும் சந்ததியார்களெல்லாம் அப்படியே பிற
ருக்கு ஈயாமல் அழிக்காமல் வைத்திருக்க வேண்டுமென்றும்
கருதும் சுபாவமுடையவர்களா யிருக்கின்றோம். நாயகம்
அவர்களோ அவ்வாறில்லை; ஏனென்றால்:—

நாயகமவர்கள் கேட்டவர்களுக்கு இல்லையென்று
சொன்னதில்லை. அவர்கள் நாளைக்கென்று ஒன்றும்
வைத்திருக்கமாட்டார்கள். ஒரு தடவை நாயகமவர்களுக்கு
தொண்ணூறுபிரம் (90,000) தங்க நாணயம் வந்தன.
அவைபனைத்தையும் விரிப்பின்மீது பரப்பிவைத்துக் கேட்ட
வர்களுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். முழுவதையு
ம் கொடுத்த பின்பே அவ்விடத்தை விட்டு எழுந்தார்கள்.
அவர்களிடம் எங்கிருந்தாவது பொருள் வந்தால் அதைச்
செலவு செய்யும்வரை அவர்களுக்குத் திருப்தியுண்டாகாது.
செலவிடாமல் அப்பொருள் வீட்டிலிருந்தால், வீட்டில்
தங்கவுமாட்டார்கள். ஒரு சமயம் நாயகமவர்களிடம் நான்கு
ஒட்டகங்களின் சுமையில் தானியங்கள் வந்தன. அவர்
களின் ஊழியத்திலிருந்த ஹஸரத் பிலால் அவர்கள், அத்
தானியங்களைக் கடை வீதியில் கொண்டுபோய் விற்குார்கள்.
வீற்றுமுதல் நாணயத்தில் ஒரு பாகத்தை, ஒரு யூதனுடைய
கடனுக்காகக் கொடுத்து விட்டு நாயகமவர்களிடம் வந்து
கடந்ததைச் சொன்னார்கள்.

“அப்பணத்தில் மிச்சமுண்டா” வென்று அவர்கள்
கேட்க, கொஞ்சம் மிச்சமிருக்கிறது என்றார்கள். அப்
போது கொஞ்சமாவது மீதியிருக்கும்வரை நான்வீட்டிற்கும்

போக முடியாது என்று சொல்ல, ஹஸரத் அவர்கள் “நான் என்ன செய்வது! கேட்பவர் ஒருவரும் இல்லையே என்றார்கள். அன்றிரவு முழுவதும் நாயகமவர்கள் பள்ளி வாசலிலேயே இருந்துகொண்டார்கள். மறுநாள் ஹஸரத் அவர்கள் நாயகமவர்களிடம் வந்து “யாரகூலுல்லா! ஆண்டவன் உங்களுக்கு இலேசாக்கிவிட்டான். அஃதாவது:— இருந்ததைப் பங்கிட்டுவிட்டேன் என்று சொல்ல, அவர்கள் ஆண்டவனைத் தோத்திரம் செய்துவிட்டு வீட்டுக்குச் சென்றார்கள்.

ஒரு சமயம் நாயகம் மேலாடையிலுள்ள மலிருப்பதையறிந்து, ஒருவர் ஒரு மேலாடை கொண்டு வந்து கொடுக்க. நாயகமவர்கள் அதை அணிந்துகொண்டார்கள். கொஞ்ச நேரத்திற்குள் அவர்களிடம் ஒரு ஸஹாபிவந்து “இந்த மேலாடை நன்றாயிருக்கின்றதே! என்று சொல்லவும், அவர்கள் அதையெடுத்து அவருக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். அவர் வாகிகிக்கொண்டு வெளியில் வரவும், ஜனங்கள் அவரிடம் “நாயகமவர்களுக்கு மேலாடை அவசியம் தேவை யிருக்கிறதென்பதும், யாராவது கேட்டால் அவர்கள் மறுப்பதில்லை யென்பதும் உமக்குத் தெரியுமே! என்று சொல்லிக் கண்டித்தார்கள். அப்போது அவர் “ஆம்! நான் பரக்க (ஐக விசேஷ) த்துக்காக வாங்கியிருக்கின்றேன். இவ்வஸ்திரத்திலேயே என்னைப் பொதிந்தடக்க வேண்டி மென்பதற்காகத்தான் வாங்கினேன் என்றார்.

நாயகமவர்களிடம் விருந்தினர்கள் வந்தால் அவர்களுக்கு மிகுந்த உபசாரம் செய்வார்கள். அவர்களுடைய தாராளத்திற்கு முஸ்லிம்கள் மட்டும் பாத்திரவான்களென்றில்லை. முஸ்லிம்களல்லாதாரும் அவர்களிடம் அடிக்கடி விருத்தினராய் வருவார்கள். அவர்கள் வித்தியாசம் பாராட்டாது அவர்களுக்கு உபசாரம் செய்வார்கள். ஓர் இரவு, ஒரு காரிர் நாயகமவர்களிடம் விருந்தாளியாய் வர, அவர்கள் அவனுக்கு ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் எழு ஆட்டின் பாலைக் கறந்துகொடுக்க அவன் முழுமையும் பருகிவிட்டான். அன்றிரவு வீட்டிலுள்ள எல்லாரும் பட்டினியாய் இருக்க

நேரிட்டது. நாயகமவர்களின் சுயநல மறுப்பையும், அவர்களின் தாராள சிந்தையையும் அக்காபிர் கண்டு, அன்று காலை யில் முஸ்லிமாய்விட்டார். இதேவிதமாக அபூபஸ்ரா கப்பாரி என்பவர் இஸ்லாத்தில் சேர்வதற்கு முன், நாயகமவர்களிடம் விருந்தினராய் வர, வீட்டில் அன்றிரவு ஆகாரத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருந்த பால் முழுமையும் அவருக்குக் கொடுத்துவிட்டு, வீட்டிலுள்ள எல்லோரும் பட்டினியாயிருந்தார்கள். நாயகமவர்களுக்கு மிகுந்த துன்பத்தைக் கொடுத்த தக்கீப் கூட்டத்தார் மதினாவிற்கு வந்தபோது, அவர்களுக்கு வேண்டிய செளகரியங்களை யெல்லாம் அவர்களே நேரில் கவனித்துவந்தார்கள். நாயகமவர் களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் யூதர்கள் பலவித இடையூறு செய்து வந்தும், அவர்களை அன்பாக நடத்தி வந்தார்கள். யூதர்களின் வியாதியஸ்தர்களையும் பார்த்து வந்தார்கள். ஒரு சமயம் நாயகமவர்கள் ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும்போது அவ்வழியாக ஒரு யூதனுடைய பிரேதத்தைக்கொண்டு போவதைக் கண்டு, அவர்கள் எழுந்து நின்றார்கள். அப்போது பக்கத்திலிருந்தவர்கள், நாயகமவர்களிடம் “இஃது ஒரு யூதனுடைய பிரேதம்” என்று சொல்ல, அவர்கள் “அது ஒரு ருஹை (ஆன்மாவை) யுடையதன்றோ? என்று சொன்னார்கள். நஜ்ரான் மாகாணத்திலுள்ள சுறிஸ்தவர்கள் நாயகமிடம் தூது வந்தபோது, அவர்கள் அன்னிய மதஸ்தராயிருந்தும், அவர்களைப் பள்ளிவாயிலி லிறக்கி வைத்ததோடு நில்லாமல், அவர்கள் வணக்கத்தையும் அங்கு வைத்து நடத்துவதற்கு இடங்கொடுத்தார்கள். அவர்களுக்குப் போதுமான உபசாரமும் செய்தார்கள்.

இத்தகைய பெருங்குணம் நமக்கெல்லாம் வருவது மிக அருமை. அத்தகைய குணங்கள் நமக்குவரவேண்டுமானால், “ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டிவளர்த்தால் தன் பிள்ளை தானே வளரும் என்றபடி நாம் பரோபகார சிந்தையையே மேற்கொண்டு நடந்து வருவோமேயானால், முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுடைய பெருங்குணங்களில் சில பாகமாவது நம் மிடம் வந்து பொருந்தும், அன்றியும் முஹம்மது நபி (ஸல்)

அவர்கள் இல்லறத்தை மட்டுந்தான் மேற்கொண்டிருந்தார்கள்
என்றும், இஸ்லாத்தில் துறவாச்சிரமம் அனுஷ்டிக்கப்
படவில்லை யென்றும் கூறிவருகிறார்கள். முஹம்மது நபி
(ஸல்) அவர்கள் ஹிராமலையில் பல காலம் ஏகாந்தமாய்த்
தங்கியிருந்து கடுமையான தவம்புரிந்து, அங்கிருந்தே
ஞானோதயம் பெற்றுவந்தார்கள். ஆகையால், நாமும்
இல்லத்திலிருந்தாலும் சில காலம் ஏகாங்கியாய் தனித்து
தவஞ்செய்தாலன்றி,

உண்டதே வுண்டு வுடுத்ததே வுடுத்து
அடிககடி வுரைத்ததே வுரைத்துக்
கண்டதே கண்டு கேட்டதே கேட்டுக்
கழிந்தன கடவுளை எல்லாம்

என்றபடி நமது வாணனை வீணாகப் போக்கிவிடுவோம்.
முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் துறவாச்சிரமத்தையும்
மேற்கொண்டிருந்தார்கள் என்ற விபரம் நமது வேதாந்த
பாஸ்கரன் என்னும் நூலில் ஆசிரியர் இயலிலும், எனது
குருநாதர் என்னும் நூலில் விரிவாய்க் கூறப்பெற்றிருக்
கிறது என்று விரிவாய்க் கூறிமுடித்தார்கள். கூட்டிட்டு
லுள்ளார் பலரும் கேட்டு ஆனந்தபரவச மடைந்தார்கள்

பூபதிகளின் தேக அசௌக்கியமும்
அது சம்பந்தமாக அன்பர் கடிதமும்.

பூபதி அவர்கள் ஆய்ப்பாடியில் மேற்கண்டவாறு
நெடியதோர் பிரசங்கம் செய்ததால் சரீரம் மிகவும் களைப்
படைந்தது. அதுகண்ட தலைவர் சென்னை ஆமீர்சாட்சா
சாஹிபு அவர்களும், சென்னை J. M. ஷரீபு அவர்களும்,
மன்னார்குடி முஹம்மது யூசப் பாவலர் முதலானவர்களும்
மேவண்டிய செளகரியத்தைச் செய்துகொள்ளும்படி ஏற்பாடு
செய்தார்கள். அவர்களில் சென்னை J. M. ஷரீபு அவர்
கள், சென்னைக்கு வந்தவுடன் அங்கு தங்கியிருந்த நான்
இது விஷயத்தை, பூபதிகளின் பேரன்பினராகிய கொழும்பு

M. S. M. புறாரி அவர்களுக்கு கடித மூலமாய்த் தெரிவித்தேன். அதுகண்ட புறாரி அவர்கள் மிக்க தூயரமுற்று ஆண்டவனைத் துஆசசெய்து பூபதி அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதி யிருந்தார்கள். புறாரி அவர்களின் ஆன்பின் பெருக்கத்தையும் ஆர்வத்தையும் என்னையிடர்களுர் அறிந்து, இவ்வாறு குருபிராணிதத்தில் அன்பு ரெஷுத்தவேண்டும் என்பதற்காகவே அக்கடிதத்தில் நகலை கடைசியில் பிரசுரிக்கப்பெற்றிருக்கிறது.

பூபதி அவர்கள் பாடிய

தமிழ் சுபுஹான மௌலிது அர்சியற்றியது.

மாட்சிமை தங்கிய நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களுடைய ஜனன சீதமாகிய சுபுஹான மௌலிது வசீஸை அரபி பாஷையில் ஓதிவருவதால் சிறந்த உலமாக்களுக்கவர் நினையோர்களுக்குப் பொருள் விளங்காமலும், அப்பாடலின் நவாசங்களை அனுபவிக்கமுடியாமலும் இருக்கின்றார். அதைத் தமிழ் வசனமாக (ஹிகாயத்தாக) ஏம், தமிழ்ப் பாடல்களாக (பைத்துகளாக)வும் இயற்றி வெளியிட்டால் எல்லோரும் உணர்ச்சி ததும்ப ஓதுவார்களே என்று, பூபதி அவர்கள் வெகு நாட்களாக எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். சுபுஹானமௌலிதை தமிழில் மொழிபெயர்த்துத்தர, அரபி பாஷையில் மிக்க பாண்டித்யமுடைய மௌல்வி ஓருவார்கிடைக்காமையால், அவர்கள் எண்ணம் பூர்த்தியாகாமல் காலந்தாழ்த்தே வந்தது. பூபதி அவர்கள் அரபி தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளரைப் பற்றிப் பலரிடமும் விசாரித்து வந்தார்கள்.

ஒரு நாள் பூபதி அவர்கள் கூத்தாநல்லூர் சென்றிருந்த ஞான்று, அங்கு பல மௌல்விகளை விசாரித்துத் திரும்புகாலையில் ஷையூர் அரபிக்கலாசாலை மத்ராஸா மன்பஉல் உலா

நாவிர், (Principal) மௌலானு மௌல்வி ஹாஜி ச. அ. முஹம்மதலி ஆலிம் சாஹிபு அவர்களைச் சந்தித்து, சாவகாசமிருந்தால் தாங்களே மொழிபெயர்ப்புச் செய்து கொடுக்கலாமே! என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு, அவர்கள் எனக்கு இப்போது செனகரியமில்லை, புதக்குடியில்முஹம் மது அப்துல்லா ஆலிம் சாஹிபு நூரிய்யி என்பவர்கள் இதை மொழிபெயர்க்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள்; அவர்கள் இப்பொழுது கூத்தாநல்லூர் சாந்திப் பிரகடன சபையா ரால வெளியிடப்பெற்ற குர்ஆன் திருமறைத் தமிழுபையை யும் சரிபார்த்துக் கொடுத்தவர்கள். அவர்களே உங்கள் மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றிவைக்கத் தக்கவர்கள். அவர் கள் மிக்க நற்குணமுடையவர்கள் காட்சிக் கெரியராய் இன்சொல் கூறுபவர்கள் என்று கூற, பூபதி அவர்கள் புகழ்மங்கலம் ப. தி. முஹம்மது உசைன் ஹாஜியார் அவர் களைப் புதக்குடி மௌலானு மௌல்வி கா. அ. அல்ஹாஜ் அப்துல்லா ஆலிம் சாஹிபு நூரிய்யி அவர்களிடம் சுபஹான மௌலிதை மொழிபெயர்த்துக்கொடுக்கச் சவுகரியமுண்டா? என்று தெரிந்துவரும்படி அனுப்பினார்கள்.

புதக்குடி என்பது அழகிய சிறு கிராமம். தஞ்சை ஜில்லாவின், கொரடாச்சேரி பாரிஸவே ஸ்டேஷனுக்குத் தென்பால் மூன்றா மைல தூரத்திலுள்ளது.

அல்ஹாஜ் வாரியும், பிணங்கு கனதன விபாபாரியுமான நூர்முஹம்மது றுவுத்தர் அவர்கள் தமது ஏராளமான செல்வத்தைக்கொண்டு தாராள மனத்துடன் புதக்குடியில் அரபிக் கலாபாலை ஏற்படுத்திவைத்துக் காலஞ்சென்றனர். அது பததல் அக்கிராமம் தென்னிந்தியாவிலுள்ள பல முஸ்லிம் மாணவர்களைப் பயிற்சி செய்து உலமாக்களாகச் செய்யுமிடமாக விளங்கியது.

அக்கலாஸால்கு ராயவேலுரார் பாக்குபாத்துஸ் ஸால் ஹாத் மத்பாஸாவின் தலைமை ஆசிரியராகிய, கதீம்சல் உலமா மௌலானு மௌல்வி ஹலாத் அப்துல்ஹாப் ஸாஹிப்

அவர்களிடம் கல்வி பயின்ற பிரதம மாணாக்கராகிய மௌலானா மௌல்வி ஹாபிஸ் ஹாஜி, அப்துல்கரீம் ஸாஹிப் (பாக்கவி) அவர்களைத் தலைமை ஆசிரியராகக் கொண்டு நடைபெற்று வந்தது. அப்துல்கரீம் அவர்கள் உயரிய உத்தம குணமுடையவர்கள். ரசூலுல்லா அவர்களுடைய பெருங் குணங்களுக்கு இலக்கியமாகக் கூறத்தக்கவர்கள். மேலும் அப்துல்கரீம் ஹஸரத் அவர்கள் மஞ்சக் குப்பம் பட்டேசா சாஹிப் அவர்களை ஞானாசிரியராகக் கொண்டு ஞானகலையில் தேர்ச்சியானவர்கள். இத்தகைய பெரியார் புதக்குடி மத்ரஸாவில் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தபொழுது மௌலானா மௌல்வி கா. அ. அல்ஹாஜ் முஹம்மது அப்துல்லா ஆலிம் சாஹிப் நூரிய்யி அவர்களும், ஷே மத்ரஸாவில் உதவி ஆசிரியராக இருந்துவந்தவர்கள். ஷே அப்துல்கரீம் ஹஸரத் அவர்களுடைய அன்பையும்பெற்று அவர்களோடு மக்கா யாத்திரையும் சென்று வந்தவர்கள். அவர்கள் மூலமாய் மஞ்சக்குப்பம் பட்டேசா சாஹிப் ஹஸரத் அவர்களையும் ஞான போதகாசிரியராகப் பெற்று, அவர்கள் கிருபைக்குப் பாத்திரமானவர்கள். இன்னும் ஹைதராபாத் ஸூபி ஹஸரத் முதலிய பெரியார்களிடத்திலும் நெருங்கிப்பழகி அன்னவர்களுடைய கருணையைப் பெற்றவர்கள்.

இத்தகையாரிடம், பூதமங்கலம் ப. சி. முஹம்மது உசைன் ஹாஜியார் பூபதிகளுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார்கள். முஹம்மது அப்துல்லா ஆலிம்சாஹிப் நூரிய்யி அவர்கள், ஏற்கனவே பூபதிகளின் பெருமையை நன்கறிந்தவர்களாதலாலும், ஷே மகான்கள் அப்துல்கரீம் ஹஸரத் அவர்கள் மூலமாகவும், பட்டேசா ஹஸரத் அவர்கள் மூலமாகவும், பூபதிகள் ஞான சம்பந்தமானவர்கள் என்பதைக் கேள்விப்பட்டிருந்தபடியால் மிக்க சந்தோஷமடைந்து, ஞானபூபதி அவர்களிடம் நெருங்கிப் பழக எப்பொழுது சமயம் வாய்க்கும், அவர்களிடத்திலுள்ள ஞான சம்பந்தத்தை எவ்வாறு உணரலாம் என்று தாகமுற்றிருந்த அவர்களுக்குத் தண்ணீரானது வலிய அழைப்பதுபோலிருந்த

தமிழ் சுபஹான மௌலிது அச்சியற்றியது. 123

தனால், உடனே அழைக்கப் போனவர்களுடன் கூடவே விஜயபுரம் வந்து, பூபதிகளோடு அளவளாவி மகிழ்ந்து அவர்களோடு ஒரு வாரம் வரையில் தங்கியிருந்து அரபி சுபஹான மௌலிதை தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்தார்கள்.

அதைப், புதக்குடி அந்தூர் முஹம்மதிய்யு மத்ராஸா தலைமை ஆசிரியர், கினியனூர் மௌலானா மௌல்வி ம அப்துல் ஹமீது பாவில நூரியயி அவர்களால் ஒப்பிட்டுச் சரிபார்க்கச் செய்து, ஞானபூபதிகள் தமிழில் சொற்களை பொருட்சுவை நிரமபி மதுரம் ததும்பும் அழகிய பாடல்கள் (பைத்துகள்) இயற்றி 12-7-37-ல் அச்சியற்றி வெளியிட்டார்கள்.

அந்தூலைக் கொரடாச்சேரிக்கடுத்த அத்திக்கடை ஜனாப் அ. செ. நத்தர்சா ருவுத்தர் அவர்கள் முயற்சியால் அத்திக்கடையில் குத்பாபள்ளி முகப்பில் 18-8-37 வியாழக்கிழமை இரவு மௌலிது ஒதுவதாகப் பலருக்கும் அழைப்புப் பத்திரிகைகள் அனுப்பினார்கள். ஷே. அ. சே. ந. அவர்களது நண்பர்கள் சிலர், தங்கள் தங்கள் செலவில் பூப்பந்தல், தபற்கு முதலான திருப்பணியி லீடுபட்டு அழகாகச் சிங்கா லிக்கப்பெற்ற பூப்பந்தலில், சிறந்த பல வெளியூர் உலமாக்க ளும், புதக்குடி அந்தூர் முஹம்மதிய்யு மத்ராஸா (அரபிக் காலேஜ்) ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் ஆனந்த பரவசத்துடன் வந்து குழுமினார்கள். உள்ளூர் வெளியூர் முஸ்லிம் ஜமா அத்தார்கள் எகோபித்து தக்பீர் சொன்னவர்களாக நிறைந்திருந்தார்கள். அத்தகைய சிறந்த மஜ்லிஸில், சில உலமாக்கள் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பைப்பற்றிய பல பிரசங்கங்கள் புரிந்தார்கள். பின்னர், உலமாக்கள் அரபியில் சுபஹான மௌலிதை ஒதினார்கள். அதே இராகத்தில் ஞானபூபதிகள் தங்களது புதல்வர் K. M. ஜமால் முஹிடித்தின் என்பவரால், தமிழ் சுபஹான மௌலிது பைத்தையும், ஹிகாயத்தையும் ஒதி, தமிழிலே துஆவும் ஒதச்செய்து அரங்கேற்றினார்கள். அதைக்கேட்டு சகல உலமாக்களும் சபையோர்களும் மகிழ்வெய்தினார்கள். சில

உலமாக்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பூபதிகள் சக்க பதி லிறுத்தார்கள், இத்தகைய தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு மிக்க அவசியமென்றும். அதிலும் ஞானபூபதிகள் வாக்கிலிருந்து மணிமணியாக வெளியானது விச்சடத்தினாம விசோடமென் றும் உலமாக்கள் பிரசங்கமாரி பொழிந்தார்கள். ஏனையோர்கள் மர்ஹபா! மர்ஹபா!! (சோபனம் - சோபனம்) ஆமீன்! ஆமீன்!! யாறபபஸ் ஆலமீன் என்று எகமவதாய் சிரக்கம்பததுடன் கூறிய ஸ்காஷங்களுடன் ஆவாபிந்து ஆனந்த பரவசம் அடைந்தார்கள். தெய்வ, பூவந்தி, புஷ்பம் முதலானவைகள் வழங்கப்பெற்று இனிது நிறைந்தவறியது.

அறியாமை -- ஆடை.

சூரியன் உதயமாவதைக்கண்டு புஷ்பங்கள் பலர்ந்த மணம் வீசுகின்றன. பறவைகள் சந்தோஷித்து ஆரவாரம் செய்து பாடுகின்றன. விலங்கினங்கள் களித்து எழுதுகின்றன. மக்கள் பலர் துதித்து வணங்குகின்றனர். தொழிலாளர்கள் குதூகலத்துடன் தங்கள் தொழிலைத் தொடங்குகின்றனர். சூரியனைக் கண்டவுடன் ஆர்தைகள் பெருந்தலை பாழுகின்ற றன. நரிகள் பதுங்குகின்றன. கள்வர் ஓலிகின்றனர். சில நாய்களும் காரணமின்றிக் குரைக்கின்றன. ஆதாமிபாண்டை பூபதிகளால் வெளியிடப்பெற்ற தமிழ் சுபுரணான மௌலிது என்னும் சூரியனைக்கண்டு சந்தோஷமுற்றவர் பலர். புகழ்க்குக் கொண்டாடியவர் பலர். வாங்கிப் படித்து ஒது மகிழ்க்குவார் பலர். நூற்றுக்கணக்காகப் புத்தகங்களைத் தருவித்துப் பலருக்கும் வழங்கி உளம் பூரித்தவர் பலர். இவ்வாறிருக்க, ஒருவர் இதன் புகழ்க்கண்டு பொழுது மனம் புழுங்கி முறு முறுத்துக் குரைக்கலாயினர். மனம் போனபடி பெல்லாம் வசைமொழி வரையலாயினர். அவர் நாக்மைப் பிடுங்கிக் கொண்டு சாகும்படியாக நாமும் எழுதிவிடுவோம். அவர் வாறு எழுதுவதற்காக பூபதிகளுடைய சம்மதம் கேட்டோம். என்னுடைய குற்றங்களைப் பெல்லாம் அவர் சரிவரக் கண்டு பிடித்து எழுதவுமில்லை. மிகவும், தூஷிக்கத் தெரிந்த

வருமல்ல. ஆகையால், அவர் அறியாதவரே யாவர். “அவர் தான் அறியாமல் எழுதினா, நாமும் பதிவுக்கு எழுதலாமா? ஆண்டவன் அவருக்கு நல்ல பத்தியைக் கொடுக்கட்டும்” என்று பதிலி அத்தார்கள். ஆகையால் நாமும் வாளா விடுத்தனம். உயர்குணமுடையார் சிறு விஷயங்களுக்காகக் கோபிக்கமாட்டார்கள். கோபிப்பார்களாயின், “குணமென்னும் குன்றிறறி நின்றார் வெகுளி கணமேயுங் காத்தலரிது” என்றபடி பிறரால் தாங்கமுடியாததாயிருக்கும். அவர்கள் இதபோன்ற அற்பரசெயலைக் கனவிலும் நினையார்கள். ஆகவே, நூல் வெளியிடுவோர் சிலர் தனது இழிசெயலைக் காட்டி, பரிசுத்த நூலை அசங்கியம் செய்துவிடுகிறார்கள்.

சூரியன் எல்லோருக்கும் பொதுவென்றறியாத ஒருவன் உச்சிப்பொழுதில் தன் வீட்டுக்கு நேராயிருக்கும் சூரியனைத் தனக்குமட்டுந்தான் சொந்தமென்று நினைத்து, மற்றவர்கள் சூரியனுடைய ஒளியின் பயனை அனுபவிக்கக்கூடாதென்றாலும் அதுபோல் சூர்ஆன் ஷரீபு, சுபுஹான மௌலிது முதலானவைகள் எல்லோருக்கும் பொதுவாயிருப்பதனால் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் அறிவுக்குத் தக்கவாறு உரை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள். அந்த முறையில், எம்பெருமானார் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களுடைய ஜன்னத் தமரகிய சுபுஹான மௌலிதுக்கு நானூறுபதிகள் தரிழ்ப்பாடலமைத்து வெளியிட்டுள்ளார்கள். சுபுஹான மௌலிது பொதுவென்றறியாத அறிவிலி, அருவல்லாவும், அவர்கள் சுபுஹான மௌலிதும் தனக்கே வகிச்சு ரொந்தமென்று மனம் புழுங்கி பிறர் பாடுவது தவறென்று தாஷிக்க முன்வருபவன் மூடர்களுக்குள் முதல் தாம்பூஸம் பெற்றந்தக்கவனாவான்.

ஒரு காட்டுப்பன்றி கண்ணாடி எவ்விதமிருக்குமென்று பார்க்க விருப்பிப்போய் கண்ணாடியைப் பார்த்துவிட்டு, அதில் தோன்றிய தண்ணூறுத்தை கண்டு, கண்ணாடி களங்க மற்றதென்று சொன்னார்களே! அதுவும் என்போன்ற ஒரு காட்டுப்பன்றியாகத்தானே யிருக்கிறதென்று நிந்தனை செய்து போயிற்றாம். அதுபோலவே, சினிமா பார்த்துப்

பார்த்துக் கண் கெட்டுப்போய் ஆப்போஷன் பெற்று
கொண்டு கண்ணாடி போட்டுக்கொண்ட குருடன் ஒருவன்,
கண் தெரிந்த ஒருவர் வழிகாட்ட நடந்து பிறர் நடைபாதைப்
பழிப்பதுபோல, வசனரூபமாகவோ செய்யுள்ரூபமாகவோ
ஒரு நூல் எழுத ஆற்றலில்லாமல், தெரிந்தவர்களுடம் கூலி
கொடுத்து நூல் எழுதி வாங்கி வெளியிடும் ஒரு அஞ்ஞானி,
ஞானமுள்ளவர்களை அஞ்ஞானி என்று குறிப்பிடுவதில்
வியப்பொன்றுமில்லை. அவன் ஐயோ! அறியாமல் பிதற்றி
கிற அறியாமை ஆமையே ஆமை!

—o—o—o—

1937-ஸ்ரீ மார்ச்சு-மீ சந்தர்ப்பத்தில், பூபதி அவர்
கள், தூத்துக்குடி அ. சி. வாலசுப்பிரமணிய நாடார் அவர்
கள் ஜாகையில் தங்கியிருந்தார்கள். அப்பொழுது கோவில்
பட்டியைச் சேர்ந்த சிப்பிகுளம் வாசரும், ஞானதிருவாழி
யுடையாரும், திருநெல்வேலிப் பக்கங்களில் ஆயிரக்கணக்
கான மாணவர்களை யுடையவர்களுமான மெ. சிக்கந்தர்
முருகத்தர் அவர்கள், பூபதி அவர்கள் பெருமையைக் கிளவி
யுற்று, அவர்களை நேரிற் காணவேண்டுமென்று விரும்பி, ஷை
வாலசுப்பிரமணிய நாடார் ஜாகைக்கு வந்து பூபதிகளைக்
கண்டனர். பூபதி அவர்களும் வரவேற்று, அன்புடன்
உபசரித்து, வந்த நோக்கத்தைக் குறிப்பாலறிந்து “கண்ணி
னுண் மணியாய் நின்ற காரணக் குருவைப்போற்றி” என்ற
பாடலைக் கூறினார்கள். அதைக்கேட்ட சிக்கந்தர் முருகத்தர்
அவர்கள் பிரமித்துப்போய், “நான் செய்த பாக்கியம்-நான்
செய்த பாக்கியம்” என்று இருமுறை மும்முறை அடுக்கிக்
கூறி வியந்தார்கள்.

பின்னர் பூபதி அவர்கள் கைவல்யசாமி மடத்திற்குச்
செல்வதாகப் புறப்பட்டார்கள். எல்லோரும் பின்னை
சென்று, பலர் பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டு
கைவல்ய சுவாமி மடத்துக்குச் சென்றார்கள். தூத்துக்குடி
யில் அநேக மடங்களிருக்கிறது. அவற்றுள் கைவல்ய
சுவாமி மடமும் ஒன்று. அம்மடத்தில் தற்போது மடாதி
பதியாகவிருக்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி வாசுதேவ சுவாமிகள் பன்னூற்
களையும் ஐயந்திரிபறக் கற்றுணர்ந்தவர்கள். பொதுவாக

ஜனங்கரிடத்தில் மிகவும் அன்புவாய்ந்தவர்கள். யாரிடத்திலும் இனிமையாகப் பேசுபவர்கள். அவர்களை, குணச்சந்திர சுவாமிகளென்றே கூறுவது தகும். அங்கு எத்தனை பேர் சென்றாலும் சிற்றுண்டியும் பேருண்டியும் அளித்துப் பிறருடைய பசிப்பிணியைப் போக்குவதில் மிக்க ஞாபகமுள்ளவர்கள். அத்தகைய சுவாமிகள், பூபதிகளையும், அவர்களுடன் வந்தவர்களையும் வரவேற்று உபசரித்தார்கள். பின்னர் பூபதிகள் அங்கு கூடியிருந்த அநேக சாதுக்கள் முன்னிலையில் பல யோக ஞான விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்னர் ஆரோபமும் அபவாதமும் என்பதின் விளக்கத்தைப்பற்றி அடியிற்கண்டபடி ஒரு பிரசங்கம் செய்ய நினைந்து,

அன்பர்களை !

இச்சந்தர்ப்பத்தில் உங்கள் முன்னால் ஆரோபம்-அபவாதம் என்பதைப்பற்றிச் சிறிது கூறலாமென்று எண்ணுகிறேன்.

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லும்
உத்தியாற் பந்தம் வீடென் றுரைக்கும்வே தாநத மெல்லாம்
மிததையா மாரோ பத்தாற் பந்தமா மபவா தத்தான்
முத்தியா மிவவி ரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய் 26

ஆரோப மததி யாசங் கற்பனை யாவ வெல்லாம்
ஒரோர்வத் துவினில் வேறே யோரோர்வத் துவினை யோர்தல்
நாளுடு பணியாய்த் தோன்ற னரனாகித் தறியிற் றேன்றல்
நீளுடு கானற் றேன்ற னிறந்தலம் வெளியிற் றேன்றல் 27

இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி
யொப்பமா யிரண்டற் றென்றா யுணர்வொளி நிறைவாய் நிற்கும்
அப்பிர மத்திற் றேன்று மைமபூத விகார மெல்லாம்
செப்புதற் பனையி னாலே செனித்தவென் றறிந்து கொள்ளே 28

என்று கைவல்ய நவநீத ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். அதன் வியாக்கியானம் தங்களுக்குத் தெரியாததல்ல, ஆனால் அடியேன் பிழையில்லாமல் சொல்கிறேனா என்பதை நீங்கள் கவனித்துக் கேட்டு என் குற்றத்தைத் திருத்துவீர்களென்றே கூறத்துணிகிறேன்.

ஆரோபமும் அபவாதமும்.

ஆரோபமென்பது கற்பனை. அதாவது ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளாகக் காண்டல் கயிற்றைப் பாம்பென்றும், கிளிஞ்சலை வெள்ளியென்றும், கட்டையைக் கள்வென்றும் காணுதல் ஆரோபம். பாம்பாகத் தோற்றிய கயிற்றைக் கயிருகவும், வெள்ளிபாகத் தோற்றிய கிளிஞ்சலைக் கிளிஞ்சலாகவும், கள்வனாகத் தோற்றிய கட்டையைக் கட்டையாகவும், அதாவது உள்ளதை உள்ளபடியாகக் காணுதல் அபவாதம். இத்தன்மைத்தான ஆரோப-அபவாதங்களை யோக ஞான வேதாந்த சாஸ்திரங்களானது ஆரோப யுக்தியால் பரப்பிரம்மத்தினிடத்து சகசீவ பரங்களைக் கற்பிதம் என்று கூறி, அபவாத யுக்தியால் சகசீவ பரங்களைப் பரப்பிரம்ம மாக்குகிறது.

நாம ரூபங்களில்லாமலும், இரண்டு என்னும் பாகுபா டில்லாமலும், அங்குளது இங்குளது என்று பகுத்துக் கூறும் தன்மையில்லாமலும், எங்கும் ஒரே படித்தாக அதாவது ஏகசொரூபமாக-ஏக தெய்வமாக-ஒரே எஸ்து வாக-ஒரே பொருளாக அகண்ட ஞானசோதி சொரூபமாக-சுயம்புவாக - அருட்கருணைரிதி ஆண்டவனாக - சுடர்ப் பிழம் பாகப் பிரகாசிப்பது எதுவோ! அதுவே பிரம்மம். அத்தகைய பிரம்மத்தினிடத்தில் உண்மையேபோல் தோற்றும் பிருதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பஞ்ச பூதங்களும் அவற்றின் விகாரமாகிய அண்டபகிரண்ட சர-அசரங்களும், கற்பிதத்தால் தோற்றியவை. கயிறு சர்ப்பமாகத் தோற்றியபோது, ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்து, எதார்த் தத்தில் கயிற்றில் சர்ப்பமும், சர்ப்பத்தின் பெயரும் இல்லாததுபோல், பிரமமானது சகசீவ பரங்களாகத் தோற்றிய போதும், அநதப் பிரமத்தினிடத்தில் நாமரூப விகாரங்கள் இல்லவே யில்லை. கயிறு பாம்பாகத் தோன்றும்போதும், பாம்பென்னும் மயக்கம் நீங்கியபோதும், எப்படி கயிறு உண்மையில் பாம்பாக வில்லையோ, அப்படியே சகசீவ பரங்களாய்த் தோற்றியபோதும், விசாரணைக்குப் பிறகு அன்வக னில்லாமல் தோற்றியபொழுதும் பிரம்மம் மாறுபாட்டை

மண்டபமல் விகாரமற்றதா யிருக்கிறது. மயக்கத்தினால் உண்டான பாம்பால் கயிறு காரணமாகவும், பாம்பு காரியமாகவும் ஆயின. உண்மையில் பாம்பு காரியமாகில் கயிறும் மெய்யாகக் காரணமாகலாம். அவ்வாறின்றி, காரியமாகிற பாம்பு, மயக்கம் நீங்கியவுடன் பொய்யாகிறபடியால் கயிறு காரணமானதும் பொய்யே. ஆதலால் காரண காரியம் கயிற்றாகிய, இல்லாமற்போகிறது. அதுபோலவே மயக்கத்தினால் உண்டாகும் சக சீவ பரங்களால் பிரம்மம் காரணமும், சக சீவ பரங்கள் காரியமும் ஆயின. சக சீவ பரங்கள் மெய்யாகக் காரியமாயின் உண்மையாக பிரம்மமும் காரணமாகலாம்.

ஞான ஆபாயச்சிவிலால் சக சீவ பரங்கள் உண்மையாக காரியமாகவில்லை யென்று உணர்தலால், பிரம்மம் காரணமாகமாய் போது. ஆகவே பிரம்மம் காரணமுமன்று, காரியமுமன்று என்று எற்படுகின்றது. கயிற்றினிடத்தில் காரண காரிய மயக்கம் உண்டானபோதும் கயிறு இயண்டாகவில்லை. அம்மயக்கம் நீங்கியபொழுதும் அது ஏகமாகவில்லை. இரு காலங்களிலும் அது இருந்தபடியே யிருக்கின்றது. அதுபோல பிரம்மத்தினிடத்தில் காரண-காரிய மயக்கம் உண்டானபோதும் அது தனிதமில்லை. அம்மயக்கம் நீங்கிய காலத்தும் ஏகமாகவில்லை இருகாலத்தும் பிரம்மம் இருந்தபடியே ஏகமாக இருக்கின்றது. ஞான மாயாயும், ஏகமாயுமிருக்கும் பிரம்மமானது சக சீவ பரங்களானதாகத் தோன்றுதலை ஆரோபமாம். ஆரோபத்தினால் சிருஷ்டி உண்டான வகையாதோவெனின்:— அகண்ட மாயும், பரிபூரணமாயும், சத்து-சித்து-ஆனந்த சொரூபமாகவும் விளங்கும் பிரம்மத்தினிடத்து கிளிஞ்சலில் வெள்ளி தோன்றவதுபோல நித்தையாக ஓர் கிளைவு எழுந்தது. அதுவே மூலப்பிரகிருதியாகும். அந்த மூலப்பிரகிருதியும் நிலத்திலிட்டு நீர் வார்க்கப்பட்ட விதையானது, தனது காரண ரூபமான விதை வடிவமாகாமலும் காரியரூபமான அங்குராட்டிவமாகாமலும், ஊறி உற்றின்னுவஸ்தையை அடைந்திருப்பதுபோல, சகசீவ பரங்களென்னும் மூன்று

பதார்த்தங்களோயும் உள்ளே அடக்கிக்கொண்டு தனது காரண ரூபமான அவ்வியக்காமாகாமலும், காரிய ரூபமான மூலாங்காமாகாமலும் மத்தியகத குணத்தியாய சாமியாவன் தையைப் பொருந்தியிருப்பதையே மகதத்துவம் என்று கூறுவர். நிலத்தில் உப்பிய விதையானது முதலில் ஒரு முளை விடுவதுபோன்று, மகதத்துவத்திலிருந்து அகங்காரம் பிறந்தது. விதையிலிருந்து உண்டான ஒரே முளை மூன்றாக விரிவதுபோன்று, அந்த அகங்காரத்திலிருந்து சத்துவம், ராஜஸம், தாமஸம் என்னும் முக்குணங்களுண்டாயின. சத்துவ குணத்திற்கு மாயை என்றும், அதில் பிரதிபலித்த பிரம்மசைதன்னிய பிரதிபிம்பத்திற்கு ஈசுவரன் என்றும் பெயர். ரஜோகுணமானது அநேக ரூபங்களாய் ஒன்றற்கொன்று வித்தியாச முடையவைகளாயிருக்கும். அவைகளுக்கு அவித்தை எனப் பெயர். அவித்தையினிடத்து மலினசலப் பிரதிபிம்பம்போல பிரம்மசைதன்யம் பிரதிபலிக்கும். அப்பிரதிபிம்பங்களுக்கே சீவர்களெனப் பெயர். மூன்றாவதாகிய தமோகுணம் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று ஆவரணம். மற்றொன்று விவேகபாந். ஆவரணமென்றால் மறைப்பு. இதைத்தான் பஞ்சஸீகாசமென்று சொல்லப்படும். இச்சக்தியானது, தேகம், சீவன், சாட்சிசைதன்யம் என்னும் இவைகளின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந்தெரியவிடாது மறைத்து நிறுக்கும். ஆனால் இது மாயாசக்தி ஈசுவரனையும், சீவன் முத்தர்களையும் மூடாது தேகமேதான், உலகபோகமே முத்தி என்று உறுதிக்கொண்டு, இராகத்துவேஷங்களை விட்டவாபோல நடித்துத் திரியவர்களையே மூடும். இந்த ஆவரண சக்தியே சம்சார பந்தத்தை விருத்தியாக்குகிறது; இதுவே மோட்சத்திற்கு விவோதி. மற்றொரு சக்தியாகிய விவேகபமோ அவிவேகங்கட்கு சன்ம காரணமானாலும் சிரவனாநிப் பிரயத்தனத்தால் மோட்ச மடைய விசரிக்கும் விவகங்கட்கு ஒரு சாஸ்திராந் ரூபமாய் உபகாரமாயிருந்து முத்தியாடைபார் வெவ்வேறாகும். ஒன்றை வேறொன்றாக உணர்தலை விவேகபாந். ஒன்றை மற்றொன்றாகத் தோன்றுதலை ஆவரணம் ஆகவே விவேகபததை அறிவு எனவும், ஆவரணத்தை அறியாமையெனவும்.

சொல்லலாம். இந்த விசேஷ சக்தியினால் சப்தம், பரிசம், ஸ்ரபம், டசம், கந்தம் என்னும் தன்மாத்திரைகளும், ஆகாயம், வாயு, அக்ஷி, ஜலம், பிருத்திவி என்னும் ஐம்பூதங்களும், அந்தக்காண்டம், நானேந்திரிய-கர்மேந்திரியங்களும், பிராணைதி பந்தாவாயுக்களும், நானாவிதமான பேதங்களாடல் அநேக சரீரங்களும் உண்டாயின என்று மிக்க தெளிவாகவும் விரிவாகவும் கூறி முடித்தார்கள். அப்பொழுது சிப்பி குவாம் நிக்கந்தர் நுவுத்தர் அவர்கள், தாங்கள் பூபதி அவர்களிடம் வருகிறோம் போது, தான் எண்ணியிருக்கும் ஒரு விசேஷத்தை கூறிவிடுவார்களாயின், அவர்கள் ஒரு “மகானாக விருக்கிவாண்டி” என்று எண்ணிக்கொண்டு வந்ததாகவும், பூபதி அவர்கள், அவ்வாறே, தான் எண்ணியதை ஒரு பாடல் மூலமாய்க் கூறித் திருப்திப்படுத்தி விட்டதாகவும், அதுமே பாலவே உங்களனைவருக்கும் பக்குவாபக்குவத்திற்குத் தக்கவாறு போதிப்பார்கள் என்றும் புகழ்ந்து ஒரு சிறு பிரசங்கம் செய்து விடைபெற்றுச் சென்றார்கள்.

எல்லோருக்கும் பகல் போஜனம் கைவல்ய சுவாமி மடாதிபதி தாங்களே யெழுந்து செய்துவைத்தார்கள். அன்று (7—3—37) மாலை, ஷே மடாலயத்து நடராஜ ஹாலில் அன்புமார்க்கத்திறப்புவிழாவைப்பற்றி, ஞானபூபதிகள் தலைமையில், பல இந்து முஸ்லிம்களால் பிரசங்கம் செய்யப்பெற்றது. பல ஆண்களும் பெண்களும் ஏராளமாக வந்து குழுமிருந்தார்கள்.

தூத்துக்குடியிலும் அன்பு மார்க்க சங்கத்தின் கிளை நிறுவியது.

சென்னையில் அன்புமார்க்க சங்கம் தாபிதம் செய்ததை “தாய் நாடு” முதலான பத்திரிகைகளின் வாயிலாக அறிந்து, தூத்துக்குடியிலுள்ள அன்பர்கள் சிலர் அங்குமே அன்புமார்க்க சங்கத்தின் கிளையொன்று நிறுவவேண்டுமென்று விரும்பி, பூபதி அவர்களை அழைத்ததின்பேரில் பூபதி அவர்கள் தூத்துக்குடிக்குச் சென்றார்கள். அங்கே

8—3—37உயில் ஒரு பெருங்கூட்டம் கூட்டப்பெற்றது. முஸ்லிம்கள், இந்துக்கள், கிரிஸ்தவர்கள் முதலான பலரும் பெருந்திபளாகக் கூடியிருந்தார்கள். அப்பொழுது கட்டித் திற்குத் தலைமையாகி, அன்புமார்க்க சங்கத்தின் அவசியங் கையும்கூட, கொக்கங்களையும்பற்றி மிக விரிவாக எடுத்துக் கூறியபின் அன்புமார்க்க சங்கம் நிறுவப்பெற்றது. பின்னர் சங்கத்தின் நிர்வாகிகளும் பல இந்து முஸ்லிம் கிரிஸ்தவ அன்பர்களும் சமரசபடி படைசூழ புபதிகள் நடுநாயகமாக வீற்றிருந்த காட்சியைப் புகைப்படம் எடுக்கப்பெற்றது. இவ்வாறு சங்கம் நடைபெற்றுவரும்போது 24—8—37ல் ஷை சங்கத்திலிருந்து பூபதிகளுக்கு எழுதிய ரிப்போர்ட்டில் அடியிற்கண்டவர்கள் கையொப்பமிட்டு ஒரு கூடிதம் எழுதியிருந்தார்கள். பெ. ரா. பெரியசாமி நாடார், க. சி. வா. கனகசபாபதி நாடார், T. S. சங்கர ஆசாரியார், M. முகம்மது பிரகான் சாஹிபு, S. சையத் அப்துல்லா பிஷா சாஹிபு, உமர் சாஹிபு, சு. மு. முகம்மதுகலிகாந்தி, K. S. சங்கரநாராயணர், M. ஹுசைன்.

கழுதி அனாதாட்சக ஆலயத் திருப்பணி.

கழுதி அனாதாட்சக ஆலயமானது அபிராமம் பிரபல தனவந்தர் கி. இ. தீ. முஹம்மது அபூபக்கர் அவர்கள் முயற்சியால், கழுதி பிரபல வர்த்தகர் ந. ராம. சு. அழகர்சாமி செட்டியார் வகையராக்களால் ஆரம்பித்து, (பூபதிகள் எழுதி வெளியிட்ட “ஆத்மசக்தி” என்னும் புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி) ஷை கி. இ. தீ. மு. அவர்கள், சேர்லான் பிரபலவர்த்தகர் வலங்கைமான் அல்ஹாஜ் ஜனாப், அ. யாகூபு சாஹிபு அவர்கள், ஷையார் தூண்டெலின்பேரில் செய்கோன் வர்த்தகர் கூத்தாநல்லூர் ஜனாப், ஜ. ம. அப்துல் மஜீத் அவர்கள், கொழும்பு நெ. டி, டாம் தெரு M. S. M. புஹாபி அவர்கள், கழுதி தமிழறிஞர் மு. கா. நாகலிங்க ஆச்சாரியார் அவர்கள், திருச்சி சின்ன செளராக்ஷரத்தெரு

B. R. மகன்மாஸ்கர், பா. தெ. பெ. ராஜமன்னார், பாவா ஜிப்பம்சான் ஜப்பர், நீலமேகம், இராமசாமி அய்யர் இவர்கள், கோவிந்தர் வேதாந்த மாபதிபதி ஸ்ரீமகாதேவ ஞானதேசிக கவயிகள், அபிராமம் சா. பீச. இபுராமுசா அவர்கள், பென்னை பம்பல வர்த்தகம் அபிராமம் வாசர் P. M. ஷேக் தாஷது அவர்கள், தாத்துக்குடி கூ. கா. ஆ. பெரியசாமி நாடார் அவர்கள், பெ. ராம. பெரியசாமி நாடார் அவர்கள், அ. செ. வா. கனகசபாபதி நாடார் அவர்கள், ரெங்கன் பம்பா மெயில்மே சிப் இஞ்சினீயரிங் ஆபீஸ் கிளார்க் P. N. இராமசாமித் தேவர் அவர்கள், கமுதி தா. மு. காதர் நாடார் அம்பலம் அவர்கள் இன்னும் கமுதி, அபிராமம், தாத்துக்குடி, திருச்சி, சென்னை முதலான ஊர்களிலுள்ள ஆய்வர்கள் பலராலும் ஆய்வம்போது அளித்துவந்த பொருள், சாமான்கள் முதலியவைகளைக்கொண்டும், ஞான பூபதிகள் விஷயபுரம் கருணாநிதி பிரவிலிருந்து அனுப்பி வந்த பொருள்தொகையும், கார்ப்பவுண்டுக்கு முன்கம்பி முதலானவைகளும் உதவி வந்ததாலும், கமுதி அநாதரட்சக தருமச்சாலையானது 1937-ம் ஆண்டு கட்டிப் பூர்த்தி யாயிற்று. சமையலுக்காக ஒரு ஓட்டுக் கட்டிடம் கட்டி முடிவற்றது. தருமப் பள்ளிக்கூடம், அச்சாபீஸ் கட்டிடம், சோதி மண்டபம் இவைகள் கட்டுவதற்கு அஸ்திவாயம் போடப்பெற்றிருக்கிறது.

ஞானபூபதிகளுக்கு இலங்கையில் ஆதரவு.

கொழும்பும் அதைச் சேர்ந்த சுற்றுப்பிரதேசங்களும், அதாவது இலங்கைப் பூரியே ஞான பூமியாகத் திகழ்கின்றது. என்னெனில் பாவா ஆதமலை (சிவனடி பாதம்) கதிர் காமம், தப்தர் ஜீலான் என்ற புண்ணிய ஸ்தலம், செந்தமிழ் விளங்கும் யாழ்ப்பாணம், புத்தருடைய உத்தம போத னாமார்க்கம் நிறைந்த அனுராஜபுரம், கண்டி முதலான பல பெரும் பதிகளைத் தன்னுள் கொண்டிருப்பதாலும், புண்ணிய சிலர்களாகிய மகான்கள் அங்கு யார் சென்றாலும் அவர்

களை யெல்லாம் அன்போடு வரவேற்று உபசரித்து அவர் களுடைய நற்போதனைகளைக் கேட்டின்புறும் அறிவுநர்கள் பலர் மல்கியிருக்கும் காரணத்தினாலும், நமது ஞானபூபதி அவர்களின் ஞான நூற்கள் உலகெங்கும் பரவியிருந்தாலும், இலங்கையிலே அதிகமான புத்தகங்கள் விற்பனையாகி வருகின்றதாலும், இலங்கையை ஒரு ஞானபூமி யென்ற கூறவேண்டியிருக்கின்றது. இன்னும் அங்கே நல்ல விஷயங்களுக்கு மிக்க ஆதரவுண்டென்று கூறுதல் மிகையாகாது. ஞானபூபதி அவர்களால் கமுதியில் நிறுவப்பெற்றுள்ள அனாத ரட்சக ஆலய தருமத்தின் பெருமையை உணர்ந்து பல கனவான்கள் தக்க பொருளுதவி செய்து வந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களுள் கொழும்பு, டாம்பெரு, M. S. M. புறாரி அவர்கள் முதல்மூவள்ளைப் போன்று, தாமரகவே குறிப்பறிந்து “சொல்லாமலே (செய்வார்) பெரியார்” என்றபடி பூபதிகளை முன்பின் முகமுகமாகக் கண்டறியாதவர்களாயிருந்தும், கமுதி அனாத ரட்சக தருமச்சாலையைப் பற்றிய விளம்பரங்களை எங்கேயோ பார்த்தவுடன் பெருந்தொகைகள் அனுப்பி ஆதரித்து வருகின்றார்கள். அவர்களுடைய கைம்மாறு கருதாப் புயலன்ன பேருதவியைப் பூபதிகள் அடிக்கடி கூறி மகிழ்வார்கள். கொழும்பிலுள்ள இன்னும் பல நண்பர்கள் அனாத ரட்சக தருமச்சாலை சம்பந்தமாகப் பேருதவிசெய்ய விரும்புகிறதாகவும் அறிவின்றோம். கொழும்பிற்குப் பூபதிகளை அழைக்கவேண்டுமென்று கொழும்பு கிராண்ட் பாஸரோடு மு. முஹம்மது ஹனீபு அவர்கள், M. S. M. புறாரி அவர்கள் முதலான அன்பர்கள் ஏற்பாடு செய்து வருகிறதாகவும் தெரிகின்றோம். இத்தகைய புண்ணிய சீலர்கள் இறைவன் அருளுக்குப் பாத்திரர்களாக அரோக திடகாத்திரமும் அஷ்ட ஐசுவரியமும், இகபா சாதனங்களும்பெற்று நீடுழி வாழ்வார்களாக-

இச்சரித்திரம் பாதிக்குமேல் அச்சிட்டபிறகு கிடைத்த குறிப்புகள்.

கொழும்பைச் சேர்ந்த சலாபம் ஆ. அ. முகம்மது காமீம் ஆலிம் சாஹிபு என்பவர்கள் 1919 னாத்திலிருந்து பூபதி அவர்களைப்பற்றியும், அவர்களெழுதிய வேதாந்த பாஸ்கான் என்னும் நூலைப்பற்றியும் கேள்வியுற்று, ஷேர்துத்தகத்தை வரவழைத்து அவரும் அவர்களுடைய நண்பர்களும் பாடித்துப்பார்த்து ஆச்சரியமும் ஆனந்தமும்டைந்து, பின்னும் அவர்களெழுதியுள்ள நூற்களையெல்லாம் வாங்கிப் பாடித்துப்பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். பின்னர் இத்தகைய மகாணை நேரிடுகாணும் பாக்கியம் என்று கிட்டுமோ! என்று பலநாள் எதிர்பார்த்திருந்து, 1930-~~ஆ~~ அக்டோபர்-~~யி~~ 13~~வ~~ திகளன்று திருவாரூர்வந்து, பூபதி அவர்களை நேரிற் கண்டி தரிசித்து அளவளாவி, பல சந்தேகங்களையும் கேட்டுத் தெளிந்து, பூபதியவர்களைப் பார்க்கிறதற்கு முன் அவர்கள் கொண்டிருந்த பக்தி விசுவாசத்தைவிட, பார்த்த பிறகு பன்மடங்கு அதிக மதிப்பும், அன்பும் உடையவர்களாய் தங்கள் ஊருக்குச்சென்று ஞானயோக ரகசியத்தைப் பற்றி அதிக நீண்ட உயரிய அபிபிராயம் ஒன்று வரைந்து அனுப்பினார்கள். அன்வயிப்பிராயம் பூபதியவர்கள் இயற்றிய ஞான யோக ரகசியம் என்னும் நூலின் முகப்பில் சேர்த்துப் பிரகரிக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

வடலூரில் பூபதி அவர்கள் திருவுருவந்தோன்றி மறைந்தது.

விருத்தாசலத்திற்குற் சமீபமுள்ள காங்கியம் என்னும் ஊரிலிருக்கும் நடராசசாமி, அமீகாரமூர்த்தி உபாத்தியாயர் முதலானவர்கள் பூபதியவர்கள் பால் மிக்க பேரன்புவாய்ந்தவர்கள். இவர்களும் இன்னும் சில நண்பர்களும் வடலூருக்கு வந்தபின் உற்சவத்திற்கு வருடந்தோறும் போய்வருவது

வழக்கம். அதுபோலவே 1931-ம் ஆண்டு பூசு உற்பவத் திறகு வடலூர் சென்றிருந்தார்கள். அங்கு திருவாரூரிலிருந்து வந்திருந்த குணச்சந்திர P. S. இரங்கசாமி பிள்ளை அவர்கள் மூலமாய் பூபதிகள் வடலூருக்கு மறு தினம் வர, வதாகத்தெரிந்து, பண்ணுருட்டி மண்டி, தங்கவேலு செட்டியார் பூபதி அவர்களை வரவேற்று உபசரித்து அமுது சொரிவிக்க வேண்டுமென்றுவிருந்தி, பூபதிகள் புசிக்குமிடம் படி. அமுது பொங்கி தயார்செய்து வைத்துக்கொண்டு பூபதி அவர்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்று வெகுநேரம்வரையில் பூபதியவர்கள் வராமையால் அடிக்கடி ரயிலுக்கும் ஆட்களனுப்பி எதிர்பார்த்தார்கள். பிறகு நடராச படையாட்சி, அகோரமூர்த்தி முதலிய அன்பர்கள் வெளியில் தங்கக்கடிய இடங்களிலும் சென்றபார்த்தார்கள். அப்பொழுது அங்கே ஓரிடத்தில் பூபதிகளைக்கண்டு மகிழ்ந்துபசரித்து இருக்கச்செய்துவிட்டு, அவர்கள் தங்கியிருந்த விடுதிக்குவந்து இரங்கசாமி பிள்ளையிடமும், செட்டியார் அவர்களிடமும் பூபதியவர்கள் வந்திருப்பதாகத் தெரிவிக்க, எல்லோருமாகப் பூபதியவர்களைப் பார்க்கச் சென்றார்கள். அங்கே பூபதி அவர்களைக் காணாமல் பல இடங்களிலும் தேடிப்பார்த்தும் அகப்படாமையால் பிராச்சாரியாடந்து, 'தென்ன பெரிய மாயமாயிருக்கின்றதே' கங்கியிருக்கவும் வேறு இடமுமில்லையே! வெளியிற் சென்றாலும் எங்கும் வெட்ட வெளியானதால் தெரியுமே, இப்பொழுது ரயிலுக்குப் போகவும் ரயில் புறப்படும் நேரமுமல்லவே! என்று பலவாறு பேசிக்கொண்டார்கள். இது மகான்களின் அற்புதச்செயல்போலுமென்று பூபதியவர்கள் உருவந்தோன்றிய திக்கை நோக்கி நமஸ்கரித்தார்கள். பூபதி அவர்கள் பூசுத்தன்று வடலூர் செல்ல வியலாமல் திருவாரூரிலேயே இருந்துவிட்டு, இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குப் பிறகு சென்னைக்குச் சென்றிருந்தார்கள். அங்கே இதுவிஷயமாய் குணச்சந்திர P. S. இரங்கசாமி பிள்ளை வடலூரிலிருந்து சென்னைக்கு எழுதிய கடிதத்தைப் பூபதிகள் பார்த்து அங்குள்ள கருணை சோமசுந்தரம் முதலிய அன்பர்களிடம் காட்டினார்கள்.

விராலிமலை சுவாமியைக் கண்டு பேசியது.

பூபதிகள், திருவிடைமருதூர், திருநாகேஸ்வரம் முதலிய இடங்களில் வசித்தபோது, திருவிடைமருதூரையடுத்த திருப்பாவனத்தில் மடாலயம் அமைத்துக்கொண்டு தங்கியிருந்த விராலிமலை சுவாமிகளைப்பற்றி கேள்வியுற்று, பூபதி அவர்கள் 1913-ஆம் சித்திரை மீ த்திலே ஒருநாள் சென்றிருந்தார்கள். ஷ்டி சுவாமிகள் யாரையும் தன்னிடம் நெருங்க விடுவதுமில்லை, யாருடனும் உரையாடுவதுமில்லை, மிகவும் சுண்டிப் பட்டையவர்கள். யாருடனும் பேசாத அவர்கள், பூபதி களைக்கூண்டதும் யாரங்கே நிற்கிறதென்று கேட்டார்கள். பூபதிகள் தங்களைத் தரிசிக்கவந்தேன் என்று கூற, விராலிமலை சுவாமிகள், அங்கிருந்த ஒரு பிராமணரை யனுப்பி, அவனைப் போகச்சொல் என்று கண்டிப்புடன் நான்குமுறை சொல்லியனுப்ப, பூபதிகள் ஒவ்வொரு முறைக்கும் ஒவ்வொருபடியாக வாயிற்படி நான்கையும் விட்டுக்கீழேயிறங்கி வந்து, தென்பாலுள்ள வில்வ மரத்தடியில் அந்தச் சித்திரை மாத நடுப்பகல் பதினைந்து நாழிகை வெய்யிலில் நின்றுகொண்டு “யான் இவர்களைப் பார்க்க நிஷ்காமியமாய் வந்தேனேயன்றி, காமியமாய் வரவில்லையே” என்றுபலபெரி யோர்தளையும் நினைந்து வருந்திக்கொண்டுநிற்கையில், விராலிமலைசுவாமிகள் வெளியில்வந்து மறுபடியும் யாரங்கே நிற்கிறதென்று அதட்டிக்கேட்க, பூபதிகள் ஒன்றும் பதில்கூறாமல் கண்ணீர்விட்டு அழுத வண்ணமாக நின்று கொண்டிருந்தார்கள். விராலிமலை சுவாமிகள் பூபதிகள் அருகிற்சென்று நீ இராமலிங்கசுவாமிகளின் சிபார்சுக்காரனா? என்று சிரசில் கையை வைத்து “உனக்கு எல்லா நலனும் உண்டாகும்” நான் யாநிடமும் இவ்வாறு போவதில்லை, நீ விரைவில் இவ்விடம் விட்டகல்வாயாக என்று கூறி அனுப்பினார்கள்.

எண்கண் நிகழ்ச்சி.

1919-ஆத்தில் பூபதிகள் ஒருசமயம் திருமதிக்குள்
 னம் சென்றிருந்தபொழுது, பூவணார் பொன்னையாக்
 குருக்கள் முதலிய அன்பர்கள் வந்து, எண்கண் தைப்பூசத்
 திற்கு நாங்கெல்லோரும் போகிறோம், தாங்களும் உடன்
 வந்தால் அங்கே நல்ல பொழுதாகக் கழிக்கலாம் என்று
 பிடிவாதமாகப் பூபதிகளை அழைத்தார்கள். அவ்வாறே
 எல்லோரும் எண்கண் சென்று, அங்கொரு ஜாகையில் தங்கி
 யிருக்கையில், இரவு 9 மணி சுமாருக்கு பூபதிகள் நல்ல
 காற்று வாங்குதற்பொருட்டு சற்று மேரம் வெளியில் வந்து
 தங்கியிருந்தார்கள். அப்பொழுது அடுத்த தெருவினுள்ள
 ஒருவன், முன்பின்னறியாத பூபதிகளை அந்த ஜாகையி
 லுள்ள தன் பகைவனென்று நினைத்து, கையிலால் தங்கி
 அடித்துவிட்டு ஓடினான். அவ்வழியில் எதிர்ப்பட்ட சிலர்
 அவனைப் பிடித்து, பூபதிகள் முதலியோர் தங்கியிருந்த
 ஜாகைக்குக்கொண்டுவந்து, ஏன் அடித்தாய்! என்று கேட்க,
 அவன் வேறொருவரென்று நினைத்துத் தவறுதலாய் அடித்தா
 விட்டேன். இவர்களை இன்னாரென்றே எனக்குத் தெரி
 யாது என்று மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டான். அங்
 கிருந்தவர்கள், இவன் சொல்லுகிறது சரியல்லவென்று
 கங்கணங்கட்டிக்கொண்டு அடிக்கப்போனார்கள். அப்போது
 பூபதிகள், அவன் என்னை இன்னாரென்றே தெரியாமல்
 அடித்திருக்கிறான், அவனை அடிப்பதானது என்னை அடிப்
 பதுபோலவாகும், ஆகையால் நீங்கள் அவனை ஒன்றும்
 துன்புறுத்தாதீர்கள் என்று கூற, அங்கிருந்தவர்கள், பூபதி
 களை நோக்கி, பெரியோர்களைக் காணமின்றி அடித்தவனை
 பதிலுக்கு அடியாமல் விட்டால் அவன் பெருங் குற்றத்
 திற்கு ஆளாகி மிகவும் வருந்துவான். சிறிது தண்டனை
 கொடுத்துவிட்டால் குற்றம் நீங்கி சீர்திருத்தமடைவானே
 என்று கூற, பூபதிகள் நீங்கள் சொல்லுவதுபோலப் பெரி
 யோர்களாக யிருந்தால்தானே, என்போன்ற சாதாரணமான
 வர்களை அடித்துவிட்டதால் ஒன்றும் வந்துவிடாது என்று
 சொல்லி அவனை விட்டுவிடச் செய்தார்கள். அவன் சில

மணி நேரத்திற்குப்பிறகு, இருட்டில் ஒரு கொல்லை வழி யாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது, முதல்நாளிரவு மாங் காய் பலாக்காய் களவு போய்விட்டதாகவும், அவைகளைத் திருடியவன் இவன் தானென்று அக்கொல்லைக்காரன் சந்தே கித்து பிடித்துக்கொண்டு, ஆறுமுகத்து உடையார் அவர்களிடம் கொண்டிப்போய்விட்டான். அவர்கள் மிகவும் சந்தேகித்து, நமது மீதாட்டத்தில் திருட இவனுக்கு இவ்வளவு தைரியமா வென்று அவனை ஊரைச்சுற்றிக் கொண்டிப்போய் அடிக்கச் செய்தார்கள். அப்பொழுது பொன்னையாக் குருக்கள் முதலானவர்கள் பூபதிகளிடம் வந்து சுவாமிகளே! நேற்று அவனை அடித்திருந்தால் அவன் குற்றம் நீங்கிச் சுகமா யிருந்திருப்பான், அவனைச் சிறிது அடிக்காமல்விட்டு விட்ட தால் இப்போது அவன் பெருங் குற்றத்திற்கு ஆளாகிவிட் டான் என்று கூறி வருந்தினார்கள்.

பூபதி அவர்கள் ஒரு சமயம் மதுரைக்குச் சென் றிருந்தபோது, பூபதிகளிடம் விசுவாசமுள்ள திருவாரூர் பட்டுவையர் என்பவர் மிகுந்த சுரனோயால் பீடிக்கப்பட்டு தாங்கமுடியாமல் வருந்தினார். அன்றிரவு அவர் கனவில பூபதி அவர்களின் உருவந்தோன்றி, பயப்படாதீர்! நானே 12 மணி வண்டியில் நாம் திருவாரூர் வருகிறோம், திருவாரூர் ஸ்டேஷனில் நம்மை வந்து சந்தித்துக்கொள்ளும் என்று கனவு கண்டு, மறுநாள் பகலில் பட்டுவையர் சிறிது சுரம் தணியப்பெற்று 12 மணிக்கு ரயில்வே ஸ்டேஷனில் வந்து பார்க்க, பூபதிகள் அவ்வாறே வரக்கண்டு ஆச்சரியமடை ந்து தரிசித்து சுரனோய் தீர்ந்து குணமடைந்தார்.

சங்கமங்கல நிகழ்ச்சி.

1920-வாத்தில் சிக்கலை அடுத்த சங்கமங்கலத்தி லுள்ள அண்ணாமலைத் தேவர் என்பவருடைய அழைப்புக் கிணங்கி, அவர் வீட்டில் பூபதிகள் வந்து தங்கியிருந்த பொழுது, பூபதிகளையும் உடன்வைத்து அன்னமிட்டு எல்லோரும் அன்னம் புசித்தார்கள். பின்னர், பூபதிகள் எழுந்துபோனபிறகு, அண்ணாமலைத் தேவரின் சிற்றப்பா

ஒருவர், “பூபதிகள் இல்லாமானவர்களாயிற்றே, அவர்களையும் சாப்பாட்டு அறைக்கு அழைத்துவந்து உடல் வைத்து உண்ணலாமா? அப்படிச் செய்தால் நமது குல தெய்வம் கோபித்துக்கொள்ளாதா? என்று அண்ணாமலைத் தேவரைக் கோபித்துக்கொண்டார். அதற்கு அண்ணாமலைத் தேவர், மகான்களிடத்தில் நாம் பேதம் பாராட்டக்கூடாது. எந்தக் குலதெய்வமும் மஹான்களுக்குக் கட்டுப்பாட்டை நிற்கும் என்று தடுத்துக் கூறினார். மறுசமயம் ஸௌயிரிலிருந்து வந்த பூபதிகள், வீட்டுக்குள் நுழையாமல் திண்ணையிலே உட்கார்ந்துவிட்டார்கள். பிறகு அமுதமும் னும் சமயம், எனக்குத் திண்ணையிலேயே சாப்பாடு பொருள்கள் என்று கூற. அங்கிருந்த அண்ணாமலையின் மைத்துனரான புலிவலம் இராமையா பிள்ளை முதலியவர்கள் பெயர் சரியமுற்று, நாம் வீட்டுக்குள் போகிக்கொண்டிருந்தது இவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும்! வேறு யாரும் சொல்லியிருப்பார்களென்பதற்கும் ஒருவரும் வேற்று மனிதர்கள் உள்ளே யில்லையே! என்று நினைத்து, பூபதி அவர்களிடம் வந்து, நாங்கள் ஏதாவது தவறுதலாகச் சொல்லியிருந்தாலும் அதை மன்னிக்கவேண்டும் என்று கூறி முன் போல் வீட்டுக்குள் அழைத்துச்சென்று அமுதருந்தச் சொந்தார்கள். இன்னும் ஷு புலிவலம் இராமையா பிள்ளை வீட்டில் நிகழ்ந்த அற்புதங்கள் பல.

ஹஜ்ஜு யாத்திரைக்கு தெரிசனங்கொடுத்தது.

வலங்கைமான் வாசியும், செய்கோணைச் சேர்ந்த கொச்சின் சைன், சோலான் பிரபல வர்த்தகருமான, அ. பாபு சாஹிபு அவர்கள் பூபதி அவர்களுக்கு அந்நேரம் நண்பராவார்கள். இவர்கள் மக்கா யாத்திரை புறப்பட்டபோது பூபதிகளிடம் சொல்லிக்கொண்டுப்போக விஜயபுரம் வந்தார்கள். அப்பொழுது பூபதிகள் இல்லாமையால் அவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் வருந்தி, பிரயாணக் கூட்டத்துடன் சென்னைக்குச் சென்று, பரப்பாக்கு டிக்கட்டு வாங்கிக்கொண்டு புறப்படும் சமயத்தில்,

பெண்ணை செல்லார் ரல் ஸ்டீடவனில் அ. யாகப் சாவிபு அவர் எந்த ஒரு பதவியில் பூபதி அவர்களை ஒரு உருவநிலைப்படுத்தித் தெரிசனங் கொடுத்து, “முதலில் மதினாவுக்குப் பின்பு ரசூலுல்லாவின் ரவுலா ஷரீபை அணுகி, இன்னவாறுமாக சூட்டம சரீரமெடுத்துக் காணுங்கள், அதில் சந்திப்பு ஏற்படாவிட்டால், மற்றொரு விதமாக ஒளிவடிவம் எடுத்துச் சந்தியுங்கள் என்று கூறி வழியனுப்பி மறைத்துவிட்டதாகவும், அங்கனமே அவர்கள் மதினா முநவ்வர் பெண்ணை யாகப் அவர்களைத் தரிசிக்கும்படியான பாக்கியம் பெற்று அங்கிருந்து பூபதி அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதிக்கொடுத்தார்கள்.

பூபதிகளின் ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கை.

பூபதி அவர்களைப்பற்றிப் பத்திரிகைகள் மூலமாகவும், புத்தகங்களின் மூலமாகவும் அறிந்த பல அன்பர்கள் சிங்கப்பூர் பிணங்கு, கொழும்பு, இரங்குன் முதலிய வெளி நாடுகளிலிருந்தும், இந்திய உள்நாடுகளிலிருந்தும் பார்க்க வருவது வழக்கம். அவர்களிற் பெரும்பாலோர், பூபதிகள் சனா, முடி, தாடி முதலிய கோலங்களை யுடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்று தமக்குள் எண்ணிக்கொண்டு வருவது, பூபதிகளுடைய ஆடம்பரமற்ற சாதாரணமான தோற்றத்தைக்கண்டு சற்று மயங்கிவிடுவதும், பிறகு பூபதிகளுடைய அறிவுரைகளையும், ஞான போதனைகளையும் கேட்டு, உருவத்தில் ஒன்றும் பெருமை வேண்டியதில்லை; உருவத்திற்குள்ளிருக்கும் ஞான சொருபத்திற்கே பெருமை என்று அறிந்து, பூபதிகளை வணங்கிச்செல்வதும் வழக்கமாயிருந்து வருகிறது.

திருவாளுரைச்சேர்ந்த மடப்புரம் சோமசுந்தரம் என்பவர், பூபதிகளியற்றிய பக்திசக கீதம் என்னும் நூலை அச்சியற்றிக் கொடுத்தால், தான் விற்பனைக்காக 2000 புத்தகங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுவதாக பூபதி அவர்களிடம் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, புத்தகம் தயாரானதும் கொஞ்சம் புத்தகங்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு போய் விற்பனை செய்துவிட்டு, ஒப்பந்தத்திற்கு மாறாக மற்ற புத்தகங்களை

யும் வெகுநாள் வரையில் எடுத்துக்கொள்ளாமலே யிருந்து விட்டார்.

அவர் ஒருநாளிரவு பிரார்த்தனையின் நிமித்தம் தெட்சணமூர்த்தி சுவாமிகள் மடத்தில் வந்து படுத்து நித்திரை செய்யும்பொழுது, தெட்சணமூர்த்தி சுவாமிகளின் உருவம் போல் ஒரு உருவம் தோன்றி “நீ ஏன் எனக்குத் துரோகம் செய்துவிட்டு வந்தாய்” என்று கூறிப் பிரம்பாலடிக்க, தான் கைகட்டி வாய்புதைத்து நின்று “நான் யாதும் பிழைசெய்ய வில்லையே” என்று கூறி வணங்கி நிற்க, சுவாமிகளின் உருவம், பூபதிகளுக்குச் செய்த துரோகமே நமக்குச் செய்த துரோகமாகும்: பூபதிகளிடம் பக்திரசக் கீதம் அச்சிடும் படி சொல்லிவிட்டு ஏன் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை! உடனே எடுத்துவா! என்று கூறியதாகவும் சொப்பனங்கண்டு விழித் தெழுந்து, பூபதி அவர்களிடம் மறுநாட் காலையில் பணத் துடன் வந்து தான் செய்த பிழையை மன்னிக்கவேண்டும் என்று வணங்காத தன்மையுடையவராகிய அவர் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கிப் பணத்தைக்கொடுத்து புத்தகங்களை எடுத்துச் சென்றார்.

சங்கமங்கலம் பக்கிரி முதலியார் என்பவர் பூபதிகளை அணுகி பல வருஷங்கள் தொண்டுசெய்து ஞான யோக ரகசியங்களைச் சிறிது உபதேச வாயிலாக உணர்ந்து சீடனாகப் பழகிவந்தார். சிலகாலம் பூபதி அவர்களுடைய அச்சியந்திரசாலையில் வேலையும் பார்த்து வந்தார். சிலகாலம் சென்றபிறகு அச்சியந்திரசாலையில் தனக்கு வேலை அதிக கஷ்டமாயிருக்கிறதென்று கூறி, தான் இனி தனித்திருந்து (குருவில்லாமலே அப்பியாசம் செய்துகொள்ளலாமென்று நினைத்துக்கொண்டு) பூபதிகளிடம் சொல்லிக்கொள்ளாமலே போய்விட்டார். பிறகு ஒரு விஷயத்திலும் தெளிவடையாமல் தான்தோன்றியாய், தான் ஏற்கனவே கடைப்பிடித்திருந்த சில அனுட்டானங்களையும் விட்டுவிட்டு, தன்னுடைய சிகை முதலியவற்றையும் களைந்துவிட எண்ணி, ஒரு நாள் நாவிதனிடம் சென்று கஷ்வரம் செய்துகொள்ளும் தருவாயில், திடீரென்று மயக்கம் வந்து கீழே விழுந்து

சாயமடைந்துவிட்டார். பின்னர் மயக்கம் தெளிந்து, பூபதிகளுடைய உபதேசங்களையும், மறந்து இவ்வாறு செய்ய நினைத்த அபசாரத்தினாலேயே இப்படி மீதர்ந்ததென்று கருதி, பூபதிகளிடம் வந்து வணங்கி தன் பிழைகளை மன்னித்துத் தன்னை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டார். பூபதிகள் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் பேசாமலே யிருந்துவந்தார்கள். பிறகு ஒரு நாள் பக்கிரி முதலியார் மடப்புரம் தெட்சணாமூர்த்தி சுவாமி மடாலயத்திற்குச் சென்று சுவாமி தெரிசனம் செய்துவிட்டு அங்கேயே படுத்து நித்திரை செய்யும்பொழுது தெட்சணாமூர்த்தி சுவாமிகளின் உருவம்போல அவர்முன் தோன்றி, “நீ பூபதிகளை அவமதித்துவிட்டு இங்கே என் வந்தாய்?” என்று கூறும்படிமுற்றது. “நான் ஒன்றும் அவமதிக்க வில்லையே! அவர்கள் என்னோடு பேசமாட்டேன் என்கிறார்கள்! நானென்செய்வேன்!” என்று சொல்ல, நீ காலையில் போ! உன்மீனாடு பேசுவார் என்று கூறக்கேட்டுத் திடுக்கிட்டு விழிப்படைந்தது, மறுநாட் காலையில் பூபதிகளுடைய ஆசிரமத்திற்கு வர, பூபதிகள் பக்கிரி முதலியாரை வந்த என்னு கூறி யழைத்து இன்மொழிகள் புகன்று ஏற்றுக்கொண்டார்கள். முன்போலவே பக்கிரி முதலியார் பூபதிகளிடம் மெய்க்கொண்டதாக அன்புபூண்டு வொழுகி வரலாரினர்.

மெண்ணைக்கத்திலிருந்து சென்னைக்கு வந்து உப்புமண்டி வைத்திருந்த அஹ்மது புஹாரி சாயபு என்பவர் சென்னையிலுள்ள நான சூரியன் பத்திரிகாலயத்திற்குவந்து பூபதி அவர்களைப் பார்க்க விரும்பி, அப்பொழுது வருவார்கள் என்று அடிக்கடி விசாரித்துக்கொண்டே யிருந்தார். பிறகு ஒரு தினம் காலையில் பூபதிகள் அவர்கள் வந்திருக்கும் பொழுது வந்துபார்க்க விரும்பினார். அப்பொழுது அங்கிருந்த கருணை சோமசுந்தரம் பூபதி அவர்கள் இன்று வந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் இப்பொழுது திஷ்டையிலிருப்பதால் மாலையில் வந்தால் பார்க்கலாமென்று சொல்லியனுப்பினார். பின்னர் மாலையில் பூபதி அவர்களும்,

கருணை சோமசுந்தரமும் வெளியிற் செல்லப் புறப்பட்டிருந்
திரிது தூய சென்றார்கள். வழியில் பெண்ணைடகம் சாஹிபு,
கூட்டத்தில் ஒருவராய் வந்துகொண்டிருந்தார். அவரைப்
பூபதி அவர்கள் முன் பின்னறியாதவர்களாபிநுந்தும் சோம
சுந்தரம் பின்னையை நோக்கி, அதோ வந்துகொண்டிருக்கிற
சாஹிபுதான் காலையில் என்னைப் பார்க்கவிரும்பிவந்தவனோ!
என்று கேட்டார்கள். சோமசுந்தரம் பின்னே ஆபசரிய
மடைந்து, இவர்தானென்று தாங்கள் எவ்வாறு கண்டறிந்
தீர்கள்! என்று பூபதிகளைக் கேட்க, மலலதக் கண்ணாடி
போல சுத்தமாக வைத்துக்கொண்டால் எல்லாம் நன்றாக
உணரலாம் என்று புன்முறுவலுடன் கூறினார்கள்.

பின்னர் பெண்ணைடகம் சாஹிபும் வய இருவரும் ஒரு
வரை ஒருவர் சந்தித்து அன்புகொண்டு அளவளாவி திரும்
பவும் காரியாலயத்திற்கு வந்து வெகு நேரம் வரையில்
ஞான தீயாக விஷயங்களைப்பற்றி உரையாடிக்கொண்டிருந்
தார்கள்.

சென்னை இராயபுரம் வாசிகளான முருகேசு நாட்டார்,
நரசிம்மலு, புசவாக்கம் தியாகசுந்தரம் இவர்கள் மூவரும்
சென்னை மூக்கா நல்லமுத்துத் தெருவிலுள்ள ஞானசூரியன்
(பூபதி அவர்களால் நடத்தப்பெற்ற மாதாந்தப் பத்திரிகை)
காரியாலத்திற்குத் தினந்தோறும் வந்து அங்கு மாட்டப்
பெற்றிருந்த பூபதி அவர்களுடைய திருவருப்படத்தைக்
கண்டு வணங்கிச் செல்லுவதே வழக்கமாகக் கொண்டிருந்
தார்கள். சில தினங்களில் நறுமணமலர் தூவி வழிபட்டும்
செல்வார்கள். அவர்கள் பூபதிகளை நேரிற் காணவேண்டு
மென்று பெரும் விருப்பமுடையவர்களா யிருந்தார்கள்.
பிறகு ஒருமுறை பூபதிகளை நேரிற்கண்டு ஆனந்தபாவச
முற்று பயபக்தியுடன் வணங்கி அன்பு செலுத்தி வரலா
யினர். சென்னைக்குப் பூபதிகள் வரும்பொழுதெல்லாம்
நேரிற்கண்டு தரிசனானந்தம் அடைவதும், சென்னை யில்
பூபதிகள் மைலாப்பூர் முதலிய வேறு இடங்களுக்குச் சென்
றிருந்தாலும் அங்கெல்லாம் தேடிச்சென்று கண்டு வணங்கி
மகிழ்வதுமா யிருந்தார்கள்.

பூபதிக்கு வாடலூர் இராமலிங்க சுவாமிகள்
உருவந்தோன்றி அமுதருந்தச் செய்தது.

பூபதி அவர்களுந், ஆபரணதறி மாணிக்கவாசகம்
என்பவருந் மாயவாரிநுந் ரயிலேறி திருவாரூர் வந்
திறங்கி, அடியார்களை உபசரிக்கும் விஜயபுரம் நேட்டிவ்
டாக்டர் S. V. S. அண்ணாமலை வைத்தியர் கடையில் வழக்
கம் மீபல் தங்கிரிநுந், அவரால் உபசரிக்கப் பெற்று,
இவ்வுகமமா 10 நாழிகைக்கு புலிவலம் சென்று, சாப்பாட்
டி நகரக யாருக்கும் தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாதென்று,
நித்திமைக்காக எண்முகவிலாச மடாலயத்தின் சாவியை
குருக்களிடமிருந் வாங்கித்திறந்து சயனித்து சிறிது நித்தி
ரை செய்தார்கள். அந்த மடத்தின் அதிபராகிய தனுக்கோடி
சுவாமியின் இல்லத்திற்கு, புலிவலம் பொ. மு. மாணிக்கம்
பிள்ளை என்பவரவந்தி, பூபதி அவர்களும் மற்றொருவருமாக
நமது மடாலயத்தில் வந்து தங்கிரிநுக்கிரார்கள்! அவர்களு
க்கு அமுது செயலிக்க வேண்டாமா? என்று கூறக்கேட்டு,
தனுக்கோடி சுவாமிகள் உடனே அமுது தயார் செய்து
எடுத்து வந்து கொண்டிருந்தார். அதே சமயத்தில் பூபதி
அவர்களை, இராமலிங்க சுவாமிகளைப் போலொரு உருவந்
தோன்றித் தட்டியெழுப்பி அமுது கொண்டு வந்திருக்
கிறேன் உண்ணுக என்று கூறியதாகச் சொப்பனங்கண்டு
எழுந்து, என்ன இவ்வாறு களவு கண்டோமே! என்பதை
நினைந்து மாணிக்கவாசகத்தை எழுப்பிப் பேசிக்கொண்
டிருக்கையில், தனுக்கோடி சுவாமிகள் சாப்பாட்டுடன் வந்து
அமுதருந்துமாறு வேண்டினார்கள். நாங்கள் வந்தது எப்படி
உங்களுக்குத் தெரிய மென்று பூபதி அவர்கள் தனுக்கோடி
சுவாமியைக் கேட்க, அவர் மாணிக்கம் பிள்ளை வந்து நாங்
கள் சொன்னதாகச் சொல்லிப் போனார் என்கூறி அமுது
அருந்தச் செய்தார். பூபதி அவர்கள் அவ்வாறு நாம்
யாரிடமும் கூறவில்லையே என்று சந்தேகித்து, 'மறு நாள்
மாணிக்கம்பிள்ளையைவிசாரிக்க, அவர்யானொன்றுமறியேன்,

நெற்றி நான் உவரிலும்கலை, இன்றநான் வந்தேன் என்ற
கூறினார். எல்லோரும் பேராச்சரியமுற்ற இது இராமலிங்க
சுவாமிகளிடத்துப் பூபதி அவர்களுக்கும் இவ் பேரன்பை
காரணமென்று கூறி வியந்தார்கள்.

இவ் விஷயத்தைப்பற்றியும், மேலே குறிப்பிட்ட விரால்
மலை சுவாமிகளைக்கண்ட விஷயத்தைப்பற்றியும் பூபதிகள்
தாங்கள் இயற்றிய இராமலிங்க தீயானம் என்ற நூலின்
7-வது பாடலில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள்.

அப்பாடல் வருமாறு:—

திருவிடை மருதார்த் திருப்புவி னதில்
திகழ்ச்சதா சிவசுவா மிகள்பால்
மருவியான் றியங்கி நினைக்கஅவ வமயம்
மாநலம் அருளிய மணியே!
ஒருபக விரவில் மடலளித் தடிசு
லுதவிய கருணைவா ரிதியே
பெருமைசேர் நினது புகழ்நில வுலகிற்
பீடுற நீடுவா ழியவே.

‘பூபதிகளின் குக்குமசரீர நிகழ்ச்சிகள்.

கொழும்பு-சோனகத்தெருவினுள்ள ஆதம் என்பவர்,
பூபதிகள் எழுதிய ‘வேதாந்த பாஸ்கரன்’ முதலான நூற்
களை வாங்கி வாசித்துப் பார்த்துவிட்டு, “இவ்ருக்குத்
தமிழில் மட்டுமே பாண்டித்யம் இருக்குமேயோ தோன்று
கிறது, நமது மார்க்க சம்பந்தமான குர்ஆன் முதலியவை
களிலிருந்து அதிகமாக ஒன்றுந் தெரியாதுபோலும்”
என்று சற்று குறைவாக எண்ணினாராம். ஒருநாளிரவு
அவர் கனவில் பூபதிகள் உருவந் தோன்றி, “ஓர் ஆதமே!
யூத்தில் ஹிக்மத்த மன்யஷாஉ என்பதன் கருத்தை நீர்
அறிவீரா? என்று கேட்க, அவர் நடுநடுங்கி விழிப்புற்று,
தான் அவ்வாறு நினைத்தது தவறென்று சிந்தித்துக்கொண்டு

சகிமை பொனதாசுவம், அவ்வாறு நினைத்ததை மன்னிக் குமாயயாகவும் அவர் பூபதிகளுக்கு கடித மெழுதி யிருந்தார்.

இரங்குன் குரந்தி பாரா பஜாரில் வர்த்தகம் செய்யும் அடியக்கமங்கலம் சி. நெ. அப்துர் ரஹீம் சாஹிபு என்பவர் ஆக்மவிசாரமுற்று, எந்த நூற்களைப் படித்துணரலாம்? யாரைக் குருவாக அடையலாம்? என்று சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஒரு நாள் இரவு அவர் கனவில் ஒரு பெரியவர் தோன்றி, “மகனே! நீ திருவாரூர் ஞானபூபதிகள் எழுதியுள்ள ‘வேதாந்த பாஸ்கரன்’ என்ற நூலைத் தருவித்துப்பார்” என்று கூற, அதன்படியே பூபதிகளுக்குக் கடிதமெழுதி, வேதாந்த பாஸ்கரன் புத்தகத்தைத் தருவித்துப் படித்துணர்ந்தார். பின்னொருசமயம் ஷை அப்துர் ரஹீம் சாஹிபு இரங்குனிலிருந்து தம் சுய ஊராகிய அடியக்கமங்கலத்திற்கு வந்தபொழுது, திருவாரூருக்கு வந்து பூபதிகளைக் கண்டு, நடந்த விஷயங்களைக் கூறி அளவளாவிச் சென்றார்.

திருவாரூருக்குத் தென்பால் திருநாட்டியத்தான்குடி சயில்லே ஸ்டேஷனுக்குத் தென்மேற்கிலுள்ள சேந்தன்குடியில் வசிக்கும் அருணாசலம் பிள்ளை என்பவர், எவ்வளவு பெரிய மகான்களாயிருந்தாலும் நம்பாதவர். கும்பிடுகிற கையிலுங்கூட குறளியை வைத்துக்கொண்டு கும்பிடுகிறவர். ஆனால், சுப்பிரமணியக் கடவுளையே குலதெய்வமாகக்கொண்டவர். அவர் பூபதி அவர்களை, அவரையானந்த சாமியாருடன் ஏற்கனவே கண்டு தரிசித்துள்ளார். அவரையானந்தர், பூபதிகளைக் கொண்டாடுவதைப் பார்த்து வியப்புற்று, பூபதிகள் இஸ்லாமானவராயிற்றே! அவர்களை, சைவனாகிய நாம் வணங்குவது முறையா! என்ற ஐயப்பாடுடையவராயிருந்தார். பின்னர் அவர் எட்டுகுடி முதலிய சுப்பிரமணிய ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்யும்போது ஒரு சோதி கிளம்ப, அந்த சோதிக்குள் பூபதிகளின் நவம் இந்த ரூபந்தான் நான் என்பு டிறவே

அருணாசலம் பிள்ளை அஞ்சிப் பயந்து, பூபதிகளிடம் வந்து வணங்கி, அன்பு செலுத்தி வாலாயினார். இவ்வாறிருங்கு நாளில், பூபதிகளைத் தமது இல்லத்திற்கு வந்து ஒருவேளை அமுது புசிக்கவேண்டு மென்று பல நாளாகக் கேட்டு வந்தார். ஒருநாள் பூபதிகள் அமுதுண்ண வருவதாகக் கூறவே, அருணாசலம் பிள்ளை தமது இல்லத்திற்குச்சென்று பகல் போசனம் தயார்செய்ய ஏற்பாடு செய்து, ரயிலுக்குப் பூபதிகளை அழைத்துவர வண்டியும் அனுப்பிவிட்டு எதிர் பார்த்திருந்தார். மாலை 5 மணி வரையிலும் பூபதிகள் வரவில்லை, மாலை 6 மணி சுமாருக்கு பூபதிகள் வந்ததாகப் பார்த்து எதிர்கொண்டழைத்துச் சென்று, காலகைசுத்தம் செய்ய சலமுங் கொடுத்து, ஆசனத்தில் அமர்த்திவிட்டு, உள்ளே சென்று அமுது படைக்கும்படி சொல்லிவிட்டு வந்து பூபதிகளைப் பார்க்கக் காணாது, அவ்வூர் முழுதும் தோட்டந் துறவுகளெல்லாம் தேடியும் காணப்பெறாமை யால் திகைப்புற்று மனம் வருந்தி வீட்டிலுள்ளாரோடு தாமும் உண்ணாது அன்றிரவைக் கழித்து, மறுநாள் எப்பொழுது பொழுதுவிடியும் விடியமென்று காத்திருந்து, பொழுது விடிந்தவுடன் திருவாரூர் வந்து பூபதிகளைக் கண்டு அடியற்ற மாம்போல் விழுந்து, முதல்நாள் நடந்த விஷயங்களைத் தெரிவித்து அஞ்சி வணங்கி நின்றார். பூபதிகள் எல்லாம் திருவருட் செயலென்று சமாதானம் கூறியனுப்பினார்கள். இவ்வாறு சந்தர்ப்பம்போல் பல சூட்சும நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன.

கொழும்பிலும் அன்பு மார்க்க சபையின்

அபிவிருத்தி.

K. M. ஜமால் வரைவது.

அன்பு மார்க்க சங்கத்தைப் பற்றி, ஞானபூபதி அவர்கள், வெகு நீண்ட நாட்களாகச் செய்து வந்த பெருமுயற்சிகளை பல பத்திரிகைகளிலும் வெளி வந்ததைக் கண்டும், கேட்டறிந்தும் பூபதிகளை நேரில் கண்டறியாத கொழும்பி

லுள்ள உத்தமோத்தமரான அன்பர் M. S. M. புறாரி அவர்களுடைய மனதிலே பிரதிபலிக்கவும், அன்பர் அலி ஹுசைன் அவர்களும் அங்கு சென்று தூண்டவும், கொழும்பு கிராண்ட் பாஸ் ரோடு 180/121 நெ. கட்டிடத் தில் அன்புமார்க்க சங்கத்தின் கிளையொன்றை 9—1—388 ஸ்தாபிதம் செய்தார்கள். அச சபையானது தீவிரமாக முன்னேற்ற மடைந்து மக்களுக்குப் பயனளித்து வருகின்றது.

சங்கத்தில் பெரிய கல்விமான்களும், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களும், எளைய அறிவால மிக்க ஆண்களும் பெண்களும் ஏராளமாக அங்கத்தினராசா சார்ந்து பயன் பெற்று வருகின்றார்கள்.

சங்கத்தின் ஆதரவில் பள்ளிக்கூடம், வைத்தியசாலை ஸ்தாபிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது; வாரந்தோறும் அரிய பிரசங்கங்கள் நடைபெற்று வருகின்றது. பிரசங்கங்களை ரேடியோ மூலமாகவும், தூரத்திலுள்ளாரும் கேட்டுப் பயனடையுமபடியான செய்திகளும் எற்படுத்தி வருகின்றார்கள். சங்கத்தில் அவ்வப்பொழுது நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிக் கொழும்பிலுள்ள வீரகேசரி, தினகரன் முதலான சிறப்புடைய பெரும் பத்திரிகைகளின் மூலமாக வெளிவருவதும் உலகறிந்த விஷயம்.

“அன்பிற்கு முண்டோ அடைக்குந் தாழ்” என்றபடி பூபதி அவர்களுடைய மனத்திலே தோன்றிய இவ் அன்பு மார்க்க சங்கத்தின் கொள்கைகளானது தங்கு தடையின்றி கொழும்பி லுள்ள அன்பர்களையுங் கவர்ந்து மக்களுள் எத்தைப் பரிசுத்தப் படுத்தி அன்புமய மாக்கி ஆனந்தம் னேவித்து வருவது பெருவியப்பன்றோ!

“முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்
பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
பெயர்த்து மவனுக்கே பிசசுக் கொண்டாள்
தன்னை மறந்தாள் தனது நாமங் கேட்டாள் ”

என்றவாறு ஞான பூபதிகளைப்பற்றி அறிந்த மாத்
திரத்திலே அன்பு பூண்டு தாங்களும் அவர்களாய் இரண்
டற்ற மனமுடையவர்களாய்த் தன்னை மறந்து, ஞானபூபதி
அவர்களால் நிறுவியுள்ள கழுதி அனாதாட்சக ஆலயத்தைத்
தமதாகப் பாவித்தும், கழுதி மாநகரையே தமது பதியாக
வரைந்து கொண்டும், பல்லாற்றாறும் உதவி புரிந்து வரும்
இவர்களன்றோ உத்தம மாணவர்கள்.

ஞானபூபதி அவர்களின் உள்ளக் கிடக்கையாம் அன்பு
மார்க்க சங்கம் பரவுவதற்குப் பெருந்துணையாய்க் கொழும்பி
லிருந்து தொண்டாற்றிவரும் பேரன்பர் M. S. M. புஹாரி
அவர்களுடைய உயர்குணமும் அருஞ்செயலும் அளவிடற்
கரியதன்றோ? இவர்களுடன் ஒத்துழைத்துச் சங்கம் பரவு
மாறு உரிய காலாகாலத்தில் அரியன செய்தும் பத்திரிகை
களுக்கும் சங்க நிகழ்ச்சிகளை அவ்வப்போது வி ரை ந து
வ ரை ந து பலருள்ளத்தையும் பரவசப் படுத்தும் அலி
ஹுசைன் அவர்களுடைய சேவையும் போற்றற்குரிய
தாகும்.

இம்மட்டோ, ஷே சங்கத்தின் ஆதரவில் ஸ்ரீ குரு
ஞானபூபதி அவர்களின் 52-வது ஜனனதின விழா 24-4-38
மாலை 4 மணிக்குக் கொழும்பு மேட்டுத் தெருவிலுள்ள
விவேகானந்த சபை மண்டபத்தில் கீழ்க்கண்ட அறிக்கைப்
பத்திரத்திற் கண்டபடி வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடிக்
களிப்புற்றார்கள். அறிக்கைப் பத்திரம் பின்வருமாறு:—

ANBUMARKKA SANGAM.

(THE PATH OF LOVE ASSOCIATION.) COLOMBO.

*Under the auspices of the Above Association
A Public Meeting will be held to celebrate the*

52ND BIRTHDAY OF HIS HOLINESS

KARUNAI ANANDA GNANA PUPATHIGAL

AT

VIVEKANANDA SOCIETY HALL, HILL STREET, COLOMBO.

on Sunday the 24th April 1938 at 4-30 p. m.

REV. FRANCIS KINGSBURY B. A.

has kindly Consented to Preside and the following
will deliver lectures on that occasion.

REV. VEN: DR. P. VAJIRANANA THERA (PH. D. CANTAB).

Dr. T. Nallainathan M.R.C.S. (Eng); L.R.C.P. (Lond.);

H. Nelliah B. A. (Editor "Virakesari")

Al-Alim N. D. Abdurrazzack (Jamali)

G. M. Ali Hussain.

P. K. Madhavanasan (Editor "Dharmabhadan")

V. M. Shamsudeen. (Journalist)

And Other Leaders Also Will Take Part in The Celebration.

ALL ARE CORDIALLY INVITED,

20—4—38.

Hony. Secretaries.

நாடெங்கும் அன்புமார்க்க சங்கத்தாபிதர்
 மாக்ஷிமை தங்கிய வள்ளலார் அநட்குந்
 கருணையானந்த ஞானபூபதிகளின்
 52-ம் ஆண்டு

கொழும்பு அன்புமார்க்க சங்கத்தின் ஆதரவில்,
 24—4—38 ஞாயிறு மாலை 4-30 மணிக்கு
 கொழும்பு மேட்டுத்தெருவினுள்ள விவேகானந்த சபை
 மண்டபத்தில்,

இயற்றமிழ் பேரதகாசிரியர் கலைமாணி
 சங்கை தங்கிய பிரான்ஸிஸ் கிங்ஸ்பரி தேரிகர் B. A.
 அவர்கள் தலைமைபின்கீழ் ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடைபெறும்
 அதுசமயம் அன்பர்களான

உயர்திரு டாக்டர் T. நல்லை நாதன் M. R. C. S. (Eng);
 L. R. C. P. (Lon); அவர்கள்
 ,, “ஷிராகசரி” ஆசிரியர் H. நெல்லையா B. A. ,,
 ,, அல் ஆன் N. D. அப்துரஹ்மான்க்கு
 (ஜமாஸி) அவர்கள்
 ,, சங்கைதங்கிய Ven: Dr. P. வணிராவன தேரா
 (Ph. D. Cantab). அவர்கள்
 ,, G. M. அலிஹுஸைன் ,,
 ,, “தர்மபடன்” ஆசிரியர்
 P. K. மாதவஞ்சான் ,,
 ,, V. M. ஷம்சுத்தின் (ஆசிரியர்) ,,

மற்றும் அறிஞர் பலரும் பிரசங்கம் செய்வார்கள்.

பல அரசியல் தலைவர்களும், சமயத்தலைவர்களும்
 கொண்டாட்டத்தில் கலந்துகொள்வார்கள்.

எல்லா சகோதர சகோகரிகளும் விஜயம் செய்ய வேண்டுகிறோம்.
 20—4—1938. கௌரவ காரியபரிசிகள்.

இவ்வாறெல்லாம் ஞானபூபதிகள் அவர்களுடைய பெரு முயற்சியானது என்றும் எங்கும் நிலவி நின்று மக்களுக்குப் பயனளிக்கப் பெறுவதாகுக' பூபதி அவர்களுடைய சரித் திரக் குறிப்புக்களானது அவர்களுடைய 52-வது வயது பூர்த்தி விழாவுடன் ஒருவாறு வரையப் பெற்றிருக்கிறது.

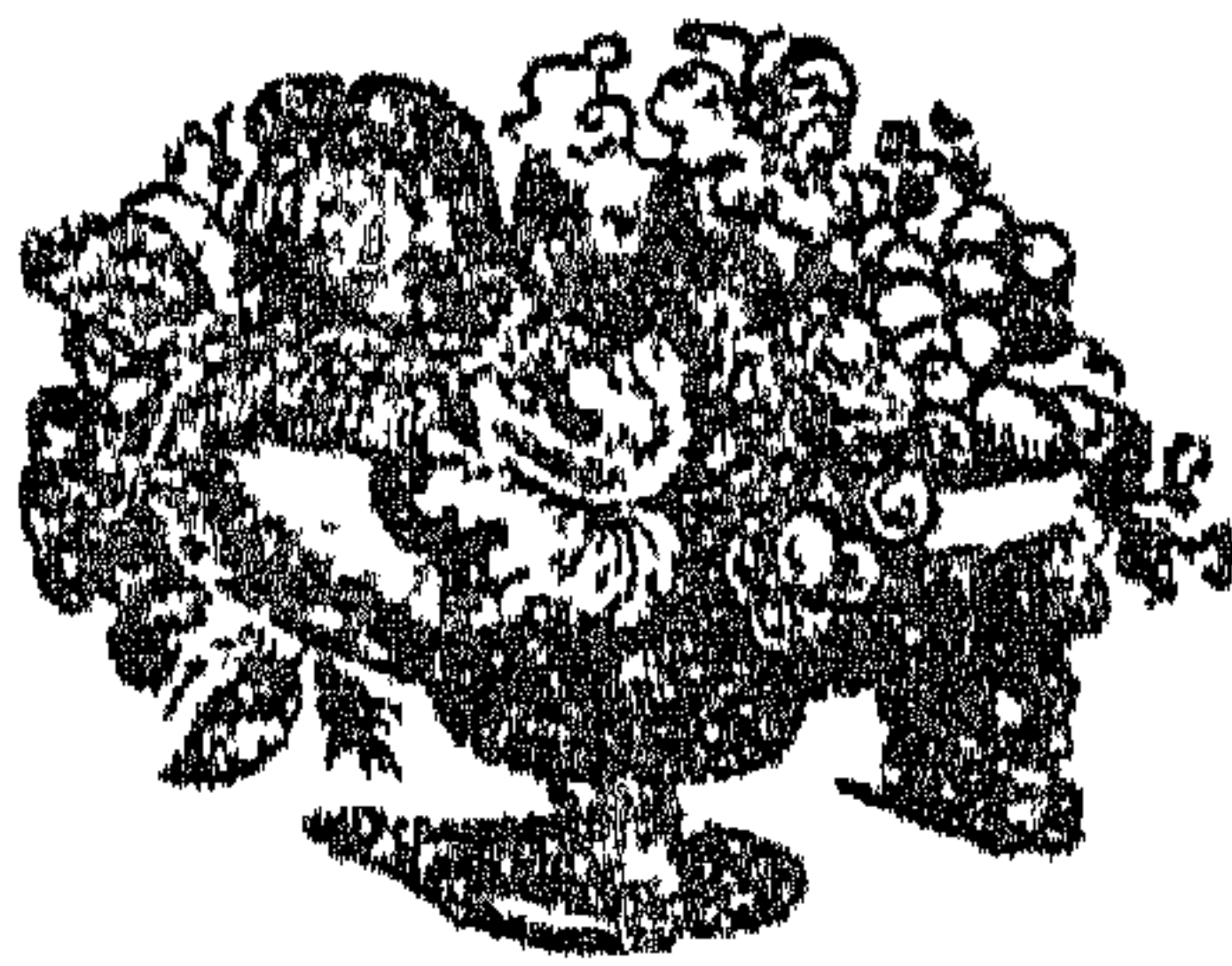
இவ்வாறாகப் பல மக்களும் பசிப்பிணியும் உடற்பிணியும் நீங்கப்பெற்று அறிவுச்சுடர் கண்டு பயன் பெற்றப் பல கோடிமக்களும் தங்கள் அன்புமார்க்க சங்கத்தாலும் அனாதாட்சக ஆலயத்தாலும் பயன் பெற்று வருவது கண்டு பூபதி அவர்கள் பெருமகிழ்ச்சி யடைந்து அன்னவர்களுக்கு பூரண ஆரோவாதம் அளித்துள்ளார்கள்.

அருட்கருணைநீதி ஆண்டவன் கருணையால் நம் அனைவர்க்கும் நித்தியானந்த மங்களம் உண்டாவதாக' அரோக தீடகாத்திர அஷ்ட ஐஸ்வரிய ஆத்ம ஞானம் பிரகாசிப்பதாக என்பதே! சுபம்! சுபம்!!

புலவர்கள் நாயகம் வாழ்க!

பூபதி நாயகம் வாழ்க!

ஞானபூபதிகள் சரித்திரச் சுருக்கம் முற்றிற்று

கருணைநிதி (பிஷ்டிங்ஸ்) பிரஸ், விஜயபுரம் 38

கழுதி கண்மாங்க்கரையில் அடங்கி விளங்கும்
முசாபர் சாஹிபு அவுலியா அவர்கள் பேரில்

கழுதி மு. கா. நாகலிங்கம் ஆச்சாரியார் அவர்கள்
தோத்திரம் செய்வதற்காக கேட்டுக்கொள்ள

பேருநாழி புலவர்கள் நாயகம் அவர்கள்

திருவாய் மலர்ந்தருளியது.

விருத்தம்.

விற்பன விவேகியர்க ஞாடனே பேசும்
வேளையிலும் வித்வசன ருடனே கல்வி
கற்பதுடன் தொழில்கள் பல வியற்றும் போதும்
கனகரத்ன சோதிமய மாயென் கண்முன்
அற்பகலாய் நனவினிலுங் கனவி லுங்கண்
டானந்தித் திருப்பதுமற் றியாதோ வென்னில்
தற்பரமாய் விளங்கியமெய்ஞ் ஞானிரம்மு
சாபரொலி பாததரி சனங்கள் தானே.

ஆசிரிய விருத்தம்.

செல்வஞ் சிறந்த*கம லாபுரியில் நல்விளைவு
செஞ்சாலி மீஞ்சுகிறையுஞ்
சீதள மிகுந்தபுனல் மோதியலை மணிகொழித்
திடுகமல வாவியருகே
செண்பக மரங்களென நண்பகல டைந்தவர்வ
சிக்கச் சுகந்தமுடனே
தென்றலும் விளங்கமலர் கொண்டலும் வளறுகடயா
தெய்வீக கற்பகமெனக்

கல்லியபுரி வாளர்புக ழுத்தக்க தாயபூந

ரவணத தாடுதமையெக்

காலமும விரும்பினவா வாழ்ந்திருந் தின்புறவு

கற்பினி திருந்த குருவே

காரண யிருந்தஹை யோனொளியில் வந்தபய

காமபர்நபி நாதாரிருல்

கருணையில் நிறைந்தருள முசாபர்சாஹிபு எனும

கான்களில் உயர்ந்தஒலியே

வல்லியோ யெலாம்பருதி கண்டீ காரமென

மாற்று காருணயமுகிலே

மாதா பிதாநல்குரு தெய்வமென் றணடின

வலரப்புரந் தருளுமுமது

வழியடிமை நாகலிங்கம் ஆதிக பத்திவிசு

வாசமன நேசமுடனே

வந்துயுகள் சமுகதெரி சனைகணடு நின்றசொலுப்

வாக்குவிண் ணப்பமறிக

நல்வசன வாக்யமுத் தமிழருமை தெரியவும்

ராஜயோ கம்பெருகவும்

ஞாயநெறி பொறை யறிவு தவவிரத முதலான

நற்குணங் குடிக்கொள்ளவும்

நான்சமய வேளையில் நினைந்துங் களைக்கூவி

மூல்வந்து யேனென்கவும்

நாதாக்கள் இருபா கடாட்சமுடன் உமதுகரு

ணைக்கணைக் கருள்புரிகவே.

புலவர்கள் நாயகம் பூங்கழல் வாழ்க !

பூபதி அவர்கள் எழுதி வெளியிட்ட நூற்கள்.

- 1 வேதாந்த பாஸ்கரன்
- 2 ஞானக் களஞ்சியம்
- 3 ஞானயோக ரகசியம்
- 4 திருக்குறள் உரை
- 5 சர்வமத சீவகாருண்யம்
- 6 Straight way to wisdom (English)
- 7 அன்பே கடவுள்
- 8 அஷ்டாங்க யோகம்
- 9 யோக ரகசியம்
- 10 குறூல் இஸ்லாம்
- 11 தமிழ் சுபுஹான மௌலி து
- 12 தெளஹீ துக் கண் ணடி
- 13 ஆனந்த லெட்சுமி (ஞான நாவல்)
- 14 சங்கீத லெட்சுமி
- 15 ஆனந்த சாகரம்
- 16 எனது குருநாதர்
- 17 ஞான நேர்வழி
- 18 நோயணுகா விதி
- 19 ஆத்மசக்தி
- 20 தீன்மணிக் கீதம்
- 21 தோத்திரப்பாமாலை
- 22 தோத்திரமஞ்சரி
- 23 கந்தப்பகழ்
- 24 திருப்பாவணி
- 25 முருகப்பகழ்
- 26 தேய்வப்புகழ்
- 27 காவடிக்காட்சி
- 28 பக்திரசக் கீதம் 3 பாகங்கள்
- 29 முருகர் தியானம்
- 30 சாந்தி வாக்கியம்
- 31 போன் மொழிகள்
- 32 கடவுள் காட்சி

இலாபத்திற்கு லாபம்!

தருமத்திற்கு தருமம்!

16 ரூ. விலையுள்ளது ரூ. 10. ஆறு ரூப லாபம்

இனி புன்னா மாநம் வரையிலே தான் இந்த விலை

கன்னிமாண்களுக்கென **அழியாத பொக்கிஷம்**

100 திருக்கட்டுகள் (சில கழிக்கு) (நகலே இருக்கின்றன)

மாண்புமிகு அரசு அலுவலர் கழுவியில் கட்டப்பெற்றுள்ள அருமை
ரட்சக தருமசாலைக் கட்டிடம் புத்தகப்பாக்கிவிட்டது. இவ்விலை சில
கட்டிடம் கட்ட வேண்டியதற்காக சுமார் ரூ. 1000 (தேவையா
யிருப்பதால் அதற்காக அழியாத பொக்கிஷமானது அடியிற்கண்ட
சுமார் ரூ. 16 விலையுள்ள பத்தகங்களை கவனவான்கள் மகிழ்
வோடு பெற்றுக்கொண்டது ரூ. 10 மட்டும் நம்மிடம் அளித்ததால்
அதை ஒரு கன்கா லடயாகப் பாவித்து தருமக் கட்டிடம் வேலை
யைப் புத்தி செய்ப்பெறும். முன் பணம் ரூ. 10 அனுப்புகிறவர்
களுக்கு தபால் செலவில்லாமல் பத்தகம் அனுப்பப்பெறும். முன்
கொட்டவும் அனுப்புகள்)

வேதாந்த பாஸ்கரன்

ரூ. 3

ஞானக் களஞ்சியம்

ரூ. 3

ஞானயோக ரகசியம்

ரூ. 3

ஞான சூரியன்

ரூ. 1-8-0

ஆனந்த லெட்சுமி

ரூ. 1

ஐந்து புத்தகங்கள் மட்டுமே ரூ. 11-8-0

47 யோகாசனப்படம் 2

மாணிக்கவாசகர் அல்லது

சர்வமத சீவகாருண்யம்

ரூஹ்மல் இஸ்லாம்

யோக ரகசியம்

ஞான நேர்வழி

அன்பே கடவுள்

சங்கீத லெட்சுமி

அஷ்டாங்க யோகம்

பொன் மொழிகள்

ஆனந்த கீதம்

சாந்தி வாக்கியம்

சர்வமத ரகசியம்

கடவுள் காட்சி!

ஆனந்த சாகரம்

அறிவுரைகள்!

எல்லாம் சேர்ந்து ரூ. 4-8-0

ஆக ரூ. 16-0-0

மேளலா M. A. நாவலர் & சன்ஸ்,

பூபதிகள் நூற்பதிப்புக் கழகம்,

ஆனந்த மண்டலம், விஜயபுரம், திருவாரூர்

கொழும்பில் கிடைக்குமிடம்:— அன்பு மார்க்க சங்கம்,

180/121, கிராண்ட் பாஸ் ரோடு, கொழும்பு.

மனமே நீ அசட்டையால் அதிர்ஷ்டத்தை விட்டுவிடாதே !
அருட்செல்வம் வருவது ஆயுளில் ஒரு முறை
அக்கணமே அதைக்கைக்கொள்ளல்வேண்டும்!

பொருளற்றார் பூப்பர் ஒருகால் அருளற்றார்
அற்றார்மற் றதல் அரிது (அதுபற்றி)

“ஞான யோகம்!”

என்றால் என்ன என்பதை பூரணமாக அறிந்திருக்கிறாயா?

உலகப் பொருள்களை நீ! எவ்வளவு வாரி
வாரிக் கட்டினாலும் மரணாவஸ்தையில் “சட்டி
சுட்டது, கை விட்டது” என்று போட்டுவிட்டு
மரணமென்னும் சுங்கச்சாவடி வழியாகத்தான்
நுழைந்து போகவேண்டும். வேறு வழியே
கிடையாது (உஷார் !)

ஆண்டவனுக்கு ரூபா

லஞ்சம்கொடுத்து சுவர்க்கம் அடையலாம்
என்று நினைத்திருக்கிறாயா?

ஐயோ! மறதியால் வழிகெட்டுப்போகாதே!

உனக்கு நல்ல வழியைப் போதிப்பது எது? அது!

மிகுநு ஞானபூபதிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞான யோக ரகசியம்

வேறு லெட்சம் புத்தகங்களை வாசித்தாலும்
இந்நூலுக்கு ஈடாகமாட்டாது. ரூ 3.

மேளலாடு M. A. நாவலர் & சன்ஸ்,

“பூபதி” புத்தக வியாபாரிகள்,

புரம் P. O. திருவாரூர் S. I.

இந்நூலிற் கூறியபடி 48-நாள் அப்பியாசத்தால்
சந்தேகமில்லாமல் ஞானம் அடைந்துவிடலாம்.
மனிதராகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும்
அவசியம் வாசிக்கவேண்டிய

வேதாந்த பாஸ்கரன்.

(விளக்கமான இரண்டாம் பதிப்பு)

முதற்பதிப்பைப் பார்க்கிலும் இப்பதிப்பில் புதிது புதிதாக
அநேக அரியபெரிய விஷயங்கள் சேர்க்கப்பெற்று ஏராளமான ஆப்
டோன் படங்களுடன் அழகாகப் பதிப்பித்திருக்கிறது.

பரமரகசியம்! பரமரகசியம்!! என்று மகான்கள்
வெளியிடாமல் மறைத்து வைத்திருந்த ஞானப்புதையல்
களை யெல்லாம் இப்பதிப்பில் மிக்க வெளிப்படையாக விளக்
கப்பெற்றிருக்கிறது. இஸ்லாமிய வேதத்தின் மாணிக்கம்
போன்ற வசனங்களும் ஏராளமாக திருஷ்டாந்தத்திற்காக
எடுத்தாளப் பெற்றிருக்கிறது. இந்நூலில் அனாவசியமான
அடைமொழிகள் ஆசைக்குக்கூடக் காண்பதரிது. எல்லாம்
உபதேசம்! எல்லாம் அப்பியாசம்! எல்லாம் யோசம்!
எல்லாம் ஞானம்! இத்தகைய நூலை மேனாட்டில் வெளி
யிட்டிருந்தால் பவுன் மாரி பொழிந்து எனக்கு! உனக்கு!
என்று வாங்கிக் கண்களில் ஒத்திக்கொள்வார்கள். நமது
தமிழ் நாட்டில் சொற்ப விலையில்
தானது இந்திய மக்கள் செய்த பெரும்பாக்கியமேயாம்.
“ஒவ்வொரு அட்சரமும் ஒவ்வொரு இலட்சம் பொன்
பெறும்” என்று கல்விமான்கள் புகழ்கிறார்கள்.

600 பக்கமுள்ள அழகான சீர்மை காலிகோ பைண்டு
புத்தகம் விலை ரூபாய் 3—0—0.

சருவமத சீவகாருணியம்.

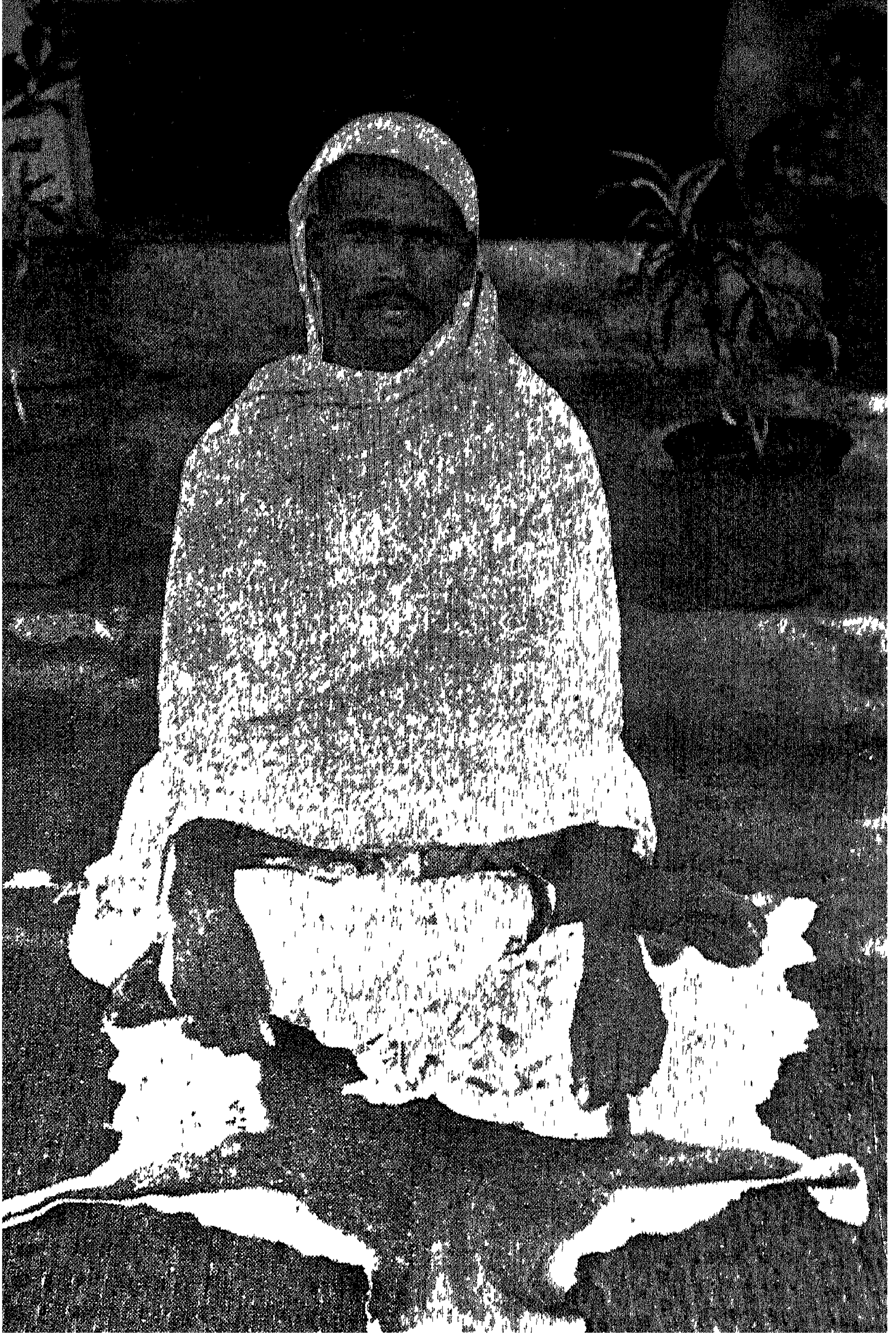
இந்நூலில் இஸ்லாமிய சீவகாருணியத்தின் மகிமையும், இராம
லிங்க சீவகாருணியமும், புத்தர் சீவகாருணியமும் கூறப்பெற்று
ளது. இந்து மதத்திலேதான் சீவகாருணியமிருக்கிறது, மற்ற மதங்
களில் சீவகாருணியமில்லை என்றுகூறும் ஆராய்ச்சியின்மைக்கு இஸ்
லாமதத்தின் முழு நோக்கமும், என் அறுத்துப்பிடுகிறார்கள் என்ப
தன் உண்மைத்தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றிருக்கிறது. விலை ரூபாய் 6

அல்லாஹ் ரசூலைப் பின்பற்றுவதும்
அர்த்தம் விளங்கிப் புகழ்வதும்
எல்லோருக்கும் கடமை.

அரபி சுபஹான மௌலி து
ஒரு பக்கத்திலும்
அதே பைத்து ராகத்தில்
தமிழ் சுபஹான மௌலி து
மற்றொரு பக்கத்திலும்
புதிதாக அச்சிடப்பெற்றது.
தமிழிலே மௌலி தும் துவாவும் ஒதி
முடித்துவிடலாம் என்பது
பல உலமாக்களின் கருத்து.
மனப்பாடம் செய்து ஒதுங்கள் !
நபி முஹம்மது(ஸல்) அவர்கள் பேரால்
வாங்கி ஹதியாக் கொடுங்கள் !!

திருவாரூர் மௌலானா
ஞானபூபதிகள் இயற்றியது.
உயர்ந்த பதிப்பு அழகிய பைண்டு ரூ. 1.

மௌலானா M. A. நாவலர் அண்டு சன்ஸ்,
பூபதிகள் நூற்பதிப்புக் கழகம்,
விஜயபுரம்—திரு வர்.

(ஸ்ரீ குரு ஞானபூபதிகள் ஜனனமெய்தியது (18—4—1887)

ஹிஜ்ரி 1304-ஹு ரஜபு-மீ அிறை 23

சர்வசித்து-ஹு சித்திரை-மீ 7உ சோமவாரம்

தியுற்றது (17—7—1939) ஹிஜ்ரி 1358-ஹு ஜமாத்துலவ்வல்-மீ